

அகதி (p. 1) [akati] { * }, s. (அ Priv.) a poor man, destitute person, வறியவன். "அகதிக்குத் தெய்வமே துணை" (prov.)

இல்லிடமற்ற அகதிகளாய்ப் போக, to become homeless and destitute.

அகதியைப் பிடித்துப் பகுதிக்கடிக்க, to press a poor man for money or tribute.

அகப்படு (p. 2) [akappatu] , IV. v. i. (அகம்+படு) be had, obtained, found, கிடை; 2. come in one's reach, power, possession, வசப் படு; 3. be caught, ensnared, உட்படு.

அது எனக்கு அகப்பட்டது, I have got it. அகப்படாத வஸ்து, a thing not to be had, a rare valuable thing.

மோசத்தில் அகப்பட்டான், he fell into danger.

தனியே அகப்பட்டுக்கொள்ள, to be cut off.

அங்கிகரி (p. 5) [angkikari] { * }, அங்கீகரி, VI. v. t. accept, receive, approve, welcome, ஏற்றுக் கொள். அங்கிகரித்து உறுதிப்படுத்த, to ratify.

அசாத்தியம் (p. 5) [acāttiyam] { * }, s. (அ priv.) what is impossible, impracticable, இயலாமை; 2. incurableness, குணமாகாமை.

வியாதி அசாத்தியத்திலே விழுந்தது, the disease has become incurable.

அது அசாத்தியமான காரியம், it is an impossible task.

அசாத்திய ரோகம், an incurable disease.

அசாத்தியன், an unconquerable, indomitable, unmanageable person.

அடா (p. 9) [aṭā] , அடே, (fem. அடி) s. a term of calling used to inferiors only; 2. an exclamation of contempt. When affixed to verbs it is shortened into டா (டி) as வாடா (வாடி), come thou போடா (போடி), go thou.

அடாடா, அடடா - an exclamation of surprise, contempt, pity or grief.

அடி (p. 9) [aṭi] , s. blow, stroke, stripe.

அடித்தழும்பு, mark of a stripe.

அடிபட, - உண்ண, to be beaten; 2. to become a public talk; 3. to be consumed.

அடிபிடி சண்டை, a quarrel in which blows are exchanged; a scuffle.

அடியுண்ணி, one that often gets blows.

அடியோதண்டமாய் அடிக்க, to beat cruelly.

"அடிமேலடி அடித்தால் அம்மியும் நகரும்" --Little strokes fell great oaks.

அடிமை (p.9) [aṭimai] , s. slavery தொண்டு; 2. a slave, devotee, தொண்டன்.

அடிமைச்சீட்டு, -முறி, a bill of sale for a slave.

அடிமைத்தனம், bondage, slavery.

அடிமைப்பட, to become a slave.

அடிமைப்படுத்த, to enslave.

அடிமையை மீட்க, to redeem a slave, to set at liberty.

அடிமை வியாபாரம், slave trade.

அடு (p.9) [aṭu] , VI. v. t. approach, கிட்டு; 2. be near, close, adjacent, சேர்ந்திரு; 3. adhere, apply for protection, சார்; 4. v. i. (with dat.) belong to, be suitable to, be becoming, உரியதாகு; 5. happen, சம்பவி. அடுத்தவர்களும் தொடுத்தவர்களும், those near and dear.

ஒருவனை அடுத்தான், he joined one.

எனக்கடுத்தவன், my relation, adherent, neighbour.

எனக்கடுத்த வேலை, business of mine.

அடாதகாரியம், an unbecoming or improper act.

அடாது, அடுக்காது, it is improper, unfit, unbecoming. " அடாது செய்பவன் படாது படுவான்" (proverb.)

உனக்கடுக்காது, உனக்கடாது, it does not become you.

அடாப்பழி, unfit scandal, calumny.

அடாபிடி, (அடாவடி coll.) violence.

அடாவந்தம், a false imputation.

அடாவரி, an unjust tax.

அடாவழி, improper conduct.

அடுக்க, adv. (inf) near.

அடுத்த வீடு, the next house.

அடுப்பு, அடுத்தல், (v. n.) கிட்டல், approaching.

அடை (p.9) [aṭai] , II. v. t. obtain, get பெறு; 2. reach, approach, arrive at, சேரு; 3. v. i. apply for refuge, take shelter, resort, ஒதுங்கு; 4. sink to the bottom, subside, settle as dust or sediment, படி; 5. be choked, filled up, தூரு; 6. be preserved as pickles.

சொத்து அவனை அடைந்தது, the property is come into his possession (by luck).

குருவிகள் தங்களிடங்களில் வந்து அடை கின்றன, the birds resort to their nests.

பொத்தல் அடைந்துபோகிறது, அடை படுகிறது, the hole is choked up.

கடன் அடைந்துபோயிற்று, the debt is cleared.

அப்பம் அடைந்துபோயிற்று, the cake has not risen.

அடைகல், an anvil of stone.

அடைகாய், pickles; 2. see அடை, s.

அடைமொழி, an adjunct, adjective or adverb.

அடையலர், அடையலார், foes, enemies.

நோவடைய, to catch a disease.

மோட்சம் அடைய, to get to heaven.

அணுகு (p. 12) [aṇuku], III. v. t. approach, come near, draw near, கிட்டு.

அணுக்கம், v. n. proximity, nearness.

அணிமை, அணுமை, v. n. nearness.

அணுகலர்(அணுகு+அல்+அர்), foes.

அணுக்கன், (fem. அணுக்கி) one who is near, one who is intimate.

அணுக்கு, nearness.

அணை (p. 12) [aṇai], s. a dam, dike, செய்கரை; 2. bed, couch, மெத்தை; 3. raised seat, ஆசனம் as in அரியணை (throne).

அணைகோல, -போட, -கட்ட, to cast up a dike.

வெள்ளம் வருமுன்னே அணைபோடு, cast up the dam before the flood comes.

அணையை வெட்டிவிட, to cut a dike.

தலையணை, பஞ்சணை, a pillow.

முன்னணை, a crib, manger.

அணைக்கட்டு, anicut, dam.

அண்டை (p. 12) [aṇṭai], s. nearness, side, சமீபம்; 2. a support முட்டு.

அண்டை அயல், neighbourhood.

அண்டையர், neighbours.

அண்டை வீடு, the next house.

அண்டை கொடுக்க, -வைக்க, to place a prop.

அந்தண்டை, that side; இந்தண்டை, this side.

என்னண்டை, என்னண்டையில், with me, near me.

என்னண்டைவா, என்னண்டைக்குவா, come to me.

அத்தியந்தம் (p. 18) [attiyantam] { * }, s. (அதி, beyond + அந்தம், boundary) much, excessiveness, மட்டற்றது.

அத்தியந்தநேச உறவாட, to become bosom friends.

அத்தியந்த தரித்திரம், extreme poverty indigence.

அத்து (p. 18) [attu] , III. v. t. join, unite, make agree, இசை VI; 2. apply as medicine, அப்பு; 3. come to one's hand or ear as letter or news, சேரு.

எனக்கு அந்தச் செய்திவந்து அத்திற்று, that report is come to my ear.

காயத்தின்மேல் மருந்தை அத்திவை (அத்து), apply the medicine to the wound gently with the palm of the hand.

அநுகூலம் (p. 19) [anukūlam] { * } (x பிரதிகூலம்) s. (அநு) favour, auspices, kindness, success, சித்தி.

அநுகூலசத்துரு, --சத்துராதி, a false friend.

அநுகூலப்பட, அநுகூலிக்க, to prove successful, to become favourable.

அநுகூலம்பண்ண, --செய்ய, to bring a thing to a successful end.

அநுகூலத்தைத்தர, to give a good chance; to render benefit.

அநுகூலன், அநுகூலி, a patron.

அநுஷ்டானம் (p. 19) [anuṣṭānam] { * }, s. observance of religious rights or principles; 2. practice.

அநுஷ்டானத்தில் கூடாத விஷயம், not a practical matter.

முறையை அநுஷ்டிக்க, to follow a policy.

கர்மாநுஷ்டானம், observance of the daily rites.

அநுஷ்டானத்திற்கு வர, to come into operation (as a law).

அபசாரம் (p. 21) [apacāram] { * }, s. (அப) affront, disrespect, discourtesy; 2. fault, misdemeanour, (opp. உபசாரம்).

அபசாரி, an unpolite man.

அபசாரப்படு, become liable to fault or disrespect.

அப்புறம் (p. 22) [appuṛam] , s. & adv. (அ. dem.) that side, further, moreover, henceforth, yonder, beyond, அப்பாலே.

அப்புறத்திலே, on that side.

அப்புறப்பட, to go further on to another side, to become more distant.

அப்புறப்படுத்த, to remove further; to excommunicate.

அமர் (p. 25) [amar] , அமரு, II. v. t. become settled or quiet, become composed or pacified, அமை; 2. sink to the bottom, அடங்கு; 3. be pleased, களி; 4. agree, பொருந்து; 5. be obtained, கிடை.

அவனுக்கு உத்தியோகம் அமர்ந்தது, he has got an employment.

அந்த வேலைக்குக் கூலிக்காரர் அமர்ந்தார் கள், workmen have been got for that work.

காற்றமர்ந்து விட்டது. the wind has subsided.

அகனமர்ந்தான், he rejoiced.

அமர்ந்திருக்க, to be sedate.

ஆறி அமர்ந்து யோசிக்க, to think calmly

பந்தி அமர, to sit down in order.

அமரார் (அமர்+ஆ neg. + ர்) foes, as not agreeing.

அமாவாசி (p. 25) [amāvāci] { * }, அமாவசி, அமாவாசியை, அமா- வாசை, s. the new moon.

"அமாவாசை பருக்கை என்றைக்கும் கிடைக்குமா?" (Prov.), Christmas comes but once a year; angels' visits, few and far between.

அமை (p. 25) [amai] , II. v. i. become settled, quiet. naturally constituted, படி; 2. fit, இசை; 3. occur, சம்பவி; 4. obey, consent, சம்மதி; 5. enter, join, சேரு; 6. suffice; 7. be practicable; 8. prepare.

அந்த வீடு எனக்கு அமையும், that house will come into my possession or is commodious enough for me.

அமைவு, அமைதல், அமைச்சல், v. n. subjection, composure, calmness.

அமார்க்கத்தமைந்தவன், a proselyte.

அமைவன், Argha; an ascetic.

அம்பலம் (p. 25) [ampalam] { * }, s. an open public place; வெளி; 2. a court, சபை,

அம்பலமான கடிதம், an open letter.

அம்பலமாக, to become public.

அம்பலகாரன், a chief of the Kalla caste.

அம்பலவன், அம்பலவாணன், Siva. "அறையிலாடி யல்லவோ அம்பலத்தி லாட வேண்டும்" (Prov.) "you must walk before you run".

அரள் (p. 30) [aral] { * }, அரளு, I. v. i. grow terrified, become alarmed, be amazed, பிரமி.

"அரண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்டதெல் லாம் பேய்" Proverb, "As the fool thinks, so the bell clinks"; to a coward every dark think is a devil.

அருகு (p. 31) [aruku], III. v. i. become scarce become much reduced or diminished, drip, குறை; 2. smart as a little blain in the eyelid or throat does; 3. embrace, அணை; 4. v. t. approach, கிட்டு; 5. know அறி; 6. indicate one's intention.

தண்ணீர் அருகி வருகிறது, the water drips little by little.

அருக, adv. (inf.) near.

அருக வா, come near.

அருகணைக்க (அருக+அணைக்க) to embrace closely.

அருகிய வழக்கம், a limited usage of words, manners, customs.

அரை (p. 33) [arai], II. v. i. become pulverized, ground, நசுங்கு.

அல் (p. 33) [al] the root of a neg. symb. verb (அல் லேன், அல்லை, அல்லன், அன்று etc.) denying not the existence (as இல்) but any attribute (quality, nature, name, occupation etc.) of a person or a person or thing pensioned.

அல்ல, அல neuter plur. of the singular அன்று (அல்லது, அலது) - in common language it is used for all persons and genders and in both numbers - no, not (possessing this attribute), not so (not of that quality), not that (but something else). Sometimes it supplies the neg. adv. partic. of the following affirmative verb.

ஆம், அல்ல இரண்டிலொன்று சொல்லு, say, yes or no.

அவன் திருடன் அல்ல (அல்லன்), he (the existing man) is not a thief.

இது மரம் அல்ல, this (existing thing) is not a tree (but something else).

இது பொன்னோ? அல்ல, is this gold? no.

அவன் அல்ல, not he (but some one else).

அவன் காத்தான் அல்ல, he is not Kattan.

அவன் பணத்தையல்ல கனத்தைத் தேடு கிறான், he does not seek money but honour.

தீமையைத் தீமையினால் அல்ல (வெல்லா மல்) நன்மையினால் வெல்லு, overcome evil not with evil but with good. அல்லது, *conjunction*, if not, or; *s.* a sin; *pl.* அல்லவை, அல்லன், sins, vices.

அல்லத்தட்ட, refuse.

அல்லவென, to say no, to deny.

அல்லவோ, அல்லோ (அன்றோ), is it not so?

அல்லாத, அல்லா, *adj. part.* being not so, unfit.

உண்மையல்லாதசொல் an untrue word

அல்லாத வழியால், by evil means.

அல்லாது, அல்லாமல், அன்றி, அல்லால், *adv. part.* used as prepositions, without, besides, except, but.

அவனையல்லாமல் (அன்றி), without him.

இதல்லாமல், இதுவுமல்லாமல் (அன்றி), இதன்னியில், besides this, moreover.

நன்மையையேயன்றித் தீமையை விரும்பான், he does not desire evil but good.

அன்பினால் அன்றி மனத்தாழ்மையினாலும் நற்குணத்தைக் காண்பிக்கவேண்டும், we must show good disposition *not only* by love *but also* by homility.

அல்லாமலும், அன்றியும், moreover.

அல்லாமை, அன்மை, *v. n.* negation or absence of quality.

அப்படி அல்லாமையால், as it is not so, அன்றி, அன்றியும், see அல்லாமல். அல்லாமலும்.

அன்மை see அல்லாமை.

அன்னியில், without; ஜாதித்தடங்க லன்னியில், without race distinction.

அவதரி ([p. 37](#)) [avatari] { * }, VI. *v. i.* descend from heaven, be born, become incarnate, பிற; abide, தங்கு.

அவதானம் ([p. 37](#)) [avatānam] { * }, *s.* attention, கிரகிக்கை; 2. memory, ஞாபகம்; 3. subtle wit, skill, சாதூரியம்.

அவதானமாய்ப் பிழைக்க, to live circumspectly.

அவதானமாய்ப் போக, to disappear, vanish.

அவதானமாய் வர, to come slyly; to appear suddenly.

அவதானம் பண்ண, to commit to memory, to direct the attention to a variety of subjects.

அஷ்டாவதானம், recollection of 8 things at a time, versatility of talents.

சதாவதானம், directing memory simultaneously on 1 points or subjects.

அவம் (p.37) [avam] { * }, s. what is vain, futile, good for nothing, பயனின்மை. அவ as prefix signifies negation, privation, contrariety, and inferiority. In words with adverse meaning it intensifies, as அவகேடு, அவமானம்.

அவகடம், deception; அவகடம்பண்ண, to deceive.

அவகாலம், improper unlucky time.

அவகீர்த்தி, ill-fame, infamy, disgrace.

அவகுணம், a bad symptom or augury, a bad disposition.

அவகேடு, ill-luck, misfortune, calamity.

அவகுறி, அவசகுணம், a bad sign, illomen; அவசங்கை, disregard.

அவச்சொல், inauspicious word.

அவசெயம், அபஜெயம், defeat.

அவதம், false penitence.

அவநம்பிக்கை, distrust, unbelief.

அவநியாயம், அவஞாயம், injustice.

அவபத்தி, impiety, superstition.

அவப்பொழுது, time misspent, as அவப் பொழுதிலும் தவப்பொழுது, better pray than being idle.

அவமதி, disrespect, insult, folly.

அவமதிக்க, to treat with disrespect; to insult, நிந்திக்க.

அவமானம், அவசாவு, an unhappy, untimely death, self-murder.

அவமரியாதை, Incivility.

அவமழை, an unseasonable, excessive rain.

அவமாக்க, to make useless.

அவமாய்ப் போக, to be in vain, to be good for nothing.

அவமார்க்கம், துன்மார்க்கம், immorality, heresy.

அவமானம், ignominy, affront.

அவமானம் பண்ண, to disgrace, vilify.

அவயோகம், misfortune.

அவராகம், freedom from desire.

அவலட்சணம், ugliness, uncomeliness. "தக்கார்க்கு அவம் அரிது" ஏலாதி

அவி (p. 37) [avi] , II. v. i. go out, be extinguished, அணை; 2. heat and become rotten by moisture or lying too long, வெதும்பு; 3. be boiled in water, வே; 4. perish, அழி.

அவிதல், அவிசல், v. n. mouldiness, hoariness.

அவிசல் நாற்றம், mustiness, fustiness, offensive smell from mouldy substances.

அவியல், boiled rice, kind of vegetable dish; soreness of the mouth.

அவியாத அக்கினி, unquenchable fire.

அவிழ் (p. 39) [aviz] , அவிழு, II. v. i. grow loose, become loose (as the tie of a rope, etc.), become united. அவிழ்த்தல், v. n.

அவ்வி (p. 39) [avvi] { * }, VI. v. i. become impatient; 2. pervert the mind, மனங்கோணு.

அழி (p. 40) [aži] , II. v. i. perish, fall to dust, decay, கெடு; 2. fail, தவறு; 3. be defeated, தோல்; 4. swell, increase, பெருகு; 5. sympathise with, பரிவுகூர்; 6. be exhausted, spent, செலவு ஆகு.

அழிகரு, அழிகுட்டி, an abortion.

அழிம்பன், a spendthrift, a prodigal, a profligate.

அழிம்பாய்ப் போக, அழிம்பாக, to be wasted.

அழிம்பு, waste, damage, ruin, injury, act of injustice.

சொத்து அழிய, wealth to be wasted.

சீர் அழிய, to go out of order, செயலழிய, to become disabled தீரமழிய to lose courage; to be discouraged (உள்ளழிய).

அழியாதது, incorruptible thing.

அழியாமை, neg. v. n. incorruption.

அழிவழக்கு, a very unjust law suit.

அழிவு, (v. n.) ruin, decay, downfall.

கற்பு அழியாத பெண், a virgin.

அழுந்து (p. 40) [aZuntu] , III. v. i. become pressed, அழுங்கு; 2. become fast and firm, உறுதியாகு; 3. sink, அமிழ்; 4. be set, பதி; 5. gain experience, அனுபவமடை. காற்கீழ் அழுந்தினார்கள், they were trodden under feet.

அழுந்தக் கட்ட, to tie fast.

அழுந்தத் தைக்க, to nail fast.

அளவு (p. 40) [aḷavu], s. (அள) measure, limit, மட்டு. With உம் it expresses a limited measure, see below அளவும் and அவ்வளவும்.

அளவறுக்க, to find out, investigate, decide.

அளவாக, moderately, according to.

அளவாகச் சாப்பிடு, eat moderately.

அவன் ஆசை அளவாக, according to his desire, as much as he longs for.

அவன் செய்த அளவாக (அளவுக்குப்) பலன் வரும், the reward will be proportionate to his work.

அளவாயிருக்க, to be long.

அளவிட, to limit, measure, explore, examine, (அளவிடை, v. n.)

அளவிடப்படாத; அளவறுக்கப்படாத, uninvestigable, incomprehensible.

அளவில், (with foregoing part) when, as soon as.

அவன் வரும் அளவில், as soon as he will come.

அளவில்லாத, அளவற்ற, அளவிறந்த, அளவுகடந்த immeasurable, immense, incomparable.

அளவுக்காரன், a measurer.

அளவு பிரமாணமாய், according to the standard or fixed measure.

அளவும், just so much, so far, up to, until.

அவன் வரும் அளவும், until he comes. இன்றளவும், up to this day.

அவ்வளவு, இவ்வளவு, so much (that much, this much).

அவ்வளவிலே, meanwhile, within that price.

அவ்வளவும், so much and no more, only so far.

எவ்வளவு, how much.

எவ்வளவாகிலும், something ever so little.

சுற்றளவு, circumference.

அளி (p. 40) [aḷi], II. v. i. grow mellow, grow overripe, கனி; 2. be overboiled, become as pap, குழை; 3. be attached, பிரிய மாயிரு; 4. mingle, கல.

சோறு அளிந்து போயிற்று, the rice is overboiled.

அளிந்தபழம், an overripe fruit.

அளிதல், v. n. mellowness.

அறு (p. 43) [aḷu], IV. v. i. cease, end, தீரு; 2. vanish, become extinct, இல்லாமல் போ.

அற, adv. (inf.) wholly, entirely; intensely தீர; 2. (affix.) without, இல்லாமல்.

ஆடி அறவெட்டையில், in the intense heat of July.

சந்தேகமற, without doubt.

தடையற, without impediment.

அறக்காய, to be much heated.

அறக்கூர்மை, excessive sharpness.

அறச்சிவப்பு, deep red.

அறப்படித்தவன், a deep scholar.

அறப்பேச, to speak positively, definitely.

அறவிளக்க, to make quite clear; to polish thoroughly.

அறவூத, to refine metals by fire.

அறாவிலை, an exorbitant price.

அறுதி, v. n. end, முடிவு; 2. death, சாவு.

அற்றறுதி, total complete end; ruin.

அற்றறுதியாய், totally.

இந்த மாதம் அறுதியாக, till the end of this month.

அறுதிசெய்ய, to finish.

அறுதிச்சொல், a decisive word, a decisive answer.

அறுதியாய்க் கொடுக்க, to give and make over.

அறுதியாய்ப் போக, to come to a perfect end.

அறுதியாய் விட்டுவிட, to renounce totally a thing.

அறுவு, v. n. cessation, extinction, end. 2. see அறு II.

அறுவாக, to become perfectly ended or cleared.

அறுவாக்க, to bring to an end.

அற்ற, adj. part. not existing. இல்லாத.

அற்றகுளம், empty tank.

சந்தேகமற்ற காரியம், a thing where of there is no doubt.

மதியற்றவன், one who has no understanding.

மாசற்ற, spotless.

அற்றுப்போக, to cease to be, to end, இல்லாமல் போக.

அறு (p. 43) [aṛu], VI. v. t. cut off, part asunder, வெட்டு; 2. kill by cutting the throat; 3. reap, அரி; 4. root out; 5. distribute, பகிர், 6. tease, worry, வருத்து; v. i. become a widow.

வாளாலறுக்க, to saw.

அறுத்துப்போட, to cut off, to cut asunder.

ஊடறுக்க, to pierce through.

அறுப்பு, v. n. cutting, reaping harvest,

அறுப்புக்காலம், the time of harvest.

அறுப்புண்ண, to be cut off and thus separated from the rest.

காதுறுப்புண்டவன், one whose ears are cut off.

அறுமணை, same as அரிவாள்மணை see under அரி.

அறுவடை, v. n. the act of reaping the corn, turn-out.

ஆடறுக்க, to slay sheep.

கணக்கறுக்க, to settle accounts.

செங்கல் அறுக்க, to make bricks.

வகையறுக்க, to dis-criminate, discern, decide.

வழக்கறுக்க, to decide a case.

ஆ (p. 47) [ā], (irreg.) & ஆகு III. (regul.) v. i. (ஆகிறேன். ஆகுகிறேன், ஆனேன், ஆயினேன், ஆகினேன், ஆவேன், ஆகுவேன்; fut. part & third pers, neut. ஆம், ஆகும்; inf. ஆக; adv. part. ஆய், ஆகி) become, grow, be, உண்டாகு; 2. become ready, be completed, முடி; 3. succeed, சித்தி; 4. be proper, fit, agree, தகுதியாகு. several forms of this verb are used in peculiar ways which see below.

ஆக, inf. to be; 2. adv. altogether; 3. afflx (joined with dative) for; 4. affixed to the nominative it signifies as or changes the subst. into an adverb.

அதாகவில்லை, it has not succeeded.

ஆக, (ஆகத்தொகை) நாற்பது ரூபாய், altogether or total Rs.4.

எனக்காக, for me, for my sake.

இதுக்காக, therefore.

கூலியாகக் கொடுத்தான், he gave it as wages.

தயவாக, தயவாய், kindly.

தானாக, (தானாய்) வந்தான், he came of his own accord, voluntarily.

நானும் அவனுமாக, (ஆய்), he and I together.

ஆகக்கடவது, ஆவதாக, may it be, let it be.

ஆகவே, ஆகக்கொள்ள, therefore.

ஆகா, ஆகாத, *neg. adj.* part. impossible bad, vicious.

ஆகாதகாரியம், a bad or impossible thing.

ஆகாதது, what is unbecoming, what is unsuitable.

ஆகாதவன், a bad man.

ஆகாது, it does not become, it is bad.

ஆகாவிட்டால், if not.

அது ஒன்றுக்கும் ஆகாது, it is good for nothing.

அவனுக்கும் எனக்கும் ஆகாது, we are not upon good terms.

அவனாலே ஆகாது, he cannot do it.

இப்படி, (இது) செய்யலாகாது, you ought not to do so.

ஆகாதே போம், it will not succeed.

ஆகிப்போக, ஆயிப்போக, ஆகிவிட, ஆய் விட, to come to an end; to be exhausted.

அவன் காரியம் ஆகிப்போயிற்று, அவனுக்கு ஆகிப்போயிற்று, his work is over, he is dead.

ஆகிலும், ஆயினும், ஆயும், ஆனாலும், ஆகிலுமோ, ஆனபோதிலும், ஆனாலுமோ, yet, however, nevertheless but; 2. (affixed) though, although, at least etc. See the following phrases:--

தந்தானானாலும், although he has given

அவனாகிலும், (ஆனாலும்) he at least.

ஒருவனாகிலும் இல்லை, there is not even one person.

ஆராகிலும், somebody, anybody.

எவனாகிலும், whosoever, anybody.

எங்கேயாகிலும், (ஆனாலும்) anywhere.

எதுவாகிலும், எதாகிலும், ஏதாகிலும், anything; whatsoever.

எப்படியாகிலும், howsoever, anyhow, at any rate.

இவனாகிலும், அவனாகிலும் (ஆனாலும், என் கிலும், ஆவது) either this or that man.

அகில், ஆகின், ஆகினால், ஆயின், ஆனால், if it be so, if.

அவன் வந்தானாகில், (ஆனால்) if he is come.

ஆகுபெயர், see under ஆகு.

ஆகை, ஆகுதல், ஆதல், *v. n.* becoming, being; being fit.

ஆகையால், ஆகையினாலே, ஆதலால், ஆதலின், ஆனதினால், therefore; 2. (affixed) because.

அவன் வந்தானாகையால், because he came.

ஆம், ஆகும், *fut. adj. part.* being proper, possible; 2. *third pers. neut.*, it will be, yes.

ஆமாமாம், certainly.

ஆங்காரியம், ஆகுங்காரியம், a proper thing.

ஆங்காலம், a proper time for bringing a thing to pass.

அந்தனையும், ஆமளவும், as much as possible.

ஆமோ, அல்லவோ, yes or no, is it so or not.

ஆம், as *afflx* expresses possibility, probability or permission.

அரிசியாம், it is said that is rice.

அவன் வந்தானாம், he is said to be arrived.

வருவானாம், perhaps he will come, they say that he will come.

நீ இப்படிச் செய்யலாம், you may do so.

ஆயிற்று, (*com.* ஆச்சு, ஆச்சுது), it is done or finished.

ஆயினும், ஆயின், see ஆகில், ஆகிலும்.

ஆய், *adv. part.* having become; 2. affixed to nouns it is used as ஆக which see.

ஆவது, what is or will be; it is used also before quotations, in certain questions etc.,

அதாவது, to wit, namely, *videlicet*.

அவன் சொன்னதாவது, அவன் சொன்ன விவரமாவது, he said as follows.

பாவமாவதென்ன, what is sin ?

இரண்டாவது, secondly.

இவனாவது, அவனாவது (ஆகிலும்) either this man or that.

ஆன, *adj. part.* having been done, being being fit; 2. affixed to substantives it changes them into adjectives.

ஆன பெண்சாதி, an agreeable or pleasing wife.

ஆன பிரத்தியுத்தரம், a suitable answer

என்னால் ஆனமட்டும், as much as lies in my power.

சந்தோஷமான முகம், a cheerful countenance.

ஆனது, *v. n.* what is; 2. ஆனது and ஆனவன் (who is) are often affixed to nouns to put stress upon them.

எனக்கானது, what I like, what is profitable to me.

மரமானது, the tree.

கர்த்தரானவர், the Lord.

ஆனதுகொண்டு, ஆனபடியினால், ஆனது பற்றி, ஆனதன்மையால், therefore.

ஆனால், same as ஆகில் (imprep. used also for ஆகிலும், but).

ஆனாலும், see ஆகிலும்.

ஆகு (p. 47) [āku] , III. v. i. become, see ஆ, irr. verb.

ஆகுபெயர், metonymy, synecdoche, the figurative use of a word.

ஆதாயம் (p. 54) [ātāyam] { * }, s. income. proceeds, gain, profit, ஊதியம், இலாபம்.

ஆதாயம் பெற, to get a profit.

ஆதாயப்படுத்திக் கொள்ள, to gain a thing.

நிலவகை, ஆதாயம், land revenue.

ஆர் (p. 59) [ār] , inter. pro. (contracted from யாவர் or யார்) who.

நீ ஆர்?, who are you.

ஆரது, who is that?, what is it?

ஆருக்குக்கொடுத்தான்? to whom did he give.

அவன் ஆரோ, I know not who he is.

ஆரோ ஒரு மனுஷன் வந்தான், some person is come, I know not who.

ஆரும், all; 2. with neg. verb none.

ஆரும் இல்லை, there is no one.

ஆர் (p. 59) [ār] , ஆரு, II. v. i. be tull, become complete, abound, நிறை; 2. join, belong to, பொருந்து; 3. combine with. v. t. eat, drink, take food, சாப்பிடு; 2. experience; 3. resemble; 4. get, obtain.

ஆரிருள், utter darkness; hell.

ஆரருள், full grace.

ஆர்ந்து அமர்ந்து செய்ய, to act cautiously.

ஆர்வு, ஆர்தல், fullness, eating, drinking, investigation.

மணி ஆர்கண்டம், throat, resemblinggem.

கண்ணாரக் காண, to see clearly.

காதாரக் கேட்க, to hear well or distinctly.

நெஞ்சார, மனமார, whole-heartedly, willingly.

ஆராவமுதம், (ஆர்+ஆ neg. + அமுதம்) ambrosia that does not satiate.

ஆல் (p. 60) [āl] , the chief termination of the 3rd case or instrumental ablative, as in கத்தியால் with the knife; 2. a form of the subjunctive mood expressing as in நீ வந்தால், if you come; 3. a negative form of the optative as in அழால், dont' weep.

ஊரால் ஒரு கோவில், a temple in every town.

பணத்தால் உழைத்தான், he worked for money.

வகையால், (வகைக்கு) ஒன்று, one of every kind.

வறுமையால் உழைத்தான், be worked driven by poverty.

காலத்தாலே வா, come in the right time.

முன்னால், பின்னால், பிறகால், etc. see in their respective places.

ஆவேசம் (p. 60) [āvēcam] { * }, s. spectre, ghost, ஆவி; 2. the entrance of a demon into a person for the purpose of uttering oracles, சன்னதம்; 3. the fury or madness of a possessed person; 4. the grimaces of a person in ecstasy, religious frenzy, மருள்.

ஆவேசம் ஏறுகிறது, --வருகிறது, the paroxysm of religious frenzy comes upon a person. There are வீராவேசம், கோபாவேசம், உக்கிராவேசம், and such other fine combinations to denote excessive வீரம் கோபம் உக்கிரம்.

ஆவேச வணக்கக்காரர், animists.

ஆவேசமுண்டுபண்ணும் வார்த்தை, inspiring words.

இடம் (p. 67) [iṭam] , s. a place, room, ground, ஸ்தலம். 2. width, extension, அகலம்; 3; ground, reason in argument, ஆதாரம்; 4. the three persons in grammar, மூவிடம்; 5. the sign of the 7th case, as, என்னிடம், என்னிடத்திலே in or with me; 6. fitting time, தக்க சமயம்; 7. distance, தூரம்; 8. measure, limit, அளவு; 9. wealth.

இடம்பட வீடேடேல், do not build too spacious a house.

இடங்கண்டு விடாதே, if you see an opportunity (having an opportunity) do not let it slip away.

அப்படி நினைக்க இடமுண்டு, there is room to think so.

வீட்டிலே இடம்விட; to give one a place in the house.

அவன் வந்த இடத்திலே (உடனே) as soon as he was come.

அவ்விடம், அவ்விடத்தில், there.

இடக்கட்டைக் --குறைச்சல், narrowness of space.

இடங்கெட்ட பேச்சு, words spoken without regard to the place and persons.

இடங்கெட்டவன், one that can nowhere abide, a wanderer.

இடங்கெட்டுத்திரிய, to be a gadabout (vagabond).

இடங்கொடுக்க, to give room, to allow.

இடமாயிருக்க, to be large or broad.

இடமானம், a spacious place, an honourable place.

முதல்துரை இடமானம், a president's place.

இடமானவீடு, a spacious house.

இடம்பாடு, width, extensiveness, large extent.

இருப்பிடம், place of residence; headquarter, seat.

இவ்விடம், இவ்விடத்திலே, here.

எவ்விடமும், எவ்விடத்திலும், every where.

யோசிக்குமிடத்தில், யோசிக்குங்கால், யோசிக்கும்பொழுது, when considering.

இடுகு (p. 67) [iḍuku], III. v. i. become narrow, slender, close, சுருங்கு; become, shrivelled, சிறுகு.

இடுகுமிடையவர், (இடுகும்+இடையவர்) இடுகிடை மடவார், women having slender waists.

இடுகு, v. n. narrowness.

இடை (p. 67) [iḍai], II. v. i. make way, recede, retire from the middle; 2. retreat, பின்னிடு; 3. be reduced in circumstances, become poor, தாழ்; 4. submit, தாழ்.

இணை (p. 71) [iṇai], II. v. i. join, become united, சேரு; 2. agree, be suitable, to, இசை; 3. be like or similar, ஒத்திரு; 4. copulate, புணரு.

இணையாதவன், one who is unsociable.

இணைவு, v. n. union, connection.

இதோ (p. 71) [itō], இதா, interj. lo. behold; take notice.

இதோ வந்தான், see, he is come.

இந்தா (p. 72) [intā], (hon. & pl. இந்தாரும், இந்தாருங் கள்), here it is, take it, come here; 2. an exclamation expressive of drawing one's attention to something; lo! be bold!, இதோ.

இப்புறம் (p. 72) [ippuṛam], s. & adv. now (இ) hither, on this side.

இப்புறப்பட, to come over this side.

இரண்டு (p. 73) [irantu], (ரண்டு coll.) s. & adj. two. As an adj. pref. it often becomes, இரு before consonants or ஈர் before vowels which see separately, (s.); a few, சில; 2. the letter உ; 3. excrement and urine, மலஜலம்.

இரண்டில் ஒன்று எடு, take either of the two.

இரண்டாந்தரம், secondary kind or class; 2. the second time.

இரண்டாம் பகலுமாயிருக்க, to be not the chief thing or aim; to be of a doubtful nature.

இரண்டாம் பாட்டன், a great grandfather.

இரண்டாவது, secondly; that which is the second.

இரண்டுக்குப் போக, --இருக்க, to defecate, மலங்கழிக்க.

இரண்டுக்கும் உண்டு, the issue is doubtful, the thing is critical.

இரண்டுங்கெட்டவன், (-கெட்டான் coll.) an indifferent man neither good nor bad; one who cannot distinguish good from evil; one with illbalanced judgment; 2. a destitute, out-caste fellow.

இரண்டு செய்ய, to disobey, to act against orders; 2. to act perfidiously.

இரண்டு சொல்ல, to refuse, to give an evasive answer.

இரண்டு நினைக்க, to be hypocritical; to meditate treachery under a shadow of honesty.

இரண்டுபட, to disagree. to become disunited, to become divided in two.

இவ்விரண்டு (இரவ்வெண்டு coll.), two by two; in twos.

இருட்டு (p. 79) [iruttu], III. v. i. become dark, be clouded, இருளு.

இருட்டிப்போக, to grow dark.

இருள் (p. 79) [iruḷ], s. darkness, obscurity, அந்த காரம்; 2. a dark colour black, blackness, கறுப்பு; 3. confusion of mind, ignorance, stupor, உன்மத்தம்; 4. hell, நரகம்; 5. birth, குற்றம்; 6. fault, blemish, குற்றம்; 7. elephant, யானை; 8. Ironwood of ceylon, Burma.

இந்த வீடு இருளடைந்து கிடக்கிறது, this house is become dark.

இருளர், a tribe living in the woods.

இருள்வலி, the sun.

இருள்நிலம், (இருணிலம்) hell.

ஆரிருள், complete darkness hell.

காரிருள், (கருமை+இருள்) utter darkness.

இரை (p. 84) [irai], s. food, prey, a bait for fish etc, உணவு; 2. sound, roar as of a current of water, ஒலி; 3. intestinal worm; நாக்குப்பூச்சி.

அக்கினிக்கு இரையாக்க, to destroy by fire.

இரைகொடுக்க, -போட, to feed cattle, fowls etc.

இரைகொள்ளி, the crop or crop of birds; 2. a glutton.

இரைக்குடல், இரைப்பை, stomach.

இரைமீட்க, to chew the cud, அசை போட.

இரையாக, to become a prey to, to be devoured.

இரையெடுக்க, to pick up food to chew the cud.

இலக்கணம் (p. 84) [ilakkaṇam] { * }, இலட்சணம், s. a mark, spot or sign, குறி; 2. property, quality, attribute, இயல்பு; 3. elegance beauty, personal gracefulness, comeliness, சிறப்பு; 4. propriety, decency, முறைமை; 5. grammar, philology, இலக்கண நூல்.

இலக்கணச் சொல், a good elegant word.

இலக்கணவிலக்கியம், (இலக்கணம்+ இலக்கியம்) grammatical works and classical writings.

இலக்கணன், a modest and polite man.

இலக்கணி, a grammarian.

இலட்சணப்பிழை, deformity, want of proper qualities, want of symmetry.

இலட்சணமானமுகம், a goodly looking face.

இலக்கண முறை, -விதி, the rules of grammar.

பாஷாவிலக்கணம், philology.

இலயம் (p. 86) [ilayam] { * }, லயம், s. death, destruction, சாவு; 2. dissolution, கரைவு; 3. amalgamation, absorption, அடங்குகை; 4. a kind of dance, ஒருவகைக்கூத்து; 5. (musi.) exactness of time measure, தாளவறுதி; 6. union of song, dance and instrumental music, சுருதிலயம்.

சீவலயமானகாரியம், a thing where by one's life is at stake; an act which would lead to absorption into Godhead.

இலயகாலம், end of the world; time of destruction, ஊழிக்காலம்.

இலயக்கியானம், knowledge of the art of keeping time to music.

இலயமாக, to perish to become destroyed.

இலயன், இலயசிவன், (saiva) the formless aspect of Siva in which knowledge alone is manifest, அரூபசிவன்.

இலாவணியம் (p. 86) [ilāvāṇiyam] {*}, லாவண்யம், லாவண்ணி யம், s. great beauty, loveliness, charm, comeliness, அதி அழகு.

இல்லை (p. 88) [illai], *defect. verb* from the root இல், no, not, there is not; 2. neg. auxiliary verb,

எனக்குப் பணம் இல்லை, I have no money.

அவன் வந்ததில்லை, அவன் வரவில்லை, he is not come.

வருகிறாயா இல்லையா, வருகிறாயோ இல் லையோ, will you come or not?

இல்லை என்ன, to say no, to deny.

இல்லையாகில், --யெனில், --யென்றால், -- யாயின், --யேல், if not, else, otherwise.

இன்னதென்றில்லை, no matter what.

ஒருகாலுமில்லை, never.

ஒன்றுமில்லை, nothing.

பரிச்சேதமில்லை, துப்புறவில்லை, இல்லவே யில்லை, not at all.

அதைப்பற்றிச் சொல்ல நம்மால் இல்லை, அதைப்பற்றி நான் சொல்வதற்கில்லை, in the sense of impossibility, and impropriety.

இழை (p. 90) [izai], II. v. i. rub one against another; கூராய்; 2. copulate as snakes, பிணை; 3. associate intimately (அவர்களிரு வரும் இழைகிறார்கள்; 4. breathe very faintly as one in a dying state, மூச்சுச்சிறுகு; 5. agree, consent to, மனம்பொருந்து.

மூங்கில் ஒன்றோடொன்று இழைந்து பற்றிக் கொள்ளும், the bamboos rub against one another and become ignited.

இழைதல், v. n. mixture; 2. being tender as the mind through love; 3. rubbing one against another.

இழைப்பு, v. n. one of the 8 beauties of composition.

இளகு (p. 90) [ilaku], III. v. i. become soft or pliable, தணி; 2. grow moist ஈரி; 3. grow tender, mild, மிருதுவாகு; 4. be compassionate, நெகிழு; 5. grow weary, get tired, களை; 6. lessen in severity, தணி (as wind, rain, fever etc).

இளகாதவன், inexorable, hard-hearted, unfeeling man.

இளகின நெஞ்சு, -மனசு, a feeling, kind heart.

இளக்கரி (p. 90) [ilakkari], VI. v. i. relax, grow weary or tired with labour, slacken, தளரு; 2. get discouraged, become dispirited. மனம்தளரு; 3. yield before a rival, lose in a race, பின்வாங்கு.

இளக்காரம் (p. 90) [ilakkāram] , s. indulgence, lenience, yielding, இளக்கம்; 2. inferiority, தாழ்வு; 3. defect, குறைவு.

இளக்காரம் கொடுக்க, to be indulgent, to treat with lenity.

"இளக்காரமாய்த் தளர்ந்தேன்" I have become broken-hearted on account of inferiority.

இளி (p. 90) [ilī] , II. v. t. pluck, இணுங்கு; 2. strip off, உரி; v. i. become low-spirited, being ridiculed by others.

இளை (p. 90) [ilai] , VI. v. i. grow weary, be fatigued, தோய்ந்துபோ; 2. grow emaciated, lean weak, மெலி; 3. lesson, குறைந்து போ; 4. fail before a rival or foe. தோற்றுப்போ; 5. become impoverished, ஏழ்மைப்படு.

அவனுக்கு இளைக்கேன், I shall not yield to him, I am not inferior to him.

இளைப்பு, இளைத்தல், v. n. weariness, fatigue, exhaustion, leanness.

இளைப்பாயிருக்க, இளைப்புற, to be wearied, fatigued.

இளைப்பாற, to rest, to take rest.

இளைப்பாற்ற, to cause to rest, refresh.

இளைப்பாற்றி, இளைப்பாறுதல், v. n. rest, resting, repose.

இற (p. 90) [irā] , VII. v. i. die, expire, perish, சா; 2. become obsolete, பழமையாகு; 3. pass (as time) செல்லு; 4. exceed the measure or limit, கட; 5. excel, be preeminent, மிகு.

இறக்கை, இறத்தல், v. n. death, dying.

இறந்தகாலம், past tense.

இறந்தோர், the dead.

இறப்பு, இறவு, v. n. see separately.

அளவிறந்த, immense, beyond measure.

எண்ணிறந்த, innumerable.

இறங்கு (p. 90) [irangu] , III. v. i. descend, come down, flow down, drop down, தாழ்ச்செல்லு; 2. disembark, கறையிறங்கு; 3. alight from a horse; 4. take up a lodging, halt, தங்கு; 5. abate, become reduced, தாழ்வடை; 6. fall from a higher state, நிலைகுலை.

இறக்கம், v. n. descending, a declivity; a descent; a ford.

மழை இறக்கம், a shower of rain.

நோயாளிக்குச் சோற்றிறக்கமில்லை, the patient has no appetite, he is unable to swallow food.

இறங்கல், *v. n.* descending, dismounting, getting down a tree etc.

இறங்காத்துறை, a place not convenient for landing; an improper marriage etc.

இறங்குதுறை, a ford, a place of landing.

இறங்குபொழுது, time of sun-set.

ஏற இறங்கப்பார்த்தல், looking at one from foot to head and vice versa in anger and reproof.

இறாட்டு (p. 90) [irāṭṭu], III. *v. i.* differ from, vary; 2. rub against each other, as bamboos, உரைசு; 3. hate, பகை, become inimical.

இறாட்டுப் பிறாட்டு, contest, சச்சரவு, -- (*provincial*).

இறுகு (p. 90) [iruku], III. *v. i.* be strained close as a knot, become tight, அழுந்து; 2. grow tough or hard, கட்டியாகு; 3. become thickened, congealed, உறை; 4. become niggardly, கையிறுக்கமாகு.

இறுகக் கட்டிக்கொள்ள, --த்தழுவ, to embrace closely.

இறுகப் பிசைய, to knead hard.

இறுகப்பிடிக்க, to catch, to hold fast, to be miserly; to vex hard.

இறுகினகை, கையிறுகல், கையிறுக்கம், tenaciousness, parsimony, closefistedness.

இறுக்கம், *v. n.* tightness, closeness, sultriness, parsimoniousness, strictness.

இறுக்கமாயிருக்க, to be close and sultry, to be tight.

இறுக்கம் புழுங்க, to be sultry, to perspire, to sweat.

இன்று (p. 96) [inru], *s. & adv.* to-day, at present, now இந்நாள், இப்பொழுது.

இன்றுகாலமே வந்தான், he came this morning.

இன்றுமுதல், from this day.

இன்றைக்கு வருவான், he will come to-day.

இன்றைக்குப்பத்தாம் நாள், ten days hence.

இன்றைக்குப் பின்னைக்கு என்று போக்கு சொல்ல, to put off a thing from day to-day.

இன்றை, to-day, belonging to this day, இன்றை நாள்.

இன்றைத்தினம், --நாள், இன்றையதினம், இன்றைத்தினம், this day.

இன்றையில் வரைக்கும், hitherto; until this day.

இன்ன (p. 96) [inna] , (*adj.*) this, such; 2. sign of comparison, like, உவம உருபு; 3. (*pron.*) such things.

இன்னணம், in such state, thus.

இன்னது, such a thing, such as this.

அவன் இன்ன மனுஷனென்று அறிவேன், ஈ ஈ , s. a fly; 2. a bee, தேன்; 3. beetle, வண்டு; 4. wing சிறகு; 5. removal, அழிவு.

ஈக்கால், flaw in a gem (resembling a fly's feet).

ஈப்புலி, a spider.

ஈப்பொறி, a spider's web.

ஈயோட்டி, a fan for flies, fly flapper; a man who drive away flies, an idler.

குருட்டி, the gad-fly.

I know what sort of a man he is.

இன்னது மெய் இன்னது பொய் என்று யார் சொல்லலாம்? who can tell which is true and which is false?

இன்னான், (f. இன்னாள்) such a person. இன்னான் இனையான் என்கிற வித்தி யாசம், கவையில்லை, it does not signify who it is.

<p2இன்னார், இன்னின்னார், வந்தாரென்று கேள்விப்பட்டேன், I heard that such and such people had come. இன்னின்ன, such and such.

உன் கடைச்சரக்குகள் இன்னின்ன வென்று காண்பி, show what different wares are in your shop.

இன்னின்னான், such and such person.

இன்னம் (p. 96) [innam] , இன்னும், *adv.* still, yet more, besides, இனிமேலும்; 2. again.

அவர் இன்னம் வரவில்லை, he is not yet come.

இன்னமும், still more, furthermore, moreover.

இன்னமும் இடமுண்டு, there is still more room.

இன்னுமின்னும், more and more.

ஈண்டு (p. 96) [iṇṭu] , III. v. i. come to-gether, crowd, be close to-gether, செறி; 2. abound, be numerous, மிகு; 3. speed, haste, விரைந்து செல்; v. t. extract, pluck out, dig out, தோண்டு.

உக்கு (p. 100) [ukku] , III. v. i. become worm-eaten; rot, decay, moulder, இற்றுப்போ; 2. pine or waste away, மெலி.

உக்கல், v. n. rottenness, putridity, a rotten thing.

உக்கிப்போக, to pine away.

உக்கின மரம், a worm-eaten, rotten tree.

உசர் (p. 100) [ucar] , உசரு, II. v. i. (vulg. for உயர்) rise, become high.

உசர, உசக்க, vulg. for உயர.

உடல் (p. 100) [uṭal] , உடர், s. body, சரீரம்; 2. a consonant, மெய்யெழுத்து; 3. ill-will, enmity.

உடலிரண்டு உயிரொன்று, two bodies but one life; 2. a shell fish; 3. intimate friendship.

உடலிலான், Kama, மன்மதன்.

உடலெடுக்க, to take a body; to become fat or fleshy.

உடலெழுத்துக்கள், the consonants.

உடல் தழும்பு, a scar; a cicatrice.

உடற்குறை, a headless body; any blemish in the body.

உடற்கூறு, the structure or constitution of the human body; anatomy.

உடற்கூற்றுத் தத்துவம், the principles of anatomy.

உடன் (p. 100) [uṭan] , pref. (like the Latin prefix co), with, together, கூட்டு; 2. affix, a termination of the social abl. (implying coexistence, accompaniment, communion, sociality etc.) with, together with ஓடு; 3. adverb (mostly உடனே) immediately, instantly at once; 4. adv. altogether, ஒருங்கு, ஒருசேர்; 5. adv. together as in `உடன் கலந்தார்க்கு'; 6. (with preceding adj. part) as soon as; as in அவன் அதைச் சொன்னவுடனே, as soon as he said it.

என்னுடனே வா, come with me.

உடனாளி, a companion.

உடனிகழ்ச்சி, உடனிகழ்தல், உடனிகழ்வு, concomitancy, co-existence, simultaneous occurrence.

ஓடென்பது உடனிகழ்வைக் காட்டும், the particle, ஓடு shows accompaniment.

உடனைக்குடனே, உடனுக்குடனே, then and there; immediately, at once.

உடனொத்தவன், a person on an equality, with another.

உடன்கட்டை ஏறுதல், performing sati, (a woman burning herself with the corpse of her husband).

உடன் கூட்டு, co-partnership.

உடன்கூட்டாளி, a partner in business.

உடன் பங்காளி, a brother's son having a right to share in family property; a co-partner.

உடன்படு, v. i. agree, consent to, harmonize, பொருந்து.

உடன்பட, (inf.) to consent, agree; undertake; to yield, submit.

உடன்படிக்கை, உடம்படிக்கை, (prop. உடன்படுகை, a covenant, agreement, compact, treaty.

உடன்படிக்கைபண்ண, to make a contract, to enter into an agreement.

உடன்பட்டவன், a partner.

உடன்பாடு, consent, covenant, agreement.

"உடன்பாடான, வேதசாஸ்திரம்" positive theology,

உடன்பாட்டுவினை, affirmative verb, as distinguished from or opposed to எதிர்மறைவினை, negative verb.

உடன்பிறந்தார், உடன்பிறப்பு, own full brothers and sisters.

உடன் வேலையாள், a colleague, fellow labourer.

உடை (p. 100) [uṭai] , II. v. i. break, burst, go in pieces, தகர்; 2. become broken as the heart, மனம் நெகிழு; 3. become untwisted, முறுக்கவிழு; 4. become reduced, தளரு; 5. be ruined, கெடு; 6. break down as a witness in cross examina- tion, as in சாட்சி உடைந்து போ யிற்று; 7. blossom as a flower.

உடைகுளம், a tank which has burst its banks.

உடையல், உடைசல், v. ns. broken things.

ஓட்டை உடைசல், cracked and broken things.

உடையாதது, whole, not cracked or broken, உடைவு, breach, debility, reduced state, cracking.

முறுக்குடைய, to be untwisted as a thread.

மனமுடைந்தவன், மனமுடைவானவன், a broken-hearted person.

உணர் (p. 100) [uṇar] , உணரு, II. v. i. feel, perceive, understand, அறி; 2. realize, conceive, imagine, பாவி; v. i. recover from langour, அயர்வு நீங்கு; 2. wake from sleep, துயிலெழு; 3. become reconciled after a love quarrel, பிணக்கு (ஊடல்) நீங்கு.

அவன் உணரவில்லை, he does not understand, he has no feeling.

உணராமை, want of feeling, insensibility, want of understanding.

உணரும் அறிவு, instinct, cognizance; distinct understanding, sensibility, sense.

உணர்ச்சி, உணர்த்தி, v. ns. consciousness, feeling perception, sensibility.

உணர்க்கை, v. n. soothing, palliating- (coll. உணக்கை கெட்டவன், ஒணக்கை கெட்டவன், one devoid of feeling or understanding.)

உணர்வு, v. n. understanding, perception, consciousness.

உணர்வுகெட்டுப்போக, to be stunned, to grow foolish.

உண்டாகு (p. 100) [uṇṭāku], v. i. (for conjugation see ஆ, --ஆகு), be, begin to exist, come into existence, be made, grow, become.

உண்டாயிருக்க, to exist; 2. (with dat.) to belong to, to have.

பிள்ளை உண்டாயிருக்கிறாள், she is pregnant.

உண்டானது, what is really the fact.

உண்டானபோது கோடானுகோடி உற முறையார், in time of prosperity many will flock round.

உண்டானவன், a wealthy man.

உண்மை (p. 100) [uṇmai], s. (உள்) being, existence, entity; உள்ளது; 2. truth, fact, certainty, reality, மெய்; 3. faithfulness, honesty, யதார்த்தம்; 4. knowledge, அறிவு; 5. nature, essence, உள்ள தன்மை.

உண்மையில், of course.

உண்மைத் தாழ்ச்சி, --த்துரோகம், --ப், -- பேதகம், unfaithfulness.

உண்மைப்பட, to become evident.

உண்மைப்படுத்த, to prove a thing to be true.

உண்மைப்பிடி, adherence to truth, steady perseverance in religion.

உதி (p. 107) [uti] { * }, VI. v. i. rise as the sun, moon, stars, உதயமாகு, 2. be born, பிற; 3. come into existence, தோன்று,

என்மனதில் அப்படி உதிக்கிறது, so it seems to me, such thoughts rise in my mind.

திடீரென வந்துதித்தான், he suddenly made his appearance.

உதிவள்ளி, the morning star, (venus)

உதிப்பு, v. n. birth, appearance; 2. wisdom.

உத்தரம் (p. 107) [uttaram] { * }, s. north. வடக்கு; 2. what is subsequent futurity, பின்னானது; 3. word, மொழி; 4. answer, உத்தாரம்; 5. submarine fire, ஊழித்தீ; 6. beam, crossbeam in a building, விட்டம்; 7. the twelfth lunar asterism, உத்திரம்.

உத்திரியை, funeral ceremony, கரு மாந்தம்.

உத்தரகுருவம், -குரு, one of the six blissful regions of beatitude of Bogha Bhumi, where the soul enjoys the fruits of former virtuous deeds. உத்தரகுருவினொப்ப, (சிலப்ப)

உத்தரதுருவம், the north pole.

உத்தரபாகம், the latter part.

உத்தரவாதம், defence, responsibility, pledge, security, atonement.

உத்தரவாதம்பண்ண, -செய்ய, to atone for; indemnify become responsible guarantee, warrant.

உத்தரவாதி, a bail, trustee, a responsible person, a respondent.

உத்தராதி, *s. (Tel.)*, north, வடக்கு; a northerner, esp. a Telugu.

உத்தராட்சரேகை, the northern tropic.

உத்தராயனம், உத்தராயணம், the half of the year when the sun seems to move from south to north, the northern solstice.

உத்தரோத்திரம், more and more, further and further.

பிரதியுத்தரம், மறு உத்தரம், எதிருத்த ரம், an answer. Also பிரதியுத்தா ரம், பிரத்யுத்தாரம், (*coll.*)

உமி (p. 113) [umi], VI. *v. i. (defective)* become chaff பதராசு; 2. become insipid, சாரமற் றுப்போ; 3. become spoiled, decayed, அழி.

உயிர் (p. 115) [uyir], VI. *v. i.* come to life, revive, உயிர டை; 2. breathe, மூச்செறி; 3. sprout, தழை; 4. breathe one's last, மரி.

கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்த பண்டிகை, உயிர்த்தெழுந்த திருநாள், Easter-day.

உயிர்த்தெழுந்திருக்க, to rise from the dead.

உயிர்த்தெழுதல், the resurrection.

உயிர்ப்பு, *v. n.* breath; wind, air; fragrance; invocation to a deity to abide in an idol.

நெட்டுயிர்ப்பு, deep breath; groan; sigh.

உயிர்த்தல், *v. n.* reviving.

உரவு (p. 115) [uravu], III. *v. i.* become vigorous, get strong; வலியுறு; 2. be in constant motion, as the sea; உலாவு.

உரவு நீர், sea, being water in constant motion.

உரு (p. 117) [uru], VI. *v. i.* get angry, கோபி, exhibit signs of anger; 2. burn or smart, அழலு; 3. become ripe, mature, முதிரு; *v. t.* resemble, ஒத்திரு; 2. be angry with, கோபி.

உரு (p. 118) [uru] { * }, VI. *v. i.* appear, come into existence, தோன்று; 2. sprout, shoot, முளை; 3. issue forth, well, as a spring சுர.

உருகு (p. 118) [uruku], III. *v. i.* melt, become liquified, கரை; 2. be softened, sympathise, இரங்கு; 3. be reduced or emaciated, இளை, மெலி.

உருக்கம், மனவுருக்கம், *v. n.* tender love, compassion, tenderness of mind.

உருக்கமாய் அழ, to weep compassionately.

உருக்கவாளி, a compassionate man.

மனதுருக, to have compassion, to pity.

உருள் (p. 118) [uruḷ], உருளு, I. *v. i.* roll, wheel, spin, revolve, புரளு; 2. become round, திரளு; 3. (*vulg.*) die perish, அழி; 4. go, proceed, செல்.

உருட்சி, உருண்டை, roundness.

உருட்சியான முகம், a fine round face.

உருண்டுபோக, to roll like a ball; to die, perish.

அவன் குடும்பமெல்லாம் உருண்டு போயிற்று, his whole family is extinct.

உருபிகரி (p. 120) [urūpikari] { * }, VI. *v. i.* assume a shape, become manifest, உருவப்படு; *v. t.* prove, உருபி.

உல (p. 120) [ula], VII. *v. i.* pass away, ஒழி; 2. become wasted, கெடு; 3. be perfect, or complete, முடிவுபெறு.

உலக்கை, உலத்தல், உலப்பு, *v. ns.* injury, end, death.

உலவாக்கிழி, inexhaustible quantity of gold tied up in a cloth-bag.

உலறு (p. 120) [ulaṟu], III. *v. i.* become dry, காய்; 2. show signs of anger, கோபக்குறி காட்டு; 3. be worn out as cloths, சிதை; 4. become rough as hair bristling up, சிலும்பு.

உலறல், *v. n.*

உலை (p. 120) [ulai], II. *v. i.* become loose as a tooth etc; degenerate in morals, அலை, நிலை குலை; 2. be agitated, unsettled, afflicted, கலங்கு; 3. be ruined, perish, அழி; 4. wander about, அலை.

உலையாமுயற்சி, untiring exertion.

உலைவு, *v. n.* tremor, trouble, fear, torment.

உளு (p. 124) [ulu], VI. *v. i.* be eaten up by worms, become rotten, உளுத்துப்போ.

உளுத்தபயறு, worm-eaten grain.

உளுத்தமரம், worm-eaten wood.

உளுப்பு, condition of being worm-eaten; a worm-eaten tree.

உள் (p. 124) [u |] , s. the interior, உட்புறம்; 2. the mind, மனம், 3. place, இடம்; 4. as an *affix* (with or without the சாரியை கு) it expresses: in, within, into as in வீட்டுள் or வீட்டுக்குள், in the house; 5. a *verbal noun ending* as in விக்குள், தொழிற் பெயர் விகுதி; 6. a *7th case ending* ஏழனுருபு.

அதற்குள்ளே, within it (4), in the meanwhile, so soon.

உட்கட்டு, private apartments of a house.

உட்கருத்து, inward sentiment, intention, affection, the intrinsic meaning of a passage.

உட்காய்ச்சல், an internal fever, heat, hatred.

உட்கை, the palm of the hand, one who is a secret hand in aiding what is improper.

உட்கொள்ள, to take food, medicine, to imbibe as the earth does the rain; to receive into the mind.

உட்சட்டை, a waist-coat.

உட்சீலை, an under garment or innercloth, the lining of a coat.

உட்டுளை, உட்புரை, the hollow of a tube.

உட்டெளிவு, clearness of mind.

உட்பகை, internal enmity, grudge.

உட்பட, to meddle with a business; 2. to enter go in, join; 3. to consent; 4. to partake; 5. *adv.* inclusive of, together with.

அது உட்பட, that inclusive, together with that.

மோசத்துக்குட்பட, to fall into danger.

உட்படுத்த, உள்ளாக்க, to cause to enter, to involve, to include, to persuade.

உட்பற்று, internal attachment.

உட்பிரவேசம், the entrance, entering, getting into.

உட்புக, to slip in, enter, engage in.

உட்புறம், inside.

உட்பொருள், உள்ளர்த்தம், the real or secret meaning.

உண்ணாக்கு, உள்நாக்கு, the uvula.

உண்ணாட்டம், உண்ணோக்கம், உள்யோ சனை, the real or secret intention.

உள்வட்டம், agio, the difference between the values of two coins.

உள்வலிப்பு, உள்ளிசிவு, inward pains, convulsions.

உள்வளைவு, concavity.

உள்வாரம், the share in the produce of a field belonging to the owner.

உள்வினை, malice, an inherited fate.

உள்ளங்கப் பரிசோதனை, anatomical examination.

உள்ளங்கால், the sole of the foot.

உள்ளங்கை, the palm of the hand.

உள்நாடு, x புறநாடு; உள்நாட்டு விஷயங்கள், internal affairs.

உள்ளடக்க, to conceal within the mind; to enclose.

உள்ளடக்கம், reservedness, reserve.

உள்ளடங்கிப்போக, to be shut in, to be contained in.

உள்ளறை, an inner room.

உள்ளாக, to enter in, to be subject to; *adv.* inwardly.

உள்ளாந்தரங்கம், internal secrets.

உள்ளாயிருக்க, to be engaged or concerned.

உள்ளிட, to include, comprise.

உள்ளிடை, private affairs.

உள்ளிட்டார், the partners, all that are concerned in a bargain or business.

உள்ளிந்திரியம், the intellectual powers.

உள்ளீட்டுக்காரியம், secrets.

உள்ளுக்குக்கொடுக்க, to give medicine to be taken internally.

உள்ளுக்குள், internally.

உள்ளுடைதல், being heart-broken, declining in energy.

உள்ளும் புறமும், -புறம்பும், within and without; inwardly and outwardly.

உள்ளுருக்கி, a wasting disease of childhood, கணை.

உள்ளுறை, inward thought; 2. hidden meaning.

உள்ளே, *adv.* with in, between.

உள்ளேயிருந்து வர, to come out.

உறண்டு (p. 124) [uraṇṭu], III. v. i. become reduced, emaciated, வறளு.

ஆகாரமில்லாமல் ஆள் உறண்டுபோனான், the person became emaciated for want of food.

உறு (p. 124) [uru], IV. v. i. join closely, come in contact, கிட்டு; 2. feel, experience, suffer, அனுபவி; 3. obtain, கிடை; 4. reach arrive at, வா; 5. be, exist, உண்டாகு, v. t. perceive by touch, பரிசி; 2. love, அன்புகொள்; 3. resemble; 4. begin, commence; 5. gain access to, reach, அடை. Note. This verb is often joined to nouns to form new verbs as கண்ணுற்றேன், I saw; பயமுற்றேன், I was afraid; சூழூற்றது, it surrounded; and the infinitive and other parts are used adverbially to denote intensity, entireness as உறச்சிவந்தது, it is become very red.

சொல்லலுற்றேன், சொல்லுற்றேன், I said, I treated on.

உறவற்ற, to dry up entirely.

உறுநன், s. one who seeks protection, a follower, சேர்ந்தவன்.

உற்ற, adj. part. devoted, trusty true. உற்ற சிநேகிதன், a trustworthy friend. உற்றமனிதன், a trustworthy person. உற்ற விசேஷம், உற்றசெய்தி, true report.

உற்றது, the thing as it happened; the fact.

உற்றறிய, to know by experience.

உறுபு, v. n. closeness, narrowness, plenty.

உற்றார், உற்றோர், relations.

உற்றிடம், emergency, exigency.

உற்றுக்கேட்க, to listen attentively.

உற்றுத் தேட, to search diligently.

உற்றுப் பார்க்க, --ஆராய, to examine closely.

உற்று விசாரிக்க, to make a strict enquiry.

உற்றுழி, s. emergency, danger.

புலம்புற, to utter lamentation.

விசனமுற்றவன், கிலேசமுற்றவன், one that is sorrowful.

ஊசு (p. 129) [ūcu], III. v. i. become stale, insipid, சுவை கெடு; 2. become putrid, offensive to smell, ஊழ்; VI. v.t. pare off, shave, சீவு.

ஆசைப்பட்டகாரியம் ஊசிப்போயிற்று, he has not got the thing desired.

ஊசல், v. n. being rank, past eating.

ஊசிப்போன கறி, ஊசலான கறி, meat past eating, spoiled.

ஊடு (p. 129) [ūṭu], s. (உள்) the inside. what is between two things, நடு; 2. thread woven across the warp, ஊடை; 3. the waist, இடை.

ஊடறுக்க, to cut through, to settle a dispute.

ஊடாட, to move about, to frequent, to be familiar with.

ஊடாடிப்பார்க்க, to investigate, examine, ஆராய.

ஊடாட்டம், familiarity, intimate acquaintance, frequent communion, intercourse.

ஊடு, ஊடே, ஊடாய், (*with dat.*) between, through.

அவர்களுக்கூடே வந்தான், he came between them.

ஊடுதாக்க, to oppose, to come in collision; to compare physical strength by pulling each other.

ஊடுருவ, to penetrate, pierce.

ஊடுருவத்தைக்க, to stitch through, transfix.

ஊடே, ஊடே ஊடே, ஊடுடே, here and there, every now and then.

ஊதியம் (p. 129) [ūtiyam], (ஊதிபம்), s. gain, profit, income, இலாபம்; 2. benefit, advantage, பயன்; 3. learning, erudition, கல்வி.

ஊர் (p. 134) [ūr], ஊரு, II. v. i. move slowly, creep, crawl, தவழ்; 2. circulate as blood; 3. itch, தினவறு; v. t. ride, cause to go (as a horse), drive a vehicle, செலுத்து; mount, ஏறு.

எறும்புரக் கல்லும் குழியும், even a stone will become hollow by the continued passage of ants.

நத்தை ஊருகிறது, the snail creeps.

ஊரல், v. n. friction, உரிஞ்சல்; 2. creeping.

ஊருகால், a snail, a chank.

ஊர்வன, pl. reptiles.

ஊர்தி, a vehicle or conveyance in general, bullock, horse, palangin etc.

ஊழலி (p. 134) [ūzali], VI. v. i. (ஊழல்) become spoiled as meat, fruits etc. பதனழி; 2. break down in health or wax thin; 3. get dispirited; v. t. loathe, வெறு.

ஊறு (p. 134) [ūru], III. v. i. spring forth, issue as water out of the ground; 2. be soaked, steeped, pickled; 3. spread (as ink in paper); 4. percolate, ooze through, கசி; 5. form (as milk in the breast); 6. form (as flesh in a sore); 7. increase (as knowledge, or as flesh in the body after sickness); 8 increase, பெருகு.

வாய் ஊறுகிறது, the mouth water.

ஊறணி, a spring, ஊற்று; 2. income, source of income, வருவாய்.

ஊறல், v. n. oozing, discharge; s. 2. a small spring, spring water; 3. juice extracted by squeezing, சாறு; 4. income, property amassed, வரு வாய்; 5. greenness, moisture, நீர் வற்றாப் பசுமை.

ஊறவைக்க, to soak; to steep, to pickle.

ஊற்றறாள், sinking paper. (ஊறல்+தாள்)

ஊறுகாய், pickled fruits.

ஊறுகோள், injury, murder.

ஊறுபுண், a healing wound.

ஊன்று (p. 134) [ūṇṇu], III. v. t. set or fix a thing upon or in the ground, நிறுத்து; 2. grasp, hold firmly, இறுகப்பிடி; 3. put seeds into the ground making holes for them with the fingers, நடு; 4. support, தாங்கு; 5. press down, அழுத்து; v. i. be fixed or settled, strike root, வேருன்று; 2. lean upon, rest on, சாரு; 3. become established, be steadfast, firm, நிலைபெறு.

மழை ஊன்றிப் பெய்கிறது, it rains hard.

நிலத்தில் சிக்கென ஊன்றிய வேர், a root stuck firmly in the ground.

நாற்றை ஊன்ற, to set plants.

ஊன்றக் கட்ட, to edify, to ratify.

ஊன்றிக் கேட்க, to hear attentively; 2. to ask with urgency, press for an answer.

ஊன்றிக்கொள்ள, to lean upon a cane etc. to stand firmly.

ஊன்றிப்பார்க்க, to look at intently.

ஊன்றிப் பேச, -ச்சொல்ல, to speak distinctly, emphatically; to insist.

ஊன்றி வைக்க, to fix or establish.

ஊன்றுகால், a stay, prop, support.

எ எ , interrog. pref. (வினாவெழுத்து) which, what? எந்த As to combination see அ demonstr. Note.

எஃகு (p. 134) [eḥku], எக்கு, III. v. i. be elastic, stretchable, நெகிழு; 2. become unfastened, அவிழு; 3. rebound, எதிர்தாக்கு; 4. stretch one's self in reaching a thing, எட்டு; 5. v. t. card, comb wool or cotton; 2. search for, sift, scrutinize, ஆராய்.

மான் எகிரித்தாவியோட, the deer to run jumping.

எகிரிப் பேச, to talk impertinently.

எச்சில் (p. 134) [eccil], எச்சி, s. (எஞ்சு) remains of food, deemed defiled by contact with the mouth, spittle, saliva, மிச்சில்; 2. excretions from the body as urine, semen, faeces.

எச்சில் ஆக்க, -படுத்த -பண்ண to make, unclean; to defile food by the hand or spoon in feeding.

எச்சில், உமிழ், -துப்ப, to spit.

எச்சில் காறிஉமிழ், to force up the phlegm & spit it out.

எச்சில்வாய், a mouth not washed after meal.

எச்சிற்கலப்பு, a ceremony in Hindu marriages when the bride eats of the food left by the bridegroom.

எச்சிற்கல்லை, எச்சிலிலை, plate of leaves from which food has been eaten, எச்சிலிலை.

எச்சிற்சுரப்பு, salivation.

எச்சிற்பட, to become unclean, or defiled by saliva.

எச்சிற்பருக்கை, rice remaining after eating.

எச்சிற்பேய், diminutive demon exceedingly voracious.

எச்சிற்றழும்பு, எச்சிற்றழுதணை, itchy pustules spreading over the body, a kind of ringworm said to be caused by contact with the saliva of others or with the excrement of a lizard.

எச்சிற்றேமல், same as எச்சிற்றழும்பு.

கண்ணெச்சில், evil imagined to be caused by the eyes of other people; blight of the eye, திஷ்டி.

கண்ணெச்சில் கழித்தல், ceremonies for removing the effects of an evil eye.

எச்சிலார், low-caste people, இழிஞர்.

எடு (p. 134) [eḷu], VI. v. t. take, lift up, தூக்கு; 2. bear, carry, சும; 3. take away, carry off,

எடுத்துக்கொண்டு போ; 4. assume (as a shape etc.); 5. select, choose, தெரிந்துகொள்; 6. buy, வாங்கு; adopt (as sentiment) அங்கிகரி; 8. undertake, enter upon, தொடங்கு; 9. speak highly of மேம்படுத்துரை; 1. bring up, வளர்; v. i. (in comb.), rise, happen etc. as வாந்தியெடு, vomit; பசி எடு, be hungry, etc. 2. invade, படையெடு; 3. be associated with, பொருந்து; 4. be high as the forehead, prominent as the nose or the ear, மேல்நோக்கியிரு.

அதை எடுத்துப்பேசினான், he took up the subject.

அவருக்குப் பசியெடுத்தது, he got hungry.

எடுகூலி, portage, hire for carrying.

எடுத்தாப் போலே, எடுத்தபடி, suddenly, without previous notice.

எடுத்தார் கைப்பிள்ளை, எடுப்பார் கைப் பிள்ளை, -ப்பாலகன், one who is easily influenced by others; one who has no opinion of his own.

எடுத்துக்கொண்டு போக, to take away, to carry away.

எடுத்துக்கொள்ள, to take for one's own use, to accept, admit.

எடுத்துப்போட, to separate from the rest, to cast away, to turn.

எடுத்து விட, to lift a burden up and lay it upon a cart etc; to lift up a fallen person, to set up a person.

எடுத்துரைக்க, to quote from a book.

எடுத்தெறிந்து பேச, to speak insolently; to disregard one's advice or commands.

எடுபட, எடுபட்டுப்போக, எடுப்புண்டு போக, to be taken away, to be abolished.

எடுபடுகிற சரக்கு, saleable commodities.

எடுபட்டவள், எடுபட்டுப்போனவள், a lewd woman, excommunicated from society.

எடுபட்டுப் போனான், he is gone, he disappeared; he is displaced.

எடுப்பிக்க, to cause to raise, or to lift up.

எடுப்பு, v. n. taking; 2. elevation, superiority; 3. buried treasure; 4. insolence, arrogance, pride; 5. insolence abusive words; 6. (*music*) time when a song is begun as compared with the time when *thalam* begins; 7. plot of cultivated land; 8. adoption, தத்து.

எடுப்புத்தேர், a portable shrine in which idols are borne about, *opp.* to இழுப்புத்தேர், a car moving on wheels and drawn by people.

கல்லெடுப்பு, a funeral rite.

தெய்வபக்தியின் வேஷம் எடுக்க, to make a show of piety.

தொழில் எடுக்க, to enter upon an occupation; to suspend one from office.

பாரமெடுக்க, to carry a load.

பேரெடுக்க, to get a good name.

பேரெடுப்பு, celebrity, fame.

வயிறெடுக்க, வயிறு கடுப்பெடுக்க, to have a looseness.

வாயால் (வாயில்) எடுக்க, வாந்தி யெடுக்க, to vomit.

கடல் கொந்தளிப்பெடுக்க, the sea to be stormy.

வெறி எடுத்தவன், one who is become drunk.

நாற்றமெடுக்க, to begin to emit foul odour.

ஈடுமெடுப்பு மற்றது, that which has nothing either equal to or superior to itself; that which is unrivalled.

எதிர் (p. 139) [etir], (எதிரானது) s. that which is opposite or in front, முன்னிருப்பது; 2. similitude, comparison, ஒப்பு; 3. futurity, வருங்காலம்; 4. rivalry, எதிரி டை; 5. target, aim, இலக்கு; 6. *adv.* in front முன்.

எதிரறை, an opposite room.

எதிராக, எதிர் முகமாக, opposite, face to face.

எதிராளி, adversary, opponent.

எதிரி, the defendant in a law suit; 2. same as எதிராளி.

எதிரிடை, எதிர் முகம், opposition, what is against, what is equivalent.

எதிரிடையாய்ப் பேச, to dispute, contradict.

அதுக் கெதிரிடையாக, அதுக்கெதிரிட மாக, அதுக்கெதிராக, to the contrary.

எதிருத்தரம், எதிர்மொழி, எதிருரை, an answer, a reply, a rejoinder, a retort.

எதிரே, எதிரிலே, before, in front.

எதிரொலி, an echo.

எதிர் குதிர், obverse, மறுதலை.

எதிர்கொண்டு போக, -கொண்டழைக்க, to go to meet and receive one.

எதிர்க் கட்சி, the opposite party.

எதிர் செலவு, courteous advance to welcome one.

எதிர்ச்சீட்டு, -முறி, a note of hand given for another that is lost, a counterbond.

எதிர் நிற்க, to stand before one.

எதிர் பாப்பு, Anti-Pope (*christ.*)

எதிர் பார்க்க, (*with dat.*) to wait for an expected person, to hope for a thing, to be in expectation of a thing.

எதிர்ப்பட, to meet by chance.

எதிர் மறுப்பவர், Protestants (*christ.*)

எதிர் மறை, (*in gram.*) negative form of expression.

எதிர் மறை வினை, a negative verb.

எதிர் வர, to meet, to oppose.

எதிர் வாதி, a defendant in law.

எதிர் வீடு, opposite house.

எப்பொழுது (p. 139) [eppoḻutu] , எப்போது, எப்போ, *inter, adv.* when? எக்காலம்.

அவன் எப்போது வந்தாலும் வரட்டும், let him come whenever he likes.

எப்போதாகிலும், whenever.

எப்போதுமுள்ளது, that which is continual.

எப்போதும், always, எப்பொழுதும், எப்போழ்தும்.

எப்போதைக்கும், always, forever.

எய்து (p. 139) [eytu] , III. v. *t.* approach, கிட்டு; 2. acquire, obtain, பெறு; 3. revere, பணி; 4. experience, அனுபவி; 5. leave, forsake, விடு; v. *i.* be suitable, பொருந்து; 2. happen, befall, occur, சம்பவி; 3. appear, become, உண்டாகு; 4. be sufficient, be adequate, போதியதாகு.

நிலைமை எய்திவிட, the condition to draw near, to attain a position.

சித்தியெய்துதல், obtaining success.

எய்த, *adv.* carefully, well, adequately; 2. very much, abundantly.

எரி (p. 139) [eri] , II. *v. i.* glow, shine, give light, பிரகாசி; 2. burn, smart, அழலு; 3. *fig.* be angry. indignant, கோபங்கொள்; 4. be jealous, பொறாமைகொள்; 5. become old, முதிர், 6. feel a painful emotion, துயரங்கொள்.

வயிறெரிகிறது, I am very hungry, it grieves me much.

அடுப்பெரிகிறது, the fire upon the hearth burns.

விளக்கெரிகிறது, the candle burns.

எரிகொள்ளி, fire-brand.

எரிசினம், burning anger.

எரிச்சல், வயிற்றெரிச்சல், *v. n.* burning sensation in the stomach; heat of anger, envy, jealousy.

எரிநரகம், the fiery hell.

எரிந்துபோக, to burn away.

எரிபந்தம், எரிவந்தம், a great fire, burning, wrath.

எரிபொரி; fire spark, excessive rage.

எரிவு, *v. n.* burning, heat in the system.

குடலெரிவு, burning of the bowels.

பற்றி எரிய, to take fire.

எழில் (p. 139) [ezil] , *s.* beauty, அழகு; 2. youth, இளமை; 3. strength, வலிமை; 4. colour, colouring paint, வர்ணம்; 5. hint, குறிப்பு; 6. witticism, epigram, சாதுரிய வார்த்தை.

எழிலிய, *adj.* beautiful, comely.

எழுது (p. 139) [eZutu] , III. *v. t.* write, pain, draw, வரை; 2. predestine, foreordain (as Brahma by writing on the head); 3. engrave, சித்திரம் வெட்டு; *v. i.* become indented by pressure. அழுந்திப்பதி.

எழுத அறியான், he cannot write.

எள்ளிடை நெல்லிடை (எட்கடை, நெற் கடை) விட்டு நன்றாய் எழுத, to write well leaving proper spaces between the letters and between the lines.

எழுதிக் கொடுக்க, to give in writing.

எழுதிக் கொள்ள, to write for one's own use, to get one's self enlisted.

எழுதி வைக்க, to write down.

எழுதுகோல், a writing reed; painter's brush.

குறிப்பெழுத, to note down.

கைபடிய எழுத, to practise writing; to exercise one's self in writing.

சிறுக்க எழுத, to write in small letters.

திருத்தி எழுத, to correct a writing.

பதில் எழுத, to write an answer.

பருக்க (பெருக்க) எழுத, to write in large letters.

பெயர்த் தெழுத, to copy, transcribe.

மேற்பாடம் பார்த்தெழுத, to write according to the copy.

எழுதாக்கிளவி, எழுதாமறை, the Vedas not written but handed down from father to son by oral repetition.

எளி (p. 139) [eḷi], II. v. i. become feeble, low spirited, எளிமையடை.

எளிவு, v. n. graceful simplicity accessibility, approachableness, செளலப் பியம்.

ஏகு (p. 149) [ēku], III. v. i. go, go on, pass; போ; 2. lapse, pass as time, கழி; 3. become loose, slip off, கழலு.

ஏக்கம் (p. 149) [ēkkam], v. n. (ஏங்கு) fright, fear, stupor caused by pain, ஏங்குகை; 2. anxiety, கவலை; 3. eager desire, பேராசை.

ஏக்கம் எடுக்க, -பிடிக்க, to become vexed; to pine away; to languish.

பிள்ளை செத்ததினாலே அவளுக்கு ஏக்கம் பிடித்தது. She languished at the death of her child.

ஏமம் (p. 151) [ēmam], s. night, இரா; 2. delight, இன்பம்; 3. illusion, bewilderment, மயக்கம்; 4. safety, காவல்.

ஏமத்திலும் சாமத்திலும் வர, to come at inconvenient times, late at night.

ஏமுற, to be delighted; to be protected; to be vexed.

ஏல் (p. 151) [ēl], V. v. t. receive, accept, admit, allow, ஒப்புக்கொள்; 2. stretch out hands in begging, receive alms, பிச்சைவாங்கு; 3. oppose in battle, ஏதிர்; 4. love, அன்புகூர்; 5. be equal, ஒத்திரு. v. i. be suitable for, agreeable to, becoming, இசை; 2. be excessive, abound, மிகு; 3. change, மாறுபடு; 4. happen, occur, சம்பவி, as in "ஏற்றதையுணர்கிலமென்று" (வில்லி); 5. awake from sleep.

ஏற்க, ஏற்கவே, ஏற்ப, adv. properly, suitably; 2. before.

ஒருவனுக்கு ஏற்கச்செய்ய, to do to one's liking.

ஏற்கனவே, (*prop.* ஏற்கவே) before.

ஏற்கை, ஏற்பு, *v. n.* agreement, acceptance; 2. begging alms.

ஏற்போர், beggars, mendicants.

ஏற்றசமயம், convenient time.

ஏற்றப்பிரகாரமாக, -படி, -வாறு, agreeably to; as is fit or proper; as one likes.

ஏற்றல், *v. n.* receiving, compliance.

ஏற்றுக்கொள்ள, to receive, to admit, to accept; to take upon one's self.

ஏற்பு, *v. n.* receiving; 2. appropriateness, fitness.

நல்வரவேற்பு, warm welcome.

கையேற்பு, *v. n.* extending hands in begging or in prayer.

ஏற்புடைக்கடவுள், deity appropriate to the subject-matter in a book (*as opp. to.* வழிபடுகடவுள்)
நூற்குரிய கடவுள்.

ஏறு (p. 153) [ēru] , III. *v. i.* ascend, mount up, climb, இவர்; 2. increase, be more, அதிகரி; 3. enter (as a thorn etc.) தை; 4. embark, கப்பலேறு; 5. settle, be domiciled, குடியேறு; 6. terminate, end, முற்றுப்பெறு; *v. t.* cross, pass over, கட; 7. an *auxiliary verb* as in காரியம் கடந்தேறியது, துணைவினை.

குதிரையின்மேல் ஏறிப்போக, to ride on horseback.

கப்பல், (கப்பலின் மேல்) ஏற, to go on board the ship, to embark.

நாளூக்குநாள் வியாதி ஏறுகிறது, the sickness increases day by day.

பயிரேறிப் போயிற்று, the corn is grown up.

ஏற, *adv.* (*inf.*) high, much more.

விலையேறப்பெற்ற வஸ்து, a thing of high value, a valuable thing.

ஏறக்குறைய, ஏறத்தாழ, more or less, about.

நூறுபேருக்கு ஏறக்குறைய, about one hundred people.

ஏறக்குறையப் பேச, to abuse or insult a person.

ஏறச்செலவழிக்க, to spend more.

ஏறப்பார்க்க, to try to become exalted.

ஏறப்பெறும், it is worth more.

ஏறவிற்க, to give a good quantity at a low rate, to sell cheap.

ஏறிட்டுப் பார்க்க, to look up, to aim at in shooting.

ஏறு, (ஏறாங்) கடைசி, the very end, the extreme points.

ஏறுகுதிரை, a riding horse.

ஏறுகோன், capture of a bull at large as a proof of bravery, by a man seeking the hand of a woman in marriage: an old custom among herdsmen.

ஏறுநெற்றி, a high forehead.

ஏறுமாறு, unbecoming conduct, confusion.

ஏறுங்குறுமாய், out of order, in confusion.

ஏறுவெயில், the morning sun.

ஏறெடுக்க, to heave up, to lift up the head, eyes etc.

கரை ஏற, to get ashore, to land, to obtain salvation.

நடந்தேற, to succeed, to go on, to be accomplished.

ஏன் (p. 155) [ēṇ] , *interog. part.*; why, what, wherefore? 2. an affix of entreaty; 3. the common form of answering to a call.

ஏன் வந்தாய், நீ வருவானேன்? why do you come?

ஏன் ஐயா, what, sir?

ஏனென்பாரில்லை, there is none to question it, no one cares for him.

ஐ ஐ , s. God, கடவுள்; 2. king, lord, master, எசமானன்; 3. father, guru, priest; 4. beauty, அழகு; 5. minuteness, நுண்மை; 6. phlegm, கோழை; 7. contraction of ஐந்து; 8. husband, கணவன்; 9. wonder, astonishment, வியப்பு.

ஐது, *appel. n.* what is beautiful, fine, minute, subtle, permeable; 2. sparseness, standing near but not in contact.

ஐய, *adj.* wonderful; 2. small, weak.

ஐக்கம் (p. 155) [aikkam] { * }, ஐக்கியம், s. union, communion, conjunction, ஒற்றுமை; 2. oneness, ஒன்றாம் தன்மை.

ஒருவரோடே ஐக்கியமாக, ஐக்கியப்பட, to become united with one.

ஐக்கியமாயிருக்க, to be united.

ஐக்கிய மாகாணங்கள், the United States.

இரகசிய ஐக்கியவாதி, (*christ.*) a mystic.

ஐக்கிய சபை, (*christ.*) "United Church".

ஐக்கிய நாணய சங்கம், co-operative credit society.

ஐக்கியபாவம், unity.

ஒக்கலி (p. 157) [okkali] , VI. v. i. shout in joy; 2. converse freely; 3. become reconciled. Also ஒக்கலிடு.

ஒசி (p. 157) [oci] , II. v. i. become broken, ஒடி, 2. vacillate, அசை; 3. twist, முறுக்கு, 4. grow tired, become wearied, ஓய்ந்து போ; 5. be coy, bashful நாணு.

ஒடுங்கு (p. 157) [oṭungku] , III. v. i. be compressed, contracted, narrow, அடங்கு; 2. shrink, grow lean or low, be reduced, குறை; 3. be submissive, கீழ்ப்படி; 4. recede, go out of the way (in meeting a superior) ஒதுங்கு; 5. be conceited, பதுங்கு; 6. be lazy or inactive, சோம்பு; 7. become dissolved, involved one within another, லயி.

ஒடுங்கிவர, to grow poorer and poorer.

குளிரால் ஒடுங்க, to shrink with cold.

ஒட்ட (p. 157) [oṭṭa] , adv. see under, ஒட்டு; completely; 2. (inf.) to approach, to come near; to reach.

ஒட்டு (p. 157) [oṭṭu] , s. & v. n. patch; 2. union, friendship; 3. smallness, narrowness; 4. emulation, rivalry, இகலாட்டம்; 5. bark of a tree; 6. graft; 7. favourable opportunity, நற்சமயம்; 8. raising the bid, as in auction, விலைகூட்டுதல்; 9. border, edge, ஓரம்; 1. attachment, affection, love அபிமானம், பிரியம்; 11. division, vow, சபதம்.

ஒட்டுக்காய்ச்சல், a low lingering fever, contagious fever.

ஒட்டுக்குஞ்சு, a small white louse; a very young bird.

ஒட்டுக்குடி, a family or person dwelling with another is the same house.

ஒட்டுக்கேட்க, (ஒற்றுக்கேட்க) to eavesdrop, to overhear.

ஒட்டுத் திண்ணை, a narrow pial.

ஒட்டுத்தையல், mending, patching.

ஒட்டு நிற்க, to lurk, to overhear.

ஒட்டுப்பற்று, ஒட்டுரிமை, distant relationship.

ஒட்டுப்பற்றில்லாமல் போயிற்று, all friendship or relationship has ceased.

ஒட்டுப்பார்க்க, to observe slyly; to peep, to overhear.

ஒட்டுப்புல், a grass full of little clots.

ஒட்டுப்போட, to patch up, to stick on.

ஒட்டுமா, grafted mango.

ஒட்டுவிட்டுப் போக, to become disjoined or disjointed.

ஒரொட்டு, adv. altogether, by the lump, on an average.

ஒரொட்டுக்கு வாங்க, to buy commodities by wholesale.

ஒட்டு (p. 157) [oṭṭu], III. v. t. stick on, glue up, cause to cleave, பொருத்து; 2. resort, apply for protection, சாரு; 3. permit, allow, let, இடங்கொடு; 4. create, make, படை; 5. advance towards, approach, கிட்டு; 6. make friends with, நட்பாகு; 7. enhance, raise, as the sale price of an article; கூட்டு; v. i. cleave or cling together, பொருந்து; 2. grow lean, be shrunk, வற்று, சுருங்கு; 3. lurk, overhear, waylay, ஒட்டி நில்; 4. be suitable or appropriate, தகுதியா யிரு, பொருந்து.

ஒட்டுநர், ஒட்டினர்; friends (x ஒட்டார், ஒட்டலர், enemies).

அவன் வரட்டும், (prop. அவன் வரவொட் டும்) let him come.

என்னை வரஒட்டான், he gives me no permission to come.

அதை விழ ஒட்டாதே, don't let it fall.

இது உனக்கு ஒட்டுமோ, will this (unjust gain) abide with you?

மரத்தோடு ஒட்ட, to lurk behind a tree.

ஒருவனை ஒட்டிப்பிழைக்க, to subsist by means of another.

ஒட்டக் கட்ட, to tie short or close.

ஒட்டிக்கொள்ள, to cleave together; to adhere by injection, to infect.

ஒட்டிய புண், venereal disease, the pox.

ஒட்டிய மேளம், a kind of drum.

ஒட்டுச் சல்லடம், short trousers.

ஒட்டுடந்தை, slight participation in an act.

ஒட்டுத்தரவு, a circular.

ஒட்டுவாரொட்டி, a contagious disease.

ஒட்டுவிக்க, ஒட்டிவைக்க, to join or link together.

ஒட்டுறவு, close relationship.

ஒரு (p. 157) [oru], ஒர், *adj.* (ஒன்று) a, an, one.

ஒரு கண்ட சீராயிருக்க, to be unchanged, to be always the same.

ஒருகால், *adv.* once, sometimes, per- haps (ஒரு பட்சம்)

ஒருகால் செய்தவன் இருகால் செய்வான், he that did so once will do the same again.

ஒருகாலும், ஒருபோதும், *with negative verb*) never.

ஒருகாலும் பொய் சொல்லான், he will never speak a falsehood.

ஒரு கிடை, being bed-ridden.

ஒருகை, one hand; *fig.* parly, union.

ஒருகை பார்த்தல், making a determined effort to win.

ஒரு கையாயிருக்க, to be closely joined in business or friendship.

ஒருசந்தி, -பொழுது, a fast with one meal a day.

ஒரு சந்தியிருக்க, -பொழுதிருக்க, to fast eating but one meal a day.

ஒரு சாயல், of one form.

ஒருசேர, *adv. (inf.)* altogether, at once.

ஒரு தரம், -விசை, once.

ஒரு தலை, onesidedness, partiality; 2. absoluteness, positiveness.

ஒரு தலைவலி, -நோவு, pain on one side of the head, the megrim.

ஒருதலை வழக்கு, an ex-parte statement, partiality in giving judgement.

ஒருத்தன், ஒருத்தி, see ஒருவன்.

ஒருப்பட, ஒரு வழிப்பட, to unite, join together, be reconciled, to have the mind fixed at, to be closely engaged in.

ஒருப்படுத்த, to cause to agree, reconcile; to concentrate the powers of the mind.

ஒருமனம், ஒருமனப்பாடு, unanimity, concord.

ஒருமனப்பட்டு, ஒருமனமாய், unanimously.

ஒருமாதிரி, ஒருபடி, one kind, singularity, peculiarity.

ஒரு மாதிரியான மனுஷன், a peculiar man.

ஒருமுகம், one direction, union, harmony.

ஒருமுகமாய்ப் பேச, to speak partially or unanimously.

ஒருமுகமாய்ப் போக, to go in one direction.

ஒருவகையாயிருக்க, to be dispirited, dejected; to be somewhat indisposed.

ஒருவகையாய்ப்பேசுகிறான், he speaks in an unfriendly, strange manner.

ஒருவழிப்பட, to be unanimous.

ஒருவந்தம், concentration of the powers of the soul; 2. connection, relation; 3. seclusion, a place of retirement.

"ஒருவந்தம் ஒல்லை கெடும்" (குறள்)

ஒருவருமில்லை, there is nobody.

ஒருவரொருவராய், one after another.

ஒருவரோடொருவர், one with another.

ஒருவன், ஒருத்தன், (*fem.* ஒருத்தி) a man, one person.

ஒருவனாய்ப் போகிறான், he goes alone.

ஒருவனும் அப்படிச் செய்யான், nobody will do so.

ஒருவாய்ப்பட, with one voice.

ஒருவேளை, once, perhaps, sometimes.

ஒரே, ஒரேஒரு, ஒன்றான *adj.* only.

ஒரே குமாரன், an only son.

ஒரே, (ஒரே ஒரு) மனுஷன், ஒரே ஒரு வன், one single man.

ஒவ்வொரு, each.

ஒவ்வொருவராய், வருகிறார்கள், they come one by one.

ஒறு ([p. 157](#)) [oru], VI. v. *t.* mortify the body, suppress the passions, அடக்கு; 2. punish, chastise, தண்டி; 3. rebuke, கண்டி; 4. destroy, அழி; v. *i.* fail, become scarce, குறை; 2. be defective, ஊன மாகு.

தன்னை யொறுத்தல், self-restraint.

ஒறுத்துக் கொண்டிருக்க, to rebuke one; to be afflicted.

ஒறுப்பு, v. *n.* self-restraint, punishment, reproof; 2. dislike, aversion, disgust; 3. scarcity, dearness, கிராக்கி; 4. lack, குறைவு.

மழை யொறுத்த காலம், a drought.

ஒற்றி ([p. 157](#)) [orri], VI. v. *i.* be odd as numbers, ஒற் றைப்படு; 2. become united with ஒற்றுமைப்படு.

ஒற்றித்த மனம், a single mind, sincerity.

ஒற்றித்தவெண், odd numbers.

ஒன்று ([p. 157](#)) [onru], *s.* one, one thing.

நான் சொன்னதொன்று, அவன் செய்த தொன்று, I told him one thing and he did another.

மனம் ஒன்று வாக்கொன்று, in him word and thought differ.

ஒன்று பாவத்தை விடு, ஒன்று நரகத்தில் வேகு, either forsake sin or burn in hell.

ஒன்றில் இதைவாங்கு, ஒன்றில் அதை வாங்கு, take either this or that.

ஒன்று தங்கிப்போகவேண்டும், you must halt one night on the road.

ஒன்றால் ஒன்றுக்குக் குறைவில்லை, I stand not in need of anything whatsoever.

ஒன்றடி மன்றடி, *colloq.* ஒண்ணடி மண் ணடி, promiscuousness, confusion, disorder.

ஒன்றன்பால், (*in gram.*) neuter singular.

ஒன்றாய், altogether.

ஒன்றான குமாரன், the only son.

ஒன்றுக்குப்போக, to make water, ஒன்றுக்கிருக்க.

ஒன்றுக்குள் ஒன்று, one among another; mutually; nearest relations.

ஒன்றுக்கொன்று, to or for each other.

ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசம், different one from another.

ஒன்றுபட, to be united; become reconciled.

ஒன்றுபடுத்த, to bring about a union, to reconcile.

ஒன்றுபாதியாய் விற்க, to sell at halfprice or at a low price.

ஒன்றும், (*with a neg. verb*) nothing.

ஒன்றுமற்றவன், a very poor person, a useless person.

ஒன்றுமில்லை, there is nothing.

ஒன்றுவிட்டதம்பி, (அண்ணன்) a cousin.

ஒன்றுவிட்டொரு நாள், every other day, alternate days.

ஒன்றேயொன்று, one only.

ஒவ்வொன்று, each.

ஒவ்வொன்றாய், one by one.

ஒன்று ([p. 157](#)) [ண்ரு], III. v. i. unite, join, coalesce, இணை; 2. agree, suit, பொருந்து; 3. set one's mind solely on an object, ஒருமுகப்படு; 4. be similar, resemble, உவமையா.

இப்படிச்செய்ய ஒன்றாது (ஒன்னாது) it is not proper or convenient to do so.

ஒன்றார், ஒன்னாதார், ஒன்னார், ஒன்னலர், foes.

ஒன்றுநர், friends, relations.

ஒன்றிப்போக, to become united, to grow conformable.

ஒன்றுகுடி, a family or person living in another's house.

ஒன்றுகை, v. n. uniting, union.

ஒன்றுபடு, coalesce, become reconciled.

ஒன்றுபாதி, a half; 2. roughly half; 3. midnight; நடுச்சாமம்.

ஓ (p. 166) [ō] , *interj.* (implying admiration or pity), behold, alas! as in ஓ ஓ பெரியன், behold what an illustrious person he is! ஓ, ஓ, காரியங்கெட்டுப்போயிற்று, alas! the matter is utterly ruined, 2. *interrog. affix.* (implying doubt or negation) as in அவனோ வந்தான், is it he (doubtful) that came? படிக்கவோ வந்தாய், did you come to learn? (no, but to play), நானோ சொன்னேன், did I say so? நீ செய்தாயோ, did you do it? (no); (N. B. In addressing God or oneself the interrog. sign, ஓ is considered elephant); 3. *conjunctive affix.* (implying doubt) whether, as in அவன் வருவானோ தெரியாது, I do not know if he will come; 4. *connective affix.* (with following emphatical, ஏ, தான் or எல்லாம்,) குரு எப்படியோ அப்படியே சீஷனும், the disciple will be just like his master, அவர் என் னென்ன சொல்லுகிறாரோ, அதை எல்லாம் செய், do whatever he says; 5. *adversat. affix.* (also ஓவன்றால்) but, as in நான் அழைத்தேன் அவனோ (வன்றால்) வரவில்லை, I called him but he did not come; 6. *conditional affix.* (implying warning), நீ அதைச் செய்தா யோ செத்தாய், if you do that, you are dead; 7. affixed to an interrogative, it expresses ignorance or great doubt, as in அவன் ஆரோ, I know not who he is.

ஓடு (p. 167) [ōṭu] , III. *v. i.* run, sail, pass quickly, flee, விரைந்துசெல்; 2. extend, grow long, நீளு; 3. happen, occur. சம்பவி, as in "இவளுக்கோடுகிற நோவும்"; be determined, resolved, தீர்மானிக்கப்படு; 5. be dismantled, குலை; 6. go, as a watch; pass as time; to sail, செல்லு.

வோரோடுகிறது, roots run into the ground.

கப்பல் ஓடுகிறது, the ship sails or is under sail.

ஓடாணி, a pin or bolt for fastening the parts of a jewel.

ஓடிப்பிடிக்க, to overtake in running.

ஓடிப்போக, to run away, to fly off.

ஓடியாடிப்பார்க்க, to go about, to endeavour.

ஓடிவர, to come running.

ஓடுக்காலன், நாடோடி, a vagabond, an unsteady character.

ஓடுவிப்புருதி, a running cancer.

ஓடுவி, *causative of ஓடு.*

ஓட்டம் (p. 167) [oṭṭam] , *v. n.* running, flight, speed, course, a run; 2. current, நீரோட்டம்; 3. defeat, rout, தோல்வி; 4. income, means, வருவாய்; 5. brilliance as in a gem.

அவன் அங்கே யெடுத்த ஓட்டம் இங்கே வந்தோய்ந்தது, he run all the way hither.

ஓரே ஓட்டமாய்வா, come at once without halting on the way.

ஓட்டத்தில் விட, to gallop, to put off.

ஓட்டம் காட்ட, to run on inducing others to follow.

ஓட்டமாய் ஓட, to run with great speed.

ஓட்டம்பிடிக்க, to run off with speed, to flee; 2. to overtake in running.

நீரோட்டம், a current.

காற்றோட்டம், ventilation.

ஓதம் (p. 167) [ōtam] , s. moisture, dampness, ஈரம்; 2. hydrocele, hernia, rupture, அண்ட வாதம்; 3. flood, வெள்ளம்; 4. wave, திரை, 5. the sea, கடல்.

ஓதக்காரன், a person with rupture.

ஓதக்கால், elephantiasis, large leg.

ஓதம் ஏற, to become damp.

ஓதவனம், sea, as a great flood.

ஓய் (p. 167) [ōy] , II. v. i. desist, cease, ஒழி; 2. rest, இளைப்பாறு; 3. become tired or weak, தளரு; 4. expire, perish, அழி; 5. become small, be reduced, வற்று.

ஆய்ந்தோய்ந்துபார்க்க, to consider maturely, to deliberate.

அவனுக்குக் கையும் காலும் ஓய்ந்து போயிற்று, his hands & legs have become weary & weak or paralysed through over-exertion or illness.

அடித்தோய, to desist from beating.

ஓயாமல், incessantly, without intermission.

ஓய்ச்சல் ஒழிச்சலில்லாமல், without rest or breathing time.

ஓய்ச்சல் ஒழிவு, rest, leisure.

ஓய்வு, ஓயல், v. n. cessation, ceasing, rest, weakness.

ஓய்வுநாள், the day of rest, the Sabbath day (chr.us.)

கசர் (p. 172) [kacar] , prop. கயர், s. astringent matter; 2. astringency, துவர்ப்பு.

கசர் பிடிக்க, --ஊற, to become tinged with astringent vegetable matter.

கசர்ப்பாக்கு, very astringent areca nuts.

கசனை (p. 172) [kacaṇai] , s. dampness, moisture; 2. attachment, love; 3. mark with which cattle are branded, தூட்டுக்குறி.

வீடு கசனைகொண்டு விட்டது, the house is become damp.

கசி (p. 172) [kaci] , II. v. i. be moist, ooze out, yield moisture, ஊறு; 2. grow tenderhearted, இரங்கு; 6. perspire, as the hands and feet, வியர்; 4. melt as salt இளகு.

மனங்கசிய, to become tender in mind, to be kind.

கசிகசிப்பு, v. n. being wet or cold.

கசிவு, v. n. humidity, dampness, tenderness, sweat

கசிவு, (கசிவான) நிலம், damp ground.

கசிவாயிருக்க, to be damp.

கட (p. 175) [kaṭa] , VII. v. t. pass, cross, கடந்துபோ; 2. jump over, தாண்டு, 3. exceed, surpass, அளவிற; 4. transgress, மீறு; 5. pass by, proceed, செல்லு; 6. measure, அள; 7. win, overcome, வெல்லு; v. i. go, proceed, pass, as time, water, clouds etc. கழிந்துபோ; 2. deviate from one note to many.

அவனை ஊர் கடக்கத்தூரத்தினேன், I drove him out of the town.

கடந்த ஞானம், transcendent wisdom.

கடந்தேற, to rise to a higher degree in religion, to overcome difficulties, to be saved.

கடப்பு, v. n. passing; 2. a style or other contrivance in a fence permitting only men to pass; 3. that which is abundant.

அணைகடந்தவெள்ளம், a flood overflowing an embankment.

ஆணைகடத்தல், violating an oath, disobeying orders.

ஆற்றைக் கடக்க, to go over the river.

கட்டி (p. 181) [kaṭṭi] , s. concretion, clod, lump, இறுகின பொருள்; 2. hard boil, பரு; 3. jaggery, கருப்புக்கட்டி; 4. foetus, பிண்டம்; 5. a measure of weight = 25 palams; 6. gold, bar of gold, பொன்; 7. inward pleasure, அகமகிழ்ச்சி.

கட்டிப்பட, to become clotty.

கட்டி முட்டி, clot and loose pieces of earth.

கட்டிவராகன், a gold coin.

கருப்புக்கட்டி, jaggery, வெல்லம்.

மண்ணாங்கட்டி, a clod of earth.

கட்டை (p. 181) [kaṭṭai] , s. a block, stump, trunk of a tree, குற்றி; 2. a log of wood, fuel, விறகு; 3. defect, inferiority, deficiency in length or breadth, குறைவு; 4. a dead body, பிரேதம்; 5. (coll.) roughness of the beard after shaving, hairstump; 6. shortness of stature; 7. mile, மைல்; 8. copper core, செப்புக் கட்டை; 9. dam across a river, அணை (local).

துணி முழுக்கட்டையா யிருக்கிறது, the cloth is deficient in length and breath.

கட்டைச்சுவர், balustrade, parapet wall.

கட்டைநெருப்பு, coal fire.

கட்டைப்புத்தி, shallow mind, stupidity.

தடைக்கட்டை, முட்டுக்கட்டை, a stumbling block, an obstruction.

கட்டையன், (*fem.* கட்டைச்சி,) a short stout person; a dwarf.

கட்டையாய்ப்போக, to become blunt, to grow short.

கட்டைவிரல், thump or great toe.

அகலக்கட்டையான சீலை, narrow cloth.

முகவாய்க் கட்டை, மோவாய்க்கட்டை, முகக்கட்டை, மோக்கட்டை, the chin.

கண் (p. 181) [kaṇ] , s. the eye, விழி; 2. aperture, as the mesh of a net, the nipple of breast, the spans of a bridge, the hole of a sieve, துவாரம்; 3. the star in a peacock's tail; 4. a knot in a tree, கணு; 5. place, spot, இடம்; 6. joint in a bamboo or sugar cane, கணு; 7. body, சரீரம்; 8. protection, support, பற்றுக் கோடு; 9. seed as cause, பீஜம்; 1. wisdom, ஞானம்; (*gram.*) a termination of the 7th case, எழனுறுபு; 2. an expletive, அசை; 3. an intensive prefix, உபசருக்கம்.

அவன் கண்ணவிந்து போயிற்று, he has lost his sight.

அவன் கண்ணிலே விடிந்தேன், --பட் டேன், he envies me, I suffer from his eye.

கண்ணுக்குள் நிற்கிறது, it ever stands in my eyes; it never goes out of my sight (as a departed friend, a thing lost etc.)

என் கண்ணே, Oh, my darling.

கண்கட்டி, a sty on the eye.

கண்கட்டு, blindfolding, blindman's buff.

கண்கட்டு வித்தை, art of legerdemain, magic art, tricks played by conjurers.

கண்கலங்க, to weep as the eyes from dust; to get disheartened.

கண்காட்சி, a show, exhibition, a pleasant or mournful sight.

கண்காணம், inspection, superintendence.

கண்காணக்காரன், a man supervising the harvest.

கண்காணம் காக்க, --பண்ண, --பார்க்க, to watch.

கண்காணம் வைக்க, --போட, to set a watch.

கண்காணி, an overseer, inspector; a bishop.

கண்காணிக்க, to oversee, superintend.

கண்காணிப்பு, v. n. supervision.

கண்காரர், experts in estimating precious stones etc.

கண்குத்திப் பாம்பு, a whip-snake.

கண்குவளை, --குழி, --கூடு, the socket of the eye.

கண்குளிர்ச்சி, refreshing, pleasing to the sight.

கண்கூச, to be weak sighted, to be dazzled.

கண்கூச்சன், a short-sighted man.

கண்கூடாய்ப்பார்க்க, to look with one's own eyes.

கண்கூர்மை, sharpness of sight.

கண்சாடை, winking at, signalling with the eye.

கண்சாய்ப்பு, side look, partiality.

கண்சிமிட்ட, to wink, to make a signal with the eye.

கண்சொக்க, the eyes to be heavy from sleep.

கண்ணடை, to sleep.

கண்ணயர்ந்துபோக (--அசந்துபோக) to be heavy and drowsy.

கண்ணருள், favour.

கண்ணாடி, see separately.

கண்ணாம்பூச்சி (கண்பொத்தி) விளையாட, to play at hide-and-seek or at blind-man's-buff.

கண்ணார்க்காண, to see clearly.

கண்ணாளன், a husband, a companion; (*fem.* கண்ணாட்டி which see).

கண்ணிமை (கண்+இமை or நிமை) eyelid, twinkling of the eye a moment.

கண்ணிமைக்க, to wink.

கண்ணிலி, a blind man; Yama, the god of death.

கண்ணிலேதைக்க, to attract the eyes, to arrest the attention.

கண்ணிலே பூப்பட, -விழ, to have specks in the eye.

கண்ணீர், tears.

கண்ணீர் உதிர, -ஓட, -வடிய, a run as tears.

கண்ணீர் உதிர்க்க, -வடிக்க, -சொரிய, - விட, -உருக்க, -சிந்த, to shed tears.

கண்ணீர் தளம்ப, -ததும்ப, to have the eyes suffused with tears.

கண்ணுக்குக் கண்ணானவன், one as dear as the eye.

கண்ணுதல், Siva who has an eye in the forehead (கண்+நுதல்).

கண்ணும் கருத்துமாயிருக்க, to be all eyes and ears, to be very attentive, to devote oneself whole-heartedly.

கண்ணுராவி, கண்ணராவி, கண்டிராவி, commiseration, a pitiable sight.

கண்ணுலை மூடி, a rice strainer.

கண்ணுற, to see.

கண்ணுறக்கம், sleep.

கண்ணுறங்க, to sleep.

கண்ணூறு, same as கண்திஷ்டி.

கண்ணைக்காட்ட, to indicate the wishes by a glance, to wink.

கண்ணைப் பிடுங்க, to pluck out one's eyes.

கண்ணொளி, vision, lustre of the eye. கண்ணோக்க, to look on.

கண்ணோட, to look at with desire or lust; 2. to watch, inspect; 3. to be kind, indulgent.

கண்ணோட்டம் (கண்+ஓட்டம் or நோட் டம்), glance; 2. regard, kindness, favour; 3. guess by the eye.

கண்ணோவு, கண்ணோக்காடு, sore eyes.

கண்திஷ்டி, கண் திருஷ்டி, கண்தோஷம், கண்ணூறு, blight of eyes.

கண் திருஷ்டி கழிக்க, to remove the fascination of the eyes.

கண் திருஷ்டிப்பட, to be bewitched or fascinated with a look.

கண் தெரியாதவன், a blind man.

கண் பஞ்சடைய, the eyes to become dim as a symptom of exhaustion or death.

கண்பட, to sleep.

கண் பட்டை, -மடல், the eyelid.

கண் பீளை, viscid discharge from the eye.

கண் புருவம், eyebrow.

கண் பூக்க, to fail as the eyes by earnest looking.

கண் பொத்த, to blindfold.

கண் பொத்தி விளையாட, to play at blind-man's buff.

கண் போட, to look at with desire, fall in love.

கண்மணி, -விழி, -முழி, the apple of the eye.

என் கண்மணியானவன், my well-beloved, my darling.

கண் மதிப்பு, guess by the eye, opinion from sight.

கண் மயிர், the eyes lashes.

கண் மாயம், delusion, ocular deception.

கண் மூட, to shut the eyes, to sleep.

கண் மூடிக்கொண்டிருக்க, to connive at, to be careless.

கண் ரெப்பை, -மடல், the eye-lids.

கண் வரி, the iris of the eye.

கண் வலி, sore eyes, கண்ணோவு.

கண் வளர, to sleep.

கண்விழிப்பு, watchfulness, caution, keeping awake.

கண் விழிக்க, to open the eyes, to awake.

கண்வைக்க, to be benignant; 2. to glance, look at; 3. to desire.

ஊற்றுக் கண், orifice of the spring.

ஓரக்கண்ணன், one that is squinteyed, a one-eyed man.

கலங்கின கண், a disordered eye, a troubled eye.

சல்லடைக் கண், the holes of a sieve.

மாறுகண், a squint-eye.

வன்கண், கொடுங்கண், envy jealousy, evil eye.

கதி (p. 181) [kati] { * }, VI. v. i. go, proceed, நட; 2. rise, grow high, எழு; 3. grow thick, outmatch, கட; 4. become excessive, increase, மிகு; 5. attain final bliss, நற் கதியடை; v. t. outweigh, exceed in quality, outmatch, கட; 2. know, understand, அறி.

கதிப்பு, v. n. eminence, thickness, increase, excess, preponderance.

கதிமை, (கதுமை) v. n. thickness, ability.

கதிர் (p. 181) [katir], VI. v. i. shine, glow, glitter, பிரகாசி; 2. become manifest, வெளிப்படு; 3. increase, மிகு; 4. be elated or puffed up, இறுமா.

கந்தாயம் (p. 193) [kantāyam] { * }, s. tax, rent, வரி; 2. a period for which tax is paid; 3. the season for receiving or gathering produce, அறுப்புக்காலம்; 4. profit, income from lands either in kind or in money.

மாசக்கந்தாயம், tax paid monthly.

கம்மு (p. 196) [kammu], III. v. i. grow hoarse, அடை; 2. be overcast, become cloudy, மந்தாரி.

தொண்டை கம்மியிருக்கிறது, my throat is hoarse.

கம்மல், கம்முதல், v. n. hoarseness dimness, cloudiness.

கம்மலாய் மூடியிருக்க, to be cloudy, gloomy, overcast.

கம்மிப் (கம்மலாய்ப்) பேச, to speak hoarsely.

கரி (p. 196) [kari], s. charcoal, cinder, நெருப்புக் கரி; 2. blackness, கருமை; 3. witness, சாட்சி; 4. poison, நஞ்சு; 5. the hard part of timber, மர வைரம்; 6. guest, விருந் தாளி; 7. black pigment for the eye.

கரிக்கட்டை, a quenched fire brand.

கரிகறுக்க, --கறுத்துப்போக, to grow very black or dark.

கரிகறுத்தது, --கறுத்துப்போயிற்று, it is become as black as charcoal.

கரிகறுத்த முகம், a face as black as charcoal.

கரிக்காரன், a charcoal dealer.

கரிக்குருவி, a small black bird.

கரிக்கோடிட, to form or grow as hair above the upper lip

கரிச்சட்டி, --ப்பானை, smutty pots.

கரிநாள், an inauspicious day.

கரிநெருப்பு, fire made of charcoal.

கரியமிலவாயு, carbonic acid gas.

நிலக்கரி, coal.

கரியவன், a dark man; 2. Vishnu; 3. Indra; 4. Saturn; 5. robber, thief; 6. one who gives evidence as witness.

கரி (p. 196) [kari], II. v. i. be scorched, burnt or charred as food, காந்து; 2. turn black, become charcoal, கருகு; 3. be scorched by the sun, தீய்; 4. blacken with rage, கோபி.

கருகு (p. 201) [karuku], III. v. i. turn black by exposure to the sun, fire, etc., கரி II; 2. be singed, scorched or burnt (as meat, fish etc.) காந்து.

பயிர்கருகுகிறது, the crop is become sickly.

கருகவறுக்க, to over-roast.

கருகல், v. n. obscurity, dimness, rice, curry etc. burnt in cooking.

கருகலான பேச்சு, an obscure dark speech.

கருகல் வெற்றிலை, betel leaves tanned by the sun.

கருகற்சோறு, burnt rice.

கருகற்புண், a healed sore.

கருகுமணி, *vulg.* கருவமணி, a small black bead.

கருமம் (p. 201) [karumam] { * }, s. act, action, கிரியை; 2. a work, occupation, business, தொழில்; 3. actions of previous birth, fate, முன்வினை; 4. religious ceremonies and actions; 5. magical enchantments (of 8 kinds) அஷ்ட கருமம்; 6. funeral ceremonies, உத்தரகிரியை; 7. (*Gram.*) object of a verb, செயப்படுபொருள்

கரும கர்த்தா, a doer, an actor, a performer.

கரும சண்டாளன், one who degrades oneself by one's own vile deeds though born of a high family. He is considered worse than ஜாதிசண் டாளன், one of low birth and of low deeds consistent with one's birth.

கருமத் தலைவன், a superintendent.

கருமத் துரோகம், treachery, treason, villainy.

கரும நிவிர்த்தி, ceremonies performed to expiate the evil deeds of former birth; 2. cessation from all action, as a step to emancipation.

கரும பந்தம், --பந்தனம், chain of causation; relation between the deeds in this birth and the subsequent concomitant experiences in the birth to come.

கருமவியாதி, கருமரோகம், a malignant disease supposed to result from the sins of former birth.

கருமாதி, prescribed funeral rites for a deceased relative.

கருமாத்துமா, a heinous sinner.

கருமாந்தம், கருமாந்திரம், கருமாந்தி யம், the end of a funeral ceremony.

கருமானுபவம், suffering evil from sins of previous births.

கருமி, one who performs the prescribed rites; an atrocious sinner, a miser.

துஷ் (துர்க்) கருமம், a bad action.

ஸத் (நற்) கருமம், a good action.

கரும்புளி (p. 201) [karumpuli] , VI. v. i. taste like copperas, become spoiled by verdigris as food in a copper vessel, களிம்புபற்று.

கரும்புளிப்பு, v. n. the taste of copperas.

கரை (p. 201) [karai] , s. border, boundary, எல்லை; 2. bank, sea-shore, river-side, ஓரம்; 3. border of a field, வரப்பு; 4. border of a cloth, விளிம்பு; 5. end, முடிவு; 6. side, proximity, usually in compounds as in வழிக்கரை, அடுப்பங்கரை, பக்கம்; 7. place, இடம்.

கரை கடக்க, to overflow.

கரைகாணாப் பேரொளி, the infinitely great light, God.

கரைக்கட்டுப் பட்டாடை, silk cloths for women with coloured borders.

கரைக் காற்று, land breeze; wind blowing from the land or along the sea-shore.

கரைதுறை, landing place, sea-coast; the end.

கரை பிடிக்க, to sight land, to come into a port.

கரைபுரள, to overflow as a river.

கரைபோட, to make a bank to a pond etc.; to divide fields by borders.

கரைப்பட, to get to shore. கரைப்பட்ட கப்பல், a ship that is come into the roads. அக்கரைப்பட, to reach the opposite side of the river.

கரைப்படுத்த, to convey to the shore.

கரைப்போக்கு, the sea-coast; any thing base or inferior.

கரைப்போக்குக் கல், a bastard gem, a stone of a low kind.

கரைப்போக்கு மனுஷன், one of a low tribe.

கரையார், boat people; those that live on the coast; a caste of fishermen.

கரையிறங்க, to disembark; land (descending from a vessel).

கரையேற, to land or get ashore (ascending from the water); to obtain salvation, to be saved.

கரையேற்ற, to save.

கரையேற்றம், salvation.

கரையோரமாய், along the shore, river-side, border.

கரைவலை, a drag-net, a draw-net.

கரைவழி, the road along the shore.

கரைவழித் தீர்வை, land customs.

அடுப்பங்கரை, the front of the hearth, kitchen.

செய்கரை, a balk or small causeway in a cornfield.

கரை (p. 201) [karai], II. v. i. dissolve, melt as sugar or salt in water, கரைந்துபோ; 2. waste away, languish, இளை; 3. pine away with grief, சோரு; 4. weep, cry as a child, அழு; 5. pity, இரங்கு; 6. be over-ripe, பதனழி; 7. linger, delay, தாமதி; 8. sound, roar, ஒலி; v. t. call, invite, அழை; 2. tell, சொல்லு.

பணமெல்லாம் கரைந்து போயிற்று, all the money has been wasted.

தாய் மனம் கரைந்து நொந்தாள், the mother was overcome with distressing emotions.

சரீரம் கரைந்து போகிறது, the body is reduced or emaciated.

காக்கை கரைகிறது, the crow croaks

கரைகுட்டி, --கன்று, a slink production.

கரைவு, *v. n.* dissolving; 2. tenderness of mind slope, சரிவு.

கரைந்த பழம், a mellow ripe fruit.

அறங்கரை நா, a tongue which expounds virtue.

கரையுங்கடல், the roaring sea.

கர்ப்பம் (p. 201) [karppam] { * }, கருப்பம், கெர்ப்பம், *s.* embryo, the foetus, கரு; 2. the womb, கருப் பாசயம்; 3. pregnancy, கருக்கொள் கை; 4. the inside of anything, உள்ள; 5. name of an Upanishad.

கர்ப்பக்கிரகம், the inner sanctuary of a Hindu temple.

கர்ப்பக்குழி, --கோசம், --கோளகை, the uterus.

கர்ப்பங்கரைய, கர்ப்பங்கலங்க, to abort, to be frightened out of one's wits.

கர்ப்பசூலை, obstruction of the menses, amenorrhoea, 2. pain in the womb.

கர்ப்பச்சூடு, debility of an infant due to antenatal conditions; a disease of the tongue.

கர்ப்பப்பரிசம், conception.

கர்ப்பப்பை, கர்ப்பாசயம், the womb.

கர்ப்பம் அழிய, --விழுந்துபோக, --கழன்று போக, --கரைந்துபோக, --கலங்கிப் போக, to be miscarried (as the foetus)

கர்ப்பம் தரிக்க, -கொள்ள, -உண்டாக, to conceive; to become pregnant.

கர்ப்பவதி, கர்ப்பிணி, கர்ப்பஸ்திரி, a pregnant woman.

கர்ப்பவேதனை, the pangs of child birth.

கர்ப்பாதானம், a ceremony to promote conception.

கர்ப்பிணி, கருப்பஸ்திரி, கர்ப்பஸ்திரி, a woman big with child; a pregnant woman.

கல (p. 201) [kala] , VII. *v. t.* mix, join unite, கூட்டு; 2. copulate, புணரு, *v. i.* associate in friendship with; 2. commingle, be absorbed as the soul into the god head, கூடு; 3. spread, as news, பரவு; 4. get close together, நெருங்கு.

கலத்தல், கலப்பு, *v. n.* mixture, adulteration, meeting, copulation.

கலந்தவர், relations, lovers.

கலந்துபோக, to be mixed up, to be reconciled.

கலந்துபோட, to mix.

கலப்பிடம், -ப்படம், *v. n.* mixture.

கலப்பில்லா, கலப்பற்ற, unadulterated, pure.

கலவை, *v. n.* mixture, compound, கலப்பு; 2. mortar, சாந்து; 3. perfumed paste.

கலவைச்சேறு, an odoriferous compound.

இரத்தக்கலப்பு, consanguinity.

உறவுகலக்க, to intermarry in new families.

கைகலக்க, to come to close engagement, to fight.

சாதிக்கலப்பு, intermarriage of different castes.

போர்க்கலக்க, to engage in battle.

சமயக்கலப்பு, syncretism.

கலகல ([p. 201](#)) [kalakala], VI. *v. i.* rustle, tinkle; 2. become shaky.

கலுழ் ([p. 208](#)) [kaluz], II. *v. i.* become turbid like water, கலங்கு; 2. weep, shed tears, அழு; 3. be disturbed in mind; 4. shine forth as beauty, ஒழுகு; 5. be moved or touched as the heart, உருகு.

கலுழ், *v. n.* weeping, muddiness.

கலுழ்ச்சி, கலுழ்வு, *v. ns.* sorrow, weeping.

கவின் ([p. 212](#)) [kavin], I. *v. i.* be graceful, comely, fair, அழகாயிரு.

கவினல், being graceful, being comely.

கவை ([p. 212](#)) [kawai], *s.* the fork of a branch, கப்பு; 2. cross-roads, கவர்வழி; 3. concern, business, வேலை; 4. wood, jungle, காடு; 5. fortification, fort, கோட்டை; 6. the 9th lunar asterism, ஆயில்யம்.

ஒரு கவையாய் வந்தேன், I am come on a certain errand or business.

அது கவையில்லை, it is no matter, it is not necessary.

அது உனக்குக் கவையென்ன, அதைத் தொட்டு உனக்குக் கவையென்ன, what is that to you?

எனக்குக் கவையுண்டு, it concerns me, I have business, it is necessary.

கவைக்கொம்பு, a forked branch.

கவைத்தடி, a forked stick.

கவை நா, a snake (as having a forked tongue).

கவையடி, கவைக்குளம்பு, cloven feet.

கவையாயிருக்க, to be busy or occupied.

கழுமு (p. 215) [kaḻumu], III. v. i. join, unite, இணை; 2. be fascinated, confused, மயங்கு; 3. be full, நிறை; 4. be abundant, மிகு; 5. be fitting or suited; 6. come together, crowd, திரளு.

கழுமல், v. n. confusion, abundance, fulness, seizing.

களிம்பு (p. 216) [kaḻimpu], s. verdigris, the green rust in brass, copper etc., 2. the evil principle connected with the soul, (குற்றம்).

களிம்பு பிடிக்க, --ஊற, --ஏற, to form as verdigris; 2. to become spoiled, as curds kept in a brass vessel.

களிம்பு பிடித்த கலம், a brass cup full of verdigris.

களிம்பற்றவன், a man of unimpeachable character.

கறு (p. 216) [kaṛu], VI. v. i. grow black, darken, கருமை யாகு; 2. become impure, கறைப்படு; 3. look black, be angry, கோபி; v. t. resent, get angry with, கோபி.

கறுத்தவன், கறுத்த மனுஷன், a dark or black person.

கறுப்பன், கறுப்பண்ணன், a black person or animal; a demi-god, a ferocious deity; a dark kind of rice.

கறுப்பி, black woman; 2. a kind of black beetle; 3. a kind of bismuth.

கறுப்பு, v. n. black colour, blackness, கருமை; 2. hatred, anger, கோபம்; 3. spot, pollution, கறை; 4. scar, தழும்பு; 5. minor evil spirits, பேய் பிசாசுகள்; 6. (astr.) Rahu, ராகு.

கறுப்புக்குதிரை, a black horse.

கறுப்புநிறம், black colour.

கண்ணின் கறுப்புவிழி, apple of the eye.

கறை (p. 216) [kaṛai], (கறள்) s. spot, stain, மாசு; 2. fault, defect, pollution, குற்றம்; 3. colour, நிறம்; 4. blackness கறுப்பு; 5. poison, விடம்; 6. blood, உதிரம்; 7. a mortar for pounding, உரல்; 8. tribute, கப்பம்.

கறைக்கண்டன், Siva, as having poison in his throat, கறைமிடற்றான்.

கறைப்பட, to be spotted, stained or polluted.

கறைப்படுத்த, to stain, taint, tarnish, pollute.

கறைப்பல், discoloured teeth.

கறைபிடிக்க, to become rusty, to form as rust.

கறைபோக்கி, soap.

கறையடி, the elephant, as having legs resembling mortar.

கறையாயிருக்க, கறைகறையாயிருக்க, to be full of spots.

கறையோர், taxpayers, ratepayers.

கனை (p. 220) [kaṇai], VI. v. i. sound, roar; 2. neigh, bray; 3. hem (in contempt), கொக்கரி; 4. become darkened, இருளு; 5. go in haste, விரைந்து செல்.

கனைப்பு, கனைக்குதல், கனைத்தல், v. n. s. sound, neighing, hemming, laughter.

கன்று (p. 220) [kaṇru], III. v. i. (vulg. கன்னு, கண்ணு), become sore (as with a blow, as the feet from walking etc), இரத்தங்கட்டு; 2. grow hard and unfit for use (as fruits by injury in their growth), நை; 3. be burnt with the sun, வெயிலினால் முகங்கன்று; 4. be aggrieved, விசனப்படு; 5. be enraged, கோபி.

கன்றினகுரல், harsh, deep voice.

காண் (p. 225) [kāṇ], V. (& காணு. I.) v. t. (past கண் டேன்) see, behold, find, பார்; 2. gain sight of God or a great person. தரிசி; 3. worship, venerate, வணங்கு; 4. perceive, feel, understand, உணரு; 5. discover, invent, கண்டறி; 6. look like resemble, ஒத்திரு; 7. tell, say, சொல்லு; v. i. seem, appear, தோன்று; 2. become visible, வெளிப்படு; 3. be sufficient, amount to, result (as profit) பலன்படு.

அதைக்காணாம, it is not to be found;

அப்படிக்காண்கிறது, so it seems.

எத்தனை காணும், how much may it be, how much may be the produce or the amount.

இது மூன்றுபேருக்குக் காணாது, this is not sufficient (enough) for three persons.

அது மனசிலே காணவேண்டாம், don't take it amiss,

துடுகண்டால் உருகும், it will melt if it feels the heat.

கண்டபடி செய்ய, to act arbitrarily, to act at random.

கண்டபலன், the profit realized.

கண்டுகொள்ள, to perceive, to visit.

கண்டுங் காணாமை, connivance.

கண்டு சந்திக்க, -பேச, -தரிசிக்க, to visit.

கண்டுபாவிக்க, to imitate, to imagine.

கண்டு பிடிக்க, to find, discover.

கண்டுமுதல், produce in kind. கண்டு முதல்பண்ண, to collect the produce personally.

கண்டெடுக்க, to pick up.

காண்டி, (*colloq.*) to lose, போக்கடி.

காணப்பட, to appear, to be visible.

காணப்படாதது, that which is invisible.

காணப்போக, to go to see, to visit.

காணாக்கடி, the bite of an unknown insect.

காணாக்காட்சி, a rare sight.

காணாஸ்தலம், the privities.

காணாமல் திருட, to steal something silly away.

காணாமல் போக, to be lost.

காணாமை, invisibility.

காணார், blind men; 2. enemies.

காணும், (*fut. 3rd per. neut.*) it will appear; 2. in colloquial use equivalent to sir.

போங்காணும், go, sir (expressing familiarity or slight).

ஈரம்காண, to become moist.

தரை ஈரங்கண்டிருக்கிறது, the floor is become moist.

உண்மையைக்காண, to discover the truth.

கைகண்டது, that which is tested and proved effectual or efficacious.

கைகண்டமருந்து, a specific.

காண்கை, *v. n.* knowledge; காண்பு, *v. n.* seeing, sight.

காந்து (p. 225) [kāntu], III. *v. i.* shine, emit rays, பிரகாசி; 2. become scorched, singed, consumed; waste away, கருகிப்போ; 3. burn, feel hot, வெப்பமுறு; 4. be hot with indignation, மனம்வேகு; *v. t.* be angry with; 2. heat; 3. bite off (with the teeth.)

காந்தல், *v. n.* burning, cinders; 2. anything dried too much by fire; 3. anger.

காய்களைக் காந்தல் போட, to ripen fruits with fire and smoke.

காந்திப்போக, காந்தலாய்ப்போக, to become scorched, to be reduced to cinders.

காந்தல்சோறு, parched, boiled rice.

வயிறுகாந்த, to be pinched with hunger.

காய் (p. 225) [kāy], II. *v. i.* be hot or heated, சுடு; 2. burn, எரி; 3. be feverish, சுரங்காய்; 4. grow dry, lose moisture, வறளு; 5. wither, உலரு; 6. shine, be bright பிரகாசி; 7. speak angrily, rage or burn with passion,

சின; 8. suffer, as an empty stomach; v. t. burn, consume; 2. kill, அழி; 3. dislike, hate, வெறு; 4. cut, sever. வெட்டு; 5. harass, worry, tease, வருத்து; 6. scold, rebuke, கடிந்து பேசு.

அவன் என்மேல் காய்ந்து விழுகிறான், he speaks angrily to me.

நிலங்காய்ந்து போயிற்று, the ground is dry, parched.

நிலா நன்றாய்க் காய்கிறது, the moon shines bright.

காய்கின்ற பழவினை, the actions in the previous birth that tease now.

காயவைக்க, to dry something.

காய்ந்து. (காய்ஞ்சு) போக, to grow dry, to become parched.

கறிகாய, to be cooked as curry.

குளிர்காய, to warm one's self at the fire.

வெயில்காய, to bask in the sun.

காய்வார், those who scold people.

காய் (p. 225) [kāy] , VI. v. i. bear fruit; 2. grow callous, உர.

தோள் காய்த்துப் போயிற்று, the shoulder is become callous by carrying burdens etc.

காய்க்கிற, (காய் காய்க்கிற மரம்) a tree that gives (bears) fruits.

காய்க்கும் பருவம், the age of child bearing or fruit bearing.

காய்ப்பு, v. n. fruit bearing, produce of a tree; callosity, callous skin, a scar.

கால் (p. 233) [kāl] , s. leg, foot, பாதம்; 2. post, தூண்; 3. support, prop, தாங்குகால்; 4. the lower part, base, அடிப்பக்கம்; 5. the wheel of a car, தேர்க்கால்; 6. the spokes of a wheel, ஆரக்கால்; 7. brook, channel, வாய்க்கால்; 8. the fourth part of a unit or thing, a quarter, காற்பங்கு; 9. a degree of consanguinity, இரத்தக் கலப்பாமுறவு; 1. way, வழி; 11. a turn, time (as ஒருகால், once); 12. wind, காற்று; 13. sprout, முளை; 14. a son, 15. a measure of capacity; 16. a forest; 17. (gram.) வினையெச்ச விகுதி for காலம் if, provided (as வந்தக்கால், வந்தாக்கால், if he should come).

காவாக்கால், if you do not guard it, (if it were not guarded).

மூன்றாம் நாலாம் காலிலே உறமுறை யானவர்கள், people of the third or fourth degree or relationship.

காலடி, the sole of the foot, உள்ளங் கால்; 2. foot-step, காற்குவடு.

காலணி, ornament for the feet in general.

காலளவு, measurement with a மரக்கால்.

காலாடி, a vagabond, a gadabout.

காலாடியாய்த்திரிய, to lead a wandering life.

காலாட்டம், activity in business and consequent prosperity; see காலாடு போழ்து.

காலாணியற்றுப்போனவன், one who is become weak or poor.

காலாழி, a ring for a toe.

காலாள், a foot-man, foot-soldier, infantry; a young lad having but the fourth part of full age.

காலாற, to rest after walking.

காலிடற, --தடுக்க, to tumble.

காலிலி, wind; 2. a snake; 3. Aruna, the charioteer of the sun (கால்+இலி).

காலில் விழ, to prostrate at one's feet; to do homage.

காலுளைவு, aching pain in the legs.

காலுன்ற, to set the foot firm upon; to set up a post.

காலுன்றி நிற்க, to stand, to stand fast.

கால்கட்டு, inseparableness (as of wife and husband). காற்கட்டு.

கால்கட்டு கைகட்டு, bound hand and foot.

கால்கழுவ, to wash the feet; 2. to wash oneself with water after stool.

கால்சாய, to perish utterly.

கால்சீக்க, to scrape, scratch with the foot; to root out completely.

கால்செய்வடம், large circular fan, பெரிய ஆலவட்டம் (கால்=காற்று)

கால்தண்டை, a tinkling trinket for the feet.

கால்தளர, to become weak in the limbs.

கால்நடை, கானடை, walking, going on foot; cattle, sheep, goats and oxen.

கால்நடையாய்ப் பயணம் பண்ண, to travel on foot.

கால்நொண்டி, கானொண்டி, lameness, a lame man.

கால்பந்து, football.

கால் பிடிக்க, to fall at one's feet, to ask a favour; 2. to shampoo.

ஒருவன் காலைப்பிடித்து (காலில் விழுந்து) வேண்ட, to supplicate falling at one's feet.

கால் பின்னிக்கொண்டு நிற்க, to stand cross-legged.

கால்மாடு, the foot of a bed or of a person in bed. (opp. to தலைமாடு)

கால்மேசு, socks or stockings.

கால்வழி, foot-path; 2. lineal descent.

கால்வாசி, a fourth part.

வேலை கால்வாசி தீர்ந்தது, a fourth part of the work is done.

கால்வாய், a canal, a channel.

கால்விழுந்துபோக, to be weary of walking.

காற்சட்டை, trousers.

காற்படம், the fore-part of the sole or bottom of the foot.

காற்படி, a quarter of a measure.

காற்பிடிப்பு, rheumatic stiffness in the legs.

கான்முனை, a descendant, a son, a child.

அரைக்கால், an eighth part.

ஆனைக்கால், elephantiasis.

உள்ளங்கால், the sole of the foot.

ஒருக்கால், once, perhaps.

ஒருக்காலும், (*with neg. verb.*,) never.

கடைகால், an iron bucket for drawing water; 2. foundation.

கணுக்கால், an ankle.

கணைக்கால், the shine-bone.

கிந்துகால், a limping, hobbling, halting leg.

குதிகால், குதிங்கால், the heel.

குந்துகாலன், கிந்துகாலன், (*fem.* குந்து காலி) a hobbler, a squatter.

தொட்டிக்கால், வண்டிக்கால், bandy legs.

தோரணக்கால், poles to which ropes adorned with twigs or leaves are tied to represent triumphal arches.

நாலேகால், four and a quarter.

நாற்காலி, a chair.

பின்னங்கால், the hind legs.

பொய்க்கால், a stilt, false leg.

பொய்க்கால் கட்டி ஆட, to go upon stilts.

மடிப்பங்கால், legs with folded knees.

மரக்கால், crutches; 2. wooden legs; 3. a dry measure, a markal.

முக்காலி, a tripod.

முக்கால், three-quarters.

முட்டிக்கால் போட, to kneel.

முழங்கால், the knee, see முழம்.

முன்னங்கால், the forelegs of quadrupeds.

வாய்க்கால், நீர்க்கால், channel.

காழ் (p. 233) [kāz], VI. v. i. be pungent, stimulant, கார்; 2. become hard, be firm in mind; 3. increase beyond bound, abound, மிகமிகு.

காழ்ப்பு, v. n. pungency; 2. implacable hatred, 3. scar, தழும்பு.

கிஸ்தி (p. 238) [kisti], கிஸ்திப்பணம், s. (Hind.) tax or kist upon land etc., நிலவரி.

கிஸ்திபந்தி, settlement of kists.

கிஸ்திபந்து, a document showing the amount of kist and the date when it becomes due.

கிஸ்திபேரீஸ்து, the amount of kist for village.

கிடை (p. 238) [kiṭai], VI. v. i. be had, be obtained, be formed; 2. come into one's possession; 3. join, come together, இயை II v. t. approach, encounter, meet, oppose. அடை (with dative see phrase).

எனக்கு இனாம் கிடைத்தது, I got a present.

கிட்டு (p. 241) [kiṭṭu], III. v. i. approach, அணுகு; 2. be near (as time, place or relationship), அடுத்திரு; 3. be got, obtained, கிடை; 4. be clenched as the teeth in lock jaw; v. t. set or close the teeth; 2. tie, bind; 3. approach as in அவ்வூரைக்கிட் டினேன்.

அதுக்கு நேரம் எனக்குக் கிட்டாது, I have no time for it.

என்கிட்ட பணமில்லை, I have no money with me.

பல்லு கிட்டிக்கொண்டது, the teeth are set close.

கிட்ட, (with gen. or dat. rarely also with acc.) near.

வீட்டுக், (வீட்டின், வீட்டுக்குக்) கிட்ட, near the house.

என், (எனக்குக், என்னைக்) கிட்ட, near me.

கிட்டணிசு, (அணிமை), what is very near.

கிட்டத்தட்ட, கிட்டமுட்ட, nearly, about.

கிட்டப், (கிட்டிப்) போக, to approach.

கிட்டம், கிட்டுமானம், கிட்டடி, nearness, சமீபம்.

கிட்டலர், கிட்டலார், கிட்டார், foes, enemies.

கிட்ட, (கிட்டி) வர, to come near

கிட்டிக்கொள்ள, to get near.

கிட்டினர், friends (*opp. to* கிட்டார், கிட்டலர்).

கிட்டினவறவு, near of kin, near relation.

கிழி (p. 243) [kiʒi], II. v. i. be rent or torn; go in pieces, separate, பிய்; 2. be defeated, disappointed, தோல்; 3. perish, அழி.

அவர் கிழிந்தார், he was totally defeated or disappointed.

கிழிந்துபோக, to be rent or torn, to go in pieces.

காரியம் கிழிந்துபோயிற்று, the affair is come to nothing.

கிழிவு, கிழியல், கிழிசல், v. n. tearing, any thing torn or tattered.

கிளர் (p. 243) [kiɻar], II. v. i. rise, ascend, மேலெழும்பு; 2. shine, பிரகாசி; 3. surpass, increase, மிகு; 4. become enthusiastic; 5. be infuriated; 6. become proud or vain; 7. be filled or become full, நிறை.

கிளர்ச்சி, v. n. rising, excitement, agitation.

கிளர்ச்சிக்காரன், an agitator.

கிளர்த்தி, rising in tumult.

குடி (p. 254) [kuʒi], s. a family, tribe, குடும்பம்; 2. an inhabitant, subject, குடியானவன்; 3. inhabiting, residing, குடியிருப்பு; 4. habitation, dwelling, house, வீடு; 5. a village, ஊர்; 6. v. n. of குடி; 7. the body.

குடிகள், குடிபடைகள், the inhabitants.

குடிகெடுதல், குடிகேடு, குடிநாசம், ruin of a family.

குடிகோன், ruining a family by nefarious schemes.

குடிகேடன், (*fem.* குடிகேடி) one who is the ruin of a family.

குடிக்காசு, a village cess.

குடிக்காடு, a village.

குடிக்கூலி, house-rent.

குடிக்கூலிக்கிருக்க, to live in a house for hire.

வீட்டைக் குடிக்கூலிக்கு விட, to let a house.

குடித்தனம், -வாழ்க்கை, -த்தனப்பாங்கு, domestic life, house-keeping, domestic economy, management of a family.

குடித்தனம் பண்ண, -நடத்த, குடிவாழ்க்கை பண்ண, to live as a family, to keep a house.

குடித்தனக்காரன், a house-keeper; 2. cultivator.

குடித்தனத்துக்குட், (குடித்தனப்) பட, to be married.

குடிபலத்தது, the family is become rich and prosperous.

குடிபுக, to occupy a new home.

குடிபோக, to remove from a house, emigrate; 2. to evaporate as gas.

குடிபோனவீடு, a vacated house.

குடிப்படை, -சனம், militia, subjects.

குடிப்பெண், the lawful wife (as distinguished from a concubine, கூத்தி.)

குடிப்பெண்சாதி, -வாழ்க்கைக்காரி, the mother of a house-hold or family.

குடிமகன், the village servant such as the washerman, barber etc.

குடிமதிப்பு, census valuation of property for taxation.

குடிமார்க்கம், குடிமை, குடிமுறைமை, domestic life, manners and customs of a noble, respectable family.

குடிமிராசு, -மிராசி, the privileges of a hereditary tenant.

குடிமிராசு கொடுக்க, to endow with particular mirasi right.

குடியரசு, குடியாட்சி, republic, democracy.

குடியானவன், a farmer, a tenant, a peasant.

குடியிருக்க, -யாயிருக்க, -கொள்ள, to dwell.

குடியேற, to settle in a place; to immigrate.

குடியேற்ற, to stock with inhabitants, to colonize.

ஒரு ஊரைக் குடியேற்றுவிக்க, to people a town.

குடியேற்றம், ஏற்றிடுகுடி, a newly settled family; a colony.

குடிவாங்கிப்போக, to abandon dwelling; to emigrate.

குடிவாரம், the cultivator's share of the produce.

குடிவாழ்க்கை, householding, housekeeping.

குடிவிளங்கப் பண்ண, to render a family illustrious and prosperous.

சுகவாசிக்குடி, a settled inhabitant.

நைந்தகுடி, a family in reduced circumstances.

பயிர்க்குடி, tillers, husbandmen.

புறக்குடி, one who cultivates another's field.

வந்தேறுங்குடி, a new settler.

குணகு (p. 254) [kuṇaku] , குணங்கு, III. v.i. become bent or crooked, வளை; 2. faint, droop, சோரு, 3. be dejected, மனந்தளரு.

குண்டி (p. 259) [kuṇḍi] , *vulg.*) s. the posteriors, buttocks, ஆசனப்பக்கம்; 2. the liver, lungs, spleen & other viscera; 3. the roe of a fish, மீன்சினை.

குண்டிக்குப் பின்னே பேசாதே, don't speak ill of one behind his face.

குண்டியும் வாயும் பொத்திக் கொண்டிருக்க, to stand in great awe.

குண்டிமண்ணைத் தட்டிவிட்டு ஓடினான், he was shamefully put to flight.

உன் குண்டிக்கொழுப்பை அடக்குகிறேன், I will humble your pride.

குண்டிகழுவ, to wash after going to stool.

குண்டிகாய, to become emaciated on account of underfeeding; to grow lean.

குண்டிக்காய், the kidneys.

குண்டித்துணியைப் போட்டுத் தாண்ட, to take an oath by stepping over one's wearing apparel.

குண்டிவற்ற, to be reduced (as pride).

குதறு (p. 259) [kutaṛu] , III. v. t. tear or scratch up and scatter, சிதறு; 2. stir up, dig up, கிண்டு; v.i. deviate from the right course; become loose and deranged (as the hair) குலை; 4. be irritated (as the eye), fester (as a sore).

கண் குதறிக்கொண்டது, the eye is inflamed.

எலி துணியைக் குதறிப்போட்டது, the rat has gnawed asunder and torn off the cloth.

குதிர் (p. 259) [kutir] , s. a receptacle or reservoir for grain made of earthen hoops; 2. a low shrub with sharp axillary spines, *canthium parviflorum*.

குதிர்ப்பட, to become peaceful quiet, settled.

கும்பு (p. 266) [kumpu] , III. v. i. become smoky in a slight degree as food.

கும்பலடிக்க, கும்பிப்போக, to get a smoky taste or smell by being overburnt.

கும்பற்சாதம், smoke rice.

கும்பிப்போனகறி, smoked curry.

கும்பநாற்றம், கும்பிநாற்றம், smell of charred rice.

குரு (p. 269) [kuru] , s. prickly heat, வேர்க்குரு; 2. the small pox, குருநோய்; 3. boil, sore, புண்; 4. horripilation, புளகம்; 5. nut கொட்டை.

குரு ஆரால் மூக்குப்போலிருக்கிறது, the small pox is come out well like the nose of a lamprey.

குரு புறப்பட்டுச், (வார்த்து) சாக குரு விலே போக, to die of small-pox.

குருவண்டு, a kind of wasp.

குலை (p. 271) [kulai] , II. v. i. be loose, be untwisted, கட்ட விழு; 2. be disturbed, unsettled, tremble, நடுங்கு; 3. be blotted out, be cancelled, vanish away, அழிந்துபோ; 4. be dissolved, be damaged or deranged, சீர்குலை; 5. show signs of ire, கோபக்குறி காண்பி.

உன் கொண்டை குலைய, may your tresses become loosened or untied, may you become a widow.

குலைவு, v. n. loosening, disorder, ruin; குலைச்சல் also.

குலைகுலைய, to tremble, to be greatly troubled.

நிலைகுலைய, to lose one's situation or ground.

மானம் குலைய, to be disgraced, to be ravished.

முனைகுலைய, to be discouraged (as a warrior), to be defeated (as an army).

மேனிகுலைய, உருக்குலைய, to lose freshness or normal condition; 2. to be deranged, disordered, deformed.

குவி (p. 273) [kuvi] , II. v. i. become round, globular, conical, திரள்; 2. be heaped up, கூடு; 3. be contracted, close (as flowers by night) கூம்பு; 4. be joined or united (as hands in worship); 5. contract, decrease, சுருங்கு.

குவிதல், குவிகை, குவிவு, v. n. that which is conical, convexity.

குவியல், v. n. a heap; pile.

குவை, v. n. a heap, pile; 2. a dunghill, குப்பைமேடு; 3. a disease of the white of the eye.

குழம்பு (p. 273) [kuZampu] , III. v. i. grow thick, become mingled, mixed up, கலங்கு; 2. be perplexed or confused, மனந்தளம்பு; 3. be boisterous as the sea.

குழம்பிக்கொண்டிருக்க, to be in a perplexed condition.

குழம்பின மனம், perplexed state of mind.

குழி (p. 273) [kuZi] , II. v. i. become hollow, be hollow, குழியாகு.

குழிந்தாழ்ந்த கண், sunken eye.

குழிவு, *v. n.* depression, cavity.

குளகுள ([p. 276](#)) [kuḷakuḷa], VI. *v. i.* grow soft as jaggery, become pulpy.

குளகுளெனல், குளகுளவெனல், growing soft as jaggery; 2. producing a gurgling sound.

குளுகுளு ([p. 276](#)) [kuḷukuḷu], VI. *v. i.* grow pale and swollen (as in jaundice) சோகைபற்று; 2. become rotten and putrid (as fruits) அழுகிப்போ.

குளுகுளுப்பை, *v. n.* jaundice; the state of being pale and swollen.

குளுப்பைதட்டினால் போலிருக்க, to be pale and bloated slightly.

குறு ([p. 279](#)) [kuṛu], VI. *v. i.* become short, diminish, குறுகு.

குறுகு ([p. 279](#)) [kuṛuku], III. *v. i.* grow short, diminish, grow less, be brought low, குறை; *v. t.* approach, அணுகு.

குறுக, near, short.

குறுகக் காய்ச்ச, to reduce a liquid by boiling.

குறுகப்பண்ண, to shorten.

குறுகப்பிடி, hold it nearer or shorter.

குறுகலர், enemies

குறுகலாயிருக்க, குறுகியிருக்க, to be short.

குறுகிய, *adj.* narrow.

குறுகிவந்தான், he is come near.

குறுக்கம், *v. n.* brevity, shortness, abbreviation.

குறுக்கு ([p. 279](#)) [kuṛukku], *s.* what is across, athwart; 2. hindrance, தடை; 3. diameter, intersection, விட்டம்; 4. shortness, சுருக்கம்; 5. hip, loins, இடுப்பு.

குறுக்கடி, a rash step or course; 2. a short, abrupt answer; 3. a stroke at one's loins.

குறுக்களவு, diameter.

குறுக்கிட, to come across, to interfere, to intervene.

குறுக்கிட்டு மறிக்க, to obstruct; to cross.

குறுக்குக் கேள்வி, cross-questioning, irrelevant question.

குறுக்குச் சட்டம், -விட்டம், a cross piece of timber; a cross-beam.

குறுக்குச்சுவர், a cross wall.

குறுக்குப்பாதை, -பாட்டை, -வழி, - வெட்டி, a cross-way, a short-cut.

குறுக்கே, crosswise between, in opposition to.

குறுக்கே பேச, to contradict, to interrupt one that speaks.

குறுக்கே, (குறுக்கீடாய்ப்) போக, to go across, to transgress one's wishes.

குறுக்கே மடக்க, to fold crosswise, to confute or refute at once.

குறுக்கேவர, -விழ, to interfere, to intermeddle.

கூடு (p. 283) [kūṭu], III. v. i. join, unite, பொருந்து; 2. meet, assemble, associate, சேரு; 3. be reconciled, agree, இணங்கு; 4. agree consent; 5. come to pass, be effected, succeed, சித்தி; 6. be possible, இயலு; 7. be proper, decent, தகுதியாகு; 8. be serviceable, பிரயோசனமாயிரு; 2. abound, increase, மிகுதியா; v. t. associate, be friend, சிநேகி; 2. cohabit புணர்; 3. reach, arrive at, அடை.

அந்தியகாலம் கூடிவிட்டது, the time of death is come near.

நன்றாய்க்கூடின பலகைகள், planks well joined.

கூட, adv. (inf.) together, with; 2. even, also; 3. too much, in excess.

அவன் கூடப்போகாதே, do not go with him.

கூட இருந்தான், he was present.

அவன்கூட அறிவான், he also knows it.

ஒரு மாதச்சம்பளம் கூடக்கொடுத்தார், he gave me one month's salary in addition.

கூடக்கூடப்பேச, to check another in talking; to meddle or interrupt in talking.

கூடப்பிறந்தவன், a brother by the same father and mother.

கூடலர், கூடார், enemies.

கூடல், v. n. uniting, being possible.

கூடாது, it is impossible, improper; 2. it cannot be done; 3. it will not join.

அது என்னாலே கூடாது, that is beyond my power, I am not able to do it.

கூடாதகாரியம், a thing impossible.

கூடாதபடிக்குப் பண்ண, to render a thing impossible or impracticable.

கூடாமை, neg. v. n. impossibility, impropriety.

கூடிக்கொள்ள, to side with a person; to associate, to meet together.

கூடிப்போக, to go together.

கூடிவாழ, to live happily together.

கூடியவாறு, கூடியமட்டும் கூடியமாத் திரம், கூடினமட்டும், as much as possible.

கூடுதல், கூடுதலை, *v. ns.* excess; 2. success, அணுகூலம்.

கூடுதலை, an asylum, தருமசாலை.

கூடும், it is possible, proper, fit, practicable, serviceable etc.

இது அவனால் கூடும், he is able to do it.

இது காரியத்துக்குக் கூடும், this will serve the purpose.

கைகூட, கைகூடிவர, to succeed; to be successful.

கூடுவாய்முலை, the ridge of a roof (கூடல்வாய் முலை)

கூட்டரவு, *v. n.* uniting, joining; combination, union.

கூப்பிடு (p. 283) [kūppiṭu], VI. *v. t.* call one, அழை; 2. invite, வரவழை; 3. invoke, வேண்டிக் கொள்; 4. *v. i.* cry, shriek, clamour, கூவு.

கூப்பிடுதூரம், (*lit.*) the distance at which a shout can be heard; an Indian league, ஒரு குரோசம்.

கூப்பாடு, கூப்பிடு, கூப்பீடு, *v. n.* crying, a call; 2. a calling distance.

கூப்பிட்டழைக்க, to cry or call aloud.

கூப்பிட்டனுப்ப, to send for.

கூப்பிட்டுக்கொண்டு வர, to come or follow crying in fetch.

கூப்பிட்ட குரலுக்கு ஏன் என்பாரில்லை, there is none to answer the call.

கூர் (p. 286) [kūr], *s.* the point or edge of a tool etc. the tip, நுனி; 2. sharpness, கூர்மை; 3. copiousness, மிகுதி, 4. the stand of a potter's wheel; 5. pungency, காரம்; 6. a cutting speech; 7. beard of grain, கதிர்க்கூர்.

கூர் மழுங்கிற்று, the point is blunted.

கூராக்க, to sharpen.

கூராயிருக்க, to be sharp, pointed.

கூரம்பாச்சி, கூரம்பிளாச்சு, a short pointed stake for digging.

கூருமி, the sharp tip of husk.

கூருரை, a cutting, sarcastic expression.

கூர்கெட, to become blunt; to become dull-witted.

கூர்சீவ, to make sharp; 2. to stir up anger or raise a quarrel.

கூர்வாங்க, to sharpen; to hew or forge into a point.

மரணத்தின் கூர், the sting of death.

கூழ் (p. 286) [kūz] , s. pap, porridge, thick gruel; 2. boiled rice, சோறு; 3. grain in the field, பயிர்; 4. wealth, பொருள்; 5. gold, பொன்; 6. food, உணவு.

கூழாய்ப்போக, to be boiled too much as rice; to become pulpy.

கூழுக்குப்பாடி, Auyar who once sang for a little pap; 2. a flatterer.

கூழ்ப்பானை, a pap-pot.

கூழ்முட்டை, an addled egg.

கூழ்வடாம், --வடகம், wafer cakes of flour, seasoned and dried in the sun.

கூழ்வரகு, a kind of grain, கேழ்வரகு. "ஒருசட்டி கூழுக்காக பிறப்புரிமையை விற்கலாமா"? (Bible).

கூறு (p. 286) [kūru] , s. part, portion, பங்கு; 2. the properties of a thing or its qualities, symptoms of a disease, கூறுபாடு; 3. effect, result, பலன்; 4. half, பாதி; 5. the broken pieces of a thing; 6. v. n. proclamation, அறிக்கை; 7. sesame, எள்ளு.

கூறிட, கூறுகட்ட, -வைக்க, -போட, to divide into portions; to set in small heaps for sale.

கூறுகாசு, share-money.

கூறுகெட்ட மனிதன், one whose mental faculties have become weak.

கூறுகொள்ள, to stuff, press anything down with a stick, the feet or the hands.

கூறுசெய்ய, கூறுகூறாக்க, to cut in pieces.

கூறுபாடு, s. portion, division, subdivision; 2. the nature or properties of a thing or person; 3. the component parts.

உடற்கூறு, the parts of the human body, anatomy, the temperament of the body.

ஏறுங்கூறுமாய் மாற, to get out of order.

நடுக்கூற்றிலே, in the middle, in the middle part.

வியாதிக்கூறு, the symptoms of a disease.

கூற்றரிசி, pounded rice.

கூறு (p. 286) [kūnu] , III. v. i. be grow hump-backed, முதுகுவளை; 2. become crooked, bend down, கோணு.

கூனல், v. n. crookedness; 2. a hump or hunch on the back; a crooked back; 3. the crescent moon, கூன்ற பிறை.

கூனலாயிருக்க, கூனமுதுகாயிருக்க, to be hump-backed.

கூனர் கிழவன், (*fem.* கூனர் கிழவி) a bent old person.

கூனிப்பார்க்க, to look at a thing stooping.

கெடு (p. 289) [keṭu], IV. v. i. perish, be ruined, undone, lost. அழி II; 2. become spoiled, rotten or damaged, கெட்டுப் போ; 3. be slided, dropped (as a letter); 4. change for the worse or deteriorate, ஒழுக்கங்கெடு.

ஆ கெட்டேனே, alas! I am undone, I am lost.

கெடுவாய், may you perish!

கெடு, v. n. ruin, decay; 2. time run out, expired; 3. a term, a limited time.

கெடு தப்பிப்போயிற்று, the term fixed is passed.

கெடுப்படிக்கு, according to the stipulated time or term.

கெடுவிலே, at the fixed time.

கெடுவைக்க, --சொல்ல, to fix a time for payment; to delay; to beg respite.

கெடுதல், கெடுதலை, v. n. damage, spoiling.

கெடுதி, v. n. ruin, loss, evil, disaster.

கேகலன் (p. 291) [kēkalaṅ] { * }, s. comedian, an actor; 2. a rope-dancer.

கேது (p. 292) [kētu] { * }, s. the red serpent (*Cauda draconis*) which with ராகு *Caput draconis*) is supposed to swallow the sun and moon and to cause eclipses; 2. a mark, a symbol, அடையாளம்; 3. a banner, கொடி; 4. flame, ஜ்வாலை; 5. light, ஒளி; 6. a comet, தூமகேது; 7. a field fit for cultivation.

கேவலம் (p. 293) [kēvalam] { * }, s. solitude, what is simple or alone; 2. uniqueness, entireness, the only one of its kind, ஒருங்கு; 3. freedom from birth, bliss, மோட்சம்; 4. destitution, இன்மை; 5. extreme weakness, emaciation, மெலிவு; 6. danger, crisis, மோசம்; 7. *adv.* not only, not merely.

கேவலக் கிழவன், Arha as enjoying supreme bliss, அருகக்கடவுள்.

கேவலசைதந்யம், condition of the soul when it become one with the supreme knowledge.

கேவலஸ்தன், a poor, feeble man.

கேவலஞானம், perfect knowledge of the past, present & the future, திரிகாலஞானம்.

கேவலப்படுத்த, to detract, to disparage, to weaken.

கேவலமாய்க் கிடக்க, to be dangerously ill.

கேவலமான உடம்பு, a feeble emaciated body.

கேவலம் விளையாட்டுக்குப் பேசவில்லை, I talk not merely as joke but seriously.

கேவலவுணர்வு, knowledge of the supreme truth.

கேவலன், one trying to obtain final emancipation.

கேவலி, one possessing perfect knowledge.

கேள்வி (p. 293) [kē|vi], கேழ்வி, v. n. hearing, கேட்கை; 2. obedience, கீழ்ப்படிவு; 3. a question, inquiry, வினா; 4. acquired information, கல்வி; 5. report, rumour, பேச்சு; 6. ear, காது; 7. bid, offer, ஏலம்; 8. lute, யாழ்.

ஒருவருக்குக் கேள்விகொடுக்க, to give ear or to listen to one's advice or request.

கேள்விகேட்க, to interrogate; to question.

கேள்விகேட்பாடு, moral control, administration of justice.

கேள்விக் கடுதாசி, -ப்பத்திரம், written application, tenders in writing.

கேள்விப்பட, யுற, to hear as a rumour.

கேள்வி மறுமொழி, question and answer.

கேள்வி முறை, the same as கேள்வி கேட்பாடு.

கேள்விமுறையற்ற இராச்சியம், an administration (a government) கை கை , s. the hand, the arm, கரம்; 2. the sleeve of a garment, சட்டையின் கை; 3. the rafters of a house, கைமரம்; 4. the trunk of an elephant, துதிக்கை; 5. side left or right, பக்கம்; 6. the wings of an army, படைவகுப்பு; 7. ability, சாமர்த்தியம்; 8. meanness, lowness, சிறுமை; 9. the wing of a bird; 1. custom, usage, வழக்கம்; 11. a line or row, வரிசை; 12. younger sister தங்கை; 13. decoration, adornment, ஒப்பனை.

கைகட்டிக்கொண்டு நிற்க, to stand with the arms across in awe.

கைகண்ட பரிகாரி, an experienced physician.

கைகண்ட பலன், a benefit sure to come.

கைகண்ட மருந்து, an effectual remedy, a specific.

கைகண்ட வேலை, a work, which a person has been accustomed to.

கைகலக்க, to join hands, to come to close engagement.

கைகழுவ, to wash the hand; to relinquish, to give over.

கைகாட்ட, to make signs with the hand; 2. to give a little; 3. to enable one to earn a living; 4. to bribe; 5. to show one's strength.

கைகாரர் எல்லாரும் வந்தார்கள், all the powerful men came.

(கைகாரர், கைக்காரர், men of skill and ability; wealthy men.)

கைகால் வழங்காதவன், one unable to use hand or foot.

கைகாவல், help in emergency.

where no justice can be had.

கேள்வியாக, to be rumoured.

கையறு (p. 297) [kaiyaṛu] , IV. v. i. be laid prostrate, be broken-hearted; 2. exceed bounds; 3. be overwhelming; 4. die, 5. become immoral.

கையறவு, v. n. helplessness, state of prostration; 2. death; 3. affliction; 4. poverty; 5. immorality.

கையறுதி, v. n. relinquishing entirely; selling outright.

கையறுநிலை, an elegaic verse or poem at the death of a chief.

கையாறு, v. n. helplessness; 2. conduct, behaviour. (கை).

கொஞ்சம் (p. 298) [koñcam] , s. a little, a bit சிறிது; 2. littleness, smallness, அற்பம்; 3. meanness, இழிவு.

கொஞ்சக்காரன், a mean person; கொஞ்சன்.

கொஞ்சக்காலம், -நேரம், a short time.

கொஞ்சத்தனம், littleness, meanness, vileness, disgrace, dishonesty, insignificance.

கொஞ்சத்துக்குள்ளே, in a few words; 2. in a short time; 3. for a small price; 4. in a little, on a small scale.

கொஞ்ச நஞ்சம், a little.

கொஞ்சமாக்க, to diminish.

கொஞ்சமாய்ப் பார்க்க, -எண்ண, கொஞ்சப்படுத்த, to slight, to disregard.

கொஞ்சமாய்ப் போக, to become diminished.

கொஞ்சங் கொஞ்சமாய், little by little.

கொஞ்சம், (கொஞ்சப்) பேர், a few people.

கொஞ்ச வாழ்வு, short life, little enjoyment.

அது கொஞ்சத்திலே தீராது, it will not be a light matter to settle.

கொட்டு (p. 301) [koṭṭu] , III. v. i. whirl; 2. roam or wander, 3. come to view or notice; 4. revolve in an orbit.

கொந்தளி (p. 301) [kondaḷi] , VI. v. i. be raging, roaring or tempestuous (as the sea) கெம்பு; 2. rage, be violent, உக்கிரங்கொள்.

கொந்தளிப்பு, v. n. rage, vehemence, boisterousness.

கொந்தளிப்படங்க, to become calm or quiet.

கொந்தளிப்புண்டாக, -ப்பெடுக்க, to become boisterous, violent, furious.

கொந்து (p. 301) [kontu] , III. v. t. gnaw, peck, nibble, கொத்து; 2. terrify, threaten; 3. gore, pierce, குத்து; 4. pick up shells before a thrown, up shell comes down as in a game of girls; v. i. be enraged or furious, மூர்க்கங்கொள்; 2. hop as in a game; 3. pretend to be very orthodox, ஆசாரக்காரன்போல்காட்டு.

கொந்தல், கொந்துதல், v. n. picking; 2. fruits pecked; 3. anger.

கொலுகொலு (p. 301) [kolukolu] , VI. v. i. become loose or disjointed, கழலு; 2. crumble into dust, மட்கு; 3. chatter unceasingly; 4. be defeated in argument.

கொலுகொலுப்பு, v. n. becoming loose; 2. incessant chattering; 3. vanity, ostentation, ஆடம்பரம்.

கூரை கொலுகொலுத்துப் போயிற்று, the roof has become loose and shattered.

கொலுகொலுவெனக் கழல, to fall off, to shed as leaves, to become loose or disjointed.

கொறி (p. 310) [koṛi] , VI. v. t. nip off the husks of grain; 2. nibble (as a rat), கொந்து; 3. chirp (as a lizard etc.)

கொறிநெல் பதமாயிற்று, the paddy is grown so ripe that the husk comes off in biting.

ஏன் சும்மா கொறிக்கிறாய், why do you chatter in vain?

கொறிக்குதல், கொறித்தல், கொறிப்பு, v. n. nibbling, nipping.

கோரி (p. 315) [kōri] {*}, VI. v. i. become vehement, rage. கடுமைகொள்.

கோலம் (p. 315) [kōlam] , s. form, shape, figure, உருவம்; 2. ornament, decoration, அலங்கரிப்பு; 3. beauty, அழகு; 4. pomp, magnificence, ஆடம்பரம்; 5. the habit, dressoutward appearance, வேஷம்; 6. lines or figures on the floor as ornamental devices; 7. play, sport; 8. a streamlet; 9. exertion, effort, முயற்சி.

தலைவிரிகோலமாய்த்திரிய, to wander about with deshevelled hair.

கோலக்காரன், a sportmaker.

கோலம்போட, -இட, to paint the floor or pots with diverse figures or lines.

கோலம் (ஊர் கோலம்) வர, to go in procession.

காலாகோலம், irregularity, confusion.

பிணக்கோலம், funeral procession.

பிறந்தகோலம், nakedness.

மணக்கோலம், wedding procession or attire.

மழைக்கோலம், rainy appearance cloudiness.

ராசகோலம், royal magnificence.

இராசகோலமாடுகிறான், he acts as the king in the comedy.

கோறை (p. 315) [kōrai] , s. (Tel.) a hole, cavity, hollow, துவாரம்; 2. a socket, குவளை; 3. dirt, soil, defect, blemish, பழுது.

கோறையாக, -விழ, -வைக்க, to become hollow, to be injured or spoiled.

சக (p. 322) [caka] { * }, prefix, with, together with, கூட.

சககமனம், suttee, the burning of a woman with her husband's corpse, உடன்கட்டை யேறல்.

சகசம், சகஜம், that which is inborn, innate, natural, the natural state or disposition, இயற்கை; 2. reality, உண்மை; 3. familiarity, liberty, இஷ்டம்.

அவனுக்கு இது சகசமாய்ப் போயிற்று, this is become babitual or natural to him.

சகசமாய்ச் சொல்ல, to tell the real to make one lick the dust.

கௌவு கொம்பு, a wooden supporter.

கௌவு தடி, forked stick, as கவைத் தடி.

மனசு கௌவு, to apply the mind, to mind a thing earnestly.

சங்கிராந்தி (p. 327) [cangkirānti] , சங்கிராந்தம், சங்கராந்தி, s. the beginning, of a month or a year, the passage of the sun from one sign of the Zodiac to another particularly in January when the Hindus celebrate the Pongul feast.

சங்கிராந்திக்க, to become connected or related.

சடங்கு (p. 330) [caṅgku] { * }, s. a religious ceremony, outward rite observance, செய்முறை.

சடங்காக, to arrive at puberty as a girl.

சடங்கான பெண், a girl who is come of age, or has attained puberty.

சடங்கு செய்ய, to perform a ceremony.

சடங்குக்காரன், a ritualist (chr. us.)

சடங்கு கழிக்க, to celebrate with the prescribed ceremonies the puberty of a girl.

சடை (p. 330) [caṭai] , II. v. t. clinch, batter down, தறை; 2. check hinder, தடு; v. i. become weary or disheartened, சோரு; 2. be stunted in growth, பயிர்கெடு.

சடை (p. 330) [caṭai] , VI. v. i. become weary or disheartened or dispirited.

சண்டி (p. 330) [caṇṭi] { * }, s. an obstinate, stubborn and very lazy fellow, a rogue, உரோசங் கெட்டவன்; 2. a canonized Saiva saint, சண்டேசுரன்; 3. a wicked woman; 4. Durga; 5. a shamless person.

சண்டிக் குதிரை, an untractable horse.

சண்டிகை, Durga.

சண்டித்தனம், obstinacy, stubbornness.

சண்டித்தனம் பண்ண, to shew obstinacy or unwillingness.

சண்டிமாடு, --க்கடா, (*lit.*) a lazy untractable bullock; an indolent obstinate person.

சண்டியாயிருக்க, to be stubborn.

சண்டியாய்ப் போக, to become obstinate.

சக சண்டி, -see under சகம்.

சதி (p. 330) [cati] , s. deceit, treachery, snares, ambush, வஞ்சனை; 2. haste, quickness, சடுதி; 3. cooked rice; 4. a circle, வட்டம்.

சதியாய்வர, to come quickly.

சதிசெய்ய, -பண்ண, to lay snares to act treacherously, to surprise by lying in wait.

சதிகாரன், a treacherous person.

சதிப்போர், a combat with stratagem.

சதிமானம், treachery.

சதிமோசம், danger coming by treachery.

சதியோசனை, treachery, conspiracy.

சந்ததி (p. 330) [cantati] { * }, s. race, lineage, pedigree, generation, posterity, descendant, offspring son or daughter, சந்தானம்.

உன் சந்ததி தழைக்க, may thy children increase and prosper!

பின்சந்ததியார், descendants.

சந்ததி முட்ட, to become heirless.

சந்தம் (p. 330) [cantam] { * }, s. the tune or metre of a song, the measure or harmony in verse, கவிவண்ணம்; 2. beauty, அழகு; shape, உருவம்; 4. manners, பழக்கம்; 5. opinion, view, கருத்து; 6. sandal, சந்தனம்; 7. a hole, துவாரம்; 8. Vedic prosody.

அவன் சந்தமே ஆகாது, I abhor him with the utmost disdain.

சந்தமாய்ப்பாட, to sing well or melodiously.

சந்தக்குழிப்பு, the rhythmic movement of a stanza expressed in symbols.

சந்தங்குலைய, to become ugly, to lose beauty, dignity, or honour.

சந்தபேதம், -விகற்பம், different tunes; 2. discord in music.

சப்பளி (p. 339) [cappaḷi] , II. v. i. become hollow (as the cheeks, eyes etc.); 2. become flat, indented or bruised by a fall (as a fruit).

சப்பளிந்த முகம், a flat face.

சாப்பிட்டுப்போக (p. 339) [cāppiṭṭuppōka] , *inf.* to become insipid, உருசியற்றுப்போக; 2. to get disheartened.

சப்பு (p. 339) [cappu] , III. v. t. smack the lips, suck குதக்கு; 2. chew as betel, மெல்லு; v. i. become flat or pressed in; 2. be reduced or subside.

சப்பிக் கொடுக்க, to chew food and give it to the child.

உதட்டைச் சப்ப, to bite the lips.

கையைச் சப்ப, to suck the hand.

நாக்கைச் சப்ப, to suck the tongue.

முலையைச் சப்ப, to suck the breast.

வாயைச் சப்ப, to smack the lips, to talk indistinctly.

வாயை வாயைச் சப்ப, to be on the point of speaking without doing so.

சமம் (p. 344) [camam] { * }, சமன், s. level, evenness, மட்டம்; 2. similarity, equality, சமானம்; 3. equity, impartiality, நடுநியாயம்; 4. an even number, இரட்டையெண்; 5. peace of mind, tranquillity.

சமக்கிராமம், a village with the like revenues as another; 2, a neighbouring village.

சமகன்னி, a girl who has attained her age.

சமகாலம், same period of tune.

சமகோணம், an equiangular figure.

சமசக்கரம், the equator.

சமசதுரம், a square.

சமசந்தி, concord, correspondence, இமைப்பு.

சமசித்தத்துவம், impartiality.

சமசோடி, a proper match.

சமதரிசி, one who views impartially.

சமதன், one who makes another subdue his senses.

சமதாளம், a variety of time-measure, நவதாளத்தொன்று.

சமதூரக்கோடு, parallel lines, சமதூர ரேகைகள்.

சமதிருட்டி, சமதிருஷ்டி, an impartial view of things, impartiality.

சமநிலை, சமநிறை, equilibrium, medium.

சமபந்தி, equality among guests at the same table.

சமபாகம், equal share.

சமபூமி, சமனான பூமி, a plain level ground; 2. a battle-field.

சமபோகம், equal yield in the two cultivation seasons; 2. sexual union of equal enjoyment.

சமப்பட, சமமாக, to become level, even tranquil.

சமப்படுத்த, to level, to make even, to tranquillize.

சமரசம், peace, reconciliation, equality, fellowship.

சமரசர், friends, companions, an impartial arbiter.

சமரதன், one of the 4 kinds of warriors, அதிரதன், மகாரதன், சம ரதன் & அர்த்தரதன்:- a warrior in chariot who engages another warrior in equal fight.

சமரேகை, the equatorial line.

சமவாதம், dicussion, controversy.

சமவிருஷ்டி, moderate rain.

சமவிலை, mederate price.

சமவெளி, a plain.

சமாளி (p. 346) [camāḷi] , சிமாளி, VI. v. t. manage, control, கையாளு; 2. overcome difficulties by patience, தாங்கு; 3. bring about, accomplish, manage with economy, சரிகட்டி நடத்து; v. i. appear unconcerned in difficult circumstances; affect cheerfulness, ease, composure, courage.

சமாளிப்பு, v. n. dexterous management, patient endurance of hardships.

சமி (p. 346) [cami] , VI. v. i. become digested, decay, சீரணி.

அவனுக்குச் சாதம் சமிக்கிறதில்லை, he cannot digest food.

சமிக்கை, சமிப்பு, v. n. digestion.

சமியாமை, neg. v. n. indigestion.

சமீபி (p. 346) [camīpi] { * }, VI. v. i. be near, சேர்ந்திரு; 2. v. t. come or draw near, approach, கிட்டு.

சமீபித்துவர, to come near.

சமை (p. 348) [camai], II. v. i. be made, ஆகு; 2. be ready, ஆயத்தமாகு; 3. be cooking or cooked, பாகமாகு; 4. grow marriageable, இருதுவாகு; 5. be consumed or destroyed; v. t. commence, ஆரம்பி; 2. finish, முடி, VI.

சமைந்த பெண், a marriageable girl.

சமையாதவள், a girl not come of age.

சமைந்துபோக, to be formed or turned into; 2. to be prepared as food.

கல்லாய்ச் சமைந்து போனாள், she turned into a stone.

சமையல், v. n. cooking, cookery.

சமையல் (சமையல் கோவை) ஆயிற்று, the food is cooked and ready.

சமையலாள், சமையற்காரன், a cook.

சமையலுக்கு அமர்த்துவிக்க, to get things ready for cookery.

சமையலுக்குச் சொல்ல, to give order for preparing food.

சமையல் கூடம், --புரை, --அறை, -- வீடு, --கட்டு, a kitchen.

சமைவு, state, situation, நிலைமை; 2. destruction, அழிவு.

சம்பவி (p. 350) [campavi] { * }, VI. v. i. happen, occur, come to pass, take place, நடந்தேறு.

சரி (p. 354) [cari] { * }, s. conduct; 2. equality, agreement, exactness 3. propriety, correctness, straightness; 4. a word of approbation meaning `yes'.

அவன் சரி நன்றாயில்லை, his conduct is not good.

அது சரி, that is true.

இது அதுக்குச் சரியன்று, this is not equal to that.

சரிதான், it is right, it is well enough.

வந்தாலும்சரி போனாலும்சரி, it is all the same whether he (or it) comes or not.

எல்லை இந்தமட்டும் சரி, the limit does end here.

சரிக்கட்ட, to pay fully, duly, to adjust, to redress, to retaliate, to take revenge, to recompense, to reward.

நன்மைக்குத் தீமையைச் சரிகட்ட, to return evil for good.

சரிக்குச்சரி, like for like.

சரிக்குச்சரி செய்ய, -பண்ண, கட்ட, to recompense, to render like for like.

சரிக்குச்சரி பேச, to answer impertinently.

சரி சமானம், exact likeness, equality.

சரி சொல்ல, to answer for one, to become responsible for, to second a motion.

சரிபாதி, just half.

சரிபோக, to go properly as a tune etc. to be to one's liking, to agree, to resemble.

உமக்குச் சரிப்போனாப்போலே, as you please.

தனக்குச் சரிப்போனாப்போலே (சரி போனபடி) நடக்கிறான், he lives after his own way.

சரிப்பட, to become right or correct, to succeed, to suit, to agree, to resemble, to be finished, settled.

அது என் மனதுக்குச் சரிப்படவில்லை, I am not satisfied with that.

அவனுக்கும் எனக்கும் சரிப்படாது, we cannot agree.

அத்தோடே சரிப்பட்டுப் போயிற்று, all is settled, there remains no more.

சரிப்படுத்த, -பண்ணிப்போட, -ஆக்க, to make equal, to correct, to adjust, to persuade, to reconcile.

ஒருவனுக்குச் சரிபண்ண, to make one content or satisfied.

சரிமேரை, established privileges of individual riots.

சரிவர, to prove right, to be equal, to agree; 2. *adv.* satisfactorily, rightly, fully.

சரிவரக் கொடு, give the whole amount due.

சருகு (p. 354) [caruku] , s. dry leaves, rubbish, உலர்ந்த இலை; 2. betel leaf, வெற்றிலை.

சருகட்டை, a millipede.

சருகரிக்க, to gather fallen leaves etc.

சருகாக, to become dried as leaves, to become emaciated.

ஆள் வியாதியால் சருகாய் விட்டான் (சருகாகி விட்டான்) the person has become emaciated on account of illness.

சருகு சன்னாயம், a light coat of mail.

சருகு சாதனங்கள், vouchers on palm leaves or olas.

சருகு பித்தளை, tinsel, fine brass.

காய்ந்து சருகாய்ப் போக, to become dry and withered like leaves; to be emaciated in person; to heal up (as a sore.).

சருகுண்ணி, சருகுணி, wood tick.

சரேரெனல் (p. 354) [carēṛēṇal] , v. n. rushing in abruptly; passing quickly; சரேலெனல்.

சரேரென்றுபோ, go directly without halting on the way.

சரேரென்று வா, come quickly.

சர்வம் (p. 358) [carvam] { * }, சருவம், s. universality, entireness, all, the whole, அனைத்தும்.

சர்வகர்த்திருத்துவம், power to create all things.

சர்வகொள்ளை, universal plundering.

சர்வக்கியானம், சர்வஞானம், omniscience.

சர்வசக்தி, omnipotence.

சர்வசகநிவிர்த்தி, renunciation of all worldly ties, சர்வசங்கபரித்தியாகம்.

சர்வசங்காரநாள், the day of universal destruction, doom's day.

சர்வசனப்பிரியன், one who enjoys universal popularity.

சர்வசீவதயாபரர், God, the universal benevolent being.

சர்வத்தியாகம், entire renunciation.

சர்வத்திராடும், all people, universally.

சர்வத்திற்கும் (சர்வ) வல்லர், the Almighty.

சர்வப்பிராயச்சித்தம், ceremony for the expiation of all sins.

சர்வமானியம், free tenure land or country exempt from tax.

சர்வமும், all the whole.

சர்வலோகம், the universe.

சர்வவல்லமை, almightiness, omnipotence.

சர்வவிக்கினம், misfortune in everything.

சர்வவிக்கினனாக, to become unlucky in everything.

சர்வவியாபகம், omnipresence.

சர்வவியாபி, the omnipresent God.

சர்வவில்லங்கசுத்தியாய், free from all disputes & difficulties.

சர்வாங்கம், சர்வாங்கமும், the whole body, all the parts of the body.

சர்வாங்க தகனம், burning the whole, a whole burnt offering.

சர்வாங்க தகனபலி, a whole burnt sacrifice.

சர்வாதிகாரம், universal power.

சர்வாந்தர்யாமி, சர்வாந்தரியாமி, the omnipresent God.

சர்வாபரணம், சர்வாலங்காரம், சர்வபூஷணம், all kinds of ornaments.

சர்வாயுதம், சர்வாயுதவர்க்கம், complete armour.

சர்வேசுரன், சர்வேஸ்பரன், the supreme being.

சவங்கு (p. 361) [cavanku], சவுங்கு, III. v. i. fall or decline in strength from labour etc. உடல் மெலி; 2. faint, சோரு; 3. become dispirited, மனமெலி; 4. shrink as a boil.

சவங்கல், one devoid of shame and energy, a loggerhead, a blunt fellow.

சவங்கற் பிழைப்பு, servitude.

சவர் (p. 362) [cavar], s. brackishness, உவர்; 2. (Hind.) voyage, சபர்.

சவராய்ப்பு போக, to become brackish.

சவர்த்தரை, --நிலம், brackish soil.

சவு (p. 363) [cavu], VI. v. i. become cheap and unsaleable, நய; 2. become weak and emaciated, மெலி; 3. lose crispness.

அரிசி சவுத்துப்போயிற்று, there is no demand for rice and it is unsaleable.

சவுக்கை, v. n. cheapness.

சழி (p. 364) [cazi], II. v. i. become distorted or crushed down on one side; 2. become decayed, crumpled or wrinkled by age, தளரு; 3. grow flabby; 4. lie close and thick.

சழிவு, distortion, crumple.

சழிவு நெளிவு, crookedness and distortion.

சழுங்கு (p. 364) [cazungku], III. v. i. become loose, நெகிழ்; 2. become stupid, மழுங்கு.

சழுங்கலாய்ப் போக, to grow blockish or stupid.

சழுக்கம், சழுங்கல், v. n. being loose.

சளசள (p. 364) [ca|aca|a], VI. v. i. become wet and sloppy, சேறாகு; 2. chatter, அலப்பு; 3. sound like the dropping of rain மழையடி; 4. be dispirited or overcome in controversy.

சளசளவென, to chatter, to babble, to rush with a splash like a stream or rain.

சளசளவென்று பேசுகிறான், he babbles or chatters.

சளி (p. 365) [cali], VI. v. i. have a cold, சளிகொள்; 2. become stale or sour, rot, grow macerated or soaked too much by water, பதனழி.

சோறும் கறியும் சளித்துப்போயிற்று, rice and curry have become fermented and unfit for use.

சனிக்க வார்க்க, to macerate by water; 2. to pour profusely as oil or water on the head.

சளிப்பு, *v. n.* cold, catarrh.

சன்னதம் (p. 367) [*cannatam*] { * }, *s.* possession by a good or evil spirit, oracular fury, ஆவேசம்; 2. oracular words uttered during such possession, தெய்வங்கூறல்; 3. vanity, வீறாப்பு; 4. rage, கோபம்; 5. see சன்னது.

சன்னதக்காரன், one who utters oracles.

சன்னதங்கேட்க, to consult the oracle.

சன்னதம் அழைக்க, to invoke a diety, for inspiration.

சன்னதம் ஏற, to become possessed, to be provoked.

பூசாரிக்குச் சன்னதம் ஏறிற்று, the priest became possessed.

சன்னதம் ஏறினவன், --ஆடுகிறவன், one agitated by such possession.

சன்னிதானம் (p. 367) [*cannitānam*] { * }, சந்நிதானம், *s.* the divine presence, the presence of a great man, திருமுகம்; 2. the sacred shrine in a temple, தேவசன்னிதி; 3. a term of respect used in addressing great personages.

ஒருவருடைய சன்னிதானத்திலே போக, to come before one or in one's presence.

சன்னிதானம்பண்ண, to bring into the presence.

தேவசன்னிதானம், the presence of God, any sacred place.

சன்னியாசி (p. 368) [*canniyāci*] { * }, VI. *v. i.* renounce the world; become an ascetic.

சன்னியாசம், சந்நியாசம் *s.* (சம்+ நியாசம்) renunciation of worldly pleasures & possessions, துறவு; 3. celibacy, asceticism.

சன்னியாசம் தரிக்க, to assume the garb and state of சன்னியாசி.

சன்னியாசமார்க்கம், the order of சன்னியாசி; state of celibacy.

சன்னியாசமுத்திரை, the distinctive சா சா , *s.* death, சாவு; 2. a devil, பேய்.

சாக்குருவி, a screech owl, a species of night hawk whose cry is believed to portend death.

சாக்குறி, omens of death.

சாச்சடங்கு, funeral rites.

சாப்பறை, சாமேளம், funeral drum.

சாப்பிள்ளை, சாவுப்--, a still-born child.

சாமுகம், சாமுஞ்சி, a deadly pale face; a ghastly countenance.

சாவிடு, funeral house.

சாவோலை, an ola letter giving notice of death.

சாதகம் (p. 371) [cātakam] { * }, s. success, prosperity, சித்தி; 2. habit, ability, practice, அப்பியாசம்; 3. a kind of cuckoo, சாதகப்புள்; 4. (ஜாதகம்) birth, nativity, பிறப்பு; 5. horoscope, astrological prognostication, சின்னமெழுதல்; 6. natural disposition, பிறவிக்குணம்; 7. a goblin, பூதம்; 8. that which hides, மறைப்பு.

அவனுடைய சாதகம் அப்படியிருக்கி றது, such is his horoscope or his nature.

அவனுக்கு இது சாதகமாய்ப் போயிற்று, he has become skilful in this.

சாதகக்காரன், சாதகன், one whose horoscope is calculated.

சாதகக்குறிப்பு, a memorandum of the time of birth.

சாதகபலன், the results of a horoscope.

சாதகபாதகம், convenience and inconvenience.

சாதகம் எழுத, --கணிக்க, to cast a horoscope, to predict future events by writing a horoscope.

காரியசாதகம், success in an undertaking.

சாதி (p. 374) [cāti] { * }, VI. v. t. maintain firmly, insist upon, persist in denying, affirming, acting, suffering etc, அழுத்து; 2. persevere, succeed by dint of perseverance, effect, நிறைவேற்று; 3. conquer, overcome, வெல்; 4. grant, bestow favour, அருள்; 5. punish, தண்டி; 6. conceal, hide, மறை; 7. paint, polish; 8. adhere to the observance of, விடாது பற்ற.

இல்லையென்று சாதிக்க, to deny obstinately.

ஒரே சாதனையாய்ச் சாதிக்க, to maintain firmly, to adhere steadfastly; to affirm.

காரியத்தைச் சாதிக்க, to effect a thing by perseverance.

சாதித்துப் பேச, to persist in an assertion.

சாதித்து வாங்க, to secure an object by persevering efforts.

பகைசாதிக்க, to cherish hatred.

பொய்சாதிக்க, to stand to a lie.

சாந்தம் (p. 375) [cāntam] { * }, சாந்தகம், s. meekness, mildness peaceableness, tranquillity, அமைதி 2. patience, பொறுமை; 3. sandal, சந்தனம்; 4. cow-dung, சாணி; 5. coolness, குளிர்ச்சி.

சாந்த குணம், meekness, calmness.

சாந்தப்பட, to become mitigated.

சாந்தப்படுத்த, சாந்தம்பண்ண, to pacify, to soothe, to mitigate.

சாந்தமாய்ப்போக, to grow mild, to abate.

சாந்தன், (*fem.* சாந்தி, சாந்தை), சாந்த கன், a meek person.

சாமம் (p. 375) [cāmam] { * }, s. (சூதாமம்) famine, scarcity, பஞ்சம்; 2. conciliation, one of the four political expedients for accomplishing a purpose, சாமோபாயம்; 3. one of the four Vedas, சாமவேதம்; 4. (ஜாமம்) a watch of three hours, (four watches being reckoned to the day and four to the night); 5. night, especially midnight, இரா; 6. (ச்யாமம்) darkgreen colour, பசுமை; dark colour, கருமை.

சாமகண்டர், <="" blockquote="">

சாமகாலம், time of famine or scarcity, பஞ்சகாலம்.

சாமக்காரன், சாமக்காவற்காரன், சாமங் காக்கிறவன், a watch-man patrol.

சாமக்கோழி, the cock (crowing at midnight).

சாமங்காக்க, to keep watch.

சாமத்திலே வர, to come at an inconvenient time at night.

சாமத்துரோகி, a treacherous person.

சாமவேதி, சாமகன், one who has studied Sama Veda.

இடிசாமம், time of ruin, calamity, defamation.

நடுச்சாமம், பாதிச்-, அர்த்த-, midnight.

சாமீன் (p. 375) [cāmīṇ] , ஜாமீன், s. (*Ar.*) security, பிணை.

சாமீன் இருக்க, to become a security.

சாமீன் கொடுக்க, to give security to stand surety.

சாமீன்தார், a responsible person, a surety, a bail.

சாமீன் பத்திரம், -கத்து, a bail bond.

சாமீன்வாங்க, to take security.

சாமீன்வைக்க, to deposit security.

நபர்சாமீன், personal security.

ரொக்கசாமீன், security in money, cash security.

சாம்பு (p. 375) [cāmpu] , III. v. t. fade away, wither, கூம்பு; 2. languish, pine away, ஒடுங்கு; 3. close up as flowers, குவி; 4. become unconscious, உணர்வழி; 5. decline, ஒடுங்கு.

சாய் (p. 375) [cāy] , II. v. i. bend, lean, சரி; 2. lean upon, rest against, சாரு; 3. decline from a direct course, deviate, ஒதுங்கு; 4. crowd together, திரளு; 5. be defeated, இரி; 6. die, சா; 7. happen, succeed, நடந்தேறு; 8. be fatigued, troubled or afflicted; 9. become emaciated, மெலி.

பொழுதுசாய வா, come in the afternoon.

இதில் மேலே சாயாதே, don't lean upon this.

தண்டு அப்படிச் சாய்ந்துபோயிற்று, the troops turned and marched that way.

நான் செய்யும் காரியம் சாயுமா, will that which I am doing succeed?

உன்னுடைய பிரயாணம் எப்போது சாயும், when will you go on your journey?

சாயல், சாய்கை, சாய்தல், v. n. inclining.

சாயங்காலம், சாயங்காலம், the evening towards sun-set.

சாய்கால், influence, செல்வாக்கு, சாய்காலம்.

சாய்ந்திருக்க, to be reclining or leaning sideward.

சாய்மணை, a kind of pillow, திண்டு.

சாய்மானம், leaning, inclination; 2. a back (of a chair, couch etc.) to lean against; 3. partiality.

சாய்வு, v. n. slope, declivity, side of hill; 2. bias, prejudice; 3. sides, places round about; 4. straitened circumstances; 5. death.

சாய்வு சரிவு, kindness, leniency; 2. bias.

சிக்கு (p. 386) [cikku] , III. v. i. become ensnared or entangled, மாட்டிக்கொள்; 2. be caught or obtained, அகப்படு; 3. be faint, grow lean, மெலி; 4. v. t. catch, draw in, பிடித்துக்கொள்.

பால் அங்கே சிக்குமா? can milk be got there?

சிக்கினது, சிக்கின பொருள், what has been secured.

சிக்கு, சிக்கல், v. n. tangle, twist; 2. entanglement, snare, கண்ணி; 3. intricacy, complication, சிக்கான காரியம்; 4. obstacle, detention, தடை; 5. emaciation.

சிக்கல் பிக்கல், intricacy.

சிக்கடிக்க, to issue (as offensive effluvia).

சிக்கறுக்க, to settle an intricate affair, to disentangle.

சிக்கு எடுக்க, --வாங்க, to extricate, to disentangle.

சிக்குப்பாடு, சிக்குப்பிக்கு, சிக்குமுக்கு, intricacy.

சிக்குவாரி, --வாங்கி, a comb, சிணுக் கறுக்கி.

எண்ணெய்ச் சிக்கு, the stale smell of oil in the hair, cloth etc.

மலச்சிக்கு, மலச்சிக்கல், constiveness, constipation.

சிதம்பு (p. 389) [citampu], III. v. i. become rotten by too much water or moisture, பதனழி; 2. be soaked ஊறு.

சிதம்பப் போட, to put to soak (as cocconut fibre etc. for cordage).

சிதம்பல், v. n. anything too soft or spoiled by too much moisture.

சிதம்பல் காய், spoiled fruit.

சிதம்பு, v. n. & s. rottenness, spoilt condition; 2. meanness.

சிதம்பர், base persons, இழிந்தோர்.

சிதை (p. 390) [citai], II. v. i. be destroyed, perish, be brought to nothing, அழி; 2. be injured or spoiled, கெடு; 3. be angry; 4. become corrupt, as words; 5. exceed limit, வரம்பழி.

சிதைந்த கட்டடம், a building in ruins.

சிதைவு, v. n. destruction, ruin, wreck.

சிவ (p. 400) [civa], VII. v. i grow red, be red, redden, செவ; 2. bacome angry, கோபி. Note:- Instead of சிவந்தது, what is become red, சிவத்தது is sometimes used for things red by nature.

கிழக்கே சிவந்தது, the dawn of the day appears.

சிவத்த முகம், a red face (by nature).

சிவந்த கண், blood-shot eyes.

சிவந்தராசி, anything red (generally used for ripe fruit).

சிவந்திருக்க, to be red.

சிவப்பன், சிவலை (fem. சிவப்பி), a person of reddish light complexion.

சிவப்பு, சிகப்பு, v. n. redness, ruddiness, red colour, சிவப்பு வர்ணம்; 2. rubies, சிகப்புக்கல்.

இருண்ட சிகப்பு, brown, red mixed with black.

சிறகு (p. 400) [ciṛaku], s. bird's wing, feathers, இறகு; 2. the fin of a fish, மீன் சிறகு; 3. a row or line of houses in a town, side of a street, தெருவின் பக்கம்; 4. the half of a palmyra leaf; 5. leaf of a door, shutter.

சிறகடித்துப் பறந்துபோக, to clap the wings and fly away.

சிறகடித்துலர்த்த, to clap and dry the wings.

சிறகாற்ற, to flutter the wings.

சிறகுக் குடில், a small movable hut.

சிறகு கோத, to adjust the feathers with the beak.

சிறகுக் கதவு, சிறகு கதவு, a two-leaved door.

சிறகு முளைக்க, to become fledged.

சிறகை விரிக்க, to spread the wings.

சிறிய (p. 402) [ciriya], சிறு, (*adj.*) (சிறுமை) little, small, inferior, சின்ன, Note:- Before a substantive beginning with a vowel சிறு becomes சிற்று.

சிறிய தகப்பன், paternal uncle, father's younger brother, the husband of mother's younger sister, சிற்றப்பன்.

சிறியதாய், சிற்றாத்தாள், சிற்றாயி, சிற்றி, சின்னாயி, maternal aunt, mother's younger sister or father's younger brother's wife, 2. step-mother.

சிறியவன், சிறியன், சிறுவன், a young person, a junior, one of the inferior sort of people (*pl.* சிறியார், சிறி யோர், சிறியர், சிறியவர்).

சிறியார் பேச்சைக் கேட்க, to follow the advice of mean people.

சிறு கசப்பு, partial bitterness.

சிறுகாலை, the early part of the morning youth.

சிறு கிழங்கு, a kind of yam.

சிறு கீரை, a kind of pot herb.

சிறு குடல், small guts.

சிறு குடி, a hut, சிற்றில்.

சிறு செண்பகம், a flower tree.

சிறு தானியம், inferior kinds of grain, pulse.

சிறு தேன், honey of inferior sort of bees.

சிறு தையல், fine stitching.

சிறு நீர், urine, மூத்திரம்.

சிறுபான்மை, some, the minority (*opp. to* பெரும்பான்மை, the majority, mostly).

சிறு புலி, a cheetah.

சிறுப்பம், சிறுவம், (சிறு பருவம்,) youth, early life.

சிறு மட்டம், a young pony.

சிறு முட்டி, a smith's hand-hammer.

சிறுவம், see சிறுப்பம்.

சிறு வயது, childhood.

சிறுவாடு, same as சில்வானம், which see.

சிறுவிலைக் காலம், famine time, season of scarcity.

சிறற்ப்பன், see சிறிய தகப்பன்.

சிறறாடை, a cloth for a young girl.

சிறறாமணக்கு, the castor plant.

சிறறாலவட்டம், a small circular fan.

சிறறாள், a servant boy, a young hireling.

சிறறாறு, a rivulet.

சிறறிடை, thin waist, a delicate woman.

சிறறில், a hut.

சிறறின்பம், sensuality, carnal pleasures.

சிறறுண்டி, pastries, cakes, dainties.

சிறறுளி, a small chisel.

சிறறூர், சிறுபதி, a small village.

சிறறெண், a fraction.

சிறறெறும்பு, small emmet.

சிறறோடம், a small boat.

சினை (p. 404) [ciṇai], s. embryo, foetus of animals, கருப்பம்; 2. egg, முட்டை; 3. spawn of fish, மீன்சினை; 4. the being with young; 5. a member, component part; 6. flower bud, பூமொட்டு; 7. bamboo, மூங்கில்.

சினையாயிருக்க, to be with young (*spoken of animals*).

சினைப்பட, -ஆக, -கொள்ள, to become impregnated, to conceive.

சினைப்படுத்த, -யாக்க, to impregnate.

சினைப்பட்டழிய, to perish by abortion.

சினைநண்டு, a crab full of eggs.

சினைமாடு, a cow in calf.

சினை மீன், a fish with spawn.

சீட்டை (p. 405) [cīṭṭai], s. an ear of corn in the second growth, சீட்டைக்கதிர்; 2. gleanings left for the poor, விடுகதிர்.

சீட்டை வாங்க, to come up as the ear of corn.

சீணி (p. 405) [cīṇi] { * }, VI. v. be damaged, come to nothing, நசி.

சீத்தி (p. 405) [cītti] { * }, s. loss, deficiency, inferiority, இளப்பம்.

அவனிலும் நான் சீத்தியோ, am I less than he? Am I inferior to him?

சீத்தியாய்ப் போக, to come off a loser.

சீரணி (p. 405) [cīraṇi] { * }, VI. v. t. digest, concoct, செரி; v. i. decay, rot, கெடு.

சீரணித்துப்போக, to become digested, to decay, to grow poor.

சீரணி (p. 405) [cīraṇi] , s. (Hind.) a kind of pastry; 2. comeliness (சீர்+அணி), சிறந்த அழகு; 3. a jungle, காடு; 3. a quick step in dancing; 4. fuse-cloth in a torch.

சீரணிபோட, to move with quick steps in dancing.

சீர் (p. 408) [cīr] , s. beauty, fairness, அழகு; 2. prosperity, வாழ்வு; 3. nature, state, சுபா வம்; 4. a good state or condition, virtue, நன்மை; 5. distinction, reputation, சிறப்பு; 6. metrical foot; 7. shoulder staff for carrying burden; 8. time-measure, தாளம்; 9. tinkling ornaments for the feet, தண்டை; 1. Libra of the Zodiac, துலாராசி; 11. a mace, a club, தண்டாயுதம்; 12. noise, sound, ஒலி.

சீரழிய, to be disordered, deranged, spoiled to be lost as character, to be deflowered.

சீரழிக்க, to disturb, pervert, ruin.

சீராய், decently, properly, honestly, orderly.

சீருக்குவர, to come to a proper state.

சீர்குலைச்சல், disorder, immodesty.

சீர்கெட்ட, -கேடான, corrupted, depraved.

சீர்கேடு, corruption, disorder.

சீர்செய்ய, -இட, to put in order; to give household utensils and other presents as dowry, சீர்வரிசை கொடுக்க.

சீர்திருத்த, to correct, to reform.

சீர்தூக்க, to weigh, examine with a balance, நிறுக்க; 2. to weigh in the mind, consider, ponder, சீர்தூக்கிப் பார்க்க.

சீர்நிருவாகம், condition, circumstances.

சீர்ப்பட, to be recovered, reformed.

சீர்ப்படுத்த, to reform, improve.

சீர்ப்பிழை, a fault, an obstacle.

சீர்வரிசை, presents to a married girl dowry.

ஒருகண்டசீராய், equally, uniformly.

துர்ச்சீர், a bad state.

நற்சீர், a good state.

சுடு (p. 412) [cuṭu], IV. v. i. be hot, feel hot, காய்; 2. burn, எரி; 3. kindle up (as the temper) மனஞ்சுடு.

சுடக்குடித்தவன், a hasty man.

சுடவைக்க, to set any thing on fire to be heated.

சுடச் சுடத்தின்ன, to eat food hot.

சுடுகாடு, -வசனம், a burning ground, சுடலை.

சுடு நீர், -தண்ணீர், hot-water, வெந்நீர்.

சுட்டுப்போக, to become. hot.

சுத்தம் (p. 414) [cuttam] {*}, s. cleanness, purity, சுசி; 2. chastity, holiness, மாசின்மை; 3. entireness, reality, genuineness, சுயம்; 4. health, சொஸ்தம்; 5. vacancy, emptiness, சூனியம்; 6. the bright half of the lunar month, சுக்கிலபக்ஷம்.

சுத்த அநியாயம், gross injustice.

சுத்த உபவாசம், absolute fasting, total abstinence.

சுத்தக் கிரயம், absolute safe.

சுத்த சத்தியம், the naked truth.

சுத்த சத்துவம், absolute purity of character.

சுத்த சிவம், Siva, as formless.

சுத்தசூனியம், complete ruin, absolute nothingness.

சுத்த சைதன்னியம், pure intelligence, as distinct from inert matter.

சுத்த ஞானம், pure spiritual knowledge.

சுத்ததினம், new year's day.

சுத்தத் தப்பறை, -ப்பொய், a downright lie.

சுத்த நாசம், entire destruction.

சுத்த போக்கியம், usufructuary mortgage அனுபவ ஒற்றி.

சுத்தப்பாழாய்ப் போக, to become totally ruined.

சுத்தமாக, சுத்தப்பட, to be cleaned.

சுத்தமாய், wholly, entirely.

சுத்தமாய்ப் போயிற்று, it is entirely gone.

சுத்தம்பண்ண, சுத்தப்படுத்த, cleanse, purify.

சுத்தம் பேச, to speak boastingly of one's purity of character parentage, etc.

சுத்தவாளன், -வாளி, -வான், சுத்தன், one who is pure, a holy innocent man.

சுத்தவானாக, to be declared innocent.

சுத்தவீரன், a true hero.

சுத்த வெள்ளை, pure white.

சுத்தன், one who is pure; 2. Siva; 3. a fool, மூடன்.

சுத்தாங்கம், cleanness, purity, entireness.

சுத்தாங்கமாய், (*adv.*), cleanly; 2. entirely; 3. plainly, without music இசையுடன் கூடாமல்.

சுத்தாத்துமா, a sage; 2. one of pure character; 3. a fool, மூடன்.

சுத்தோதகம், pure water.

கைச் சுத்தம், freedom from bribery or theft.

மனச் சுத்தம், mental purity.

வாய்ச் சுத்தம், veracity.

சுபாவம் (p. 414) [cupāvam] { * }, சுவாபம், *s.* nature, natural state or disposition, இயல்பு; 2. good temper, நற்குணம்; 3. simple mindedness.

சுபாவ குணம், natural temper or disposition.

சுபாவப் பிரமாணம், natural inference.

சுபாவமாய்ப் போக, to become habituated to a thing or an action.

சுபாவ முக்தி, perfect bliss.

சுபாவவாதி, one who holds that all things are evolved from nature without the help of God.

சுபாவி, சுபாவக்காரன், சுபாவஸ்தன், an honest sincere person; 2. a simpleton, மூடன்.

சுபாவிகம், natural state or condition.

சும (p. 414) [cuma] , VII. v. *i.* come on heavily, become heavy, rest, devolve on, சுமர்.

இந்தப்பழி என்மேல் சுமக்க வேண்டாம், this sin shall not be or fall on me.

குற்றஞ் சுமவாதவன், or சுமராதவன், an innocent person.

சும்மா (p. 414) [cummā] , *adv.* lazily, idly, leisurely, தொழில் படாமையாய்; 2. uselessly, விருதாவாய்; 3. unintentionally, without reason, முகாந்திரமில்லாமல்; 4. gratuitously, இலவசமாய்; 5. freely, repeatedly, continuously, ஒழியாமல்.

சும்மாயிருக்க, to be at leisure, to be idle, to be still, to be without employment.

சும்மாகிட, hold your peace!

சும்மா கொடுக்க, to give gratis.

சும்மா சொல்ல, to say a thing for pastime, to speak in jest.

சும்மா சொல்லு, tell it without fear, just say.

சும்மா வந்தேன், I am come having no particular business.

சும்மா வருகிறான், he comes very often.

சுரி (p. 419) [curi] , VI. *v. t.* curl, சுரியச்செய்; 2. draw in (as a tortoise its head), உள்ளே வாங்கு; 3. perforate an ola book, தொளை; 4. wrinkle (as the face in anger), சுருங்கு; *v. i.* become muddy or miry, சேறாகு; 5. sink, அமிழ்; 6. be perturbed, மனஞ்சுழலு.

சுரித்த முஞ்சி, a wrinkled face, an unpleasant countenance.

சுருள் (p. 420) [curuḷ] , சுருளு, I *v. i.* be rolled up, become coiled, சுருண்டுபோ.

சுவாகதம் (p. 421) [cuvākatam] { * }, *s.* welcome, salutation, சேஷமம் விசாரித்தல்; 2. a parrot, கிளி.
*சுவாகா, *s.* an exclamation of mystic import, used in making an oblation to the Gods; 2. wife of Agni.

சுழி (p. 421) [cuḻi] , II. *v. i.* become curved, involved; 2. be cunning; 3. be agitated in mind; 4. die, இற.

சுழிதல், சுழியல், *v. n.* curling.

சுழிவு, *v. n.* anxiety, care; 2. seclusion; concealment.

சுனை (p. 425) [cuṇai] , II. *v. t.* become soft or macerated, குழை; 2. fade, droop வாடு.

சூடு (p. 425) [cūḍu] , *s.* heat, warmth, வெப்பம்; 2. a burning or brand; 3. a sheaf, a bundle of rice-corn given to the barber, washerman etc., அரிக்கட்டு; 4. fomentation, ஒத்தடம்; 5. scar, callosity, வடு; 6. (*Sans.*) hair tuft, crest.

"சூடுகண்ட பூனை அடுப்படி செல்லாது", "a burnt child dreads the fire."

துட்டிக்க, to thrash the leaves.

துடுகாட்ட, to foment, to warm, to heat, to appear hot (as fever).

துடுகொள்ள, to become heated or feverish.

துடுண்டவன், one marked with a brandiron.

துடுபோட, -வைக்க, to brand cattle.

துட்டடி, *v. n.* the beating of sheaves (before threshing).

துட்டுக்கோல், a brand-iron.

துட்டோடு துடாய், *adv.* in continuation, at a heat, தொடர்ச்சியாக.

கைச்சுடு, heat of the hand; 2. the sheaf given to the reapers.

துல் (p. 425) [cūl] , *s.* pregnancy, embryo, கர்ப்பம்; 2. tender corn-ears; 3. (*Sans.*) trident of Siva, துலம்.

துலாயிருக்க, to be pregnant.

துலி, a pregnant, woman.

துல் கலியாணம், see சீமந்தம்.

துல்காப்பு, துற்காப்பு, see வளைகாப்பு, pracelets put ceremonially on the arms of a pregnant woman.

துல்கொள்ள, to become pregnant.

துல்முகில், a teeming cloud.

துல் (p. 425) [cūl] , துலு, I. *v. t.* scoop, hollow, தோண்டு; 2. cut off அறு; 3. pluck out the eyes, tear or pull off the flesh with pincers, பிடுங்கு; *v. i.* become pregnant.

துலல், துன்றல், *v. n.* scooping out.

செது (p. 433) [cetu] , VI. *v. i.* lose lustre, become blunt; 2. shrink, வற்று; 3. be weak, சோரு.

செதுவல், *v. n.* withering, shrinking.

செப்பல் (p. 435) [ceppal] , *s.* being red colour as of dawn; 2. *v. n.* of செப்பு.

செப்பலோட, to become red, as the sky.

செப்பலோடி வருகையில், at day break when the sky is red.

செம்பு (p. 435) [cempu] , *s.* copper, தாமிரம்; 2. a small metal pot, a drinking vessel. *In comb.* it often becomes செப்பு.

செப்புக்கடாரம், a copper-cauldron.

செப்புக்குடம், a copper or brass waterpot.

செப்புச்சிலை, an idol, image made of copper.

செப்புப்பட்டயம், engraving on copper as royal grants etc.

செப்பூசி, a copper-needle, sometimes used as an instrument of torture.

செம்புக்களிம்பு, verdigris of copper.

செம்புப்பணம், -க்காசு, a copper coin.

செம்புப்பாளம், செப்புக்கட்டி, copper in bars.

செம்புத்தகடு, செப்புத்தகடு, copper plate.

செம்பூரிப்போக, to become tainted (as milk etc. by being kept in a copper pot.)

கெண்டிச் செம்பு, a brass pot with a nose.

பன்னீர்ச்செம்பு, a small pot for sprinkling rose water.

பித்தளைச்செம்பு, a brass pot.

செம்மான் (p. 435) [cemmān] , s. (fem. செம்மாத்தி, pl. செம் மார்), shoe-maker, leather dresser, சக்கிலி.

In comb. it becomes செம்மார (as in செம்மாரப் பயல்).

செயம் (p. 435) [ceyam] { * }, ஜெயம், சயம், s. conquest, victory, வெற்றி; 2. success, சித்தி.

செயங்கொள்ள, to gain victory, to succeed.

செயசீலன், a victor, a conqueror.

செயபேரிகை, a large drum beaten in celebration of victory.

செயமாக்கிக்கொள்ள, செயித்துப்போட, to vanquish, to subdue or overcome the enemy.

செயமாய் வர, செயித்துக்கொண்டு வர, to come off victorious.

செயி (p. 435) [ceyi] { * }, சயி, VI. v. t. conquer, overcome, வெல்லு.

செரி (p. 438) [ceri] , VI. v. t. digest, சீரணி; 2. (fig.) control passion, subdue anger.

செரித்துப் போக, to become digested.

செரியாப் பண்டம், a thing that cannot be easily digested.

செரியாமை (neg. v. n.), செரியாக்குணம், indigestion.

செலவு (p. 439) [celavu] , v. n. (செல்) passing, progress. செல்லுகை; 2. leave, permission, விடை; 3. expense, charges, disbursement, செல விடுகை; 4. consumption of stores etc. செலவழிகை; 5. provisions for daily consumption, செலவு சிற்றாயம்; 6. way, passage, route, வழி.

எச்செலவும் (ந்) தள்ளி, clear, of all expenses.

எனக்குச் செலவுக்கில்லை, I have no money for my expenses.

எனக்கு அது செலவில்லை, I have no call for it.

செலவழிய, செலவாக, செலவாய்ப் போக, to be spent, consumed.

செலவழிக்க, செலவு பண்ண, செலவிட, to spend, to expend, to sell up, to dispose of.

பிராணனைச் செலவழிக்க, to lay down one's life.

செலவாளி, செலவுகாரன், an extravagant person.

செலவு கொடுக்க, to give out stores for consumption, to grant leave.

செலவு சொல்ல, to account for sum received by giving out the expenses; 2. to give directions as to the expenditure of a sum.

செலவு வாங்க, to take leave; 2. to buy curry-stuffs etc. for consumption.

செலவெடுக்க, to take out stores for consumption.

செலவைக் குறுக்க, -ஒடுக்க, to curtail expenses.

சில்லறைச் செலவு, sundry expenses.

நாட்செலவு, daily expense, lapse of days or time.

வரவு செலவு, income and expenditure.

வழிச் செலவு, journey expenses.

வீண்செலவு, useless expense.

சொற் சிலவு, the expense of a word, speaking for one etc.

செல் (p. 439) [cel] , செல்லு, I. v. i. go, pass, போ; 2. lapse, expire, கழி; 3. be current or valid, be good in law, வழங்கு; 4. be due; 5. be required, பிடி; 6. be able, possible, இயல்; 7. (in the past tense) die, சா; 8. arrive at, gain access to; 9. be protracted or delayed.

அவர் சென்று போனார், he departed this life, he is dead.

இராமன் செல்ல வந்தான், -சென்று வந்தான், Rama came late, a little after the time.

அவனுக்கு இப்போது அதிகாரம் செல்லுகிறது, he is now in power.

அவனுக்குச் சாப்பாடு செல்லவில்லை, he cannot eat much, has no appetite.

வெகுபணம் செல்லும், much money will be required.

அவன் வர வெகுநாள் செல்லும், a long time will pass before he comes.

அது என்னால் செல்லாது, it is impossible to me.

அவனுக்குச் செல்லவேண்டிய கடன், debts due to him.

செல்காரியம், the matter in hand.

அந்தப்பணம் இங்கே செல்லாது, that coin will not pass here.

செல்காலம், the time of one's influence; 2. time past, சென்ற காலம்.

செல்லக்கட்ட, to pay up arrears.

செல்லாப் பணம், a coin or money that will not pass.

செல்லுஞ் சீட்டு, a bill or bond that is valid, a receipt.

செல்லுஞ்சுதந்தரம்; inheritance due.

செல்வாக்கு, words of authority, influence.

அருகே செல்ல, to approach.

பின் செல்ல, to follow.

செல்லல், செல்லுகை, v. n. going, circulating etc.

செவ (p. 439) [ceva] , VII. v. i. become red, redden, சிவ.

செவி (p. 439) [cevi] , s. the ear, காது; 2. hearing, கேள்வி.

செவி கேளாதவன், செவியிலி, a deaf person.

செவிகொடுக்க, -கொள்ள, to give ear, attend, listen.

செவிக்குணவு, an instructive discourse, as pleasing to the ear.

செவிசாய்த்தருள, (lit.) to incline the ear, to hear.

செவி தின்கிறவன், a whisperer, an evil speaker.

செவிக் கேற, -க்கெட்ட, to come to one's ears, to be heard.

செவிப்புலன், the sense of hearing.

செவிப்பூரான், செவிப்பாம்பு, an earworm.

செவியிலே தைக்க (விழு, பட) ச் சொல்ல, to speak so that it might be heard.

செவியறிவுறுத்த, to give sound advice as a guru, parent etc.

செவியிலே (செவியோடே) பேச, to whisper in one's ears.

செவியேற்ற, to bring to the ears.

சேகரம் (p. 442) [cēkaram] , s. an assemblage, assembly or gathering together, கூட்டம்; 2. provision, preparation, சேகரிப்பு; 3. station, parish வட்டம்.

சேகரத்தார், a party, parishioners.

சேகரமாய்ப்பிரிக்க, to divide into stations or parishes.

சேகரமாய்வர, to come together, to come with due preparation.

சேகரம்பண்ண, to make a think ready, to make preparation; 2. to collect, gather, சேகரிக்க.

சேடம் (p. 444) [cēṭam] , சேஷம், s. the remainder, overplus, balance, மிச்சம்; 2. orts, leavings, எச்சில்.

சேஷப்பட, to become unclean, to be polluted.

சேர் (p. 446) [cēr] , சேரு, II. v. i. & t. approach, draw near, arrive at, சிட்டு; 2. be near, அடுத்திரு; 3. side with one, joint one, unite, associate with, collect, come together, கூடு; 4. belong to, அடு; 5. resemble, be alike, ஒ.

அது என்னை, (எனக்கு)ச் சேரும், I shall get it, I shall come by it.

அது என்னைச்சேர்ந்த நிலம், it is my land.

சபையைச் சேர்ந்தான், he joined the assembly or church, he visited the assembly.

சபையில் சேர்ந்தான், he joined the church as a member.

அவனோடு சேர்ந்தான், he associated with him, he sided with him.

சேர, adv. (inf.) jointly, altogether, wholly, near to.

சேர்க்கட்ட, to tie together, as the hands etc; 2. to deliver, give over, remit, transmit, செலுத்துவிக்க.

சேர்ப்பார்க்க, to seek admittance; 2. to find whether the parts of a frame work fit each other.

சேராச் சேர்த்தி, a disproportioned match; inequality as of a married couple; 2. bad company, associating with improper persons; 3. confusion, disorder, தாறுமாறு.

சேரும்பாடும், promiscuously; in confusion.

சேர்கால், the hampered feet of beats.

சேர்ந்தார், friends, partisans, relations.

சேர்ந்தார்க் கொல்லி, fire (that which destroys those in contact with it.)

சேர்ந்துபோக, -நடக்க, to walk together or in ranks as soldiers.

சேர்மானம், union, association; 2. compounds, ingredients of a mixture.

சேர்விலங்கு, fetters for the feet or hands.

சேரல், v. n. drawing near, கிட்டல், (சேர்தல் சேருதல், v. ns.)

சொகுசு (p. 449) [cokucu] , s. (Tel.) beauty, comeliness, elegance, நேர்த்தி, 2. fine dress, நாகரிகம்.

சொகுசுக்காரன், one of a delicate or fastidious taste சொகுசுபண்ண, சொகுசுத்தனம்
பண்ணிக்கொண்டுதிரிய, to adorn, to embellish; 2. to be fastidious in food, dress etc.

சொக்கு (p. 449) [cokku] , III. v. i. become sleepy, dull languid; 2. be enchanted or fascinated, மயங்கு; 3. be
pressed in or bent in (as the surface of a wall etc.)

ஆள் சொக்கிவிட்டான், he is in sound sleep, he is captivated.

சோடை (p. 455) [cōṭai] , s. an unfruitful or withered tree; 2. failure, காரியப்பிழை; 3. faintness, languor,
சோர்வு.

சோடை பற்ற, to become stunted, unfruitful etc.

சோடையன், a stunted sickly person.

சோமன் (p. 457) [cōmaṇ] { * }, s. the moon, சந்திரன்; 2. a cloth worn by men round the waist cloth in general;
3. the name of an ancient liberal king; 4. one of the 8 demi-gods; 5. camphor, கர்ப்பூரம்; 6. soap, சவுக்காரம்.

சோம கதி, the daily motion of the moon.

சோமகர்ப்பன், சோம சிந்து, Vishnu.

சோமசுதன், Mercury, the planet, புதன்.

சோம சுந்தரன், Siva, சிவன்; 2. a name of one of the Pandya kings.

சோம சூரியாக்கினி, the sun, the moon and the fire.

சோம சேகரன், -நாதன், Siva.

சோமமணல், sand containing silver.

சோமமண்டலம், the region, orbit or disc of the Moon.

சோமவாரம், Monday.

சோமனுப்பு, rock salt, இந்துப்பு.

சோமன் சாம்பு, -மடி, a piece containing several cloths.

சோமன் சோடு, a cloth and a shawl forming a dress.

சோமேசுரன், Siva.

சோமோத்பவை, the river Narbada.

பிள்ளைச் சோமன், a small cloth for a boy.

கெமிர் (p. 467) [ñemir] , II. v. i. snap off. break as a stick, ஒடி; 2. bruised, crushed or pressed, become compressed and broken, நெரி III. 3. spread, பரவு.

கேயம் (p. 467) [ñēyam] { * }, s. objects of knowledge, things கை கை கையெனல் , v. n. expressing ridi- கொ கொள்கு , III. v. i. pine away, languish, become weak or worn out; இளை; 2. be timid, fear, அஞ்சு; 3. be dull or long, may you ever live.

பிற்றை ஞான்று, மற்றை ஞான்று, the following day.

கெளிர் (p. 467) [ñelir] , s. sound perceived within one's self, as of the bowels etc. உள்ளோசை; 2. sound, ஒலி.

கெள், கெள்ளு I. v. i. become hollow; 2. consent, agree; 3. sound.

டோங்கு (p. 470) [ñōngku] , III v. t. (Tel.). play with baked earthen balls which boys push on the ground with their elbows; v. i. become emaciated, be overburdened. இளை.

தக்கு (p. 471) [takku] , III v. i. be fit, தகு; 2. (Tel.) come into and remain in one's possession, தனதாகு; 3. be advantageous or profitable, பயன்படு.

அவளுக்குப் பிள்ளை தக்கவில்லை, she has miscarried, she has not the luck to bring up the child.

அது உனக்குத் தக்குமோ, will that continue in your possession?.

தக்கிப்போக, to become one's own bylength of time etc. but unlawfully; 2. to become well concocted in the stomach.

தக்குவிக்க, to obtain possession, to procure; 2. to usurp.

தடவு (p. 475) [taṭavu] , III v. i. & t. pat, fondle, stroke, வருடு; 2. grope, feel as one does in the dark; 3. anoint, daub, rub softly, பூசு; 4. play on a lute; 5. (fig.) act, or perform very slowly; 6. measure; out very scantily.

தடவர, to stroke or chafe the feet etc. of another, தடவ; 2. to touch the strings of a lute.

தடவக் கொடுக்க, to let one stroke the back; 2. to be too submissive.

தடவல், v. n. stroking, feeling, scantiness, rareness.

அவனுக்கு தடவலாயிருக்கிறது, he hesitates, he does not know what to do.

தடவிக் கொடுக்க, to stroke a person, beast etc; to give short measure.

தட்டித்தடவி வர, to come stumbling and groping.

எங்குந்தடவிப் பார்த்தான், he searched for it all over the place.

அவனை தலைதடவி விட்டார்கள், they have stripped him of everything.

தடி (p. 475) [taḍi], VI v. i. grow thick, thicken, congeal, உறை; 2. swell (as the body from strokes) வீங்கு; 3. become heavy and fat (as men and animals) பரு; 4. delay, linger, தாமதி.

காரியம் தடித்துப் போகிறது, the affair assumes a serious form.

நாக்குத் தடிக்கிறது, the tongue grows stiff or rigid (as by chewing betel.)

தடித்த ஆள், a stout, thick person.

தடித்தபால், thick milk.

தடித்துப்பேச, to speak proudly or angrily.

தடிப்பு, தடிப்பம், v. n. swelling, thickness fatness, plumpness.

தடிப்பமான பலகை, a thick board.

தண்டி (p. 480) [taṇḍi] { * }, VI. v. t. punish, chastise, correct, சிட்சி; 2. mutilate, hack, வெட்டு; 3. solicit urgently; v. i. take pains. try hard, வருந்து; 2. become fat plump; மரு.

ஆள் தண்டித்து விட்டான், the person has grown fat.

தண்டித்துக் கேட்க, to inquire by torture.

தண்டிப்பு, v. n. chastisement, punishment; 2. suffering hardship.

தண்டை (p. 480) [taṇḍai], s. tinkling ankle-rings; 2. trouble, தொந்தரை; 3. the tail of some animals, வால்; 4. a ratan shield, பிரப்பங்கேடகம்.

தண்டைக்காரன், a troublesome person, an impostor.

தண்டைமானம், --மாரம், தண்டமானம், தண்டவால், waving of the tail. தண்டைமானங்கொள்ளுகிற குதிரை, a mettlesome horse.

தண்டைமானமாய் நிற்க, தண்டையுணி நிற்க, to flourish a sword with jumping. தண்டை முறுக்கிக்கொண்டு வர, to come with great spirit, as an animal lashing its tail.

ததும்பு (p. 480) [tatumpu], III. v. i. swag, wabble, தளம்பு; 2. become full, overflow, நிரம்பு; 3. increase, பெருகு.

ததும்பல், ததும்பல், overflowing, being full, agitation.

தம (p. 480) [tama], VI. v. i. be mitigated, தணி; 2. be plentiful, நிரம்பு.

வயிறு தமத்தது, the stomach is full.

பசிதமத்துப் போயிற்று, hunger is appeased.

தானியந் தமத்தது, corn has become very cheap.

தரி (p. 480) [tari] {*}, VI. v. i. remain, stay, stop, lodge, தங்கு; 2. take root, வேர்தரி; v. t. put on dress or accoutrements, அணி; 2. bear, endure, சகி; 3. hold, possess, have.

கருப்பம்(ந்)தரித்தாள், she has conceived.

ஸ்தலத்துக்குப் பேர்தரிக்க, to give a name to a place.

தாம்பூலம் தரிக்க, to chew betel and areca-nut.

வஸ்திரத்தைத் தரித்துக்கொள்ள, to put on the clothes.

தரி, v. n. abiding, tarrying.

தரிகொள்ள, to become settled or fixed, to abide.

தரிகொள்ளாமலிருக்க, to be restless.

தரிக்கமாட்டாமல் போக, to go away being unwilling to stay.

தரித்து நிற்க, to stand still or firm.

தரிப்பு, v. n. staying, abiding; 2. something in stock, money in purse; 3. a fixed dwelling; 4. retention, memory, ஞாபகம்; 5. a small flat diamond like stone; 6. bearing, enduring; 7. pause in reading speaking etc.

தரிப்புக்காரன், தரிப்புள்ளவன், a monied man.

அவனுக்கு அங்கே தரிப்பில்லை, he will not get a footing there.

தரு (p. 480) [taru] , s. tunes used in comedies dramatic song; 2. (in marine term) striking sail, மரக்கலப்பாயிறக்குகை.

தருச்சொல்ல, to sing interludes.

தலை (p. 480) [talai] , s. the head, சிரசு; 2. beginning, ஆதி; 3. priority, superiority, பெருமை; 4. top, summit, நுனி; 5. place, location, இடம்; 6. the ethereal regions, ஆகாயம்; 7. space, surface, expanse, விரிவு; 8. prong of trident fork, சூலத்தலை; 9. a form of the 7th case, ஏழனுருபு.

தலைகீழாய், topsy-turvy, confusedly.

தலைகீழாய் நடக்க, to do things in a wrong way, to be haughty and insolent.

தலைகுனிய, to incline the head, to pay respect.

தலைக்கடை, front gate or entrance, (opp. to புழக்கடை).

தலைக்கட்டு, the first of a range of houses, the front division of a house; 2. the ceremony of putting on the turban again after the first stage of mourning; 3. the head of a family.

தலைக்கட்ட, கட்டிக்கொள்ள, to perform the ceremony of putting the turban again upon the head after mourning.

தலைக்கருவி, -ச்சீரா, -ச்சோடு, a helmet.

தலைக்கிறுகிறுப்பு, dizziness.

தலைக்குடி, the chief family in a place.

தலைக்குத்து, head-ache.

தலைக்குத்தலை நாட்டாண்மை, every one is master.

தலைக்குமேலே, above, over, upon the head; 2. superior to one; 3. exceeding all bounds as price, anger, shame or pride.

தலைக்குலை, the first bunch of the season; 2. (*prov.*) the end of a bunch of fruit.

தலைக்கூட, to assemble.

தலைக்கொம்பு, the bent front of a palankeen pole; 2. the place occupied by the front man; 3. (*fig.*) a superior person.

தலைக்கொள்ள, to reach the head as poison, madness, liquor etc; 2. to overflow as a torrent; 3. (with பாதம்) to worship, to reverence, as தலைமேற்கொள்ள.

தலைக்கோலம், head-dress, head-ornament.

தலைசாய்க்க, to bow the head in homage, to lean the head to rest, to resort to.

எனக்குத் தலைசாய்க்க இடமில்லை, I have none to resort to.

தலைசீவ, -வார, comb the head.

தலைச்சங்கம், the first college at Madura in former times, containing 64 persons.

தலைச்சன், தலைச்சன் பிள்ளை, தலைப் பிள்ளை, the first-born.

தலைச்சாரை, a channel.

தலைச்சார்த்து, -தலைச்சீலை, a headdress; 2. a form of head-dress of white cloth; 3. a square turban.

தலைச்சீரா, -ச்சோடு, a helmet.

தலைச்சுமை, -முட்டை, a burden carried on the head; 2. (*fig.*) an arduous duty.

தலைச்செய்ய, to prosper, flourish, சித் திக்க.

தலைதடவ, to do one an injury secretly, to swindle.

தலையைத் தடவி மூளையை உறிஞ்ச, to suck up the brain by stroking the head, (*i.e.*) to deceive and embezzle.

தலைதடுமாற்றம், confusion, disorder.

தலைதலையாக, head by head, one by one.

தலை துலுக்க, to shake head, தலை குலுக்க.

தலை துவட்ட, to wipe the moisture from the head after bathing.

தலைதொங்க, --தூங்க, --நால, to hang as the head of a person sick or dying, to droop as plants.

தலை தொட, to take an oath; 2. (*chr. us.*) to become sponsor to a child in baptism.

தலைதோய, to bathe for ceremonial purification or for health, without the use of oil.

தலைத்திமிர், heaviness of the head through cold etc.

தலைத்திராணம், a helmet, தலைச்சீரா.

தலைத்திருப்பு, --ப்பித்தம், -ச்சுற்று, dizziness, giddiness.

தலைநடுக்கம், giddiness, dizziness, shaking of the head from palsy, age etc.

தலைநாள், the first lunar asterism, அச்சுவினி; 2. the first day; 3. early times, former times.

தலைநிமிர்த்த, to raise the head as one prostrated or in water; 2. (*fig.*) to improve one's circumstances; 3. to bring up one to manhood; 4. to establish one in business.

தலை நீட்ட, to stretch the head; 2. (*fig.*) to be forward in speaking.

தலைப்பட, to prevail, to gain the ascendancy, to over-top; 2. to oppose, to act in opposition; 3. to attempt, to try; 4. to begin; 5. to improve in circumstances, to thrive; 6. to attain bliss; 7. to unite.

திருடத் தலைப்பட்டான், he has begun to steal.

தலைப்பந்தி, the head of a row of guests.

தலைப்பா, --ப்பாகை, --ப்பாகு, a turban.

தலைப்பாடு, burden, responsibility; 2. meeting, contact.

தலைப்பிரட்டை, a tadpole, தவளை மீன்.

தலைப்பு, the end of a cloth.

தலைப்புரட்டு, --ப்பிரட்டு, vexation, intricacy of business, agitation.

தலைப்புரட்டுக்காரன், a vexatious person.

தலைப்புறம், --வளம், the head or front side.

தலைப்புற்று, a kind of canker on the head.

தலைப்பெயல், the first rains, the former rain, முன்மாரி.

தலைப்பெய்ய, to assemble in great members; 2. to bring together, to unite, கூட்ட.

தலைமகள், eldest daughter; 2. matron.

தலைமகன், eldest son, a hero of a poem, the chief, a husband.

தலைமக்கள், persons of the first rank in a place.

தலைமடக்கு, a repetition of the first word in a line; 2. grain given from the harvest to a woman in care of a rest house, which she ties up and carries away on her head.

தலைமடங்க, to hang the head; 2. to bend as the ears of the corn, கதிர்சாய.

தலைமடை, the place where a small channel shoots forth from a larger; 2. the head of a channel for irrigation.

தலைமண்டை, தலையோடு, the skull.

தலைமயங்க, to come together, to unite; 2. to meet, to assemble; 3. to mix, to be amalgamated.

தலைமாடு, the head of a bed.

தலைமாடு கால்மாடாகக் கிடக்க, to lie with the head where the feet should be, to lie in confusion.

தலைமாலை, the garland of skulls worn by Siva.

தலைமுழுக, to bathe the head.

தலைமுழுக்கு, bathing with oil; 2. a woman's monthly course.

தலைமுறை, a generation.

தலைமுறை தலைமுறையாக, தலைமுறைத் தத்துவமாய், from generation to generation.

தலைமுறையிலில்லாத வழக்கம், a custom never before heard of.

தலைமுறைப்பட்டவன், a person of an ancient and high family.

தலைமுர்ச்சணையான வேலை, --உடைத்துக் கொள்ளுகிற வேலை, a troublesome business which makes one rack his brains.

தலைமேற்கொள்ள, to take on the head, *i. e.* to obey implicitly; 2. to express submission; 3. to reverence.

தலைமோதிக்கொண்டு திரிய, to walk about beating the head from sorrow or despair.

தலையசைக்க, to nod the head in approval or shake it in displeasure.

தலையடி, தலையடிப்பு, the first threshing of corn; 2. trouble, vexation, annoyance.

தலையணை, a pillow.

தலையணையுரை, a pillow case.

தலையணை மந்திரம், the secret reports of a wife made to her husband against his parent, etc. to poison his mind against them.

தலையவதாரம் பண்ண, to behead.

தலையழிய, to become ruined, to perish-used in cursing.

தலையழுக்கு, uncleanness of the head; 2. catamenia.

தலையளிக்க, to preserve, காக்க.

தலையாட்ட, to shake the head to & fro.

தலையாட்டம், shaking of the head from age, palsy etc.

தலையாயார், chief persons, the eminent.

தலையாரி, a village watchman.

தலையாறு, the source of a river.

தலையான, principal, chief.

தலையிட, to engage in, to take on oneself, to meddle with.

தலையிடி, a throbbing head-ache.

தலையிடிக்கிறது, --வலிக்கிறது, the headaches.

தலையிடைகடை, beginning, middle and end.

தலையிலெழுத, to write one's destiny in his head (ascribed to Brahma).

தலையிலேறப்பார்க்க, to try to lord over others or to treat them with disrespect.

தலையிறக்கம், hanging the head through grief or shame.

தலையீற்று, the first calving.

தலையீற்றுக்கடாரி, --ப்பசு, a cow that has calved but once.

தலையுடைக்க, to break the head, to take great trouble.

என்னைத் தலையுடைக்க வருகிறான், he endeavours to ruin me.

தலையுவா, the new moon.

தலையெடுக்க, to rise in circumstances, be become eminent.

தலையெழுத்து, தலைவிதி, fate, destiny as supposed to be written in the head by Brahma; 2. the first or initial letter or signature.

தலையேறுதண்டம், punishment above what one is able to bear; 2. excessive trouble, compulsory service.

தலையோடு, the skull.

தலைவணங்க, to bow, to do homage; 2. to fall or bend down -- as corn in the field, தலைமடங்க.

தலைவரி, poll-tax; 2. heading.

தலைவலி, --யிடி, --க்குத்து, --நோ, -- நோவு, head-ache.

தலைவழிய, to overflow as a cup or vessel.

தலைவறை, a head-land, a cape, a promontory.

தலைவன், (*fem.* தலைவி) a headman, a chief; 2. husband; 3. a guru, a master; 4. an elder brother.

தலைவாசகம், introduction of a writing, a preface.

தலைவாசல், -வாயில், the main entrance of a city, house etc.

தலைவாழையிலை, the top leaf of a plantain tree.

தலைவிரிகோலம், dishevelled locks of persons in fright, sorrow etc.

தலைவிரிச்சான், *prop.* தலைவிரித்தான், one with matted hair; 2. a plant, சாரணை; 3. the plant, செருப்படை.

தலைவிரிச்சான் கூட்டம், a nickname given to the female sex. தலைவிரிச்சான் கூட்டம் தடியெடுத்தா லோட்டம், an effeminate mob is routed with a staff.

தலைவிலை, the first or harvest price of grain.

தலைவிளை, first crop of a cultivated field.

தலைவெட்ட, to behead; 2. to strike off the measure; 3. to do a treacherous act.

இளந்தலை, a young person.

நனந்தலை, a medium, the middle.

பரட்டைத்தலை, a head of hair of stunted growth.

பெருந்தலை, a venerable old person.

மொட்டைத்தலை, a bald head.

தற் (p. 498) [taṛ] { * }, (*prop.* தத், the த் being changed into ற் before க, ச, ட), a prefix implying exactness, identity, absoluteness.

தற்காலம், present time, the time being.

தற்கால மத்திமம், the mean longitude at a given time.

தற்சணம், தட்சணம், தச்சணம், the very moment, the present moment.

தற்சமம், words from the Sanskrit used in Tamil without change as கமலம்; (*opp.* to தற்பவம், words of Sanskrit origin which undergo a change in their derivatives as சக்தி in Sanskrit becomes சத்தி in Tamil).

தற்சமயம், same as தற்காலம்; 2. the best opportunity.

தற்பதம், deity, கடவுள்.

தற்பரம், தற்பரன், the absolute self-existing deity.

தற்பரை, the Sakti or female principle of deity; 2. (astronomy) the thirtieth part of the twinkling of an eye, ஒரு மாத்திரையின் முப்பதி லொன்று.

தனை (p. 498) [taṇai] , *s.* an affix expressing number or quantity (as in அத்தனை, that much, இத்தனை, this much, so many, so great, எத்தனை, how much? how many? how great?).

தனையும், *vulg.* தனிலும், affixed to a fut. part. so long as.

அவன் வருந்தனையும், till he comes.

இருக்குந்தனையும், as long as it shall be or remain.

சாகுந்தனையும், till death.

தாணையம் (p. 506) [tāṇaiyam] , s. (Hind.) a garrison, பாளையம்.

தாணையக்காரர், soldiers in garrison.

தாணையம் இறங்க, to become settled in a garrison.

தாணையம் போட, to place a garrison.

தாணையம் முறிய, to put a garrison to flight.

தாண்டு (p. 506) [tāṇṭu] , III. v. t. pass over a river, hill etc. jump over, cross, கட; 2. skip or step over a little trench, etc.; 3. dance, jump, leap hop, பாய்; 4. overcome, மேற்கொள்.

தாண்டல், v. n. jumping over.

தாண்டிப்பாய, to leap over; 2. to play at leap-frog; 3. to be rash, disobedient, headstrong.

தாண்டிப்போக, to cross, to surpass, to overcome.

தாம் (p. 508) [tāṁ] , pl. of தான், they, themselves; 2. honorif. for he; 3. honorif. for you (in conversation or epistolary writing); 4. emphat. particle (affixed to nouns), சாரியை (as in அவர்தாமே, he himself).

தாம் வருகிறோமென்றார், he said he would come.

தம்முடைய கடிதம் வந்து சேர்ந்தது, I have received your letter.

தாவிளை (p. 512) [tāviḷai] , s. (தா or தாழ்வு + இல்லை) that which is tolerable; 2. (with the dative) that which is better or improved.

அதற்கிதுதாவிளை, this is better than that.

நீ எனக்கு ஒத்தாசையாய் வந்தால் தாவிளை, you had better come to assist me.

தாவிளையாக, தாவிளையாய்ப் போக, to grow better, to recover.

தாழ் (p. 512) [tāz] , தாழு, II. v. i. be low, பணி; 2. sink down, அமிழ்; 3. (with dat. acc.) stoop, submit, pay homage, be humble, வணங்கு; 4. be engrossed in an object or pursuit; 5. slope, slant, as a roof; 6. be inlaid as gold; be set in, as colours; abide in, as lustre in a gem; 7. desire or be eager for, அவாவு; 8. be deep, deepen, ஆழ்; 9. decline, as the sun, சாய்.

தாழ், adv. (inf.) below, down, beneath.

வெயில் தாழ்வா, come when the sun is low.

தாழ்ப்போக, to descend.

தாழவிட, to drop.

தாழா, தாழாத, (neg. participle) unfailling, undiminishing.

தாழா நட்பு, unfailing friendship.

தாழ்ந்த சாதி, low caste.

தாழ்ந்த வயசு, (வயது), declining age.

தாழ்ந்து கொடுக்க, to yield, to submit.

தாழ்ந்து பேச, to talk in a submissive tone.

தாழ்ந்துபோக, to submit, to degenerate, to grow weak or poor, to sink in circumstances.

தாழ்வயிறு, a hanging belly.

திகரம் (p. 516) [tikaram] , s. fatigue, weariness, இளைப்பு; 2. asthma, shortness of breath, ஈளை; 3. the letter தி.

திகரம் உண்டாயிருக்கிறது, the asthma is become very oppressive.

திகில் (p. 516) [tikil] , திகிர், s. fright, terror, alarm, பயம்.

திகில்பட, -எடுக்க, -பிடிக்க, to become affrighted, to be struck with sudden fear.

திடல் (p. 516) [tiṭal] , திடர், s. an elevated ground, மேடு; 2. a dry place in a river, திட்டூ; 3. a hillock, மலை; 4. protuberance, prominence, புடைப்பு.

திடரிட, to become elevated (said of ground).

திடர்ச்சுண்டி, திடற்சுண்டி, a shrub, *mimosa triquetra*.

திட்டும் திடலுமானவழி, a rough rugged, uneven road.

திட்டை (p. 518) [tiṭṭai] , s. a rising ground, a hillock, மேடு; 2. a raised floor, திண்ணை; 3. a mortar of stone, wood or metal, உரல்.

திட்டையிட, to swell as the gums in teething; 2. to become closed, as a wound.

திணி (p. 518) [tiṇi] , II. v. i. become solid, compact, திண்மையாயிரு; 2. be close, dense.

திணுங்கு (p. 518) [tiṇungku] , III. v. i. become close, thick or crowded, நெருங்கு.

திமிதிமி (p. 518) [timitimi] , s. syllables sung to keep time in dancing; 2. see under திமி.

திமிதிமியென்று வர, to come with a great multitude and much noise.

திமிதமிட, to be noisy, merry, riotous.

திமிதகுமுதம், noise, bustle; 2. joy, mirth; 3. abundance, plenty; 4. extravagance, profusion.

திமிர் (p. 518) [timir] , s. numbness, torpor of the system, stiffness, torpitude, **விறைப்பு**; 2. palsy, paralysis, **வாதப்பிடிப்பு**; 3. dulness, sluggishness, **சோம்பல்**; 4. warping of wood, unevenness in masonry; 5. obstinacy, naughtiness, **அடங்காமை**.

திமிரன், திமிரி, a torpid lazy person.

திமிரடக்க, திமிரெடுக்க, திமிரொடுக்க, திமிர்வாங்க, to reduce one's pride, to beat laziness out of one.

திமிராயிருக்க, to have lost feeling, to be affected with palsy, to be proud or haughty.

திமிருள்ளவன், திமிராளி, a paralytic, a haughty and wanton person.

திமிர் பிடித்திருக்க, to become numb and stiff, to be haughty and wanton.

திமிர்வாதம், - வாயு, paralysis.

திமிர்வாதக்காரன், one struck with palsy.

திமிர்விட, to stretch and yawn from sleepiness.

உள்திமிர், concave side of warped wood.

புறத்திமிர், convex side of warped wood.

திமிறு (p. 518) [timiṟu] , III. v. t. wriggle one's self or slip out of another's hands, **விலகு**; v. i. grow, increase, **வளரு**, used improperly for **திமிர்** in the sense of be well rubbed in, as oil etc.

என் கையைத் திமிறிப்போட்டு (க்கொண்டு) ஓடிப்போனான், he slipped out from my hand and ran away.

திமிறிப் பேச, to speak impertinently.

திமிறி யெழும்ப, to force one's self away from another coming to fight; 2. to become violent, as fever, lust, etc.

திரளு (p. 522) [tiraḷu] , திரள், I. v. i. become round, **உருள்**; 2. collect, assemble, **சூடு**; 3. form into a mass, coalesce, **சேரு**; 4. grow thick, **இறுகு**; 5. be numerous, **மிகு**; 6. become marriageable; arrive at puberty as a girl; 7. mature as fruits, grow to full size as beasts, fruits roots etc. **பரு**.

திரண்டசனம், a great concourse of people.

திரண்டபால், curdled milk.

திரண்டுவர, to come in thick crowds.

வெண்ணெய்திரள, to form as butter in churning.

திரை (p. 522) [tirai] , s. a wave, billow, **அலை**, 2. wrinkles of the skin formed by old age, **உடற்றிரை**; 3. a roll or twist of straw; 4. the sea, **கடல்**; 6. a river, **ஆறு**; 7. (Sans.) a curtain, **திரைச்சீலை**.

திரை கடலோடியுந் திரவியந்தேடு, amass riches even by voyages on the tossing sea.

திரை அடிக்க, to beat as waves on the shore.

திரைகட்ட, -போட, to put up or hang up a curtain.

திரைதிரையாய், wave upon waves.

திரைவிழ, to become wrinkled by age, திரைவிட.

நரைதிரையுள்ளவன், நரைத்துத் திரைந் தவன், one who is grey and wrinkled.

திரை (p. 522) [tirai] , II. v. i. roll as waves, அலை; 2. crumple, wrinkle, திரங்கு; 3. curdle as milk, உறை; 4. become smooth as an earthen vessel turned by a potter.

திரைந்தபால், turned milk.

திரையல், v. n. wrinkling.

திரைவு, v. n. wrinkling by age; rolling-as waves etc.

திற (p. 528) [tira] , VI. v. i. thrive, become strong, திறப்படு.

திறத்தவன், a strong man, a thriving man.

திறத்தவேலை, an elegant work; 2. a strong work.

திற (p. 528) [tira] , VII. v. t. open, unlock, make a passage; 2. disclose, reveal, வெளிப் படுத்து; 3. show the way, make a precedent; 4. open the mouth in speaking; 5. broach, tap, துளை; v. i. (in the 3rd pers. sing neut. only) open, become distended, திறந்துபோ.

இதுக்கு வழிதிறவாதே, do not set an example for this.

திறந்த மனம், a candid mind.

திறந்த வெளி, a plain.

திறந்ததறை, (திறந்த அறை), one who divulges secrets, an open desolate house.

திறந்துகாட்ட, to lay open, to explain, to expose oneself.

திறந்து கிடக்க, to lie open.

திறந்து சொல்ல, to disclose, to divulge.

திறந்து போக, to open of itself, to be disclosed.

திறந்து வைக்க, to keep open.

திறவு, திறப்பு, v. n. opening, disclosure, way, means.

திறவு அறிய, to know how to disclose matters, to be experienced.

திறவாளி, a prudent person.

திறவு கெட்டவன், a stupid person.

திறவுகோல், திறப்பு, a key, சாவி.

திறவுபார்க்க, திறப்புப் பார்க்க, திற விட்டுப் பார்க்க, to inquire into a thing or spy out.

தீட்டம் (p. 530) [tīṭṭam], தீட்டு, s. a ceremonial contamination, pollution from childbirth, touching a corpse etc. ஆதசம்; 2. woman's monthly course, catamenia.

தீட்டக்காரி, தீட்டுக்காரி, a woman in her monthly course.

தீட்டானவன், one ceremonially impure.

தீட்டுக்கழிக்க, to purify by ceremonies after childbirth etc.

தீட்டுத்தொடக்கு, ceremonial uncleanness.

தீட்டுப்பட, to become unclean or polluted, to be defiled.

தீட்டுவீடு, a house ceremonially impure.

தீண்டு (p. 530) [tīṇṇu], III. v. t. touch, தொடு; 2. infect or infuse poison by contact, contaminate, தொற்று; 3. envenom, விஷந் தீண்டு; 4. deflower, கற்பழி.

விஷந்தீண்டிச் செத்தான், he died of snake bite.

என்னைத் தீண்டாதே, touch me not.

தீண்டாச்சாதி, low castes that are not to be touched.

தீண்டுகை, v. n. touching.

கிராணம் தீண்ட, to become eclipsed (as the sun or the moon).

தீர் (p. 530) [tīr], தீரு, II. v. i. end, terminate, be completed, முடி; 2. be ended, finished, perfected, பூர்த்தியாகு; 3. be cured (as sickness), be expiated (as sin), be allayed (as thirst) நீங்கு; 4. leave, quit, pass away, cease, ஓய்; v. t. fire a musket, வெடிசுடு; 2. dye, colour, adorn, சாயந்தீர்; 3. levy, assess, சுங்கந்தீர்; 4. finish (as the interlude in singing, beating time etc.); 5. solve a problem or make a mathematical calculation.

அவன் எழுதித் தீர்த்த பிற்பாடு, after he had done writing.

தீர், adv. (inf.) perfectly, thoroughly.

தீர்க்கற்றவன், a profound scholar.

தீர் விசாரிக்க, to enquire soundly or thoroughly.

தீராத வியாதி, an incurable disease, தீராநோய், தீராரோகம்.

தீராது, it cannot be settled or come to an end.

எனக்கு வரத்தீராது, I cannot come, I have no leisure.

தீராமை, *neg. v. n.* that which cannot be obviated.

தீர்கடை, conclusion, termination; 2. absoluteness, entireness, முழுமை.

தீர்ந்தவன், an accomplished man, a skilful, experienced person.

தீர்ந்த வேலை, a finished work.

தீர்வு, *v. n.* settlement, assessment.

சாயந்தீருகிறவன், -தீர்கிறவன், a dyer.

துவள் (p. 539) [tuvaḷ] , துவளு, *I. v. i.* be flexible or pliable; 2. shake, be agitated, அசை; 3. relax, slacken, தளர்; 4. bend, warp, shrink, நெளி; 5. become dry, வாடு; 6. stick to, adhere, ஒட்டு; 7. faint, droop under a load etc.

அந்தக் காரியத்திலே மிகத் துவண்டிருக்கிறான், he is very much bent on that business.

பாலைத் துவளக் காய்ச்சினான், he boiled the milk until it was thick.

துவட்சி, துவளல், *v. n.* being thin, slender, flexible; shaking as unable to bear a weight.

துற (p. 546) [tuṛa] , VII. *v. t.* leave, relinquish, discard, reject, கைவிடு; 2. renounce matrimony; 3. neglect, dispense with, avoid, தவிர் துறவறம், celibacy (*opp. to* இல்லறம், conjugal life).

துறவி, an ascetic.

துறப்பு, துறவு, *v. n.* relinquishment, renunciation of matrimony.

துறவுபுண, to become an ascetic.

துறந்தார், துறந்தோர், துறவர், துற வோர், ascetics, recluses, முனிவர்.

துறுமு (p. 546) [tuṛumu] , III. *v. i.* be thick or crowded, நெருங்கு; 2. become round, திரளு; *v. t.* make round, திரட்டு.

துறுமல், *v. n.* roundedness, 2. being thick or close; 3. making round.

துமகேது (p. 547) [tūmakētu] , *s.* a comet; a meteor, வால் மீன்; 2. fire or the god fire, அக்கினி; 3. an evil portent, violence, தீமைக் குறி.

துர் (p. 547) [tūr] , தூரு, II. *v. i.* become filled up or choked up, நிரம்பு.

கிணறு தூர்ந்து போயிற்று, the well is closed up with rubbish.

தூரல், தூர்வு, *v. n.* closing up.

தூறு (p. 551) [tūru] , III. v. i. drizzle, துளி; 2. defame, asperse, slander, நிந்தி; 3. sprout forth, become bushy, கிளை; 4. spread as a report.

தூறல், v. n. slandering; 2. same as தூற்றல்.

தூறியமயிர், rough, uncombed hair.

தெவுட்டு (p. 554) [tevuṭṭu] , III. v. i. become full, நிறை; 2. abide, தங்கு; v. t. gargle the mouth, கொப்பளி; 2. choke up, அடை; 3. think.

தெளி (p. 554) [teḷi] , II. v. i. clear up (as sky etc.), become limpid (as water) தெளிவாகு; 2. become evident, வெளிப்படு; 3. pass away (as sleep), ஒழி, 4. thrive, செழி; 5. grow stout, fat or sleek கொழு; v. t. perceive, understand; 2. consider, investigate, ruminate ஆராய், 3. perforate, pierce, தொளை.

பயம், (மயக்கம், வெறி, கோபம், மூர்ச்சை, வியாதி, நித்திரை, பஞ்சம், கலாபனை)

தெளிந்தது, fear (giddiness, drunkenness, passion, swooning, sickness, sleep, famine, trouble) passed away.

தெளிஞன், தெளிந்தவன், a learned wise man.

தெளிந்ததண்ணீர், தெளிநீர், pure clear water.

தெளிந்தபுத்தி, a well-informed judgment, mature understanding; clear knowledge or discernment, profound wisdom.

தெளிந்தமனம், a lucid mind.

தெளிந்தவர், தெளிந்தார், clean-minded intelligent persons.

தெளிமணி, a gem of good water.

தெளியப்பண்ண, தெளிவிக்க, to explain, to illustrate, to clarify.

பட்டுத்தெளிய, to learn by experience.

தெளிவு, v. n. clearing from a sediment.

தெள்கு (p. 554) [teḷku] , III. v. i. become clear, தெளி; 2. flirt up, be heaved up, கொழி.

தெள்ளு (p. 554) [teḷḷu] , III. v. t. winnow, sift softly, புடை; v. i. become clear or refined; 2. be mature in knowledge or experience.

தெள்ளுதமிழ், elegant Tamil.

தெள்ளத்தெளிய, to understand clearly.

தெள்ளல், sifting.

மாத்தெள்ள, to sift flour.

தென் (p. 554) [teɪn], தென்னை, தென்னமரம், தெங்கு, s. the cocoanut tree.

தென்னங்கள்ளு, cocoanut-toddy.

தென்னங்கயிறு, coir-rope.

தென்னங்கன்று, தென்னம்பிள்ளை, a young cocoanut tree.

தென்னங்கீற்று, தென்னோலைக்கீற்று, a leaf of a cocoanut tree, split in tow and braided.

தென்னங்குருத்து, tender cocoanut leaves.

தென்னங்குரும்பை, -குரும்பி, a very young cocoanut newly come forth.

தென்னங்கோம்பை, -கோழை, a cocoanut with the water and kernel taken out.

தென்னஞ்சாலை, an alley of cocoanut trees.

தென்னந்தோப்பு, -சோலை, a grove of cocoanut trees.

தென்னந்தும்பு, fibres of the cocoanut husk.

தென்னமட்டை, the cocoanut leaf; 2. the stalk of a cocoanut leaf.

தென்னம்பன்னாடை, the web on the foot of the cocoanut leaf.

தென்னம்பாளை, the blossom of the cocoanut tree; 2. the integument or spathe of the blossom.

தென்னம்வெல்லம், a kind of molasses prepared from the sap of cocoanut and shell-lime.

தென்னீர்க்கு, தென்னிலையீர்க்கு, the rib of the cocoanut leaf.

தென்னோலை, தென்னையோலை, cocoanut olai.

தேசம் (p. 558) [tēcam] { * }, s. place, location, இடம்; 2. a country, land, region, நாடு.

தேசகன், a. governor, a ruler, அரசன்.

தேசகாலம், time and place; 2. the passing of time.

தேசகாலத்துக்குதவ, to serve for the present time.

தேசகாலந்தப்பிப்போயிற்று, the opportunity is lost.

தேசகாலமாகிப்போயிற்று, the time is far advanced.

எத்தேசகாலமும், always.

தேசகாலபாத்திரம், propriety (three circumstances) to be observed viz. where, when and who.

தேசசுவாத்தியம், climate, general health and prosperity.

தேசபாஷை, -பாடை, the language of a country; 2. language and country.

தேசபாரம், the burden of governing a country.

தேசமுகி, the head of the revenue department.

தேசம்போக, (பரதேசம்போக) to wander into a distant country.

தேசாசாரம், தேசவாடிக்கை, -வழக்கம், -வளமை, -பழமை, customs and usages of a country.

தேசவாசி, a wanderer, a roamer; 2. as தேசசுவாத்தியம்.

தேசாதிபதி, the lord of a country, a king, a governor (தேச+அதிபதி).

தேசாதிபத்தியம், government, jurisdiction of a king or governor.

தேசாதேசம், various countries.

தேசாந்தரம், a foreign country; 2. terrestrial longitude; 3. each respective country.

தேசாந்தரப்பாகை, degree of longitude.

தேசாந்தரரேகை, meridian line.

தேசாந்தரம்போக, to travel or wander from one's country.

தேசாந்தரி, a traveller to foreign countries, a foreigner, a wanderer.

தேசாந்தரியாய்த்திரிய, to wander about as a vagrant.

தேசோபத்திரவம், general calamities which are ten viz. fire, water, sickness, famine, and death, which come from God and scandal, theft, foreign oppression, oppression by king's agents and avarice of the king which come from men.

தேறு (p. 560) [tēru], III. v. i. recover strength, vigour etc., thrive, improve, செழி; 2. be comforted or consoled, ஆறு; 3. make proficiency, come to perfection; 4. pass or be successful in an examination; 5. prove or result as profit; 6. stay, abide, தங்கு; v. t. form an opinion, a certain, arrive at certainty, நிச்சயி; 2. confide, trust in, நம்பு.

ஒருமுழந்தேறும், there will be one cubit clear.

தேறலர், தேறலார், தேறார், foes, enemies; 2. ignorant persons.

தேற (தீர்) விசாரிக்க, to investigate thoroughly.

தேறாமை, neg. v. n. uncertainty, unfruitfulness, unsteadiness.

தேறின எழுத்து, finished hand-writing.

தேறினகட்டை, (cant.), an experienced person.

தேறின பயிர், thriving vegetation.

தேறின புத்தி, mature mind, good parts or talents.

தேறுகடை, settlement, finishing, தீர்மானம்.

தேறுகடைபண்ண, to come to a decision, to make a settlement.

தேறுதலை, courage, comfort.

மனந்தேற, to be comforted, to be sure.

தேறல், தேறுதல், *v. n.* certainty; 2. relief from sickness; 3. comfort.

தேறுதல் சொல்ல, to comfort, to console.

தேற்றம், *v. n.* certainty; 2. clearness; 3. comfort; 4. thriving, firmness, good growth; 5. recovery from sorrow, etc.

தேற்றமானவன், a courageous person; 2. one gaining strength after weakness.

தொகு (p. 565) [toku], IV. *v. i.* assemble, collect, கூடு; 2. be summed up, தொகையாகு; 3. become united in one, சேரு; 4. be omitted, சுருங்கு.

தொகல்; collection, assemblage, joining, கூடல்.

தொக்க மனிதர், assembled men.

தொலை (p. 571) [tolai], (துலை) II. *v. t.* come to an end, be finished, முடி II; 2. perish, die, be ruined, ஒழி; 3. leave, be freed, நீங்கு; 4. be outrivalled or defeated, தொற்றுப்போ.

அனுபோகந்தொலைந்தால் அவிழ்தம் பலிக்கும், when former evil deeds are expiated by suffering (or when one's lewdness ceases) medicine will have effect.

என்னைவிட்டுத் தொலைந்தான், he has left me.

தொலையாத, தொலையா, inexhaustible, imperishable.

தொலையாதது, that which is interminable, inexhaustible, inexpiable.

எண்ணத்தொலையாதது, that which is innumerable.

தொலைவு, *v. n.* a great distance; 2. extinction, defeat etc. (*as the verb*).

தொள்ளாடி (p. 571) [toḷḷāḍi], *s.* a weak reduced person, flacid or decrepit as persons or beasts, வலியிலி.

தொள்ளாட, to become weak, தள் ளாட.

தொள்ளு (p. 571) [toḷḷu], தொள், III. *v. t.* perforate, bore a hole, துளை; 2. become weak, தளர்.

தொள்ளல், *v. n.* perforation, hole; 2. weak state.

தொள்ளற் சரீரம், weak, flabby body.

தோய் (p. 574) [tōy], II. *v. i.* (துவை II.) bathe, குளி; 2. become wet or soaked, be dipped, நனை; 3. curdle, coagulate, freeze, உறை; 4. be implied, hinted at or alluded to; 5. touch, be trailed on the ground as a garment or tail; 6. mix, blend, mingle, commingle, unite with as in company, கல II; *v. t.* temper heated metal by dipping it in water, துவைச்சலிடு.

தோயாமற்பேசு, to speak in ambiguous terms, so as not to commit one's self or divulge a secret.

தோய்ந்துக் கொடுக்க, to temper iron or steel.

தோயல், தோய்வு, *v. n.* bathing, dipping, curdling etc; 2. as துவையல் which see.

தோல் (p. 574) [tōl], *V. v. i. (with the dative)* fail in rivalry, contest, games etc. 2. be defeated, அபஜெயப்படு; 3. yield, forbear revenging, பொறு; 4. be confuted; *v. t.* lose a beloved person in war or by death இழ; 2. lose property in game etc.

அவனுக்குத் தோற்றுப் போனான், he yielded to him, he was defeated.

பணத்தைத் தோற்றுவிட்டான், he has squandered his money.

தோலாநாவினர், eloquent persons.

தோலாவழக்கன், one who will not be confuted.

தோலாவழக்கு, as தோராவழக்கு.

தோல்வி, தோல்வு, தோற்பு, *v. n.* defeat, loss, discomfiture.

தோற்கடிக்க, to defeat, to overcome; 2. to squander.

தோற்றல், *v. n.* being defeated.

தோற்பி (p. 574) [tōrpi], *VI. v. t.* overcome in a game, surpass, மேற்கொள்.

தோற்று (p. 574) [tōrru], *III. v. i.* appear to the sight or imagination, தோன்று; 2. rise, originate, உற்பவி; 3. be evolved from original elements; 4. cause to appear, show, produce, தோன்றச்செய்.

எனக்கவன் தோற்றப்படவில்லை, he is not come in my sight.

தோற்றாமல், *neg. v. part* being imperceptible or invisible.

தோற்றுதல், தோற்றல், *v. n.* imagination, rise, birth, தோற்றம்.

மனசிலே தோற்றுகிற தோற்றுதல், an imagination.

தோற்றுவாய், a preface or an introduction to a literary work.

நகுடன் (p. 577) [nakuṭaṇ] { * }, நகுஷன், *s.* a king of the Lunar race who having attained Indra பதவி or become Indra by virtue of 1 horse sacrifices, was transformed for a time into a serpent by the curse of Agastya.

நசல் (p. 577) [nacal], (நைதல்), *s.* sickness, a chronic disease, வியாதி.

நசலாய்க்கிடக்க, to lie sick.

நசலாளி, நசற்காரன், a valetudinarian, a sickly person.

நசப்பட, நசலாய்விழ, to fall sick.

நசல்பிடிக்க, to become ill.

நசங்கு (p. 580) [nacungku] , III. v. i. be squashed, bruised நொறுங்கு; 2. be reduced in circumstances, சுருங்கு; 3. be dropped as an affair, become hushed, die away as rumour.

நசங்கடிக்க, (prop. நசங்கஅடிக்க), to crush; 2. to reduce, to discomfit.

நசங்கச்சப்பி, a niggard, உலோபி.

நட (p. 580) [naṭa] , VII. v. i. walk, proceed, செல்; 2. behave; 3. come to pass, happen, occur, சம்பவி; 4. succeed, சித்தி; 5. be usual, வழங்கு; 6. in progress as a performance or transaction.

எனக்கும் அவனுக்கும் சிநேகம் நடக் கிறது, we keep friendship together.

அவனுக்கு நன்றாய் நடக்கிறது, he has great influence. 2. he is hospitably entertained.

நடக்கிற (நடப்பின்) காலம் a time of prosperity, செல்காலம்.

நடக்கை, v. n. walk, behaviour, conduct; 2. course, career, ஒழுக்கம்.

நடத்தல், v. n. walking, behaving; 2. see under நடத்து.

நடந்தகாரியம், an event, a fact, நடந்த செய்தி, --சமாசாரம்.

நடந்தகாரியத்தைச் சொல்லு, tell what happened.

நடந்தநடக்கை, deportment, proceedings.

நடந்த வார்த்தை, the talk that passed between us.

நடந்துகொள்ள, to behave.

நடந்துவர, to come walking, to occur at all times.

எங்கும் அப்படி நடந்துவருகிறது, it is so everywhere.

நடந்தேற, to be accomplished, to come to pass, to be perfected or completed.

நடபடி, நடபடிக்கை, act conduct.

நடப்பன, those that walk, all movable things (opp. to நிற்பன, immovabe objects).

நடப்பு, v. n. > frequent going, going and coming, a passage, a path; 2. behaviour, conduct; 3. prosperity.

நடப்பு வட்டி, current rate of interest.

நடப்பான வழி, a frequented path.

நடப்பற்ற வழி, a way seldom used.

நடவாதகாரியம், an unusual thing, an impossibility.

நடவாத நடத்தை, foolish or immoral conduct.

நடுக்கு (p. 580) [naṭukku] , III. v. i. shiver, tremble, நடுங்கு; v. t. agitate, அசை VI; 2. cause dizziness as betel, tobacco etc.

எனக்குக் குளிர் நடுக்குகிறது, I shiver with cold.

நடுக்கல், நடுக்கு, v. n. trembling, shivering.

நடுக்கல், (நடுக்குக்) காய்ச்சல், ague.

நடுக்கெடுக்க, நடுக்கல்காண, to begin to shiver; to become dizzy.

நட்டம் (p. 580) [naṭṭam] , s. erectness, uprightness, நிறு திட்டம்; 2. nakedness with only the foreflap, அம்மணம்; 3. dance, dancing.

நட்டமே நிறுத்த, to set up perpendicularly.

நட்டமே வர, to come naked.

நணுகு (p. 580) [naṇuku] , III. v. i. & t. approach, draw nigh, become attached to, நண்ணு.

நணுகலர், நணுகார், enemies.

நந்து (p. 580) [nantu] , III. v. i. become dissolved perish, கெடு; 2. increase, prosper, விர்த்தி யாகு; 3. be insulted, நிந்திக்கப்படு.

நந்தாமணி, a precious stone; 2. an esculent medicinal plant as உத்தா மணி.

நமர் (p. 580) [namar] , VI. v. i. become humid or damp, ஈரித்துப்போ.

நம்பு (p. 580) [nampu] , III. v. t. hope; 2. trust, confide in, rely on, பற்று; 3. believe; 4. expect, desire, விரும்பு.

அவனை நம்புகிறேன், I trust him.

அதை நம்பினான், he believed it.

அதுவருமென்று நம்புகிறேன், I hope it will come.

நம்பிக்கொள்ள, to trust, to rely on.

நம்பிமோசம்போக, to be disappointed.

நயம் (p. 580) [nayam] , நயன், (poetic) s. cheapness, மலிவு; 2. advantageousness, benefit, லாபம்; 3. superiority, மேன்மை; 4. pleasure, இன்பம்; 5. civility, decorum, உப சாரம்; 6. attractiveness, இதம்; 7. abundance, மிகுதி.

அதற்கிது நயமாயிருக்கிறது, this is cheaper than that, this excels that.

நயங்காட்ட, to coax.

நயநஷ்டம், gain and loss.

நயபயம், kindness blended with reproof.

நயப்பாடு, v. n. advantage, benefit; 2. superiority.

நயமாக, to become cheap.

நயமாய் வாங்க, to buy cheap.

நயமும் பயமுமாய், with alluring and threats.

நயம்பாட, to sing pleasingly; to flatter.

நயம்பேச, to speak pleasingly or courteously.

நயவசனம், -வசனிப்பு, -வார்த்தை, enticing words.

நயவஞ்சகம், --வஞ்சனை, fraud under guise of friendship.

நயவர், friends.

நரங்கு (p. 580) [narangu], III. v. i. become stunted and lean, decay, தேய்கடையாகு.

நரங்கடிக்க, to destroy by neglect.

நரா (p. 580) [narā], s. hardness in fruits, கன்றிப் போதல்.

நராப்பற்ற, -ப்பிடிக்க, to become hard as an injured part of a fruit.

நரை (p. 580) [narai], IV. v. i. grow gray, become pale or whitish, மயிர்வெளு; 2. fade, வாடு.

நான் நரைத்துப்போனேன், எனக்கு நரைத்துப்போயிற்று, I am grown grey.

நரைத்தகிழவன், a gray old man.

நரைத்தபயிர், a faded crop.

நல (p. 580) [nala], VI. v. i. become better, take a favourable turn, நன்மையாகு.

நலப்பு, நலவு, v. n. goodness, benefit; 2. success, profit.

நழுங்கு (p. 590) [nazungku], III. v. i. become blunted, be dull, மழுங்கு, 2. be ploughed with shallow furrows.

நழுக்கம், v. n. shallowness, bluntness.

நனை (p. 593) [nṇai], II. v. i. become wet, get soaked, ஈரி.

நனைவு, *v. n.* moisture.

நா (p. 593) [nā] , நாவு, நாக்கு, *s.* the tongue; 2. the tongue or clapper of a bell; 3. the bolt of a lock; 4. the mouth-piece of a musical instrument; 5. flame, தீச்சுவாலை; 6. the middle, the centre, நடு.

நாவெடுக்கவில்லை, he did not presume to answer.

நாவெழவில்லை, நாயெழும்பவில்லை, the tongue did not move to retort.

அவன், (அவள்) நாவசைய நாடசையும், if he (she) wag his (her) tongue, the whole country is moved.

நாதாங்கி, *vulg.* நாராங்கி, staple of a door.

நாத்தமும்பேற, to have the tongue well trained to speak.

நாமகள், நாமடந்தை, Saraswati, goddess of the tongue *i. e.* learning.

நாவடக்கம், reservedness, silence.

நாவடைக்க, become speechless from calamity; 2. to refute one's objections.

நாவணம், the uvula, சிறுநாக்கு.

நாவரணை, a kind of ulcer on the tongue.

நாவலர், poets, orators, the eloquent.

நாவறட்சி, dryness of the tongue.

நாவறட்சிக் காய்ச்சல், a fever which parches the tongue.

நாவிழல், faltering of the tongue from disease, when near death.

நாவுழலை, great thirst; 2. faltering of the tongue; 3. blight from the perity, வாழ்வு.

நன்றாய், *adv.* well, beautifully, liberally.

நன்றாயிருக்க, to be well, to prosper, to be right.

நாங்கு (p. 593) [nāngku] , III. *v. i.* shrink into oneself, become spiritless, தைரியங்குன்று.

நாள் (p. 603) [nā] , *s.* a day of 24 hours or 6 Indian நாழிகை, தினம்; 2. time in general; 3. an auspicious day; 4. a lunar asterism, நட்சத்திரம்; 5. *adj.* new as in நாண்மலர் (நாள்+மலர்), நாட்பு etc.

அறுப்பு வர இன்னம் வெகுநாள் இருக்கிறது, (பிடிக்கும், செல்லும்), the harvest will be still a long time hence.

இது அதுக்கு நாளன்று, this is not the proper time for it.

பிள்ளை நாளொருமேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாய் வளர்ந்தது, the child has been brought up sumptuously.

நாடோறும், daily, always.

நாட்கடத்த, to put off from day to day; 2. to pass away time.

நாட்கால், the first post of the wedding shed or of a new building, set up on an auspicious day.

நாட்கூலி, daily hire.

நாளடைவில், நாளடைவிலே, (*adv.*) daily.

நாளறுதி, passing away of a term; 2. gradually.

நாளாக, to pass away as time.

அவன் வந்து வெகு நாளாகிறது, it is a long time since he came.

நாளாகமம், a chronicle, annals.

நாளாக்குநாள், from day to day, from time to time.

நாளைய, *adj.* now-a-days, modern.

நாளொன்றுக்கு, for each day.

நாளொன்றுக்கு ஒவ்வொரு பணம், a fanam a day.

நாள்கழிய, as நாள்போக.

நாள் (நாட்) செல்ல, to pass a time.

நாள்தள்ள, to pass one's days (overcoming all difficulties).

நாள்தோறும், same as நாடோறும்.

நாள் (நாட்) பட, to last, to endure, to continue, to become old.

நாள்பட நிற்க, to last long.

நாள்பட்ட வியாதி, a chronic long-standing disease.

நாள், (நாட்), பார்க்க, to find an auspicious day.

நாள்போக, to pass away as time.

நாள்வட்டத்தில், நாளாவட்டத்தில், நா ளா சிறுதில், in course of time.

அந்நாளிலே, in those days.

நெடுநாளிருக்கிற சீவன்கள், long-lived creatures.

பலநாள் செய்தி, a history of many years.

மறுநாள், மற்றாநாள், the next day.

நிசம் ([p. 605](#)) [nicam] { * }, s. certainty, assurance, நிச்சயம்; 2. truth, veracity, உண்மை; 3. fidelity, நாணயம்.

நிசஸ்தன், நிசவான், a true man, a sincere, upright, honest man.

நிசஞ்சொல்ல, to speak the truth, to assure.

நிசதரிசனம், eye-witness.

நிசப்பட, to become certain.

நிசமாய், *adv.* truly, certainly, verily.

நித்தம் (p. 606) [nittam] {*}, *adv. (contr. of நித்தியம்)* always, daily, constantly, perpetually, அன வரதம்;
2. (*s.*) a sacrificial fire-place, நித்தியாக்கினி.

நித்தகருமம், daily rites; 2. daily occupation.

நித்தக்கட்டளை, daily allowance.

நித்தமும், daily.

நித்தம் வர, to come daily.

நித்தன், the eternal Being, God.

நிமிர் (p. 609) [nimir] , நிமிரு, II. v. i. rise, stand straight, become erect, உயரு; 2. grow, வளரு; 3. be close, thick or crowded, நெருங்கு; 4. be bold, decided, இறுமா; 5. (*fig.*) be proud, affected, arrogant.

வயிறு நிமிரப் பிடித்தான், he ate to the full.

நிமிர்ந்த ஆள், a grown person; 2. a bold or proud man.

நிமிர்ந்திருக்க, to raise or hold the head erect.

நிமிர்ந்து நடக்க, to walk erect.

நிமிர்ந்து நிற்க, to stand erect, to assert one's right with courage.

நிமிர்ந்துபார்க்க, to look with the head erect, to regard.

நிமை (p. 609) [nimai] , VI. v. i. twinkle, இமை.

நிமைக்கிறதற்குள்ளே வருகிறேன், I shall come in a moment.

நிரம்பு (p. 609) [nirampu] , (*com.* ரம்பு) III. v. i. grow full, become filled, நிறை; 2. abound, பொலி.

நிரம்ப, (ரம்ப) ச்சாப்பிட்டேன், I ate to the full.

நிரம்ப, (ரம்ப) வார், pour it full.

நிரம்பாமென்சொல், prattling, delicate speech.

நிரம்பியிருக்க, to be full.

நிரம்பின பெண், (*prov.*) a girl arrived at puberty.

நிரவு (p. 609) [niravu] , III. v. i. be filled up, become full, level, சமனாகு; 2. become covered with flesh, as a healing sore, தசை மூடு; 3. average, சகட்டுத்தொகையாகு; v. t. make even (the ground) level, சமனாக்கு; 2. equalize, proportionate, சரிப்படுத்து; 3. make up a deficiency, குறைதீர்.

நிரவிச் சாப்பிட்டார்கள், many persons partook of food dressed for a few.

நிரவல், v. n. making up a deficiency.

நிரவிக்கொள்ள, to adjust affairs with one another.

நிரை (p. 613) [nirai] , II. v. i. be or form in a row, நிரை யாகு; 2. become arranged, வரிசைப் படு; 3. swarm, திரளாகு; v. t. hedge; fold; plait sticks, thorns, twigs together, வேலியடை; 4. put things in rows, ஒழுங்காக்கு; 5. crowd, fill up, நிரப்பு.

என்பேரில் இல்லாதும் பொல்லாதும் நிரைந்தான், he has knit many lies together in his narrative concerning me.

நிரைந்து காட்ட, to explain in detail.

நிலம் (p. 614) [nilam] , s. ground, soil, land, தரை; 2. the earth, பூமி; 3. ground-floor, தளம்; 4. a country, a province, தேசம்.

நிலக்கடம்பு, a plant, *justicia acaulis*, ஓர் பூடு.

நிலக்கடலை, ground-nut.

நிலக்கரி, coal.

நிலக்கன்று, a young sapling.

நிலக்காளான், a kind of fungus.

நிலக்குழி, the figure of a letter marked in sand for a child to trace over; 2. a hole in the ground in which a mortar is fixed. உரற்குழி.

நிலக்கூந்தல், a plant, *evolvulus emarginatus*, எலிச்செவி.

நிலச்சுருங்கி, a plant, *oxalis sensitiva*, தொடட்டாற்சுருங்கி.

நிலத்தாமரை, the rose-shrub, ஒரு செடி.

நிலத்துளசி, a plant, *ocimum prostratum*.

நிலந்தெளிய வா, come at day-break.

நிலப்பனை, a kind of plants, *curculigo orchioides*.

நிலப்போங்கு, -வாகு, quality of soil.

நிலமகள், the earth as a goddess, பூமி தேவி.

நிலமட்டம், ground or water level.

நிலவரி, land tax.

நிலவளம், fertility of soil.

நிலவறை, a cave, a cavern, a cellar.

நிலவாகை, *cassua senna*, நில ஆவிரை.

நிலவாசி, superiority of soil, as improving plants, நிலப்போங்கு; 2. peculiarity of soil as improving or deteriorating plants.

நிலவாடகை, rent of land.

நிலவாரம், the owner's share of the produce from land.

நிலவியல்பு, நிலத்தியல்பு, நிலச்சார், the nature of the soil.

உவர் நிலம், brackish soil.

செந்நிலம், field of battle; 2. forest land of a red colour.

பண்பட்ட நிலம், ground which is tilled.

நிலை (p. 614) [nilai] , s. a place, a standing place, இடம்; 2. state, condition, position, ஸ்திதி; 3. temper, குணம்; 4. firmness, stability, perseverance, உறுதி; 5. the door-posts, door-frame; 6. a ford, a shallow place in a river, தாண்டுதுறை; 7. a story (of a building, car etc.) தட்டு; 8. posture, attitude, கோலம்; 9. profession, calling, situation, தொழில்; 1. the earth, the world, உலகம்; 11. time, காலம்; 12. religion either in system or principle, மதம்; 13. prescribed rules of religion, morals etc. or the practice of rules, வைதீகநிலை; 14. habitation, wonted place, place of residence, வசிக்கு மிடம்; 15. pendent part of an ornament, ஆபரணத்திற்றொங்கணி.

ஏழுநிலைக்கோபுரம், a steeple seven storeys high.

ஒரே நிலையாய் நிற்கிறான், he maintains his ground, he is most obstinate or persistent.

நிலையைவிட்டால் நீச்சு, give not up a certainty for an uncertainty (*lit.* if the fordable depth be left, one must swim.)

நிலைகலங்க, to be disturbed in situation.

நிலைகுலைக்க, to ravish.

நிலைகொள்ளாமை, நிலையில்லாமை, unsteadiness.

நிலைக்கண்ணாடி, s. fixed looking glass.

நிலைக்கல், bezoar, ஆட்டுக்கல்.

நிலைக்கால், the side posts of a door, door-frame.

நிலைக்குடி, settled inhabitants, proprietors of the soil.

நிலைக்குத்த, to be fixed (as the eyes at the approach of death).

நிலைக்குவர, to return to former position.

நிலைதவற, to fall from one's station; to deviate from prescribed rules morals etc.; to degenerate.

நிலைநிறுத்த, to set up, to establish, to restore to a right state.

நிலைநிறுத்திக்கொடுக்க, to fulfill a promise.

நிலைநிற்க, நிலையாயிருக்க, to continue, to be firm, constant, steady, durable.

நிலைபெற, to gain a footing; to endure, to persevere; to be placed or situated.

நிலைபேறு, a firm position, a firm footing.

நிலைப்பட, to become lasting, durable; to attain certainty.

நிலைப்படுத்த, to make certain; to establish; to make permanent.

நிலைப்பாடு, firmness.

நிலைமண்டுதல், v. n. making a long stay in a place from home; 2. sticking close to a place.

நிலைமாற, to change place, principles or religion; 2. (gram.) to be changed in place, as letters in words.

நிலைமொழி, the antecedent word.

நிலையகம், an abode, a house, வீடு.

நிலையங்கி, a robe, a cloak.

நிலையழிய, to be unsettled as a kingdom or ruined as a family; 2. to depart from right principles; 3. to be discomfited, தட்டழிய.

நிலையற்றவாழ்வு, uncertain prosperity.

நிலையாடி, a weaver's swift, நெய்வார் கருவியுளொன்று; 2. as நிலைக் கண்ணாடி.

நிலையில்லாதவன், an unsteady character.

நிலையூன்ற, to become firmly settled.

நிலைவரம், -பரம், state, condition, நிலைமை; 2. certainty, assurance, உண்மை; 3. firmness, steadiness, உறுதி.

நிலைவைக்க, -நாட்ட, to set up the posts for a door.

இடைநிலை, and முதலிலை, see இடை & முதல்.

நிலை (p. 614) [nilai], VI. v. i. get or gain footing; become fixed or established, நில்; 2. be permanent, fixed or durable, persevere, நிலைநில்; 3. be fordable; 4. stay too long in a place; 5. be stunted as plants; v. t. set up, erect, நிலைப்படுத்து.

தண்ணீர் ஆளுக்கு நிலைக்கும், (நிலையாது) the water is fordable (not fordable).

நிலைத்துப்போக, to come to a stand, to be fixed.

நிலைப்பு, *v. n.* a ford in a river; 2. permanence, durability, perseverance.

நிலையாமை, unsteadiness.

நில் ([p. 614](#)) [nil], நில்லு *V. v. i.* (நின்றேன், நிற்பேன்) stand; 2. stay தங்கு; 3. be durable, last, persist in a course of conduct, persevere, நிலைநில்; 4. be retained or held, அடங்கு; 5. cease, be discontinued, stopped, suspended, ஒழி.

நின்றதுநிற்கப் புறப்பட்டார், he set out abruptly.

தெய்வம் நின்றுகொல்லும், God is slow in punishing men.

அதுநிற்க, let it alone, leaving that aside, (an expression used in reverting to another point).

நில்லா, நில்லாத, not durable.

நில்லாமல், (நிற்காமல்) போக, to go without delay; to come to an end.

நில்லாமை; inconstancy, mutableness.

நிறறல், *v. n.* a standing, நிலை; standing.

நின்று, *adv. part.* standing; 2. after the local ablative இல் it expresses from, இருந்து, (as in ஆற்றில் நின்றேற, to come up from or out of the river).

நின்றுநின்று நடக்க, to make frequent stops in walking.

நின்றுபோக, to cease, to stop, (as pain, salary etc.).

நிவ ([p. 614](#)) [niva], *VII. v. i.* rise, become high, உயரு.

நிவந்தமாடம், a high house.

நிவப்பு, *v. n.* elevation, height.

நிறை ([p. 614](#)) [nirai], *s.* weighing, நிறுத்தல்; 2. weight, பாரம்; 3. fulness, completeness, நிறைவு; 4. excellence, மாட்சிமை; 5. constant or steady adherence to rules; 6. equity, first principles, நீதி; 7. chastity, கற்பு; 8. setting, fixing, establishing, நிறுத்துகை; 9. the weight of 1 palams; 1. Libra of the Zodiac, துலாராசி; 11. high respect, honour, மாட்சிமை; 12. fortitude, magnanimity, தைரியம்.

நிறைகோல், a balance.

நிறைதப்ப, to be unjust or eccentric.

நிறையழிய, to lose command of one's self from passions, to sacrifice principle; 2. to lose as chastity etc. கற்பழிய, 3. to become dispirited, disheartened; 4. to become furious as an elephant in rut.

நிறையுரை, weight & touch of precious metals.

நிறையுள்ளவன், நிறைமான், a man of integrity.

நீதிநிறை, uprightness, Justice.

நிறை (p. 614) [nīrai], II. v. i. become full, நிரம்பு; 2. abound, be plenteous, மிகு; 3. overflow, be suffused, பெருகு; 4. be satisfied, contented, திருப்தியாகு; 5. be finished or perfected, பூர்த்தியாகு.

நிறைகர்ப்பம், advanced pregnancy.

நிறைகலை, (புரணகலை) fulness, entireness; 2. splendour as fancied in the face of an idol; 3. the full moon; 4. the manifestation of a deity in full glory; 5. possession of an oracle by a deity; 6. (fig.) being intoxicated, top heavy, முழு வெறி.

நிறைகுடம், a full water pot.

நிறைந்த மனிதன், a man of noble mind.

நிறைந்திருக்க, to be full, to be still or silent.

நிறைமாதம், full term of months, full pregnancy.

நிறைவு, நிறைவாகாரம், fulness.

நிறைவேற, to be accomplished, to be fulfilled; 2. to die.

நிறைவேறுதல், நிறைவேற்றம், fulfilment.

நிறைவேற்ற, to accomplish, to fulfil, to execute, to perform.

நீங்கு (p. 619) [nīngku], III. v. i. leave, depart, go off, wear off, பிரி; 2. come off, get out, be released from, விலகு; 3. be expiated, removed, கழி; 4. be turned away, be warded off, மாறு.

நீங்கல், v. n. removing, separating.

அது நீங்கலாக, with the exception of that.

நீங்கலாக, to be freed from.

தன்னீங்கலானவன், a free person.

நீங்காமை, neg. v. n. that which is inseparable; 2. unchangeableness.

நீச்சல் (p. 619) [nīccal], நீச்சு, v. n. (நீஞ்சு) swimming, நீந்துகை; 2. water of swimming depth; 3. (vulg.) a bad smell, fishsmell.

நீச்சடிக்க, to swim.

நீச்சுக்காரன், நீச்சாள், a swimmer.

நீச்சுநிலை, swimming depth & shallow water.

நீச்சுநிலையறிய, to examine the deep & shallow places; i. e. to investigate a business; 2. to examine a position.

நீச்சுநிலையறியாதவன், one without discrimination; one who cannot investigate a business or examine a position.

நீச்சுப்பழக, to learn to swim.

நீச்சுப்பழக்க, to train or teach one to swim.

மீன்குட்டிக்கு நீச்சுப் பழக்குவாருண் டோ? does anybody teach young fishes to swim? (said to show that the son follows the steps of the father; that the son intuitively does the trade of the father or exhibits skill in the profession of his father even without training).

நீச்சுமேலேவர, to come swimming.

நீர் (p. 621) [nīr] , VI. v. i. become watery, thin; be thin as water நீராகு.

நீர்த்துப்போக, நீர்விட்டுப்போக, to become watery & thin by keeping too long.

நீறு (p. 621) [nīru] , III. v. i. be reduced to ashes, சாம்பலாகு; 2. become slaked, குழை.

நுகை (p. 621) [nukai] , II. v. i. become loose or slack, தளரு; 2. be soft or mellow, இளகு; 3. fall off (as a garment) நழுவு.

மனம் நுகைய, to become lenient, gracious.

நுகைவு, v. n. mellowness; 2. laxity, looseness; 3. pecuniary aid, பொரு ளுதவி; 4. mitigation of a disease, தணிவு, 5. yielding in mind, opening the hands to help one, கனிவு.

நுணங்கு (p. 621) [nuṅangu] , III. v. i. be thin or fine, மெலி; 2. become minute, refined, நுண்ண மாகு; 3. drop, fade, வாடு; 4. bend, be bent.

நுணங்கல், v. n. shaking, bending etc., as the verb.

நுணுகு (p. 621) [nuṅuku] , III. v. i. become small, fine and minute, be subtle, குறுகு; 2. be sharp, கூர்மையாகு.

நுணுகிய எழுத்து, very small writing.

நுணுகிய மனம், an acute mind.

நுதம்பு (p. 625) [nutampu] , III. v. i. become soft, இளகு; 2. become damp, ஈரி.

நூதனம் (p. 625) [nūtaṇam] { * }, s. novelty, anything new, புதுமை.

நூதனக்காரன், an innovator.

நூதனம் பண்ண, to make new or curious things.

நூதனன், (*fem.* நூதனி) a new-comer, a stranger, an innovator.

நூர் (p. 625) [nūr] , II. *v. i.* go out, become extinct, அவி; 2. perish, begin to rot, grow too soft, பதனழி.

நெகிழ் (p. 627) [nekiz] , நெகிழு, II. *v. i.* become loose or wide, தளரு; 2. grow lean and weak, மெலிந்துபோ; 3. relent (as the heart in pity) இளகு; 4. fall or slip off, நழுவு; 5. be forsaken; 6. yield, give way, அழுந்து; 7. be reduced to powder, பொடியாகு; *v. t.* forsake, கைவிடு.

வஸ்திரம் நெகிழ்ந்தது, the garment has slipped down.

சரீரம் நெகிழ்ந்துபோயிற்று, the body has grown weak.

nanthi.

வேதநூல், a system of religion.

நெகு (p. 627) [neku] , II. *v. i.* become soft or relaxed, கரை; 2. be well ground, macerated, அரைக்கப்படு.

நெஞ்சு (p. 627) [neñcu] , நெஞ்சம், நெஞ்சகம், *s.* the mind, the heart, மனம்; 2. breast, bosom, chest, மார்பு; 3. throat, தொண்டை; 4. conscience, மனச்சாட்சி; 5. (*fig.*) boldness, courage, heroism, தைரியம்.

என் நெஞ்சிலேயிருக்கிறது, it is in my mind.

நெஞ்சைத் தட்டிப்பார், ask your own breast.

இத்தனை நெஞ்சனக்கிருக்கிறதா?, are you so bold?

நெஞ்சடைத்துப்போக, -க்கொள்ள, to be choked in the throat.

நெஞ்சடைப்பு, obstruction in the chest.

நெஞ்சறிய, knowingly, consciously.

நெஞ்சாங்குலை, the viscera.

நெஞ்சாங்குழி, நெஞ்சக்-, the pit of the throat.

நெஞ்சாங்கொழுந்து, -குலை, the viscera.

நெஞ்சிலேகல், நெஞ்சிற்கல், (*fig.*) a heavy calmamity.

நெஞ்சிளைக்க, to become timid or cowardly.

நெஞ்சக்கரிப்பு, nausea in the throat.

நெஞ்சகாய, to become dry, as the breast in disease, causing thirst; 2. (*fig.*) to faint as the heart through sorrow, fear etc.

நெஞ்சக்கட்டு, -க்கோழை, pectoral disease from phlegm, as asthma.

நெஞ்சக்குத்து, -வலி, pain in the chest.

நெஞ்சுதுமாறிச் சொல்ல, to speak with perplexity.

நெஞ்சுதட்ட, to tap the breast in defiance, as a challenge; to tap the breast with a boast of doing an exploit.

நெஞ்சுபுண்ணாக, to be grieved, to be wounded at heart.

நெஞ்செலும்பு, the sternum.

நெஞ்சைக்கல்லாக்க, to harden one's own or another's heart.

நெஞ்சைக் குமட்டல், nausea.

நெஞ்சைப் பிடிக்க, to take by the throat.

நெஞ்சைப்பிளக்க, to cause great grief.

நெஞ்சோர்மம், நெஞ்சத்துணிவு, boldheartedness.

கல் நெஞ்சன், a hard-hearted person.

நெய் (p. 627) [ney] , VI. v. i. become fleshy, fat, corpulent, கொழு; 2. become greasy, glutinous.

நெய்ப்பு, v. n. fatness, plumpness, oiliness.

நெய்த்த மீன், fat fish.

நெருக்கென (p. 627) [nerukkeṇa] , நருக்கென, adv. (inf.) suddenly, immediately, promptly.

நெருக்கென வா, come quickly.

நெருக்கெனல், v. n. being sudden, abrupt, instantaneous.

நெளி (p. 632) [neḷi] , II. v. i. come forth crawling and wriggling (as worms) ஊர்; 2. writhe through pain, கெந்து; 3. be bent, crooked, வளை.

புழு நெளிகிறது, the worm crawls.

நெளி, நெளிமோதிரம், a ring that has a flexure.

நெளிந்து நடக்க, to go stooping or cringing along.

நெளிந்துபோக, to be bent.

நெளியல், நெளிசல், v. n. crookedness, deformity.

நெளிவு, v. n. crawling, flexure.

நெளிவு சுருவு அறிந்தவன், one who knows the ways and means to attain his object.

நெளிவெடுக்க, to mend anything, bent.

நே (p. 632) [nē] , II. v. i. (inf. நேக) toil, உழை; 2. become well pulverized, நெகு.

அவனுக்கு மெத்தநேந்தேன், I took a great deal of pain for him.

நேந்ததெல்லாம் அவத்தமாய்ப் போயிற்று, all the hard labour was in vain.

நேக அரை, grind it well.

நேரிடு (p. 632) [nēriṭu] , VI. v. i. (with dat.), go straight way towards or against, எதிராகு; 2. happen, occur, சம்பவி; 3. succeed, prove successful, come to hand, கை கூடு; 4. impend, be imminent, tend toward, ஏதுவாகு.

நேரிட்டபடி நடக்க, to act at random, on the impulse of the moment, as the inclination prompts etc.

நை (p. 632) [nai] , II. v. i. become spoiled or too soft, be overripe, be frayed (as clothes), be reduced in circumstances, நொந்து போ; 2. slacken, தளரு; 3. be wounded in one's feelings, மனநோ; 4. regret, be contrite, துக்கி.

மனசிலே நையும், it causes pity.

"நைவினை நணுகேல்", do not follow what is destructive.

நையத்தொய்யவாங்க, to take from one so as to injure him; to take little by little.

நைகொதி, half-boiled rice.

நைச்சாந்து (நற்சாந்து), ground mortar, fine plaster.

நைதல், நைவு, v. n. overripeness, becoming spoiled etc.

நைந்த கயிறு (நஞ்ச கயிறு), a worn- சம்மதி; 4. occur, சம்பவி.

நேர்பாடு, v. n. occurrence; 2. consent, agreement; 3. length.

நேர்பாடு சொற்பாடு, v. n. accident or chance, accomplishment of words or predictions spoken at random.

நொய்து (p. 636) [noytu] , (நொய்சு) s. softness, delicateness, brittleness, நொய்மை.

நொய்தாக, to become soft.

நொய்தான பாத்திரம், a brittle cup.

நொய்தான பூ, a delicate flower.

நொய்து பண்ண, to make contemptible.

நொய்து பேச, to speak basely.

நொய்தெனல், v. n. being quick, brisk, nimble.

நொரு (p. 636) [noru] , s. aftershoots from the root in rice, millet and some creepers after the main stalk has come to maturity; 2. small afterfruits on pumpkin plants.

நொருக்காய், -ப்பிஞ்சு, immature fruit on gourds.

நொருப்பிடிக்க, -வெடுக்க, to form, as an aftershoot.

நொவ்வு (p. 636) [novvu], III. v. i. ache, be in pain, நோ; 2. become slender, or thin, மெலிந்து போ.

நொறுங்கு (p. 636) [norungku], III. v. i. be crushed, bruised or smashed to pieces, பொடியாகு; 2. become contrite, துக்கப்படு.

நொறுங்கப் பிசைய, to mash hard with the hand.

நொறுங்கு, v. n. delicateness. smallness, நுண்மை; 2. that which is crushed, bruised broken to pieces, துண்டம்; 3. grits, நொய்.

நொறுங்குண்டிருக்க, to be broken, to be contrite.

நொறுங்குண்டமனம், a contrite spirit, a wounded heart.

நோ (p. 636) [nō], s. pain, வேதனை; 2. sickness, வியாதி; 3. remorse, contrition; 4. weakness, decay, பலவீனம்; 5. injury as a bruise in the body or in a tree, a fruit etc., சிதைவு.

நோக்காடு, pain, sickness, pangs of child birth; (fig.) poverty.

நோக்காடுண்டாக, to smart, to pain as a wound; 2. to come on as labour-pains.

நோவுண்டாக, --எழும்ப, --க்காண, --க்கொள்ள, to ache, to pain; 2. to come on as labour-pains.

நொய் (p. 639) [nōy], s. sickness, disease, வியாதி; 2. suffering, trouble, துன்பம்; 3. pain, smart, நோ.

நொயும் பாயுமாய்க் கிடக்க, to be bedridden.

நொயாளி, a sick person, a patient.

நொய்கொள்ள, -பிடிக்க, to fall sick, to become diseased.

நொய் விழ, to affected as a patient etc.

நொய் (p. 639) [nōy], III. v. i. be or become sickly, வியாதிப்படு; 2. become poor, worn out as lands, சாரமொழிய.

நொய்த்தபயிர், sickly vegetation.

நொய்த்துப்போக, to become sickly, diseased.

நொய்ச்சல், v. n. being sickly etc. as the verb.

பகட்டு (p. 640) [pakattu], III. v. i. make a false show, சளுக்குப்பண்ணு; 2. loathe, அரோசி, 3. be drowsy, மயங்கு; v. t. charm, fascinate, மயக்கு; 2. deceive, delude one by ostentation or flattery, வஞ்சி; 3. menace, bully, hector, threaten in order to effect an object, அமட்டு.

தூக்கம் பகட்டுகிறது, drowsiness comes on.

பகட்டிப்பறிக்க, to wheedle away money as a juggler.

பசு (p. 641) [paca] , VI. v. i. become greenish, பசுமை யாகு; 2. change in colour through love-sickness, நிறம்வேறுபடு; 3. become dim, as the twilight.

பசை (p. 641) [pacai] , s. glue, paste, பிசின்; 2. desire, love, affection, அன்பு; 3. gain, advantage, property, இலாபம்; 4. sap, juice of meat; 5. boiled rice and other ingredients applied to a drum-head to improve the sound, முழவின் மார்ச்சனை.

பசையற்றவன், a poor man, unmerciful person.

பசையாயிருக்க, to be glutinous; 2. to be advantageous, or profitable; 3. to become compassionate or kind.

பசை (p. 641) [pacai] , II. v. i. be kind, affectionate, அன்புகொள்ளு; 2. become glutinous, இளகு; 3. be liberal, beneficent; v. t. temper clay, knead dough, பிசை; 2. fill cracks in iron by beating, ஒட்டு.

பசைந்தார், friends.

பசைவு, compassion, attachment, அன்பு.

பஞ்சடைய (p. 641) [pañcaṭaiya] , (inf.) to become dull or like cotton, white-see under பஞ்சு.

கண்பஞ்சடைய, the eyes to become glossy or dim.

படர் (p. 641) [paṭar] , படரு, II. v. i. spread (as trees or plants); 2. grow larger (as ringworm); 3. widen, become diffused, பரம்பு; 4. think, reflect, cogitate, நினை.

படர்கொடிகள், running plants.

படர்க்கை (in gram.) the third person.

படர்ச்சி, v. n. passing, proceeding, going; 2. running, extending, creeping as a vine; 3. spreading as darkness, விரிவு.

படர்தாமரை, படர்தேமல், a kind of ring-worm.

படர்ந்த மார்பு, (com. பரந்த மார்பு) a wide breast.

படி (p. 641) [paṭi] , II. v. i. settle (as dust or sediment) இறங்கு; 2. gather (as cream) 3. become habitual by learning or exercising, பழகு; 4. submit, obey, கீழ்ப்படி; 5. be trained and disciplined, be made orderly, சீர்திருந்து; 6. sink in the water, அமிழ்; 7. unite, mingle or mix with, கல.

அவனுக்கு எழுத்துப்படியவில்லை, his writing is not settled.

புத்தி படியவில்லை, he has no capacity.

எனக்கவன் படியவில்லை, he does not obey me.

பலகை படியவில்லை, the boards do not fit.

விலை படியவில்லை, the price cannot be settled agreeably.

காலைப் படியவைத்து நடக்க, to place one's feet carefully in walking.

படிதல், v. n. mixing, joining; 2. bathing.

படிந்தகை, a trained or expert hand.

படிமானம், yielding, compliance.

படியப் பாய, to sink as a ship.

படிவு, v. n. submission, subsidence, discipline etc.

படிவிக்க, (*inf.*) to subject, to cause to submit.

படு (p. 650) [paṭu], IV. v. i. suffer சகி; 2. be killed violently (as in battle) சா; 3. wither away and die (as a tree) வாடு; 4. be caught in a net, etc.; 5. hit தட்டு; 6. set (as the sun or moon) அஸ்தமி; 7. be impressed on the mind; 8. sound, roar, ஒலி. Note:- படு is joined (a) to the *infinitive* (or the root) of active verbs to form the *passive*; (b) to *nouns* to form *compound verbs* (as in கடன்படு, புண்படு etc.). The *participle* பட்ட is also joined to the *infinitive* of *intr. verbs* as a mere expletive.

சகலமும்பட்டேன், படாதபாடெல்லாம் பட்டேன், படுவதுபட்டேன், I have suffered all sorts of affliction.

வரப்பட்ட துன்பம், suffering which ensued.

தோட்டத்தில் இருக்கப்பட்டமரம், the trees standing in the garden.

வருவது சொன்னேன் படுவதுபடுவாய், I have told you what will come of it; if you do not take advice, you will have to suffer for it.

கல் என் கன்னத்திலேபட்டது, the stone has hit my cheek.

காற்றுப்படாமலிருக்க, to keep out of the wind.

"பட்டகாலிலேபடும் கெட்டகுடியே கெடும்", misfortunes never come single.

அடிபட்டான், he was beaten.

நாள்பட (நாள்பட்டு) வந்தாய், you are come after a long time.

நாள்பட்ட வியாதி, a chronic disease.

இடம்பட வீடுகட்ட, to build a roomy house.

படையிலே பட்டான், he was slain in a battle.

மீன் படவில்லை, no fish are caught.

படப்போட, to hit the mark.

படா, படாது, படாமல், படாமே (*negatives*) not convenient, what is insufferable.

படாது, it does not hit, it is not practicable, convenient, proper lawful.

ஆறு கடக்கப்படாது, the river cannot be passed.

பேசப்படாத வார்த்தை, indecent words.

அவனுக்கும் எனக்கும் படாது, he and I do not agree.

படுகட்டை, a dead log; (*fig.*) a useless old person, who ought to die out of the way.

படுகளம், field of battle.

படுகாடு, a burning place for the dead, சுடுகாடு.

படுகுழி, படுகிடங்கு, a pit-fall.

படுகுரணம், a compound medicinal powder made by calcining some and pulverizing other ingredients.

படுநிலம், desert or barren land; 2. a burning or burying ground; 3. as படுகளம்.

படுபொழுது, sun-set.

படுவான், west, place of sun-set (*opp. to எழுவான்*); 2. a mortal, அழிவான்.

படுவை, படுவாய், (*coll. abuse படுவா*) you will perish (May you perish!); thou wilt suffer.

பட்டப்பகல், broad day-light, open day.

பட்ட (பட்டுப்போன) மரம், a dead or withered tree.

பட்டனுபவிக்க, to suffer, to expiate.

பட்டுத்தெளிய, to learn by experience.

பட்டுப்போக, to wither, to fade to be slain.

பட்டுருவ, to go through as a musket ball.

பண் ([p. 655](#)) [paṇ], s. fitness, expediency, தகுதி; 2. harmonious sound, music, இசை; 3. a lute, வீணை; 4. (*in comb.*) rope (as in ஏர்ப்பண்); 5. (*for. பணி*) service; 6. lar-board side of a dhony, தோணி யினிடப்பறம்; 7. a time, a season as a day, a year etc.

பண், the four kinds of melody in reference to soil பாலை, குறிஞ்சி, மருதம் & செவ்வழி.

பண்செய்ய, to serve, to be of service, to make fit for a purpose, as fields for cultivation.

பண்டர், bards, singers of a low caste, accompanying a great man & chanting his praises.

பண்ணாய்ப் பாட, to sing well in a proper tune.

பண்ணானவன், a man of good manners or habits.

பண்ணுறுத்த, to harness, to garnish.

பண் தப்பிப்போக, to become unfit.

பண்படாத நிலம், soil not prepared for tillage, an uncultivated land.

பண்பட, to become fit.

பண்படுத்த, to fit, to adapt, to till land.

ஏர்ப்பண், the rope whereby the beam of the plough is fastened to the yoke.

காலப்பண்; morning.

மாரிப்பண்; rainy season.

விடியற்பண், daybreak.

பதி (p. 657) [pati], s. a place, இடம்; 2. home, residence, வீடு; 3. a town, ஊர்; 4. a lamp placed on a pot for driving away devils from a person by magic; 5. root, வேர்.

பதிக்குவர, to come home.

மோட்ச பதியர், the inhabitants of paradise.

பதி (p. 657) [pati], II. v. i. become imprinted or impressed, அழுந்து; 2. be fixed or fastened in, இழைக்கப்படு; 3. decline; sink, be humble, தாழு; 4. conceal, ஒளி; 5. squat, crouch, cower, குனி; 6. quail, flinch, பதுங்கு; v. t. register, record, எழுது.

நன்றாய்ப் பதிந்திருக்க, to be well printed or stamped.

மனசிலே பதிந்தது, it is impressed on the mind.

பதிய (பதிவு) வைக்க, same as பதியம் வைக்க.

பதுங்கு (p. 659) [patungku], III. v. i., hide, be concealed, sneak unseen into a place, ஒளி; 2. lie in ambush, lurk, crouch, பதிவிரு; 3 be reluctant, பின்னில்; 4. fawn, cringe, truckle, ஒடுங்கு.

பதுங்கி, s. a skulker.

பதுங்கிப் பதுங்கி வர, to come sneakingly.

பதுங்கி வெட்ட, to assassinate.

பதுங்கல், v. n. skulking, lurking.

பதுங்கலன், as பதுங்கி.

பயிர் (p. 663) [payir], s. corn while growing, a crop, shrubbery, பைங்கூழ்; 2. any useful vegetable plant or tree.

பயிராக, to grow, to thrive (as corn), to become pregnant (as animals).

பயிராக்க, to cultivate corn, trees etc.

பயிரிட, to sow and plant, to cultivate.

பயிரேற, to thrive as vegetation.

பயிரேற்ற, to make the agriculture go on well.

பயிர்க் (பயிரிடுங்) குடி, a farmer, a peasant, a ploughman.

பயிர்ச்செலவு, agricultural expenses.

பயிர்த்தொழில், --வேலை, agriculture, husbandry.

ஏறினபயிர், grown-up corn.

கதிர்பக்குவமான பயிர், corn which is about to put forth ears.

கதிர்ப்பயிர், corn just earing.

களை பறிப்பயிர், corn which requires to be weeded.

கீழ்ப்பயிர், roots, herbs, vegetables (*opp to* மேற்பயிர், corn, large vegetables, trees).

நடவுபயிர், corn recently transplanted.

பச்சைகொண்ட பயிர், corn that begins to look green.

பால்கட்டுப் (பால்கட்டாயிருக்கிற) பயிர், corn, the ear of which is milky.

முதுப்பயிர், ripe grain.

பரதம் (p. 663) [paratam] { * }, s. dancing, a comedy, நடனம்; 2. the southern division of the known continent; 3. a certain number, ஓரெண்.

பரதசாத்திரம், --நூல், -வித்தை, the art of dancing of play-acting.

பரதநாட்டியம், dancing.

பரதமோகினி, a fascinating dancing woman.

பரிசம் (p. 666) [paricam] { * }, s. (ஸ்பரிசம்) touch, contact (one of the five senses); 2. (பரியம்) a gift or present by the bride-groom to the bride, பரிசப்பணம்; 3. eclipsing, beginning of an eclipse.

பரிசம்பேச, to negotiate for the wedding present.

பரிசம்போட, to offer the wedding presents.

பரிசம் பொருந்த, to come to terms about the gifts to the bride.

பரிசி (p. 666) [parici] { * }, VI. v. t. touch, feel; 2. eclipse; 3. use, take as food, liquors etc., v. i. habituate one's self, become versed in, be conversant with.

பரிச்சேதம் (p. 668) [pariccētam] { * }, s. (பரி) cutting off, total destruction, சங்காரம்; 2. positive ascertainment, absoluteness, முழு வதும்; 3. section, chapter, இலக்கியப் பிரிவு; 4. limit, boundary, எல்லை; Note: With a negative it indicates an emphatic denial.

பரிச்சேதம் மாட்டேனென்றான், he utterly refused to do it; he would do it by no means.

பரிச்சேதமாய் நான் அப்படிச்சொல்ல வில்லை, most certainly I have not said so

பரிச்சேதமாய்ப் போக, to become entirely destroyed.

பரிச்சேதம்பண்ண, -ஆக்கிப்போட, to destroy utterly, annihilate.

பரு (p. 670) [paru] , VI. v. i. grow thick or big, swell, bloat, பெரு; 2. grow up, increase, வளரு; 3. become serious in aspect.

பருத்தவன், a corpulent man.

பருத்த வுதடு, thick lips.

பல (p. 670) [pala] , VI. v. i. gather strength, grow strong, become prosperous, பலப்படு.

பலக்கப்பண்ண, to strengthen.

பலத்தடிக்க, to strike hard, to blow hard.

பலத்த கள்ளன், a notorious robber.

பலத்துப் பிடிக்க, to hold fast.

பலத்தவன், one who is strong.

பலம் (p. 670) [palam] { * }, s. strength, force, might, வலி; 2. firmness (com. பெலம், பெலன்), உறுதி; 3. an Indian ounce where of twelve make an English pound; 4. fruit, profit, பலன்; 5. gold, பொன்; 6. esculent roots, கிழங்கு; 7. flesh, தசை; 8. brow, forehead, நெற்றி; 9. unripe fruit, காய்; 1. ripe fruit, பழம்; 11. (in astron. calculation) the quotient, பாசன விருத்தி.

பலக்கேடு, -வீனம், -ட்சயம், weakness.

பலங்கொள்ள, to gather strength, to be strengthened.

பலசாலி, -வான், பலேந்திரன், a strong, brave, valiant person.

பலஞ்செய்ய, to be strong, powerful.

பலஞ்செய்கிற மருந்து, a strong physic that works well.

பலதானம், presents or offerings of fruits to promote conception, கருப் பாதானம்.

பல மூலசரகாசனர், (pl.) vegetable eaters, those living on fruits, roots and leaves, as hermits.

பல மூலசாகாதி, fruits, roots, leaves etc.

பலபடி, strength, assistance.

பலப்பட, to grow strong, ஸ்திரப்பட; 2. to become profitable, நயப்பட.

பலப்படுத்த, to strengthen, to corroborate.

பலவந்தம், பலபந்தம், violence, force.

பலவந்தமாய், பலவந்தத்தின்பேரிலே, violently.

பலவந்தம்பண்ண, to force.

பலாசனம், பலாதனம், a parrot, கிளி.

பவிடியம் (p. 674) [pavīyam] { * }, பவிஷியம், s. wealth, prosperity, felicity; 2. time to come, futurity; 3. the prophetic Purana, பவிஷிய புராணம்.

பழகு (p. 675) [paḻaku], III. v. i. practise, be used, be accustomed to, பயில்; 2. be suited to one as a house, the climate etc.; 3. be customary, common or familiar.

பழகாத பழக்கம், bad improper or indecent habits.

பழகாடி, (prov.) a person initiated, trained, habituated.

பழகிக்கொள்ள, to become used to a thing.

பழகின மாடு, a trained ox.

பழகினவன், a familiar friend; 2. one accustomed to many things.

பழகுவிக்க, to inure one.

பழக்கம் (p. 675) [paḻakkam], s. custom, habit, practice, வழக்கம்; 2. training, use, அப்பியாசம், 3. conversation, intercourse, acquaintance, அறிமுகம்; 4. tameness, domestication or gentleness, சாதுத்துவம்.

பழக்கமாக, to become acquainted with.

பழக்கம்பண்ண, to accustom oneself to another.

பற (p. 675) [paṛa], VII. v. i. fly; 2. run nimbly, move swiftly, வேகமாய்ச் செல்லு; 3. be scattered, சிதறு; 4. be overhasty; 5. suffer, வருந்து.

பறக்கடிக்க, to drive violently away to scatter.

பறக்கிற தூள், the flying dust.

பறந்தலைய, பறந்து திரிய, to go about rapidly full of business.

பறந்துபோக, to fly away, to be dispersed.

பறந்துவர, to come with haste.

பறப்பன, birds, winged creatures, பறவை.

பறப்பு, v. n. haste, hurry, quickness, 2. concern, care.

வயிற்றுப் பறப்பில் திரிய, to seek one's livelihood with great labour and pains, பறப்புப் பார்க்க.

பாத்தியம் (p. 687) [pāttiyam] { * }, connection, affinity, relationship, சம்பந்தம்; 2. bail, security, obligatory duty, பிணை; 3. share, part, பங்கு; 4. claim, right of possession; 5. water for bathing the foot of an idol or a great person.

பாத்தியஞ் சொல்ல, to become bail.

பாத்தியஸ்தன், பாத்தியன், an heir, a claimant; 2. bail, security.

பாத்தியப்பட, to be under obligation.

பாரி (p. 687) [pāri] , VI. v. i. be stout or bulky, பரு; 2. feel heavy; 3. arise or come into being; 4. devolve on, fall on one as an accusation; v. t. make, form, create; 2. produce, cause to appear; 3. lay open, as goods etc., பரப்பு.

சரீரம் பாரித்துக்கொண்டிருக்க, to feel oneself heavy or dull from sickness etc.

பாரித்த மரம், a large tree.

பாரிப்பு, v. n. heaviness, bulkiness; 2. seriousness, aggravation.

பாரிசம் (p. 687) [pāricam] { * }, s. side, பக்கம்; 2. party, பட்சம்; 3. quarter or region, திசை.

அந்தப் பாரிசமாய்ப் போ, go by that side.

ஒருவன் பாரிசமாயிருக்க, to side with one.

பாரிச கிரகணம், partial eclipse.

பாரிச வாதம், -வாய்வு, -வாயு, palsy of one side.

பாரிசம் விழ, to become palsied.

பாழ் (p. 687) [pāz] , s. desolation, the state of a waste, desolate city, field or desert *in combin.* the following hard consonant is doubled or the corresponding nasal is inserted).

பாழாக, to become desolate or waste.

பாழாக்க, to lay waste.

பாழிலே, பாழுக்கு, in vain, to no purpose.

பாழ்ங் கிணறு, a decayed well.

பாழஞ்சேரி, a deserted village.

பாழ்நிலம், a barren ground.

பாழ்ந் தூரவு, a decayed well.

பாழ்பட, to be ruined, desolated.

பாழும் புறம், a desolated region.

பாழ்வாயன், (*fem.* பாழ் வாய்ச்சி), a person very much inclined to complain.

பாழ்வெளி, the vast expanse (*vacuum*) in which the Deity is supposed to dwell.

பாழ் வாய் கூற, to be unthankfully complaining, to murmur.

காய்ச்சற் பாழ், land waste by drought.

நட்டுப் பாழ், land on which the crops have withered away.

வெள்ளப் பாழ், land devastated by inundation.

பாழ் (p. 687) [pāz], VI. v. i. go to ruin, become decayed, பாழாகு.

பாழ்க்கடிக்க, to desolate, to devastate.

பாழ்த்தகுடி, பாழ்ங்குடி, a distressed family.

பாழ்த்துப்போக, to turn to nothing.

பிசங்கு (p. 695) [picangku], III. v. i. become dirty, soiled, அழுக்காகு.

பிசங்கல், v. n. (*substantively*) a soiled, or dirty cloth, பிசங்கற்சீலை.

பிஞ்சு (p. 696) [piñcu], s. a fruit newly come forth from the blossom; 2. a young, tender immature fruit, இளங்காய்.

பிஞ்சுப்பிறை, the new moon.

பிணை (p. 698) [piṇai], s. a bail, security, surety, சாமீன்; 2. desire, விருப்பம்; 3. consent, agreement, உடன்பாடு; 4. a flower garland, பூமாலை; 5. female of the elephant, horse, camel, ass, deer, pig, *bos grunniens* and dog; 6. a deer, மான்; 7. v. n. same as பிணையல்.

மாடுகள் பிணைவருகிறது, the oxen go round about a threshing.

பிணைகாரன், -யாளி, one who stands bail or is surety for another.

பிணை கொடுக்க, -வைக்க, to give security.

பிணைக்கடுதாசி, -ச்சீட்டு, -முறி, -உறுதி, a bail bond.

பிணை சொல்ல, to become bail for one by promise.

பிணை நிற்க, -ப்பட, -போக, to stand surety for one.

பிணை வாங்க, to take security.

நபர் பிணை, personal security or bail.

ரொக்கப் பிணை, money-security.

பிரசங்கம் (p. 698) [piracangkam] { * }, s. (பிர) a sermon, a harangue, a discourse, a speech; 2. a proclamation விளம்பரம்; 3. notoriety; publicity; 4. clearness, manifestation, தெளிவு.

பிரசங்கம் பண்ண, to preach, to speak to the public.

பிரசங்க மேடை, -பீடம், -த்தொட்டி, a pulpit, பிரசங்காசனம்.

பிரசங்கி, a preacher, an orator.

இது பிரசங்கமாயத் தெரியும், this has become public.

அதிகப்பிரசங்கி, a highly talkative fellow.

பிரதாபி (p. 702) [piratāpi] { * } VI. v. i. become glorious, exalted, மகிமைப்படு.

பிரபலம் (p. 702) [pirapalam] { * }, பிரபலியம், பிரபல்லியம், s. (பிர) strength, power, வல்லமை; 2. fame, renown, celebrity, பிரசித்தம்.

பிரபலப்பட, to become renowned.

பிரபலன், பிரபலியக்காரன், பிரபலமான வன், a famous or renowned person.

பிரபலம் பண்ண, -ஆக்க, to make publicly known.

பிரமாதம் (p. 702) [piramātam] { * }, s. (பிர) inadvertence, error, failure, மோசம்; 2. dullness, மயக்கம்; 3. seriousness.

பிரமாதமாய்ப் போக, to become careless; to become serious.

பிரளயம் (p. 702) [piralayam] , பிரளையம், s. destruction, overflowing, inundation, deluge, வெள்ளம்; 2. the end of a Kalpa; 3. one of the divisions of an army; 4. a number, ஓரெண்.

தண்டு பிரளயமாய் வருகிறது, the army comes in large, numbers.

சலப்பிரளயம், a deluge, inundation.

அக்கினிப்பிரளயம், destruction by fire.

மனுஷப்பிரளயம், an immense crowd of people.

பிரளயாக்கினி, (com. காலாக்கினி) the submarine fire which is to destroy the universe, வடவாழகம்.

பிராகாமியம் (p. 702) [pirākāmiyam] { * }, s. one of the 8 powers to accomplish every thing desired, the power to overcome natural objects and go anywhere.

பிரி (p. 702) [piri] , II. v. i. separate, part, become disunited, be dissolved, நீங்கு; 2. separate from another, விட்டுவிலகு; 3. disagree, வேறுபடு; 4. be analysed or decomposed; 5. be understood, விளங்கு.

பிரிந்துபோன பால், turned milk.

பிரியலர், friends, those who do not forsake.

பிரியாவிடை, adieu, a respectful form at parting, implying that *the heart does not leave*.

பிரிவினை, disunion, separation; 2. schism as to religion.

பிரிவு, v. n. separation; 2. a section in a book; 3. secession, schism, மத பேதம்; 4. disunion, dissension, ஒவ்வாமை; 5. distinction, difference, வேறுபாடு, 6. (in arith.) division, பிரிவுக்கணக்கு.

பிரிவாற்றாமை, impatience of separation (lovers' language).

பிரிவுகாலம், பிரிவினைகாலம், the time of parting.

பிரிவுசெய்ய, to divide, to distinguish, to separate.

பிறகு (p. 709) [piṛaku] , adv. afterwards, after, பின்பு; 2. behind, பின்புறமாய்.

அதின் (அதுக்குப்) பிறகு, thereafter.

ஒருவர்பிறகாலே ஒருவராய், one after another.

பிறகிட, to get behind, to fall in the rear; 2. to be passed by, பிற்பட; to be excelled or surpassed, தோற்க; 4. to be past, as time or an event, பின்வா.

பிறகுவா, come after a little while, come behind me.

பிறகிட்ட, that which is passed கழிந்த.

பிறகே, பிறகாலே, (with gen. or dat.) behind, back.

என் (எனக்குப்) பிறகே, behind me.

பிறங்கு (p. 709) [piṅgu] , III. v. i. shine, glitter, துலங்கு; 2. be lofty, elevated, உயரு; 3. grow full, abundant; 4. sound, ஒலி; 5. come abroad, வெளிப்படு.

பிறங்கல், v. n. greatness; 2. abundance; 3. sounding; 4. glittering; 5. growing abundant (as the verb).

பின் (p. 709) [piṅ] , adv. & prep. (opp. to முன்) after, afterward, பிறகு; 2. behind, பிறகாலே; 3. a form of the seventh case; 4. cause, source, காரணம்; 5. greatness, eminence, பெருமை; 6. way, road, வழி.

அதுக்குப் பின், afterwards, after it.

அவன் போனபின், after he was gone.

பிற்காரியம், that which is to come, the consequence.

பிற்காலம், after-times, succeeding times.

பிற்கொழுங்கோல், the twenty-sixth lunar asterism, உத்திரட்டாதி.

பிற்பகல், afternoon.

பிற்பட, to be behind.

பிற்பாடு, afterwards, after.

பின்கட்டு, the hands pinioned behind, பின்கட்டாய்க் கட்டுதல்; 2. the second or back apartment of a house.

பின்காட்ட, to turn the back (some, times in displeasure); 2. to turn the back to a foe.

பின்சந்ததி, posterity.

பின்சரிவு, afternoon, decline of the sun.

பின்செல்ல, to follow another, to entreat.

பின்தட்டு, பின்றட்டு, பின் தலை, the hind part of a ship, the stern.

பின்தொடர, to pursue, to follow.

பின்பக்கம், பிற்பக்கம், பிற்புறம், the back side.

பின்பற்ற, to follow, to imitate.

பின்பனி, பின்பனிக்காலம், the latter dewy season, February & March.

பின்புத்தி, after-thought, indiscretion.

பின்புறணி, slander, back-biting.

பின்புறம், hinder side, the rear, back part.

பின்போடுதல், *v. n.* postponing, deferring.

பின்மழை, -மாரி, latter part of the rainy season.

பின் (பின்னுக்கு) வருகிறது, that which follows; that which will happen in after-times.

பின்வாங்க, to draw back; to recede; to backslide; to relapse from a promise, purpose, bargain etc.

பின்வைக்க, to leave behind (as orphans), to postpone.

பின்றோன்றல், a young brother, தம்பி.

பின்னங்கால், the hind leg; 2. the hinder part of the foot.

பின்னடி, latter part, future.

பின்னடியார், posterity, descendants.

பின்னந்தலை, the back part of the head, occiput.

பின்னந்தொடை, the hind part of the thigh hind quarter of mutton.

பின்னர், *adv.* after, afterwards, subsequently.

பின்னாக, பின்னே, பின்னாலே, afterwards, behind (in time or place).

பின்னிடை, to go back, to retreat, to yield, to be reluctant, to be too late; 2. (*loc.*) to pass (*time*).

பின்னிருட்டு, பின்னிருட்டுக்காலம், dark only in the latter part of the night.

பின்னிலவு, the moon in its decrease.

பின்னும், பின்னையும், moreover.

பின்னேரம், afternoon.

பின்னை, a younger sister, தங்கை; 2. Lakshmi as younger sister; 3. a younger brother, இளையவன்; 4. *adv.* besides, further, hereafter, பிறகு.

பின்னோடே, presently, afterwards; 2. behind.

பின்னோன், (*pl.* பின்னோர்) a younger brother, தம்பி; 2. one of the Sudra caste; 3. a close imitator of an original work.

புகு ([p. 714](#)) [puku], II. & IV. *v. i.* (see புகுது) enter, get in, நுழை; 2. enter upon, commence, தொடங்கு; 3. (*fig.*) come to an abject condition.

இலங்கை புக்கான், he has gone to Lanka.

இல்லம் புகேன், I will not enter my house.

புகுதல், புக்கல், *v. n.* entering, engaging in.

புகுந்து (பூந்து) பார்க்க, to look down into a hole or into a narrow place.

அடைக்கலம்புக, to enter into a place of refuge.

கட்டிப் புகுந்தவள், a widow that married again.

புடை ([p. 717](#)) [puṭai] VI. *v. t.* fan, winnow, தூற்று; 2. beat, strike, அடி; 3. pierce, punch, குத்து; 4. flap or clap with the wings, பறவை சிறகடி; *v. i.* swell, வீங்கு; 2. grow large as the breasts or a local swelling in the sides of an animal after eating; 3. be exposed, come to light.

புடைப்பு, *v. n.* a swelling or protuberance; 2. becoming known; 3. striking; 4. sifting.

புண் ([p. 717](#)) [puṇ] , *s.* a wound, an ulcer, காயம்; 2. proud flesh, ஊன்.

புண்ணாக, புண்ணாய்ப் போக, to become sore.

புண்ணாக்க, to cauterize.

புண்ணாற, to heal.

புண்ணீர், blood, serum.

புண்பட, to become full of wounds; 2. (*fig.*) to be grieved.

அழிபுண், a foul ulcer.

புதிய ([p. 717](#)) [putiya] , *adj.* (புதுமை) new, புது.

புதியது, that which is new *pl.* புதியன).

புதிய மனிதன், a novice, a stranger.

புதியவர், new-comers; 2. guests, visitors, புதியர், புதியோர்.

புத்தி ([p. 717](#)) [putti] { * }, *s.* understanding, intellect, wit, judgment, reason, அறிவு; 2. admonition, counsel, exhortation, போதனை; 3. consciousness, உணர்ச்சி; 4. (*astron.*) daily motion of a planet; 5. instinctive knowledge as possessed by brutes, instinct, இயற்கையுணர்வு.

புத்திமானே பலவான், he who is wise is mighty.

புத்திகற்பிக்க, to instruct, to admonish.

புத்திகூர்மை, acuteness of intellect.

புத்திகெட்டவன், a stupid person.

புத்திகேட்க, to listen to advice, to ask counsel.

புத்திக்கெட்டாதது, that which is in comprehensible.

புத்திசாலி, -மான், -யுள்ளவன், a prudent, sagacious, skilful man.

புத்திசொல்ல, to admonish, to exhort.

புத்தி தாழ்ச்சி, புத்தித்தாழ்ச்சி, imprudence, stupidity.

புத்திதெளிய, to become enlightened.

புத்திமதி, admonition, advice, doctrine.

புத்திமயக்கம், bewilderment, silliness.

புத்தியறிய, to have discretion or prudence; to arrive at puberty.

புத்தியீனம், புத்தியில்லாமை, folly, stupidity, indiscretion.

புத்திவிமரிசை, investigation.

புரள் ([p. 717](#)) [pura!] , புரளு, *I. v. i.* roll over, wallow, welter in, உருளு; 2. be over-turned; 3. fail in one's word, தவறு; 4. overflow, அலைமறி; 5. revolve; 6. become soiled or dirty; 7. (*fig.*) abound, மிகு.

நீ பேச்சுப் புரண்டாய், you shuffled in your talk.

புரண்டு பேச, to talk otherwise than before.

புரண்டு போக, புரண்டோட, to overflow.

புரை (p. 722) [purai], VI. v. i. come out as a secret, மறைவு வெளிப்படு.

புறப்படு (p. 726) [purappaṭu], IV. v. i. (புறம்) set out, depart start, go or come forth வெளிப்படு; 2. ooze out, exude, பொசி; 3. break out (as boils) தோன்று.

அவன் பயணம் புறப்பட்டுவிட்டான், he has set out on his journey; 2. (fig.) he is dead, he died.

புறப்பட்டுப்போக, to set out on a journey, to go away.

புறப்பாடு, v. n. setting out; 2. coming forth, sallying out; 3. an eruption.

பூ (p. 729) [pū], VI. v. i. bloom, blossom, மலரு; 2. become mouldy, gather mould, பூசணம்பூ; 3. fail (as the eyes); 4. menstruate.

மரம்பூப் பூக்கிறது, the tree is in blossom.

அது பூத்துப்போயிற்று, it is past blossoming.

என் கண் பூத்துப்போகிறது, my eyes fail.

நெருப்புப் பூத்துப்போயிற்று, the fire is nearly extinguished or is covered with ashes.

பூத்தவள், a woman in her course.

பூப்பு, v. n. catamenia.

பூண் (p. 729) [pūṇ], பூணு, III. v. t. & V. v. i. (fut. பூணுவேன் and பூண்பேன், adv. part. பூண்டு, also பூணி), put on, clothe with ornaments, தரி; 2. undertake, enter upon, துணி; 3. be fettered, விலங்கிடப்படு; 4. be yoked, பூட்டப்படு; 5. become involved in (a blame, crime or guilt); 6. be got as learning or knowledge.

காரியத்தைப் பூணாமல் (பூணிக்கொள் ளாமல்) போனான், he did not engage in the business.

பூணு நூல், பூணூல், the string which the twice-born wear over their shoulder.

பூணு நூல் கலியாணம், பூணூற்கலி யாணம், the ceremony of investing with the sacred string.

பெயர் (p. 737) [peyar], (பேர்) s. name, நாமம்; 2. a person, ஆள்; 3. renown, கீர்த்தி; 4. a noun, பெயர்ச்சொல்; 5. (in comb.) that which is nominal, not real.

அவன் தன்பெயரைக் கெடுத்துக்கொண்டான். he has lost his reputation.

பெயரகராதி, vocabulary.

பெயரடி, பெயர்ப்பகுதி, a nominal root of a word; 2. the root of a noun.

பெயரன் (*com.* பேரன்) a grandson, as taking the grand- father's name; 2. (prov.) grand - father, பாட்டன்.

பெயராளி, a man of celebrity.

பெயரிட, பெயர்வைக்க, to name, to give a name.

பெயருக்கு, (பேருக்கு) to each, separately.

பெயருக்குச் சிநேகிதன், a nominal friend.

பெயரச்சம், an adjective participle.

பெயருரிச்சொல், an adjective.

பெயர்க்கணக்கு, division (*in Arithm.*).

பெயர்கொள்ள, to bear a name, to be called.

முத்துஎன்று பெயர்கொண்ட ஒருவன், one called Muthu.

பெயர்ச்சொல், a noun or pronoun.

பெயர்டாப்பு, a list of names, roll.

பெயர்தரிக்க, to take or bear a name or title.

பெயர்த்தி, பேர்த்தி, *com.* பேத்தி, granddaughter; 2. grand-mother.

பெயர்பாதியாக, at two equal shares.

பெயர் பிரஸ்தாபம், -எடுப்பு, the celebrity of one's name.

பெயர் பெயராய், singly, one by one.

பெயர்பெற, to become famous.

பெயர்போக, -விளங்க, -எடுக்க, to become renowned, famous.

பெயர்போனவன், -பெற்றவன், a famous. notorious person.

பெயர்வழி, names in order, list of names, party, as in காத்தான் பெயர் வழிகள், Kathan and his party; 2. geneology, தலைமுறை; 3. (*coll.*) a person.

இவன் ஒரு பொல்லாத பெயர்வழி, he is a wicked person.

பெயர் வேற்றுமை, the nominative.

நாலுபெயர் அறிய, publicly.

நிந்தைப்பெயர், a bad name, a nickname.

பெயர் (p. 737) [peyar] , பெயரு (பேர்) II. v. i. move, stir, அசை; 2. leave, depart, போ; 3. be removed, displaced or rooted out, இடமாறு; 4. vary, change, shift, வேறு படு; 5. grow loose (as a nail), come off, நெகிழ்; 6. return, மீள் I.

அது பெயராது, it would not go off.

காற்றுப்பெயர்ந்து போயிற்று, the wind has shifted.

தண்டு பெயர்ந்துபோயிற்று, the army has decamped.

பெயர்ந்திரு, make way, give way, stand aside.

பெயர்தல், பெயர்ச்சி, *v. n.* moving, shifting.

பெயர்வு, *v. n.* dislocation, abstraction.

பெருகு (p. 737) [peruku], III. *v. i.* increase, grow great, be multiplied, அதிகரி; 2. enlarge, branch out, கிளை; 3. rise, swell, over- flow; 4. thrive, prosper, விருத்தியாகு; 5. rise (in dignity, rank etc.), சிற; 6. become serious in aspect or consequences.

பெருக, abundantly.

பெருகிப் போக, to increase, to flourish.

பெல (p. 737) [pela], VI. *v. i.* become strong, see பல.

பேதி (p. 741) [pēti] { * }, VI. *v. t.* sow discord, பேதகம் பண்ணு; 2. alienate, பிரியப்பண்ணு; 3. turn the mind from the right course, வேறுபடுத்து; 4. excite disgust, மன மலையச் செய்; *v. i.* be altered or changed, வேறுபடு; 2. purge, பேதி யாகு; 3. become broken, be interrupted.

காரியம் பேதித்துப் போயிற்று, the thing is altered.

ஒருவனைப் பேதித்துக் கேட்க, to pump one.

பேதித்தல், பேதிப்பு, *v. n.* separation, variance, purging.

பேது (p. 741) [pētu] { * }, *s.* delirium, mental derangement, மதிமயக்கம்; 2. (*Hind.*) secrecy, secret enquiry.

பேதுற, (*v. n.* பேதுறவு) to be bewildered; to become insane.

பை (p. 741) [pai], VI. *v. i.* become green; 2. become angry; 3. color as by anger; 4. spread the hood, as a cobra.

பொட்டெனல் (p. 744) [potṭēnal], *v. n.* being quick, nimble, sudden.

பொட்டெனவா, come quickly.

பொய் (p. 746) [poy], *s.* a lie, a falsehood, an untruth, அசத்தியம்; 2. deceptive appearance, கரவடம்; 3. a hollow or a hole in a tree; 4. sham, that which is mock or false, வேஷம்; 5. a small splinter, சிறு சிராய்.

இருப்பது பொய் இறப்பது மெய், life is deceptive, but death is certain.

பொய்க்கடி, harmless bite of a reptile; 2. browsing, slight grazing of cattle.

பொய்க்கால், a stilt, a wooden leg.

பொய்க்குழி, a pit fall, படுகுழி.

பொய்க்கூடு, the body which is not lasting.

பொய்க் கோலம், --வேஷம், disguise, mask; 2. hypocrisy, dissimulation, கரவடம்.

பொய்சாதிக்க, to stand to a lie.

பொய்சொல்ல, -பேச, to tell lies.

பொய்ச்சத்தியம், -யாணை, a false oath, perjury.

பொய்ச்சாட்சி, a false witness.

பொய்த்தலை, a mask or false-head used by thieves in house-breaking.

பொய்ப்பத்திரம், a forged letter or document.

பொய்ப்பார், a shallow startum of rock, as found in digging a well.

பொய்யன், a liar.

பொய்யாய்ப்போக, பொய்பட, to fail, to become abortive, வீணாக; 2. to prove false, பொய்யாக.

பொய் யறக்கம், பொய்த் தூக்கம், unsound sleep.

பொய்வாழ்வு, the vain delight of the world.

பொரு (p. 746) [poru], I. v. i. fight, போர்செய்; 2. compete; 3. come in collision with, தாக்கு; 4. quarrel, வாதாடு; 5. resemble, ஒப்பாகு; 6. join, unite with, be combined, பொருந்து; 7. dash together as waves, be ruffled, அலைமோது.

பொருகள், போர்க்களம், பொருபுவி, a field of battle.

பொருநன், (pl. பொருநர்) a warrior; 2. a strong, valiant person; 3. a chief of a hilly district; 4. a king; 5. a commander of any army; 6. a dancer, a master.

பொருக்கு (p. 746) [porukku], s. thin layer which peels off, a flake, a skin, செதிள்; 2. what is almost loose from the rest உதிரி; 3. a term denoting speed.

பொருக்கற்றுப் போக, to be quite extinguished.

பொருக்காங்கட்டி, a clot.

பொருக்கென வர, to come swiftly, hastily.

சோற்றுப் பொருக்கு, small remains of rice.

பொருத்து (p. 746) [poruttu] , III. v. t. (*caus.* of பொருந்து) make things agree with one another, join with one another, unite, பொருந் தச்செய்; 2. engage a person for labour; 3. (*in combin.*) kindle a light. இருளோ டொளியைப் பொருத்துவா ரில்லை, none can make darkness and light agree.

போர்பொருத்த, to engage in battle.

பொருத்து, v. n. joining, junction; 2. agreement; 3. joint of the body.

பொருத்துவிட, to be dislocated; to come apart.

பொருந்து (p. 749) [poruntu] , III. v. i. be agreeable or pleasing; be suitable, be conform, able to, ஏல்; 2. be united, ஒன்று; 3. agree, சம்மதி; 4. join (as two boards or planks) சேரு; 5. contract with, settle wages, கூலி பொருந்து; 6. succeed, come to a prosperous issue, பலி; 7. like, be pleased with, இனப் படு.

அது எனக்குப் பொருந்தாது, it does not suit or please me.

பொருந்தச் சொல்வோர், teachers of the Vedas etc., ஒத்துரைப்போர்.

பொருந்தர், weavers, as joining threads; 2. basket-makers.

பொருந்தலர், பொருந்தார், foes.

பொருந்த வைக்க, to join things separated; 2. to engraft; 3. to reconcile.

பொருந்தாமல் போக, to disagree.

பொருந்தாமை, *neg. v. n.* disunion, abhorrence, dislike, inconsistency.

பொருந்திக் கொள்ள, to agree, to bargain.

பொருந்தி வாங்க, to take a thing after having agreed about its price.

பொருந்திவிட, to be joined as broken bones; 2. to stipulate.

பொருமு (p. 749) [porumu] , III. v. i. sob, cry, sigh; 2. swell, bloat (as the body with wind or indigestion); 3. become soaked; 4. weep, அழு.

பொருமிஅழ, to sob and cry.

பொருமல், v. n. weeping; 2. flatulency, wind in the stomach.

பொழி (p. 749) [pozi] , II. v. t. & i. stream down, pour forth, சொரி; 2. come in profusely (*as wealth*), அதிகரி; 3. flow (*as language*); 4. give liberally, ஈ.

மழை பொழிகிறது, it is raining, it showers.

பொழிகிறான், he is very charitable; 2. he is pouring out a torrent of eloquence.

பொழிவு, v. n. flowing, affluence; 2. interest, profit, advantage, ஆதாயம்.

தற்பொழிவு, சுய-, self interest.

சுயபொழிவைப் பார்க்கிறான், he is selfish or self-interested.

பொறு (p. 752) [poṛu], VI. v. t. bear, sustain, சுகி; 2. bear with, have patience; 3. suffer, tolerate, endure, தாங்கிக்கொள்; 4. overlook, forgive, மன்னி; 5. take a responsibility, உத்தரவாதமாகு; v. i. wait, stay, stop, நில்; 2. run aground, தட்டிபோ; 3. come upon or devolve (as duty), சுமரு; 4. become fixed or wedged in, மாட்டிக்கொள்; 5. cost as an article, be spent or expended on; 6. behave, இணங்கி யிரு.

சற்றுப் பொறு, wait a little.

இது இவனைப்பொறுத்த காரியம், this devolved on him.

எனக்குப் பொறுக்காது, I cannot put up with it.

முடிபொறுத்த ராசா, a crowned king.

பொறுத்தார் பூமிஆள்வார், the patient will govern the earth.

பொறாதவன், one that cannot bear an injury or an affliction; one who is not worth anything.

தலைபொறாதவன், one that cannot carry a burden on his head.

பொறுத்த சமுசாரம், a large burdensome family.

பொறுத்தல், v. n. forbearing; enduring.

பொறுத்துக்கொள்ள, to forgive, to bear patiently.

பொறுப்பு, v. n. patience toleration, sufferance; 2. heaviness, weight, charge, responsibility; 3. prop, support.

பொறுப்பற்றதனம், indifference to a trust; 2. envy.

பொறுப்பற்றவன், an impatient man; 2. one destitute of help.

பொறுப்பாளி, a responsible person.

பொறுப்புக்கட்ட, -வைக்க, to put responsibility on one, to hold one responsible.

போ (p. 752) [pō], irreg. v. i. (போகிறேன், vulg. போறேன், போனேன், போவேன், fut. adj. part. & 3. pers. neut. போம், adv. part. போய்) & போகு, III. v. i. (neg. போகேன்) go, go away, leave, pass away, செல்லு, 2. vanish, disappear, ஒழி; 3. be proper, expedient, தகு; 4. (with the social ablative), co-habit; 5. become, change from one state to

பொன்விலை மகளிர், prostitutes.

பொன்னகர், Swerga -- the golden city.

பொன்னரிதாரம், sulphuret of arsenic.

பொன்னவன், Jupiter, the planet; 2. (mythol.) Hiranya.

பொன்னாங்கண்ணி, பொன்னாங்காணி, an edible plant, bearing a goldcoloured flower, *illecebrum sessile*.

பொன்னாசை, love of gold.

பொன்னாணயம், a gold coin, as பொற் காசு.

பொன்னாவிரை, the gold-coloured flower tree, *cassia sophera*.

பொன்னி, the Kauvery river, as having golden sands; 2. (*Jaff.*) an ancestor of the eighth generation, எட் டாம் பாட்டன்.

பொன்னித்துறைவன், any Chola king as lord of the country on the Kauvery.

பொன்னிமிளை, gold-coloured antimony.

பொன்னிலம், பொன்னுலகம், பொன்னாடு, as பொன்னகர்.

பொன்னிறம், a golden colour.

பொன்னுக்கு வீங்கி, the mumps, so called as thought to be cured by wearing gold ornaments.

பொன்னுரை, touch of gold.

பொன்னாமத்தை, a species of *xanthium orientale*.

பொன்னெயிற் கோன், Argha, as lord of the golden fortress.

பொன்னேர், the first time of ploughing in the season on an auspicious day.

கரும்பொன், iron.

வெண்பொன், silver.

போக்கு (p. 755) [pōkku] , s. (போ) going, departure, செல்லுகை; 2. a way out, an exit, an escape, a thoroughfare, வழி; 3. practice, manner, habit, பழக்கம்; 4. style, direction, நடை; 5. excuse, evasion, subterfuge, சாக்கு; 6. place, region, இடம்; 7. expending, wastefulness; 8. fault, defect, குற்றம்; 9. (*with ஒரு*) peculiarity; 1. evacuation, emission; 11. stream, current, flow, நீரோட்டம்; 12. means of preventing ill-luck; 13. (*v. n. of போக்கு*) causing to go.

போக்கடி, *v. n.* losing; 2. pecuniary means, வழிச்செலவு; 3. liberty of action such as wealth confers, சுயேச்சை.

போக்கறுபனுவல், a faultless production (போக்கு 8 + அறு + பனுவல்).

போக்கன், see separately.

போக்கிடம், a way of escape.

போக்கிலேவிட்டுத்திருப்ப, to gain one's consent by yielding 2. to let a draught-animal go and then turn it back.

போக்குக்காட்ட, to give an outline or clew; to show a little of a thing.

போக்குச்சொல்ல, சாக்குப்போக்கு, vain excuses.

போக்குச்சாக்கு, to make excuse.

போக்குநீக்கு, see நீக்குப்போக்கு.

போக்கும் வரத்தும், going and coming, passing to and fro.

போக்குவரவு, -வரத்து, frequent visiting, intercourse; 2. intercommunication; 3. income and expenditure.

போக்குவரவுக்குரிய சாதனங்கள், means of communication.

போக்குவிட, to make a drain; 2. (fig.) to provide a way or means of support, as the Deity.

போக்கு வைக்க, to make underrooms, for hiding treasure.

ஆற்றுப்போக்கு, a place near a river, land irrigated by rivers.

பொழுதுபோக்கு, pastime, diversion.

மலைப்போக்கு, a hilly country.

வயிற்றுப்போக்கு, looseness of bowels, diarrhoea.

அவன் ஒரு போக்கான மனிதன், he is a peculiar sort of man.

போடு (p. 755) [pōḷu], IV. v. t. throw, cast forcibly, எறி; 2. lay, put, place, வை; 3. put on (as clothes) தரி; 4. (in comb.) cause, effect as in அழித்துப்போட, cause ruin; 5. bring forth young (as brutes); v. i. become, form, உண் டாகு. Note; போடு added to a transitive verb has an intensive force.

குதிரைக்குப் புல் போடு, throw grass to the horse.

நாய் குட்டிபோட்டது, the bitch has whelped.

அவனுக்கொரு அடி (அறை) போடு, give him a stroke (slap).

போடல், போடுதல், v. n. putting, laying, throwing.

போடுதடி, lit. a rejected stick; (fig.) a useless person.

போட்டுக்கொள்ள, to put on a garment.

பாகையைப் போட்டுக்கொள்ள, to put on the turban.

போட்டுமாற, to confuse accounts; 2. to quibble.

போட்டுவிட, to lose, to drop; to cast, to throw; 3. to throw in wrestling; 4. to surpass.

அழித்துப்போட, to destroy completely.

ஆற்றிலேபோட, to cast into a river.

கல்லைப்போட, to throw or fling a stone.

கைபோட்டுக் கொடுக்க, to make an oath by clapping one hand over the other.

சீட்டுப் (பீலி) போட, to cast lots.

நங்கூரம் போட, to cast anchor.

போது (p. 755) [pōtu] , s. (contr. of போழ்து) time, பொழுது; 2. (with a participle) when, while; 3. a flower bud. It signifies *never* when joined with உம் followed by a negative as in அவன் ஒருபோதும் வரமாட்டான், he will never come.

அவன் வருகிறபோது, when he comes.

முன்னொருபோது, at a former time.

அப்போது (அப்போ), இப்போது, எப் போதும், see, அப்பொழுது etc.

போலி (p. 755) [pōli] , s. resemblance, likeness, சாயல்; 2. anything deceptive, a counterfeit, கள்ளத்தன்மை; 3. substitution of one letter for another (as அய் for ஐ in அய்யா for ஐயா); 4. a substitute, பிரதி.

போலிகாட்ட, to shew bad goods instead of good ones.

போலிச்சரக்கு, a counterfeit, base or bad merchandise.

போலிநியாயம், a fallacy, ஆபாசம்.

போலியர், equals as in நும்போலியர், your equals, தன்போலியர், one's mates.

நும்போலியருக்கு இச்செயல் அடாது, this act does not become persons of your status or stamp.

போலிவேலை, unsubstantial work; 2. deceptive work.

போல் (p. 755) [pōl] , போலு, I. v. t. resemble, be like, be similar, ஒ.

அத்தன்மைபோன்ற காரியம், a thing like that.

அந்தமிருகம் பன்றியைப்போலும், that animal is like a hog.

அது நடக்கும்போலும், it seems that it will come to pass.

போல, adv. (inf.) see போல், particle போன்றவர், equals.

மகிமை (p. 760) [makimai] { * }, s. magnitude, greatness, majesty, பெருமை; 2. honour, dignity, கனம்.

மகிமைக்காரன், an honourable respectable man; 2. a boaster.

மகிமைசெய்ய, -பண்ண, -ப்படுத்த, to honour, to glorify, to extol, to praise.

மகிமைத்தனம், making a false show.

மகிமைப்பட, to become illustrious.

மகிமைப்பிரதாபம், great glory.

மங்கு (p. 760) [mangku] , III. v. i. grow dim (as light), be obscured, மழுங்கு; 2. fade (as colour), wither, become pale, grow wan, வாடு; 3. decline, be overpowered or eclipsed, மறை; 4. decay, கெடு.

விளக்கு மங்கி எரிகிறது, the lamp burns dimly.

காலம் மங்கிப்போயிற்று, good times are gone.

மங்கல், v. n. fading, withering, dimness, gloominess, growing dim or obscure.

மங்காத வாழ்வு, unfading, prosperity.

மங்காமை, neg. v. n. unfadingness.

மங்கின நிறம், a faded colour.

மங்கின வேளை, evening twilight.

மங்குசனி, one of the evil influences of Saturn, that of declining prosperity.

மசங்கு (p. 760) [macangku] , III. v. i. become confused, மயங்கு; 2. be crumpled, grow soft by use, கசங்கு.

கசங்கி மசங்கிப்போக, to become confused or crumpled.

மாலை மசங்கின நேரம், the evening twilight.

மசங்கல், v. n. time of twilight.

மட்டம் (p. 768) [mattam] , s. a measure, அளவு; 2. regularity, equality, level, evenness, சமம், 3. rule, line, அளவுகோல்; 4. limit, bound, மட்டு; 5. a pony; 6. smallness, குறைவு; 7. a shield, கேடயம்; 8. a sapling of plantains etc.; 9. (prov.) a young male elephant; 1. whole quantity, sum etc. leaving no over plus, சமவெண்.

பையன் மட்டம்போட்டான், (colloq.) the boy did not come.

மட்டந்தட்ட, to level, to remove inequalities; 2. to bring down pride.

மட்டப்பலகை, மட்டக்கோல், a rule, a flat ruler, a bricklayer's level.

மட்டப்பொன், inferior gold.

மட்ட மாக்க, to make level or smooth; 2. to raze, to ruin; 2. to take away everything, நிர்மூலமாக்க.

மட்டமாய், straightly; 2. entirely, with-out exception; 3. moderately.

மட்டம்பார்க்க, to examine the levelness, to level.

மட்டம்பிடிக்க, -கட்ட, to make exactly by line and level.

மட்டவேலை, plain work, rough work.

அச்சி மட்டம், an Acheen pony.

நாட்டு மட்டம், a country pony.

நீர்மட்டம், a water level; 2. an instrument to make a water-level.

மட்டு (p. 768) [maṭṭu] , s. measure, quantity, அளவு; 2. limit, extent, boundary, எல்லை; 3. moderateness, மிதம்; 4. toddy, vinous liquor, கள்.

அம்மட்டு, இம்மட்டு, so far, so much, that much.

அம்மட்டில், அம்மட்டும், so far, அந்த மட்டும்.

எம்மட்டு, எம்மட்டும், how much? how far? எந்தமட்டும்.

மட்டாய், மட்டோடே, மட்டுக்கு மட்டாய், temperately, sparingly.

மட்டாய்ச் செலவழிக்க, to be frugal.

மட்டிட, மட்டுக்குறிக்க, to fix a limit.

மட்டில்லாத, immense, infinite.

மட்டில்லாமல், மட்டுத்தப்பி, immoderately.

மட்டுக்கட்ட, -ப்படுத்த, -ப்பண்ண, to stint, to limit, to moderate; 2. to hinder, check; 3. to make an estimate.

மட்டுக்கும், *adv.* so far, so much.

மட்டுக்கோல், a measuring rod.

மட்டுத்தப்ப, to exceed the propriety, to live extravagantly.

மட்டுப்பட, மட்டாய்ப்போக, to decrease, to be measured or limited.

மட்டுப்படாதவன், a stiff-necked person.

மழைமட்டுப்படுகிறது, the rain abates.

மட்டுமரியாதை, -மதிப்பு, due regard, politeness; good, moral behaviour.

மட்டு (மட்டுக்கு) மிஞ்சிப்பேச, to speak too much. மட்டும், until so far.

அந்த ஊர்மட்டும், as far as that town.

அம்மட்டும், இம்-, இம்மட்டுக்கும், only so much, just so far, hitherto.

இந்நாள் மட்டும், till this day.

இம்மட்டுந்தான், that is all, nothing more.

நான் வருமட்டும், till I come.

மட்டோடேயிருக்க, to be moderate.

மட்டை (p. 768) [maṭṭai] , s. stem of the palmyra, cocconut and other palm leaves and also of the plantain, மடல்; 2. a stupid fellow, முட்டாள; 3. a headless body, trunk; 4. (*fig*) a snake, பாம்பு.

தேங்காய் மட்டை, the coir that covers a cocoanut.

மட்டைக் குதிரை, cross sticks set up to support a weaver's warp.

மட்டைதட்ட, to beat the integument of the cocoanut to form coir; 2. (*fig.*) to become poor.

மட்டைத்தேள், a small kind of scorpion; 2. a kind of centiped. திருநீல கண்டன்.

மட்டையடியடிக்க, to beat with plantain stalks in sport; 2. (*fig.*) to receive impolitely.

மண்டு (p. 768) [maṇṭu], III. *v. n.* be close or crowded, நெருங்கு; 2. be excessive, மிகு; *v. t.* press upon, attack, தாக்கு; 3. eat and drink greedily; 4. snatch a thing, steal, திருடு.

மண்டர், heroes, champions.

மண்டல், மண்டு, *v. n.* throwing, abounding.

மண்டிவிட, to eat greedily, to come crowding.

மண்டுகால், a prop to a tree.

மண்டெரி, a conflagration, பெருந்தீ.

மதம் (p. 772) [matam] { * }, *s.* high exhilaration, joy, களிப்பு; 2. inebriety, intoxication, fanaticism, மயக்கம்; 3. venereal heat or fury, passion, காமவிகாரம்; 4. animal or vegetable gluten, juice, சாரம்; 5. pride, arrogance, செருக்கு; 6. strength, வலி; 7. richness of land, கொழுமை; 8. opinion, கருத்து; 9. religion, religious sect, சமயம்; 1. consent, சம்மதம்.

மதகஜம், -கயம், -யானை, மதங்கொண்ட யானை, மதப்பட்ட-, a rutting elephant.

மதகரி, a male elephant, களிறு.

மதஸ்தன், மதத்தன், a follower of a religious system.

மதஸ்தாபனம், a religious institution; 2. a polemical discussion.

மதநீர், juice from the male elephant's temples when in rut.

மதமத்தகம், the கஞ்சா plant, bang.

மதமெடுக்க, -கொள்ள, to become intoxicated, to grow savage.

மதமொய், an elephant.

மதம் பொழிதல், *v. n.* wantoning, sporting.

மதவெறி, religious frenzy; 2. intoxication; 3. voluptuousness; 4. arrogance, அகங்காரம்.

மதாசாரம், மதாச்சாரம், religious practice.

மதாபிமானி, a religious zealot.

மதாமத்து, மதாமஸ்து, intoxication, fury, great madness.

மதாமத்தன், மதாமஸ்தன், a robust, stout, corpulent man.

மதானுசாரம், observing religious rites.

மதோன்மத்தன், an insane person; 2. a fanatic.

பொய்மதம், a false religion.

மும்மதம், flow of rut from three parts of a களிற்று:- 1. கன்னமதம், secretion from the temples; 2. கபோலமதம், from the cheeks; 3. பீஜமதம், from the testicle.

சிவமதம், the Saiva system.

மதனம் (p. 772) [mataṅgam] { * }, s. love, the passion, காமம்; 2. silence, patience, மௌனம்; 3. slowness, தாமதம்; 4. churning, the act of churning, கடைதல்; 5. perturbation of mind, மனக்கலக்கம்; 6. the spring season, வசந்தகாலம்.

மதனம் மலையைச் சாதிக்கும், patience will overcome any difficulty.

மதன சாத்திரம், --நூல், erotics, காம நூல்.

மதனலீலை, lascivious sports, காமவிளை யாட்டு.

மதனன், Kama.

மதனாலயம், pudendum muliebre.

மதி (p. 772) [mati] , VI. v. t. estimate, compute, நிதானி; 2. esteem, regard, respect, கணி; 3. consider, எண்ணு; 4. turn, churn, கடை; v. i. become fat, கொழு.

மதிப்பு, மதித்தல், v. n. estimation, valuation; 2. considering; 3. turning, churning; 4. being fat.

மதியம் (p. 772) [matiyam] { * }, s. the moon, மதி; 2. mid-day, மத்தியானம்; 3. centre, மத்தியம்; 4. guess, estimate, கணிசம்.

மதியம் திரும்பிவர, come in the after-noon.

மதியத்துக்கு வா, come at noon.

மந்தாரம் (p. 775) [mantāram] { * }, s. gloominess, cloudiness; 2. one of the five trees of Swerga; 3. the shoe-flower shrub, செம்பரத் தை, *hibiscus rosa sinensis*; 3. a thorny species of *butea frondosa*, முள் முருங்கை.

மந்தாரகாசம், a kind of asthma.

மந்தாரமாயிருக்க, மந்தாரம் போட, to become cloudy or be overcast.

மந்தி (p. 775) [manti] { * }, v. i. be undigested, அசீரணப் படு; 2. become dull or stupid, மந்தப் படு.

மந்திப்பு, *v. n.* dulness.

மயக்கம் (p. 776) [mayakkam] , மயக்கு, *s.* (மயங்கு) confusion or destruction of mind, dulness, mental delusion, perplexity, fainting, swoon, உன்மத்தம்; 2. lethargy, sleepiness, sensual bewilderment, சோம்பு; 3. confusion in nature -- as in the blending of sexes among animals or vegetables; 4. (*in gram.*) coalescence of letters, சையோகம்.

மயக்கம் எடுக்க, --ஆயிருக்க, to be confused or intoxicated to faint, to swoon.

மயக்கம்புண, மயக்குற, to be overcome by intoxication, to be frenzied.

மரம் (p. 776) [maram] , *s.* a tree, a shrub, விருட்சம்; 2. timber, wood.

மரக்கலம், a vessel, a ship.

மரக்கறி, vegetable curries.

மரக்கா, a flower-garden.

மரக்கொம்பு, a branch of a tree.

மரக்கோல், a boatman's pole.

மரங்கொத்தி, a bird, a woodpecker.

மரத்துப்போக, to become numb, insensible, hard; to be amazed.

மரநாய், the pole-cat or fitchet.

மரப்பத்தல், a wooden trough.

மரப்பட்டை, மரத்தோல், the bark of a tree.

மரப்பெட்டி, a wooden chest or box.

மரப்பொந்து, a hole in a tree.

மரவட்டை, a wood leech, a milleped.

மரவண்டு, a kind of boring beetle in trees.

மரவயிரம், the core of a tree.

மரவாணி, a plug, a wooden pin.

மரவாரை, a beam or a sleeper; 2. a staff for carrying anything by suspension.

மரவினைஞர், மரவினையாளர், carpenters.

மரவுப்பு, potash.

மரவுரி, the bark of a tree; cloth made from the bark.

மரவெண்ணெய், Malacca oil, varnish.

மரவை, a wooden tray.

ஆண்மரம், a tree not yielding fruit; 2. a strong or hard tree.

பெண்மரம், a fruit-bearing tree; 2. a soft spongy tree.

மருவு (p. 779) [maruvu] , III. v. *i & t.* come near, approach, கிட்டு; 2. embrace, அணை; 3. join, unite, copulate, கல.

மருவலர், மருவார், foes.

மருவல், மருவுதல், v. *n.* approaching, embracing.

மலர் (p. 779) [malar] , மலரு, II. v. *i.* open as a flower, bloom, பூ; 2. look joyful and openhearted; 3. appear, rise to view; 4. increase, become full, நிறை II. v. *i.*

அவன் உள்ளம் மலர்ந்தது, his heart rejoiced.

திருவாய் மலர, to declare as God or some great personage.

மலர்ச்சி, v. *n.* blossoming, blooming; 2. cheerfulness.

அகமலர்ச்சி, cheerful heart.

முகமலர்ச்சி, cheerful countenance.

மலர்ந்த பூ, a full-blown flower.

மவுனம் (p. 781) [mavuṇam] { * }, மௌனம், (*also* மோனம்), *s.* silence, taciturnity, பேசாமை; 2. silent meditation, யோகம்.

மவுனம் மலையைச்சாதிக்கும், a quiet man will overcome difficulties.

மவுனமாயிருக்க, to be silent, to hold one's peace.

மவுனமாயிருக்கச் சொல்ல, to command silence.

மவுனி, மௌனி, a silent man; 2. a yogi.

மழுங்கு (p. 781) [maṟungku] , III. v. *i.* become blunt; 2. grow dull or dim. lose lustre, மங்கு.

மழுங்கலாக்க, to blunt or dull a thing.

மழுங்கியிருக்க, to be blunt.

புத்திமழுங்கல், being blunt or stupid.

மழுங்கல், v. *n.* & *s.* anything which is blunt, dim or unpolished; 2. a loggerhead; 3. one devoid of shame.

மனு (p. 783) [maṇu] , *s.* a petition, a request, விண்ணப் பம்; 2. a maund, மணங்கு.

ஒரு மனு இருக்கிறது, I want to beg a favour of you.

என் மனுவாய் அவனுக்கு அப்படிச் செய்யவும், please to help him for my sake.

இந்த மனு தர வேண்டும், please to comply with this request.

மனுக்கேட்க, -ச்செய்துகொள்ள, -ப்பண் ணிக்கொள்ள, to beg a favour, to petition.

மனுப்பெற, to obtain what one begged for.

மனுவுக்கு வர, to come to beg something.

மனுசன் (p. 783) [maṇucaṇ] , மனுஷன், மனுடன், மனிஷன், *s. (fem. மனுஷி)* a man, மனிதன்.

மனுஷங்காத்தம், intercourse with men.

மனுஷத்தனம், noble qualities, gentlemanliness.

மனுஷனாக, to attain the age of a man, to become illustrious.

மனுஷாவதாரம், same as மனு அவ தாரம்.

மனுஷீகம், மனுஷபாவம், human nature, மானுஷீகம்.

மாடு (p. 789) [māṭu] , *s.* an ox, a bullock, a cow, a buffalo, the genus *bos*; 2. a place, இடம்; 3. side, பக்கம்; 4. a particle of declension for the ablative of place, ஒருருபிடைச்சொல்.

என்வீட்டு மாடேவா, come to my house-side.

மாடுமேய்க்க, to feed cattle.

மாட்டிறைச்சி, beef.

மாட்டுக்காரப்பயல், a neat-herd (also in contempt).

மாட்டுக்கொட்டில், a cow-house.

மாட்டுப்பொங்கல், a cattle-feast.

கறக்கிற (கறவை, கறவல்) மாடு, a milchcow.

கால்மாடு, foot of a bed.

தலைமாடு, head of a bed.

பொதிமாடு, a pack bullock.

மாண் (p. 790) [māṇ] , மாணு, *V. v. i.* become excellent, சிறு.

மாணடி, the worshipful or sacred foot.

மாணல், மாண்டல், *v. n.* being great.

மாணாமை, worthlessness, disgracefulness.

மாண்டார், the illustrious; 2. see மாள்.

மாண்பு, மாட்சி, *v. n.* honour, dignity, excellence.

மாத்திரம் (p. 790) [mātīram] { * }, *s.* quantity, measure, அளவு; 2. *adv.* only, solely.

அவன் வந்தமாத்திரத்திரத்திலே, as soon as he had come.

நான் அறிந்தமாத்திரம், as much as I know.

அது மாத்திரம், that only.

அம்மாத்திரம் (அம்மாத்திரமாய்), so much, so much only.

இம்மாத்திரம், this much.

எம்மாத்திரம், how much.

மால் (p. 794) [māl] { * }, *s.* greatness, பெருமை; 2. illusion, stupor, மயக்கம்; 3. lust, concupiscence, காமம்; 4. a wooden mould for shaping cornices; 5. form, plan, மாதிரி; 6. cloud, மேகம்; 7. Vishnu; 8. a large building; 9. Argha; 1. Indra; 11. Mercury; 12. king of the Cholas; 13. wind, காற்று; 14. (*Hind.*) property, wealth, quitrent; 15. a stable, a stall, இலாயம்; 16. blackness, கருமை; 17. a limit, எல்லை; 18. a kind of net; 19. a sort of ladder, கண்ணேணி.

மாலாய்த் திரிய, மால் கொண்டிருக்க, to have lascivious love.

மாலுற, *inf.* to be charmed; 2. to come to an erroneous conclusion.

மாலூர்தி, Garuda, the vehicle of Vishnu.

மால்தார், a rich man, a proprietor.

மால்போடுதல், drawing a plan, demarkation.

மால் முடிய, to make a net.

மால்யானை, a furious elephant.

மான்மகன், Brahma; 2. Kama.

மாறு (p. 794) [māru] , III. *v. i.* become changed or altered turn, change, வேறுபடு; *v. t.* change, மாற்று; 2. exchange goods, barter, பொருள்மாறு; 3. whip with a rod, அடி.

மரங்காய்த்து மாறிப்போயிற்று, the tree has ceased to bear fruit.

அவனுக்கு உத்தியோகம் மாறிற்று, he is put out of his employ.

மாறல், மாறுதல், *v. n.* changing.

மாறாதது, that which is unchangeable or invariable.

மாறாமை, immutability.

மாறிப்போட, to change.

(மாறி *in combin.*) one who barter goods; a double-dealing person.

முடிச்சு மாறி, a pick-pocket.

தண்ணீர் மாற, to direct the water into the different garden beds.

வேஷம் மாற, to disguise one's self.

மிச்சம் (p. 797) [miccam], s. (மிஞ்சு) excess, surplus, remainder, மீதி.

குடிகளில் மிச்சமானவர்கள், the majority of the inhabitants.

மிச்சத்தை எடுக்க, to take off the excess.

மிச்சமாய்ப்போக, to become excessively multiplied.

மிச்சம் சொச்சம், anything left.

மிஞ்சு (p. 797) [miñcu], III. v. i. exceed, abound, surpass, increase too much, மிகு; 2. become proud, be elated, பெருமை கொள்; 3. remain, மீதியாகு.

ராணுவம் மிஞ்சிவரும், the army is exceedingly great.

மிஞ்சு, *adv. (inf.)* excessively.

மிஞ்சிப்பேச, to speak too much, to speak haughtily.

மிஞ்சி மிஞ்சிவர, to come on furiously.

மிஞ்சினவன், a froward, unmanageable man.

காரியம் மிஞ்சிப் போயிற்று, the matter has already been settled.

முசி (p. 805) [mucu], II. & VI. v. i. faint, become dejected, இளை; 2. grow thin, become weak, மெலி.

முசிப்பு, v. n. weariness, languor.

முசிப்பாற, to be quickened, refreshed, to take comfort, to revive.

முசிப்பாற்ற, to comfort, to console, to refresh.

முசிப்பாற்றி, refreshment, comfort.

முடங்கு (p. 805) [muṭangu], III. v. i. bend, contract, மடங்கு; 2. become lame or maimed; 3. be hindered or frustrated, தடைபடு.

முடங்கல், முடங்கு, முடக்கம், *v. n.* contraction from paralysis.

முடி (p. 805) [muṭi], II. *v. t.* tie or make a knot, கட்டு; *v. i.* end, come to an end, be finished, முகி; 2. die, சா; 3. be possible, capable.

அது என்னால் முடியாது, I cannot accomplish it.

அது செய்து முடியாத காரியம், that can't be brought about.

சொல்லி முடியாதது, that which is unspeakable or inexpressible.

ஆராய்ந்து முடியாத காரியம், an unfathomable mystery.

அதை முடிந்துவை, tie it up in a cloth.

முடிச்சு, *v. n.* a knot, a tie, something tied in a bundle, முடிப்பு.

முடிச்சுமாறி, முடிச்சவிழ்க்கி, a pick-pocket.

முடிச்சு முடிச்சாயிருக்க, to be full of knots.

முடிந்தது, முற்றும், finish, end of a book.

முடிந்துபோக, to end.

முடிந்துபோட, to tie up.

முடிய, *adv.* into the end, finally.

முடியாமை, *neg. v. n.* endlessness; 2. impossibility; 3. incapability.

முடிவு, *v. n.* the end, conclusion.

முடிவுரை, the conclusion of a book, epilogue *opp.* to முகவுரை).

கொடுமுடிச்சு, படுமுடிச்சு, a hard intricate knot.

முடுகு (p. 805) [muṭuku], III. *v. i.* be in haste, hasten, தீவரி; 2. throng, நெருங்கு; *v. t.* oppose, எதிர்.

முடுகச் சேர்ந்தான், he is come near.

முடுகி (கடுக) நடக்க, to go quickly.

முடுகிவர, to come speedily back.

முடுகு, *v. n.* a quick measure in music, அராகம்; 2. see under முடுக்கு, *s.*

முதிர் (p. 805) [mutir], முதிரு, II. *v. i.* grow old, grow hard, be full grown (as the leaves of a tree) முற்று; 2. become mature, ripen, பழு.

தைலங்காய்ச்சி முதிர்ந்தது, the oil is boiled too much.

முதிர்ச்சி, முதிர்வு, முதிர்மை, முதிர்பு, *v. n.* maturity, ripeness.

முதிர்ந்த கல்வி, profound or mature knowledge.

முதிர்ந்த பகை, inveterate hatred.

முதிர்ந்த புத்தி, mature sense or understanding.

முதிர்ந்த பேச்சு, -சொல், language above one's age, habits or knowledge.

முதிர்ந்த மரம், an old tree.

முதிர்ந்த வயசு, old age.

முதிர்ந்த வியாதி, chronic disease.

முந்து (p. 810) [muntu] , III. v. i. be or go before the rest, precede, come in front, முன்போ.

உன் கை முந்தவேண்டாம், don't be the first in beating.

முந்த, முந்தி, previously, formerly, first.

முந்தமுந்த, முந்திமுந்தி, first of all first and foremost.

முந்தல், v. n. being first; 2. a projection, previous.

முந்திக்கொள்ள, to go ahead, to be forward.

முந்திப்போ, go before.

முந்தை ((முந்த, முந்தா) நாள், முந்து நேற்று, the day before yesterday.

முயல் (p. 810) [muyal] , முயலு, I. v. i. make continued exertion, பிரயத்தனஞ்செய்; 2. apply, accustom or inure one's self to a thing, become used to, be usual, பழகு.

கேள்வி முயல், learn to hear well.

புண்ணியத்திலே முயலுகிறான், he is persevering in works of charity.

முயற்சி, முயலல், v. n. activity, effort, application, exercise; 2. perseverance, industry.

முயற்சிபண்ண, -யாயிருக்க, to make effort, to undertake.

தெய்வமுயற்சி, divine operation.

மனுஷமுயற்சி, human endeavour.

முளை (p. 814) [mu|ai] , VI. v. i. grow up, shoot, germinate, துளிர்விடு; 2. come to light, come out, appear, வெளிப்படு.

நீயும் முளைத்தாயோ, didst thou also appear?

முறி (p. 814) [murī] , II. v. i. break (as wood, a tree, a branch etc.), be broken, ஒடி II.; 2. perish, கெடு; 3. curdle, உறை.

பால் முறிந்துபோயிற்று, the milk is curdled.

சேனை முறிந்துபோயிற்று, the army is broken (defeated).

பத்தியம் முறிந்துபோயிற்று, the prescribed diet has not been observed.

பத்தியம் தப்பினால் மருந்து முறிந்து போம், when diet is not kept, the medicine becomes ineffectual.

முறிச்சல், *v. n.* breaking; 2. indigence, want.

முறிதிரிசூலை, disease of the spinal nerves.

முறிந்தோடிப் போக, to be beaten or routed by the enemy.

முறியடிக்க, முறியவெட்ட, to route the enemy.

முறிய (மனமுறிய) ப்பேச, to give a rough answer, to insult.

முறிவு, *v. n.* break, rupture.

சினேகமுறிவு, a breach of friendship.

முறை (p. 814) [muʃai], VI. *v. i.* (*prop.* விறை) become stiff, hard, மரத்துப்போ; 2. be haughty, இறுமா; *v. i.* prick up the ears (as an animal), நெறி.

முறைத்துப் பார்க்க, to look impudently, to stare.

முறைப்பு, *v. n.* stiffness, haughtiness.

முற்று (p. 814) [murru], III. *v. i.* become mature, ripen, lose tenderness (as vegetables), grow hard (as trees), முதிர்; 2. end, be finished, முடி; *v. t.* blockade, வளை; 3. finish, முடி VI.

முற்ற, *adv. (inf.)* entirely, fully.

முற்றமுடிய, to the close, utterly, wholly, to the uttermost.

முற்றவும், wholly.

முற்றல், *v. n.* that which is become old, also the heart of a tree; 2. old age; 3. blockade, முற்றுகை; 4. ending, முடிதல்.

முற்றலாயிருக்க, முற்றுதலாயிருக்க, முற்றிப்போயிருக்க, to be grown overripe or too old and woody.

காரியம் முற்றிப்போயிற்று, the matter has become aggravated.

முற்றிற்று, it is ripe; 2. it is finished.

முற்றினபகை, a deep-rooted hatred.

முற்றின (முற்றிப்போன) வியாதி, an incurable disease.

முற்றுகை, *v. n.* see முற்றிக்கை.

முற்றும், a finite verb; 2. the end, finish; the end of a book.

முனை (p. 814) [muṇai] , s. point, sharpened end, நுனி; 2. a cape or promontory; 3. battle, fight, போர்; 4. courage, boldness, துணிவு; 5. aversion, dislike, வெறுப்பு; 6. superiority, eminence, முதன்மை.

முனைகுலைய, -அற்றுப்போக, to be dispirited.

முனைகெட்டவன், a coward.

முனைகேடு, disgrace, insult, depression after defeat.

முளைமழுங்க, to become blunt as the edge of a tool; 2. to become dispirited.

முனை (படை) முகம், the front in battle.

முனையிடம், a battle-field.

முனையுள்ளவன், a stout or heroic man.

முன் (p. 814) [muṇ] , *adj. & adv.* before, formerly, antecedent, previous, முந்தின; 2. first in importance, முதன்மையான; 3. next, future, இனிமேலான; 4. *prep. (with gen. or dat.)* in front of, before; 5. *s.* antiquity, பழமை. Before hard consonants ன் may change into ற்.

வீட்டுக்கு முன், before the house.

வீட்டின் முன் மூன்று கதவுகள் உண்டு, there are three doors in the front of the house.

அவன் வருகிறதற்கு (வரும், also வராத தற்கு) முன், before he came.

முற்காலத்திலே, முன்னாளிலே, in former days.

முற்குறிப்பு, prefiguration.

முற்கோபம், a sudden anger from a slight cause.

முற்கோபி, a hot-tempered, hasty man.

முற்சனி, the tenth lunar mansion, மகநாள்.

முற்பகல், forenoon.

முற்பட, to precede, to go before; 2. to come in front, to meet.

முற்பவம், the former or first birth.

முன்கட்டு, the front rooms, or buildings in a house; 2. the hands pinioned before.

முன்றனை, fastening for a beast's foreleg.

முன்றானை, see முந்தானை, the skirt of a person's cloak.

முற்றாதன், a fore-runner.

முன்பனி, முற்பனி, the season of evening dew (December and January).

முன் பாத்தியம், first right.

முன்பின், *com.* முன்னே பின்னே, before and behind, as usual; 2. about, ஏறக்குறைய.

முன்பின் வாடிக்கையானபடி செய், do as usual.

முன்பின் விசாரிக்க, to deliberate with oneself about a thing.

முன்பு, before; 2. antiquity; 3. greatness; 4. strength.

முன் (முன்னுக்குப்) போக, to go before, to advance.

முன்போல, as formerly.

முன்மாதிரி, example.

முன்வருங் காரியம், an event or thing which shall come hereafter.

முன்வாய்ப்பல், fore-teeth, cutters, incisors.

முன்னங்கால், the skin or forepart of the leg; 2. the fore-feet of a quadruped.

முன்னங்கை, the forearm from the fingers to the elbow.

முன்னடையாளம், prognostic, typical prefiguration.

முன்னணி, the van of an army.

முன்னணை, manger, crib; 2. a firstborn child.

முன்னதாக, as முன்னே.

முன்னந்தம், the front view.

முன்னந்தலை, the forehead.

முன்னந்தொடை, a fore-shoulder or fore-quarter of a mutton etc., the front of the thigh.

முன்னம், முன்னமே, முன்னர், before.

முன்னற, முன்னுற, beforehand, previously.

முன்னாக, first, beforehand.

முன்னாடி, (*collog.*) as முன்னற.

முன்னாலே, formerly, before.

முன்னிட, (*v. i. & t.*), to go foremost; 2. to be successful; 3. to let another go first; 4. to invoke through one's intercession.

சாமியை முன்னிட்டுப்போ, go in the name of the Lord.

ஒருவரை முன்னிட்டுப்போக, to go to one in the name of another; to follow behind one who goes in மு

மு , (*adi.* old, ancient, antique, முது; 2. three, third, மு.

முதாதை. (*fem.* மூதாய்) grand-father.

முதேவி, the goddess of ill-luck, the elder sister of Lakshmi.

மூவிணை, three yoke of oxen, மூவிணை.

மூவரசர், மூவேந்தர், the three famous kings, Sera, Shola and Pandia.

மூவர், three persons; 2. the Triad.

மூவைந்து, மூவாறு, etc., three times five, six etc.

மூவுலகம், the three worlds.

முன்னு (p. 814) [muṇṇu], III. v. i. precede, come near, முந்து; 2. think, நினை.

மூளி (p. 820) [mūli] { * }, s. anything split or broken; 2. a person defective in any part or mem- மெ மெச்சு , III. v. t. praise, laud, extol, flatter, புகழ், 2. esteem, மதி.

மெச்சல், மெச்சு, v. n. commendation.

மெச்சாதவர்கள், welcome guests, friends, சினேகிதர்.

மெத்து (p. 820) [mettu], III. v. i. be abundant, become great, மிகு.

மெத்த, மெத்தவும், adv. (inf.) very, very much, greatly.

மெத்தவும் கோபிக்க, to be very angry.

மெத்திக்கொள்ள, to be excessive in quantity, to exceed in proportion.

மெலி (p. 820) [meli], II. v. i. grow thin, lean, meagre; waste away, இளை; 2. be slender, soft; 3. become reduced in mind or circumstances.

சரீரம் மெலிந்தது, the body wasted away.

மெலிந்த ஓசை, a soft sound.

மெலி, மெலிவு, v. n. thinness, softness, weakness; 2. a soft consonant, மெல்லெழுத்து.

மெலிவடைய, to become reduced in body or circumstances.

மேல் (p. 820) [mēl], s. the sky, ஆகாயம்; 2. surface, மேற்புறம்; 3. the west, மேற்கு; 4. width, breadth, அகலம்; 5. the 7th case, ஏழனுருபு; 6. (prep.) on, upon, above, மீது. 7. (adv.) more, more than, அதிகம்; 8. before, previous, former, முன்; 9. hereafter, - as a future birth, இனி.

தலைக்குமேல், over the head.

என் தலை, (தலையின்), மேல், upon my head.

இதுக்குமேல், இனிமேல், இனிமேலைக்கு, henceforth, for the future.

இதுக்குமேல் ஒன்றுமில்லை, nothing can exceed this.

பத்துமணிக்குமேல், after ten o'clock.

பகைவர் மேற்செல்ல, to go against the enemy.

மேலகம், beatification, மோட்சம், (a high abode).

மேலங்கி, a scarf or mantle.

மேலது கீழ்தாக்க, see கீழ்.

மேலவர், (*sing.* மேலவன்) superiors; 2. the celestials.

மேலாகிய இன்பம், the happiness of heaven.

மேலாமினுக்கி, a woman who trims herself up.

மேலாலம், rain, மழை.

மேலான, *adj.* high, superior.

மேலான காரியம், a superior thing.

மேலானவர், a superior, one higher in rank.

மேலிட, to prevail; 2. increase in quantity. 3. to grow as hatred; 4. to overwhelm, (as water).

மேலீடு, *v. n.* prevalence, predominance; 2. superiority in office; 3. a female's ornament for the upper part of the ear.

மேலுதடு, the upper lip.

மேலும், moreover, besides, further.

மேலுமேலும், மேன்மேலும், more and more.

மேலுறுதி மேலத்தாட்சி, additional evidence.

மேலெழுவார, to take off from the top of a heap.

மேலெழுச்சி, indifference, superficialness; 2. pride.

மேலெழுச்சியாய், மேலெழுந்த வாரி யாய், superficially, carelessly.

மேலே, above, over.

மேலை, மேலைக்கு, இனிமேலைக்கு, afterwards, in future; 2. the next year.

மேலைக்கரை, the west coast (*opp.* to கீழக்கரை, east coast.)

மேலையார், மேலையோர், the exalted, மேலோர்.

மேலொற்றி, a second mortgage.

மேலோங்க, மேலோங்கி விளங்க, to become elevated and known.

மேலோர், the great, the exalted; 2. ancestors, ancients; 3. celestials; 4. poets.

மேல்கை, further, beyond; 2. higher rank, 3. the west; 4. high lands, மேடு.

மேல்சீமை, மேற்சீமை, மேனாடு, the west country.

மேல் நோக்க, மேனோக்க, to ascend upward, to tend upward.

மேல்மாடி, the upstairs room of a palace.

மேல்வட்டமாயிருக்க, to be superior, to prevail.

மேல்வயிறு, the upper part of the belly.

மேல் வாய், the palate, the roof of the mouth.

மேல்வாரம், the government's or the landlord's share of the produce.

மேல் விசாரணை, superintendence.

மேல் விட்டம், the beam supporting the roof of a house.

மேல்விலாசம், -விலாசம், a superscription; direction of a letter.

மேல்வீடு, an upper-room, an upstairs house.

மேல் வெள்ளம், fresh rushing current on the swelling of a river.

மேற்கடல், the western sea.

மேற்கட்டி, a cloth spread beneath the roof of a room to prevent the dust falling, a tarpauling, a canopy, அசுமானகிரி.

மேற்கட்டு, an upper-story; 2. an upper garment.

மேற்கதி, heaven, பரமபதம்.

மேற்காவல், மேற்காறுபாறு, superintendence, supervision.

மேற்காற்று, the west wind.

மேற்கூறை, the roof, thatched roof.

மேற்கொதி, feverishness of the body.

மேற்கோள், quotation; 2. Saturn, சனி; 3. excellency, மேன்மை; 4. a covering, போர்வை.

மேற்சீட்டு, a bill annexed to a writing to authenticate it.

மேற் சுவாசம், மேன் மூச்சு, hard breathing as of one dying.

மேற்செம்பாலை, a tune pitched on the 7th note.

மேற் பக்கம், மேற் புறம், the upper side. 2. the west side.

மேற்பட, to exceed, to excel; 2. to preponderate, to predominate; 3. to overcome; 4. to fall upon, to treat harshly.

மேற்படி, ditto, above-mentioned.

மேற்படி ஊரிலே, in the town abovementioned.

மேற்படியான், the man mentioned above.

மேற்பரப்பு, மேற்புறம், surface.

மேற்பாடம், a writing copy.

மேற்பூச்சு, outside-plating.

மேற்போட்டுக்கொள்ள, to undertake; 2. (*with dat.*) to be surety for.

மேற்போட்டுக்கொண்டு பேசு, to speak in one's defence.

மேற்றரம், the first or best sort.

மேற்றரமான சரக்கு, goods of the best sort.

மேற்றலம், மேல்தளம், an upper floor, the auxiliary troops.

மேன்பாடு, excellency nobleness, see மேம்பாடு under மேம்படு.

மேன்மக்கள், great men.

மொய் (p. 828) [moy] , VI. v. i. swarm, crowd, throng (as flies, bees, ants etc.) நெருங்கு; 2. cover, மூடு.

ஈ மொய்க்கிறது, flies swarm.

மொய்த்துக்கொண்டுவர, to come with great many folks.

மொலு (p. 828) [molu] , மொல்லு, s. (*indeclin.*) an imitative sound; 2. a noise made with the hands, or feet preparatory to a fight, இரைச்சல்.

மொலுமொலெனல், v. n. making an unceasing and troublesome talk.

மொலுமொலென்று வர, to come with a noise as advancing to fight.

யோக்கியம் (p. 835) [yōkkiyam] { * }, s. fitness, worthiness, தகுதி; 2. worthy conduct, integrity, purity, நேர்மை; 3. goodness, நன்கு; 4. hazard, danger, மோசம்.

அதுக்கு அவன் யோக்கியன் அல்லன், he is not worthy of it.

இதைச் செய்வது உனக்கு யோக்கிய மன்று, it does not become you to do this.

உழவுக்கு யோக்கியமான மாடு, an ox fit for ploughing.

யோக்கியத்துக்குக் கொடுக்க, to advance money to an honest man upon his character.

யோக்கிய பாத்திரம், a decent vessel; a respectable person.

யோக்கியன், யோக்கியவான், -முள்ள வன், -ஸ்தன், -ப்பட்டவன், சாலி, a worthy honest man.

யோக்கியாசனம், யோக்கியமான இடம், a seat or place suitable to one's dignity.

யோக்கியா யோக்கியம், worthiness and unworthiness.

பிராண யோக்கியம், risk of life.

பிராமண யோக்கியம், what is suitable to a Brahmin.

ரெம்பு (p. 836) [rempu] , ரொம்பு, III. v. i. (vulg. for நிரம்பு) become full, grow full.

ரெம்பியிருக்க, to be full.

ரெம்ப, ரொம்ப, much, abundantly.

பணம் ரொம்ப அவனுக்கிருக்கிறது, he has much money.

ரொம்பப் பேசாதே, don't talk much.

வகை (p. 838) [vakai] , kind, sort, இனம்; 2. manner, way, விதம்; means, உபாயம்; 4. part, portion, division, வகுப்பு; 5. property, means, வழிவகை; 6. the principal stock in trade, முதல்.

எந்த வகையாய், how, in what manner?

எனக்கு ஒருவகையாயிருக்கிறது, I am in a sort of way i. e. I am unwell.

பலவகையான சரக்கு, வகைவகையான-, a variety of goods.

வகைதொகை யறியாதவன், a dunce, one who does not know the whole from its parts.

வகை பார்க்க, -தேட, to seek for an occasion or opportunity.

நீங்கிப்போக வகை பார்க்க, to endeavour, to come off.

வகைப்படுத்த, to divide, to classify, assort.

வகைமோசம், unforeseen danger or treachery.

வகை யறுக்க, to discern, to distinguish, to discriminate.

வகையாய்க் கொள்ள, to buy cheap.

வகையாய்ப் பேச, to speak in a proper manner.

வட்டணி (p. 841) [vattāṇi] { * }, VI. v. t. make round or circular, வட்டமாக்கு; v. i. become circular.

வட்டணிக்க அறுக்க, to cut circularly.

வயிரி (p. 846) [vayiri] { * }, VI. v. i. become hardened, obstinate, கடினப்படு.

வயிரிப்பு, u. n. a hardening.

வரத்து (p. 847) [varattu] , s. (வா) income, resources வருமானம்; 2. revenue, அரசிறை; 3. advent, வருகை; 4. the place where the water flows into a tank; 5. the conflu of the water itself.

இந்தக் குளத்துக்கு வரத்தெங்கே, where is the entry of the water in this pond?

வரத்தாறு, a tributary stream.

வரத்துப்போக்கு, coming and going, frequenting.

போக்கும் வரத்துமாயிருக்கிறது, there is a frequent intercourse.

வரவு (p. 847) [varavu], v. n. (வா) coming, வருகை; 2. income, receipt, வருமானம்.

வரவுக்கும் செலவுக்கும் சரி, the income and the expenditure tally.

வரவிலே எழுத, வரவு வைத்துக்கொள்ள, to enter in the receipt.

வரிசை (p. 847) [varicai], s. order, regularity, row, rule, ஒழுங்கு; 2. usage, turns or reliefs by which duties or works are done, முறைமை; 3. a present, donation, வெகுமானம்; 4. good circumstances, நற்சீர்.

இன்று என்னுடைய வரிசை, to-day is my turn.

அவ்வாறு பேராக வரிசைப்படுத்த, to rank soldiers in files of six deep.

வரிசை கொடுக்க, to give presents or dowry to a married daughters.

வரிசைக்காரன், an orderly, well-behaved person. an honest man, one whose turn has come for duty.

வரிசைக் கிரமம், order, regularity.

வரிசைதப்பி, irregularly, without order.

வரிசைபெற, to get distinction or honour.

வரிசையாய், regularly.

வருத்து (p. 849) [varuttu], s. coming; 2. income, see வரத்து.

வருத்து (p. 849) [varuttu], III. v. t. afflict vex, துன்பப் படுத்து; 2. to cause one to come.

வருமானம் (p. 849) [varumānam], s. (வா) income, source of income.

வருவாய் (p. 849) [varuvāy], s. (வா) source of income.

வருவி (p. 849) [varuvi], VI. v. t. cause to come, வரச் செய்; 2. (in gram.) supply an omission.

எனக்குத் துக்கம் வருவித்தாய், you have caused grief to me.

வல (p. 849) [vala], VI. v. i. become fruitful, strong, பல; v. t. bend, வளை; 2. speak, சொல்லு.

வலை (p. 849) [valai], s. a net.

வலைகாரர், fishermen.

வலைக் குணுக்கு, metal weights on the lower edge of a net.

வலைபின்ன, to knit nets.

வலைபோட, -வீச, -எறிய, to cast a net.

வலைப்பட, to be taken in a net, to become captive.

வலைப்பூச்சி, the spider.

வலையன், (*fem.* வலைச்சி), a fisherman; 2. one of the tribe of people who use nets in the chase, when hunting beasts.

வலையை மடிக்க, to gather the net, to fold it in.

கரைவலை, a draw-net.

வீச்சு வலை, வீசு வலை, a casting net.

வளம் (p. 855) [vaḷam], *s.* abundance, fulness, productiveness, fertility, செழிப்பு; 2. beauty, excellency, மாட்சிமை; 3. partyinterest, a faction, பக்கம்; 4. a way, a path, வழி; 5. income, salary, வருமானம்; 6. various provisions etc., பல பண்டம்; 7. strength, வலி.

வளமாய்ச் சாப்பிட, to eat of many nice dishes.

வளமான இடம், commodious place.

வளம் பெற்றிருக்க, to be in good circumstances.

வளவன், an epithet of Chola, as king of a fertile country.

வளை (p. 855) [vaḷai], *II. v. i.* bend, bow, become crooked, கோணு; 2. be twisted; *v. t.* besiege surround, environ, சூழ்.

உடம்பு வளையாதவன், a lazy fellow.

உடம்பு வளைந்து வேலைசெய்ய, to work hard (bending one's body).

கோட்டையை வளைந்துகொண்டார்கள், they besieged the fort.

வளைசல், *v. n.* crookedness; curvature, a curve; 2. a house-yard.

வளைதடி, a short curved cudgel.

வளைதல், *v. n.* bending, being crooked.

வளையுளி, வளைந்த உளி, a gong.

வளைவு, *v. n.* crookedness; 2. a circle; 3. an arch.

வளைவு வளைக்கிறவன், one who makes an arched roof.

வளைவெடுக்க, of straighten what is crooked.

வறு (p. 857) [varu], VI. v. t. grill, fry, parch, toast, வறட்டு.

அது வறுத்ததுபற்றாது, it needs more parching.

வறுத்துக்கொட்டின முகம், a fiercely angry countenance.

வறுபட, to become parched, grilled or roasted.

வறுவோடு, வறையோடு, a potsherd used for parching; 2. a good-for-nothing fellow.

வற்று (p. 858) [varru], III. v. i. grow dry, dry up, evaporate, வறட்டு; 2. subside, வடி; 3. become lean, மெலி; 4. wither, உலர்.

குளத்தை வற்றடிக்க, to drain or draw a pond.

முலையை வற்றடிக்க, to dry up the milk in the breast.

வற்றல், v. n. dried fruit or fish.

வற்றல் போட, -இட, to dry fruits.

வற்றாச் சமுத்திரம், an undiminishing sea.

வற்றிப்போன கை, an arm that is shrunk or withered.

வற்று, v. n. the ebb.

வா (p. 859) [vā], (hon. வாரும்) imper. of the irreg. intr. verb. வருகிறேன் (com. வாறேன்), வந்தேன், வருவேன், வர, come; 2. happen, occur, சம்பவி; 3. come to mind, தோன்று; 4. as an auxiliary verb it expresses continuation or reiteration.

உபகாரங்களைச் செய்துவர, to bestow favour all along or from time to time.

அப்படிச் செய்வோம் வாருங்கள், come let us do so.

எனக்கு நினைவு வந்தது, I just remembered.

ஒருவனை வரச்சொல்ல, to bid one come, to order or ask one to come.

ஒருவனை வரப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க, ஒருவன் வரவைப் பார்த்திருக்க, to expect one, to wait for one.

நீ வந்த காரியம் என்ன, what is the object of your coming.

அனுப்பப்பட்டதை வரப்பற்றிக்கொள்ள, to receive what has been sent.

இது அதினாலே வந்தது, this is come of it.

அவனுக்கு இங்கிலீஷ் பேச்சு வருமோ, can he speak English?

அவனுக்கு வலதுகை வராது, he has no use of his right arm.

அப்படி வரும், so it will happen, that will be the event.

உன்பேரிலே எனக்குப் பணம் வரவேண் டும், you owe money to me.

பணம் வந்தது, the money is come in.

வரப்போகிறவைகள், future events.

வரவர, by degrees, gradually, at length.

வரவு, வரத்து, வரலாறு, see separately.

வராத நாள், days of absence.

வரு, is a form of the verb வா. (neg. வரேன், வாரேன்).

வருகிற (வார) வெள்ளிக்கிழமை, next Friday.

வருகை, வரல், v. n. coming, advent.

வருகை நாள், the time for arriving.

வருங்காரியம், coming event.

வருங்காலம், future time; future tense; the expected time of one's coming.

வருதி, v. n. attendance.

வருதி சொல்ல, to invite through a messenger.

வருதிக்கணக்கு, list of attendance.

வருமாறு, வரலாறு, way, manner.

அவை வருமாறு, they are as follows.

வருவாய், see separately.

வாசாப்பு (p. 859) [vācāppu], s. a comedy, a play (*prop.* வாசகப்பா which see).

வாசாப்புக் கட்ட, to write a comedy.

வாசாப்புக் கட்டியாட, to perform a play on the stage.

வாசாப்புக்காரன், an actor in a play; a comedian.

வாசி (p. 859) [vāci], s. quality, nature, தன்மை; 2. what is preferable or excellent, உத்தமம்; 3. health, convalescence, சுகம்; 4. quantity, portion, வீதம்; 5. discount; 6. reason, cause, நிமித்தம்; 7. abundance, மிகுதி.

வியாதிக்காரன் வாசியாயிருக்கிறான், the patient is better.

வியாதி வாசியாய்ப் போயிற்று, the disease is cured.

இதிலும் அது வாசி, that is better than this.

நீ வாராதவாசி காரியம் கெட்டது, the business failed because you did not come.

அளவு வாசிகண்டது, by measure there has been an excess.

வாசியாக்க, to cure.

அரைவாசி, half part.

ஆனவாசி, for that reason.

கால்வாசி, a fourth part.

நடைவாசி, additional wages for carrying earth beyond a certain distance.

நிலவாசி, nature of the soil.

முழுவாசி, the whole.

வாடா (p. 859) [vāṭā], (வா+அடா, fem. வாடி) come sirrah (used in calling a slave or serving persons).

வாய் (p. 864) [vāy], s. the mouth, வாக்கு; 2. a mouthful; 3. the opening or mouth of a bag, pot, cave, wound etc.; 4. place, இடம்; 5. lip or lips, உதடு; 6. a form of the 7th case, ஏழனுருபு; 7. truth, மெய்; 8. mode, manner, விதம்; 9. a word, சொல்.

வாயை மூடு, hold your tongue.

கன்றுக்கு வாய்ப்பூட்டுபோட, to muzzle a calf.

உனக்கு வாயெழவில்லையே, you cannot say a word, your mouth is stopped. ஒருவாய் சாதம், a mouthful of rice.

வாயடிக்க, to chatter, to deny the fact or the debt.

வாயடைக்க, to fail in speech as a dying person; 2. to confute an adversary.

வாயலம்ப, to rinse the mouth.

வாயாங்காரம், arrogance as displayed in one's speech, words of self-conceitedness.

வாயாடி, வாயாடுகிறவன், a prattler; 2. an impertinent, quarrelsome fellow.

வாயாவி, the breath of the mouth.

வாயாவிபோக்க, to yawn, to speak vainly.

வாயிலே போட்டுக்கொள்ள, to injure one by embezzling his property.

வாயில் (வாயால்) எடுக்க, to vomit.

வாயில்லாச்சீவன், dumb animals.

வாயில்வந்தபடி திட்ட, to abuse as much as one's mouth could.

வாயிழந்து கேட்க, to ask a favour of an inferior or of an equal.

வாயுதவி, வாயுபகாரம், help by word of mouth.

வாயுபசாரம், flattery, empty compliments.

வாயுறைவாழ்த்து, admonition to young people who behave ill from their seniors (painful but useful).

வாயூற, to water, to form or collect as saliva; 2. to flow from the mouth as spittle; 3. to water in the mouth for something nice to eat; 4. to long fame, learning, wealth or office.

வாயெடுக்க, to begin to speak.

வாய்கட்ட, to silence one; 2. to charm a snake or beast so as to prevent its biting; 3. to abstain from improper food when dieting.

வாய்கிறுது, arrogant speech.

வாய் கொடாமலிருக்க, to be unwilling, to exchange words.

வாய்க்கட்டை, a gag for the mouth; 2. (*in cant.*) bribery.

வாய்க் கணக்கு, mental arithmetic.

வாய்க்கரிசி, a ceremony of putting rice into the mouth of a corpse before burning.

வாய்க்காசு, money given to a witness; 2. the money cast with rice upon a corpse.

வாய்க்காடி வார்த்துக் கொண்டிருக்க, to be very mournful or sorrowful.

வாய்க்கால், water-course; 2. the 1th lunar mansion, மகநாள்.

வாய்க்காலுக்குப் போக, to go to ease nature.

வாய்க்குள்ளே பேச, to mumble, to mutter.

வாய்க் குற்றம், a verbal mistake or error.

வாய்க் கூடை, -பட்டில், -ப்பெட்டி, a small basket for muzzling a calf.

வாய்க் கொழுப்பு, arrogance, insolence.

வாய்க்கொழுப்பாய்ப் பேச, to boast, to talk insolently.

வாய்ச் சாலகம், talkativeness.

வாய்ச் சாலகன், an eloquent speaker, an orator.

வாய்ச் சொலவு, prediction; 2. an ominous speech.

வாய் நீர், *vulg.* வாணி, saliva, spittle.

வாய் (வாய் நீர்) ஊற, to slaver.

வாய்பாடு, (*in gram.*) a model, a specimen; a symbolic term for all roots of verb as செய்; 2. a symbolic expression in any art or science.

வாய்புதைக்க, to shut the mouth with the palm of the hand, வாய்பொத்த.

வாய்பூச, to wash the mouth; 2. bribe a superior; 3. to flatter.

வாய்போட, to interrupt another when talking.

வாய்ப்பட்டி, a chattering woman, a shrew.

வாய்ப்பாடம், lesson learnt by heart.

வாய்ப்பாணை, a babbling fellow.

வாய்ப்பிறப்பு, a saying, a declaration.

வாய்ப்பூட்டு, a lock for the mouth, a gag used by anchorites.

வாய்மட்டம், level to the brim.

வாய்மதம், arrogant speech.

வாய்மோசம், inadvertence in speech.

வாய்வட்டம், a haltar to put round a horse's mouth.

வாய்வழங்க, to promise; 2. to speak; 3. to eat, உண்ண.

வாய்விசேஷமாய், verbally, by word of mouth.

வாய்விட, -விட்டுச்சொல்ல, to speak freely; 2. to divulge secrets.

வாய்விட்டழ, to roar or wail like a child.

வாய்வெட்ட, -வெட்டுவெட்ட, to overcome in argument.

சந்துவாய், the joint or place of joining boards etc.

தூற்றுவாய், the windward side in winnowing.

வாய் (p. 864) [vāy], VI. v. i. succeed, prosper, சித்தி; 2. obtain, realize, கிடை; 3. join, unite, பொருந்து.

காரியம் நன்றாய் வாய்த்தது, the thing has succeeded well.

இத்தோடே அந்தப்பலகை வாய்க்க வில்லை, that plank does not fit well with this.

வாய்த்த, *adj. part.* excellent. (வாய்ச்ச, *vulg.*)

வாய்ப்பு, *v. n.* success, realization, fitness.

வாய்ப்பாய் வந்து நேரிட, to come in time.

வாய்ப்புள், omen, auspices (good or bad) நிமித்தம்.

வால் (p. 868) [vāl] { * }, s. tail, trail, train, தோகை; 2. purity, clearness, சுத்தம்; 3. whiteness, வெண்மை; 4. abundance, மிகுதி.

குதிரை வாலைவசுகிறது, the horse wags the tail.

வாலறுத்த குதிரை, a crop-tailed horse.

வாலாட்ட, to wag the tail, to do mischief, to assume authoritative airs.

வாலாமை, see separately.

வாலான், a kind of bearded rice.

வாலிது, that which is pure, white, appropriate, தூயது.

வால் நட்சத்திரம், -மீன், comet, வால் வெள்ளி. வால்மிளகு, long pepper.

வாற்கோதுமை, parley.

விசாலி (p. 871) [vicāli] { * }, VI. v. i. extend, spread out, become wide, விரி.

விசிதை (p. 872) [vicitai] { * }, s. the power of enchanting, changing the course of nature or assuming any form, one of the 8 *siddhis* (அஷ்டசித்தி). The other seven are:- 1. அணிமா, the power of reducing one's self or any thing else to the size of an atom; 2. மகிமா, the power of increasing one's bulk without limit; 3. இலகிமா, the power of overcoming gravitation; 4. கரிமா or கிரிமா, the faculty of increasing weight; 5. பிராத்தி, the power of attaining every thing desired, as to touch the moon with the finger etc.; 6. பிரகாமியம்; the power to overcome natural obstacles and go anywhere; 7. ஈசத்துவம்; ஈசிதை, supreme dominion over animate or inanimate nature.

விசை (p. 872) [vicai] , VI. v. i. make haste, தீவிரி; 2. become angry, கோபி.

விசைப்பு, v. n. anger.

விடு (p. 875) [vitu] , IV. v. t. set at liberty, release, அனுப்பு; 2. let, permit, விடைகொடு; 3. leave, quit, abandon, relinquish, துற; 4. split, பிள.

இவ்விடத்தை விட்டுப் போனான், he has left the place.

கயிறு விட்டுப்போயிற்று, the rope has grown loose or slack.

உத்திரம் விட்டுப்போயிற்று, the beam is broken.

சுவாமி பெருவாரிக் காய்ச்சலை வரவிட் டார், the Lord has sent the pestilence.

வருத்தத்தை என்மேல் வரவிடாதே, do not bring trouble upon me.

இல்லாவிட்டால், if not.

அவன் வராவிட்டால், if he does not come.

போய்விட்டான், he is gone.

கதவைத் திறந்து விட்டான், he left the door open.

அதை வைத்து விட்டான், he left it lying.

விட, *inf.* used to express the comparative.

அதைவிட இது நல்லது, this is better than that.

விடல், *v. n.* releasing up etc., as the verb.

விடாத கண்டன், a persevering man.

விடாமல் பிடிக்க, to hold fast.

விடாமழை, incessant rain.

விடுகதிர், gleanings left for the poor.

விடுகதை, riddle, enigma.

விடுகாலி, a cow at large; 2. a person under no restraint, a libertine.

விடுதல், விடுகை, *v. n.* leaving, releasing, setting at liberty.

விடுந்தலைப்பு, the front end of a cloth, முன்றானை.

விடுமுறை, vacation, holidays.

விட்டவர், ascetics; 2. foes, enemies.

விட்டுவிட, to forego, to resign, to relinquish.

ஆகாத குணத்தை விட்டுவிட்டான், he has abandoned the vice.

விட்டு வைக்க, to let alone.

அனுப்பி விட, to send away, to dismiss.

கைவிட, தளர விட, to forsake.

போகவிட, to let go.

வழிவிட, -விட்டனுப்ப, to accompany one a little way and take leave.

விடை (p. 875) [viṭai] , II. *v. i.* be angry, சின; 2. become disjointed, split, பிரி.

விருத்தி (p. 884) [virutti] {*}, விர்த்தி, *s.* increase. augmentation, growth, வளர்ச்சி; 2. prosperity, felicity, wealth, செல்வம்; 3. an employment, தொழில்; 4. a kind of explanation; 5. bondage, slavery, அடிமை; 6. an astrological yoga; 7. profit, income, இலாபம்.

விருத்தியர், slaves, அடிமைகள்.

விருத்தியாக, to increase, to thrive.

விருத்தியுரை, see விரித்துரை under விரி, VI. *v.*

ஆயுசு விருத்தி, longevity.

புத்திரவிருத்தி, சந்தானவிருத்தி, procreation of children.

விருந்து (p. 885) [viruntu] , *s.* a novelty, புதுமை; 2. a feast, a banquet, அதிதிகளுக்கிடு முணவு; 3. a guest, விருந்தாளி, அதிதி; 4. one of the 8 beauties of composition (Tholkappiam).

எங்கள் வீட்டிலே இரண்டு விருந்து வந் திருக்கிறது. two guests are come to our house.

விருந்தாடி, விருந்தாளி, a guest.

விருந்தினர், விருந்தர், guests; 2. newcomers, புதியர்.

விருந்துண்ண, விருந்தாட, to feast.

விருந்துக்குச் சொல்ல, -அழைக்க, to invite to a feasting.

விருந்து புறந்தர, to be hospitable; to feel indisposed to be hospitable to guests.

விருந்தோம்பல், hospitality.

திருவிருந்து, (Chr. us.) the Holy Communion.

விரை (p. 885) [virai] , II. v. i. hasten, pass rapidly, தீவரி.

விரைதல், v. n. making haste.

விரைந்து வர, to come in haste.

விரைவு, v. n. swiftness, despatch.

விழு (p. 888) [vizu] , v. i. fall, வீழ்; 2. diminish, grow less, குறை; 3. die, சா; 4. be apportioned, allotted, happen by nature.

இன்னம் சரக்குவந்து விழவேண்டும், more goods must still come in.

பாவத்திலே விழ, to fall into a sin.

ஒருவன்மேல் விழ, to assault or attack a person.

ஒரு தண்டு தேசத்தின்மேல் விழுந்தது, an army has invaded the country.

அவன் நினைவு இதிலே விழுந்தது, his mind is fixed upon this.

நாடி விழுந்தது, the pulse ceased.

விலை விழுந்தது, the price fell low.

விழத்தள்ள, -த்தட்ட, to dash a thing out of another's hand, to thrust one that he may fall.

விழல், விழுகை, v. n. falling.

விழுக்காடு, v. n. a fall, diminution, குறைவு.

விழுது (p. 888) [vizutu] , s. roots that grow downwards from the branches of certain trees; 2. weaver's harness, விழுதுநூல்; 3. the lead of mariners for sounding. 4. fat, நிணம்; 5. butter, வெண்ணெய்; விழுது விழுகிறது, there comes a root down.

விழுதுன்ற, to send down roots (as the banyan tree).

விளங்கு (p. 889) [viḷangku] , III. v. i. shine, பிரகாசி; 2. be clear, plain, open or evident, தெளி, 3. be polished or brightened, துலங்கு; 4. become renowned, or illustrious, சிறு; 5. v. t. examine witness, சாட்சி விளங்குகிறது.

அது எனக்கு விளங்கவில்லை, I don't understand it.

அது மெய்யென்று விளங்குகிறது, that is evidently true.

அந்தக் குடி விளங்காது, that family will not prosper.

நியாயம் விளங்குகிற காரியம், a thing evidently just.

விளங்கு திங்கள், Venus as the bright planet.

விளர் (p. 889) [viḷar] , VI. v. i. become white or pale, வெளு.

விறை (p. 890) [viṛai] , VI. v. i. become, stiff with cold, become numb, மரத்துப்போ.

விறைப்பு, v. n. stiffness, numbness caused by cold stupor.

வெச்சென (p. 892) [vecceṇa] , inf. to be hot, to become heated.

வெண்டு (p. 897) [veṇṭu] , III. v. i. grow dry by the sun, காய்; 2. become lean or emaciated.

பிள்ளை வெண்டிப்போயிற்று, the child has grown lean and exhausted.

வெப்பம் (p. 897) [veppam] , s. heat, வெம்மை; 2. desire, ஆசை.

வெப்ப சாரம், indignation, spite, spleen.

வெப்பமுற, to become heated.

வெம்பு (p. 897) [vempu] , III. v. i. become prematurely ripe; 2. fade, வாடு; 3. be very hungry; 4. be angry.

வெம்பல், premature fruit; 2. fading.

வெயில் (p. 897) [veyil] , வெய்யில், s. sun-shine, சூரியப் பிரகாசம்; 2. heat of the sun, கானல்; 3. the sun, சூரியன்; 4. brightness, ஒளி.

வெயில் காய, -அடிக்க, -எறிக்க, to shine, to emit rays as the sun.

வெயில் தாழ வா, come when the heat has subsided.

வெயிலிலே, in the heat of the sun.

வெயிலிலே காயப்போட, to dry in the sun.

வெயிற்குளிக்க, to go into the sun for warmth.

வெய்யிற் சுடுதல், scorching of the sun.

வெல் (p. 897) [vel] , வெல்லு, I. v. t. overcome, conquer, subdue, carry the day, செயி.

வெல்லல், வெல்லுதல், v. n. conquering.

வேறல், v. n. poetical form of வெல்லல்.

வென்றவன், வென்றோன், the victor.

வெளி (p. 897) [veli] , s. outside, exterior, புறம்; 2. open field, a space free from obstruction, மைதானம்; 3. ether, ஆகாயம்; 4. publicity, notoriety, பகிரங்கம்.

வெளிகாண, to be clear as the sky without clouds.

வெளிகண்ட சொல், a plain word.

வெளிக் கட்டு, the exterior of a building.

வெளிக் காட்சி, -த்தோற்றம், an imaginary sight.

வெளிக்குப் போக, to go to the privy.

வெளிச் சாடை, outside show.

வெளிதிறந்து சொல்ல, to speak fairly in an open-hearted manner.

வெளிப்பட, -ஆக, வெளிக்கு வர, to appear to come forth, to become manifest.

வெளிப்படுத்த, -ஆக்க, -இட, -விட, to make known, to lay open, to reveal, to divulge secrets.

வெளிப்படை, that which is clear or obvious.

வெளிப் பொருளாக, clearly, plainly openly.

வெளிமடை, (prov.) offering of flesh, spirit etc., to ferocious deities outside the temple.

வெளிமான், a roe, a grey deer.

வெளியடை, a curtain, a veil, திரைச் சீலை.

வெளி யரங்கம், openness, that which is clear or evident.

வெளி யரங்கமாக, to become publicly known.

வெளி யாக்கிக் கொடுக்க, to trace out, to bring to light.

வெளி யாடைகள், hangings, tapestry.

வெளியின் சீவன்கள், the beasts of the field.

வெளியே போக, to go out, to go abroad; 2. as வெளிக்குப்போக.

வெளியே போட, to throw something out.

வெளியேற, to get out.

வெளிவாங்க, to disperse as the clouds.

மந்தைவெளி, place for cattle outside the village.

மேய்ச்சல் வெளி, a pasture ground.

வயல்வெளி, the corn-field.

வெளி (p. 897) [ve|] , VI. v. i. dawn, வெளு; 2. become clear, தெளி; 3. come to light as dishonest tricks.

வெளித்துக் காட்ட, to clear up after rain.

வெள் (p. 897) [ve|] , adj. (வெண்மை, வெள்ளை), white.

வெட்பாடம், a lesson merely learnt by rote.

வெட்பாலை, a plant, *neriumantidysentericum*.

வெள் (வெள்ளை) வெங்காயம், garlic.

வெள்வேல், a species of வேல் tree.

வெள்ளடி, simplicity; anything plain.

வெள்ளறிவு, superficial knowledge, simplicity.

வெள்ளாடு, a goat.

வெள்ளாட்டுக்கடா, a he-goat.

வெள்ளாட்டுக் குட்டி, a kid.

வெள்ளிலை, வெற்றிலை, the betel-leaf.

வெள்ளிறகு, a medicinal shrub.

வெள்ளீயம், pewter.

வெள்ளீரல், the lungs.

வெள்ளுப்பு, white salt.

வெள்ளுள்ளி, garlic.

வெள்ளெழுத்து, pur-blindness, சாளே சரம்.

அவனுக்கு வெள்ளெழுத்தாயிருக்கிறது, his eyes have become dim.

வெள்ளெழுத்துக்காரன், one whose eyes are pur-blind.

வெறி (p. 897) [ver̥i], VI. v. i. be drunk or intoxicated, வெறிகொள்; 2. pant after, ஆவலடை; 3. stare, திகை; 4. become lonely or solitary, as a place or a king's court in his absence.

அவனுக்கு வெறித்தது, he is drunk.

வெறித்தது, வெறிக்கப், to stare at one as terrified.

வெறித்த (வெறிப்புக்) காலம், time of famine.

வெறித்த (வெறி) நாய், a mad dog.

வெறித்திருக்க, to be drunk.

வெறித்துப் பார்க்க, to stare, to look with an angry face.

வெறிப்பு, v. n. drunkenness; 2. famine; 3. great eagerness or longing, as a consequence of privation.

வெறிப்பெடுக்க, to be madly fond of a thing.

வெற்று (p. 897) [ver̥ru], adj. (a change of வெறு) empty vain.

வெற்றாள், வெற்று மனுஷன், one who is without work or who is not employed.

வெற்றுளாய் வர, to come without having any business.

வெற்றிலை, betel-leaf.

வெற்றிலைக்கால், -த்தோட்டம், betal garden.

வெற்றுக்காலன், one who is barefooted.

வெற்றுடம்பு, a naked body, one without renown.

வெற்றோலை, a blank palm-leaf.

வேண்டு (p. 902) [vēṇṭu], III. v. t. desire, wish, விரும்பு; 2. beg, pray, மன்றாடு; 3. *impers. & defect. v.* be necessary, be wanted. In the last sense, only a few forms are in use: *the finite verb* (வேண்டும் or வேணும், *neg.* வேண்டாம்; or வேணாம், common to all persons and genders), *the adj. part.* (வேண்டிய, வேண்டின, *neg.* வேண்டாத, வேண்டா), and *the adv. part.* (வேண்டி, *neg.* வேண்டாது, வேண்டாமல்).

அவன் (இது) எனக்கு வேண்டும், he (this) is necessary to me, I want him (this).

நீர் அப்படிச் செய்யவேண்டும், please to do so.

நீ சீக்கிரமாய் வரவேண்டும், you must make haste to come.

அவன் உனக்கென்ன வேண்டும், what relation does he bear to you?

உமக்குத் தண்ணீர் வேண்டுமோ (வேணுமோ), would you have water? வேண்டும், yes, I want; வேண்டாம், no, I don't want.

வேண்டுமென்று (வேணுமென்று) செய் தான், he did it intentionally.

நான் அதை வேண்ட இல்லை, அது எனக்கு வேண்டியதாயிருக்க வில்லை, I do not want it.

மருந்து எனக்கு வேண்டாம், I do not want medicine.

நீ அப்படிச்செய்ய வேண்டாம், you must (need) not do so.

அது தனக்கு வேண்டாமென்றான், he refused it.

வேண்டாதிருக்க, to be not wanted.

வேண்டாமை, aversion, dislike.

வேண்டா வெறுப்பாய், unwillingly, with disgust, with reluctance.

வேண்டி, *adv. part.* being wanted; 2. *as prep* for the sake of, for.

அவனை வேண்டி, for his sake.

என்னத்தை வேண்டி, with what object?

வேண்டிக் கொள்ள, to solicit, to pray.

வேண்டிய சகாயம், all the assistance that is desired or necessary.

வேண்டுங் காரியம் தருவேன், I will give whatever is necessary.

வேண்டுதல், வேண்டல், *v. n.* prayer, petition; 2. desiring, begging.

வேண்டும், வேணும், it is required or necessary.

வேண்டுமென்ற பாக்கியம், all prosperity that can be desired.

வேண்டுமென்றிருக்க, to desire.

வேம்பு ([p. 902](#)) [vēm̐pu] , வேப்ப மரம், *s.* the margosa or neem tree, *azadirachta Indica* *In comb.* வேப்பு.

"வேம்பு விரும்பக் கரும்பாகும், where is a will, there is a way" (*lit.* the bitter margosa might become sugarcane if wished).

வேப்பங்காய், its unripe fruit.

வேப்பமிலாறு, its a margosa-switch.

வேப்ப முத்து, the seeds of the வேம்பு.

வேப்பம் பூ, margosa-blossom.

வேப்பிலை, margosa leaves.

வேப்பெண்ணெய், margosa oil.

வேம்பின்றாரோன், an epithet of the Pandia kings, as wearing a garland of margosa flowers.

கருவேம்பு, கருவேப்பிலை மரம், a tree whose aromatic leaves are used in dressing victuals.

சேவகனார் (சிவனார்) வேம்பு, the name of a poisonous herb.

நிலவேம்பு, Colombo root.

வேறு (p. 902) [vēru], s. that which is different, வேற்று மையுடையது; 2. a symbolic verb; 3. adj. other, different, மற்ற.

வெவ்வேறு, see separately.

வேறாக (caus. வேறாக்க) to be separated.

வேறு (வேறே) காரியம், another thing.

வேறுபட, -பட்டுப்போக, to change, to become altered or alienated.

வேறுபடச் சொல்ல, to alter the words.

வேறுபாடு, வேறுபடல் v. n. diversity, difference, disagreement.

வேறுபாடாக, (adv.) otherwise.

வேறாய்ப் போக, to change, turn or alter, to take another turn.

வேறே, adj. & adv. different, separately.

வேறேயிருக்க, to live separately.

வேறே வைக்க, to lay apart or aside.

வேறொருவன், another person.

வைரூப்பியம் (p. 902) [vairūppiyam] {*}, s. deformity, uncomeliness, ugliness, அவலட்சணம்.